உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர்

அருளிச்செய்த

இலக்கணக்கொத்து

(உரையுடன்)

திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கட்டளைப்படி

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

பரிசோதித்தது

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை:

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது

6-ம் பதிப்பு.
துன்முகி, ஆனி.
ஜூன், 1956.

*

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை.

உ

ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிகர்

சரித்திரச் சுருக்கம்

இந்நூலாசிரியராகிய சுவாமிநாததேசிகர் சற்றேறக்குறைய இருநூற்றறுபது வருஷத்துக்குமுன் பாண்டிவளநாட்டிலே பரம்பரைச் சைவவேளாளர்குலத்திலே திருவவதாரஞ்செய்து, இளமைப்பருவத்தே திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற திருவாவடுதுறை யாதீனத்தைச் சார்ந்து, அக்காலத்தில் அவ்வாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஞானதேசிகரிடத்தே சமயதீக்ஷையும் விசேஷதீக்ஷையும் பெற்று, சிவாச்சிரமத்திற்குரிய துறவறத்தை அடைந்து, அவ்வறத்திற்கு விதித்த நூல்களை ஐயந்திரிபின்றி ஓதியுணர்ந்து, அவ்வாறொழுகித் தவத்தான் மனத்தூயராகி, தம்முடைய ஞானதேசிகரது அருமைத் திருமேனியை விட்டு நீங்காது, அத்தேசிகரது அருட்பணிவிடையை அன்போடு செய்துகொண்டு, அணுக்கத்தொண்டராய் அமர்ந்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில் மேற்கூறிய பாண்டிவளநாட்டிலே திருநெல்வேலியென்னுஞ் சிவநகரத்திலே பரம்பரைச் சித்தாந்த சைவவேளாளர்குலத்திலே தாண்டவமூர்த்திப் பிள்ளை செய்த தவப்பயனால் உதித்த மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளையென்பவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களானும் குருலிங்கசங்கம பத்தியானும் மிகச் சிறப்புற்று, செல்வம் அதிகாரமுதலிய நலங்களிற் குறைவின்றி விளங்கியிருந்தனர். இவரது பெருமை, இந்நூலாசிரியர் இந்நூற் பாயிரத்துட் கூறிய,

"திருநெல் வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே."

என்னுஞ் செய்யுளானும், அதன் விசேடவுரையானும், இனிது விளங்கும்

இந்த மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை யென்பவர் மேற் கூறிய ஆதீனத்தைச் சார்ந்த சிஷ்யவர்க்கங்களிற் சிறந்தவ ராயும், ஆதீனத்திலே அத்தியந்த சிரத்தையுடையவராயும், இருந்தமையால், ஆதீனத்திற்கு அடிக்கடி வந்து, ஞான தேசிகரைத் தரிசித்துக்கொண்டு போவார். வழக்கப்படியே ஒருநாள் வந்து தரிசித்துக் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, இந்நூலாசிரியர் ஆண்டிளையராயினும் அறிவின் முதியராய், ஒழுக்கம் அன்பு அருள் வாய்மை அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களின் மிகச் சிறந்தவராய் இருத்தலைக் கண்டு, "இளமைப்பருவத்தே இக்குணங்களெல்லாம் ஒருங் கமைந்திருப்பது அருமை அருமை" என்று வியப்புற்று, "நாங்கற்ற கல்விப்பொருளை இச்சிவனடியாருக்குக் கற்பிப்பே மாயின், உலகத்திற்கு மிகவும் பயன்படுவதன்றியும், நமக்கு இம்மையிற் புகழும் மறுமையில் நற்கதியும் கிடைக்கும்" என்று நினைந்து, தங்கருத்தை ஞானதேசிகர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து, அத்தேசிகருடைய ஆஞ்ஞையின்படி இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டுபோய், தமது வீட்டில் இருத்திக்கொண்டு, யாதொரு குறைவுமின்றி, மிகுந்த அன்புடனே உபசாரஞ்செய்து, கற்பிப்பாராயினர்.

சமதக்கினி மகாமுனிவருடைய புத்திரரும் அகத்திய மகாமுனிவருடைய முதன்மாணுக்கரும் இடைச்சங்கப் புலவர் ஐம்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவருமாகிய திரண தூமாக்கினியென்னுந் தொல்காப்பியமுனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரிய ராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும், சேனாவரையர் செய்த உரையாகிய சேனாவரையமும், நச்சி னார்க்கினியார் செய்த உரையாகிய நச்சினார்க்கினியமும் எனப் படும மூன்றுரைகளையும், ஐயந்திரிபின்றி விளங்குமாறு, பல முறை கற்பித்தனர். அன்றியும், அக்காலத்தில் வழங்கிய மற்றையிலக்கண நூல்களையும், திருவள்ளுவர்குறள் பரிமே லழகருரையும, திருச்சிற்றம்பலக்கோவை பேராசிரியர் உரையையும், சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை குண்டலகேசி வளையாபதியென்னும பஞ்சகாவியங்களையும், கலித்தொகை முதலிய சங்கச் செய்யுள்களையும், முறையே கற்பித்தனர்

அன்றியும், வடமொழியிலும் வல்லவராகச் செய்யக் கருதி, திருநெல்வேலிக்குச் சமீபத்துள்ள செப்பறைப் பதியில் அப்பொழுது சமஸ்கிருதத்தில் மகாபண்டிதரா யிருந்த சிவப்பிராமணராகிய கனகசபாபதி சிவாசாரியரைக் கொண்டு வடமொழி வியாகரணமுதலியனவற்றைக் கற்பித் தனர். இக்கனகசபாபதிசிவாசாரியர் வடமொழி கற் பித்த ஆசிரியரென்பது, பாயிரத்துள் :

> **"செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவசன்**
> **கனக சபாபதி கருதுவட நூற்கட**
> **றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச**
> **னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்"**

என இந்நூலாசிரியர் கூறிய செய்யுளால் விளங்கும்.

இந்நூல்களையெல்லாம் இந்நூலாசிரியர் பன்னிரண்டு வருஷவரையுந் தம்முடைய இயற்றமிழாசிரியரை விட்டு நீங்காது, உடனிருந்து கற்று, உளங்கொளப் பயின்றனர். பயின்றபின், மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை இந்நூலாசிரியரை அழைத்துக்கொண்டு ஆதீனத்திற்கு வந்து, ஞானதேசிகரைத் தரிசித்து, அத்தேசிகரது சந்நிதானத்திலே இந்நூலாசிரியரது கல்வித்திற முழுவதையும் பரிசைசெய்து காட்டினார். காட்டியபின், "இந்த மகாத்துமாவை ஞானாசாரியமூர்த்தியாய் எழுந்தருளியிருக்கக் கண்டு தரிசிக்க வேண்டும்" என்று மிகுந்த காதலோடு விண்ணப்பஞ் செய்தனர். அதற்கு ஞானதேசிகர் "அவ்வாறே செய்வோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, மயிலேறும்பெருமாள் பிள்ளை மனமகிழ்ந்து, வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, தமதிடத்திற்கு மீண்டனர்.

பின்பு இந்நூலாசிரியர் நிருவாணதீக்ஷை பெற்று, வீடுபேற்றுக்குக் காரணமாகிய சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியார் முதலிய ஞானநூல்களையெல்லாம் ஓதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டார்.

அதன்பின் தாங்கற்ற இலக்கணவிலக்கியங்களில் இலைமறைகாய் போன் மறைந்துகிடந்த அரிய விதிகளையெல்லாம் தமது நுண்ணுணர்வினால் விளங்க எடுத்துத் திரட்டி, இலக்கணக்கொத்தென்னும் இந்நூலைச் செய்து, தசகாரிய முதலிய ஞானநூல்களையுஞ் செய்தனர்.

இவ்வாசிரியர் இவ்வாறு விளங்கியிருக்குங் காலத்திலே, திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியதலத்திலே பரம்பரைச் சைவா

சாரியகுலத்தில் உதித்து இலக்கணவிளக்கமுதலிய நூல்களை இயற்றிப் புலவர் திலகராய் விளங்கியிருந்த வைத்தியநாத நாவலர் ஒருநாள் ஆதீனத்துக்கு வந்து, ஞானதேசிகரைக் கண்டு, கலந்து பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பின்பு பந்தியிற் போசனஞ் செய்யும்பொழுது, "வந்தவிளைப்பாற் போசனஞ் செவ்வையாகச் செய்தற்கிசையவில்லையோ" என்று ஞான தேசிகர் வைத்தியநாத நாவலரைப் பார்த்துக் கேட்க, அவர் வந்தவிளைப்பென்னுந் தொடர்மொழிக்கு இலக்கணம் விசாரிக்கத்தொடங்கினர். அப்பொழுது சேட்டகனிட்ட முறைப்படியே பந்தியின்கடையிலே போசனஞ்செய்து கொண்டிருந்த இந்நூலாசிரியர்மீது ஞானதேசிகர் திருக்கண் சாத்தியருள, உடனே இந்நூலாசிரியர் வைத்தியநாத நாவலரைப் பார்த்து, அச்சொற்குள்ள இலக்கணங்கள் யாவும் எடுத்து விரித்துரைத்தனர். அதுவன்றியும், அச் சொல்லைப்பற்றியே அநேகவினாவையும் நிகழ்த்தினர். அதைக் கேட்ட வைத்தியநாதநாவலர் மிகமகிழ்ந்து, "தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்த சுவாமிநாத மூர்த்தியா! தேவர் இவ்விடத்தில் வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியாது" என்று மிக்க விநயமொழி கூறினர். கூறியபின், "இவ்வியல்புடைய மகாவித்துவான்களைப் போசனகால முதலிய எக்காலத்தினும் சமீபத்தில் வைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும்" என்று ஞானதேசிகரிடத்தில் அறிவித்தனர்

பின்பு வைத்தியநாதநாவலர் சிலநாள் இந்நூலாசிரிய ருடன் ஒருங்குவதிந்து, தொல்காப்பிய முதலிய நூல்களைப் பாராட்டிக்கொண்டிருந்தது மன்றி, இவ்விலக்கணக்கொத்து நூலையுங்கேட்டு, "இவ்வரிய விதிகளையெல்லாங் கண்டெடுத்து இங்ஙனந் திரட்டுவது யாவர்க்கும் அரிதரிது" என்று மிக

வியப்புற்று மனமகிழ்ந்து, தமதிடத்திற்குச் சென்றனர். இலக்கணவிளக்கஞ்செய்த இவ்வைத்தியநாத நாவலரும், தமிழ்ப் பிரயோகவிவேகஞ் செய்த ஆழ்வார் திருநகரிச் சுப்பிர மணியதீக்ஷிதரும் இந்நூலாசிரியர்காலத்துச் சிறந்த வித்து வான்களாய் இருந்தனரென்பது,

> "நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதன்
> முறையே யெனிலே யறையக் கேணீ
> முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்
> திருவா ரூரிற் றிருக்கூட் டத்திற்
> றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்திய நாத
> னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதின
> னன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக
> ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய
> வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக
> முரைத்துரை யெழுதின ளென்றே பலவே."

என இந்நூலிற் கூறிய உரைச்சூத்திரத்தால் விளங்கும்

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளை விண்ணப்பஞ் செய்து கொண்டபடியே ஞானதேசிகர் இந்நூலாசிரியருக்கு ஆசாரி யாபிஷேகஞ்செய்யத் திருவுளங்கொண்டும், சின்னப்பட்டத் திற்கு அப்போது பண்டாரசந்நிதிகள் இருந்தமையால், இவ் வாசிரியருக்குச் சங்காபிஷேகஞ்செய்து, ஈசானதேசிகர் என்று அபிஷேகச் சிறப்புப்பெயருங் கட்டளையிட்டருளி, திருநெல் வேலியில் ஆதீனத்தைச் சார்ந்த ஈசான மடாலயத்தில் இருக்கும்படி கட்டளையிட்டருளினர்

இந்நூலாசிரியர் அவ்வாறே ஈசான மடாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, நன்னூற்கு விருத்தியுரை

செய்த சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் முதலாயினோர்க்கு இயற் றமிழ்நூலும் வீட்டுநெறி நூலும கசடறக் கற்பித்து, நெடுங் காலஞ் சென்றபின் பரிபூரணதசையையடைந்தனர். சங்கர நமச்சிவாயப்புலவர் இந்நூலாசிரியர்க்கு மாணாக்கரென்பது, நன்னூல் விருத்தியுரையில் உரைப்பாயிரத்துள்,

"திருவா வடுதுறைத் தேசிக ளுகிய
கருணையங் கடலையென் கண்ணைவிட் டகலாச்
சுவாமி நாத குரவனை யனுதின
மனமொழி மெய்களிற் ஞெழுதவ னருளால்"

என அவர் கூறியவாற்ருல் விளங்கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

கணபதி துணை

இலக்கணக்கொத்துரை

சிறப்புப்பாயிரம்

மதிவெயில் விரிக்குங் கதிரெதிர் வழங்கா
துயர்வரை புடவியி னயர்வுற வடக்கித்
தென்புவி வடபுவி யின்சம மாக்கிக்
குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி
யாசமித் துயர்பொதி நேசமுற் றிருந்த 5
மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி
தன்பா லருந்தமி ழின்பா லுணர்ந்த
வாறிரு புலவரின் வீறுறு தலைமை
யொல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி
தன்பெய ராலுல கின்புறத் தருநூ 10
லுளங்கூ ருரையா மிளம்பூ ரணமு
மானு வியல்பிற் சேனு வரையமு
முச்சிமேற் புலவர்கொ ணச்சினார்க் கினியமு
மற்றமற் றிடப்பொருண் முற்று முணர்ந்து
நன்னூன் முதலிய சின்னூ றெரிந்துந் 15
தொல்காப் பியங்கள் பல்காற் பயின்று
மவைகளி னருகிய நவையறு விதிகளும்
வடமொழி யிலக்கணக் கடன்முடி புடையவுங்
கற்பவர்க் கெளிதி னிற்புலப் படவே

மதியினின் மதித்துமுன் றதிகார மாக்கிப் 20
புலக்கணத் தெனவுல கிலக்கணக் கொத்தென்
றொருபெய ரிட்டுத் திருவுளம் பற்றினன்
வளமையின் வளர்புக ழளவிய புனறுட்
டேவடு விழியுமை யாவடு துறையி
லாசிலா வுயிர்க்கருண் மாசிலா மணிப்பெய 25
ரம்பல வாணனென் றும்பரும் பரவ
வருஞான தேசிக னிருதாள் புனையு
மமிழ்தினு மினிய தமிழ்வளர் நெல்லை
யுவாமுதிர் மதிக்கலைச் சுவாமி நாதன்
றேசார் ஞானச் செல்வ 30
னீசான தேவ னெனுந்தே சிகனே.

பாயிரம்

விநாயக வணக்கம்

1. தேகபந்தந் தீர்ந்தருள் பெறவே
யேக தந்த னிணையடி பணிவாம்.

சிவ வணக்கமுஞ் சுப்பிரமணிய வணக்கமும்

2. கற்றைச் செஞ்சடைக் கண்ணுமுன் றுடையனை
யொற்றைச் செங்கதிர் வேலனை யுள்குவாம்.

ஸ்ரீ ஞானகுரு வணக்கம்

3. ஊரும் பேரு முருவு மில்லா
ளுயினுந் திருவா வடுதுறை யூரனைந்

தம்பல வாண னெனும்பெய ராதரித்
தறிவே யுருவா யமர்ந்தகுரு ராயனைப்
பொறையுடல்போகப் புகழ்ந்தடிபோற்றுவாம்.

சம்ஸ்கிருத வித்தியாகுரு வணக்கம்

4. செப்பறைப் பதியின் வாழ்சிவத் துவிசன்
கனக சபாபதி கருதுவட நூற்கட
றபோதனர் புகழுஞ் சைவாதி ராச
னுபய பதங்களை யுண்மையொடு பணிவாம்.

தமிழ் வித்தியாகுரு வணக்கம்

5. திருநெல் வேலி யெனுஞ்சிவ புரத்தன்
ருண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
யிருபத கமல மென்றலை மேற்கொண்
டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே.

நிறைந்த கல்வியுடையார்மாட்டுச் செல்வம் வாணாள் அதிகார முதலிய நலங்கள் குறைதல் பெரும்பான்மை, இவனுக்கு ஓர் குறையுமில்லையென்பது தோன்றப் பெயர்க்கு முன்னும் பின்னும் அடைகொடுத்தாம்.

பலர் நூல்களினும் பலதுறைகளினுஞ் சிதறிக்கிடந்த சில விதிகளை ஒவ்வொரு சூத்திரத்தால் ஒருங்கேயறியக் கிடத்தலின், இலக்கணக்கொத்தென்று காரணப்பெயர் பெற்றதென்க (5)

இதுவரை வணக்கமதிகாரம்.

---

6. பத்தொ டொன்பது பாடை நூல்களு
மாறு படுதல் வழக்கே யன்றியு
மொவ்வொரு பாடையி னுள்ளே யோரிற்
பலநூன் மாறு படுமே யன்றியு
மொவ்வொரு நூற்கட லுள்ளே யோரி [னு
னெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பணி யைந்த
ளொன்றனை யொன்றே யொழிக்கு மன்றியு
மோரதி காரத் துள்ளே யோரி
ஞேரியல் விதியினை யோரிய லொழிக்கு
மோரிய லதனி லுள்ளே யோரி 10
ஞெருசூத் திரவிதி யொருசூத் திரவிதி
தன்னைத் தடுத்துத் தள்ளு மன்றியு
மொருசூத் திரத்தி னுள்ளே யோரி
ஞெருவிதி யதனை யொருவிதி யொழிக்கு
நூலா சிரியர் கருத்தினை நோக்கா 15
தொருசூத் திரத்திற் கொவ்வொரா சிரிய
ரொவ்வொரு மதமா யுரையுரைக் குவரே
யவ்வுரை யதனு ளடுத்தவா சகங்கட்
க்வர்கருத் தறியா தவரவர் கருத்தினுட்
கொண்ட பொருள்படப் பொருள்கூ றுவரே
யொருவிதி தனக்கே பலபெயர் வருமே
யொருபெயர் தனக்கே பலவிதி வருமே
நூலுரை போதகா சிரியர் மூவரு
முக்குண வசத்தான் முறைமறந் தறைவரே

யிம்முறை யெல்லா மெவர்பகுத் தறியினு 25
மவத்தை வசத்தா லலைகுவர் திடனே
யதிமதி நுட்பமோ டதிகலை கற்பினும்
விதியது வசத்தால் விதிவிலக் கயர்ப்பா
ராகையா லளவிட லரிதே யன்றியுஞ்
சொல்லின் கூட்டமும் பொருளின் கூட்டமு
மவ்விரண் டனையு மளவிடப் படாவே
யிந்நால் வகையினு ளென்று லியன்றது
சிறப்பா யுள்ளன சிலதே டினனவை
மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக் கொண்டன
னவன்கையிலகப்படா தடங்கினவவற்றுளுஞ்
சிறிதினைச் சிறியேன் சிறிய சிறூர்தமக்
குரைத்தன னன்றியீ தொருநூ லன்றே
யிவ்வழக் கறிந்தோ ரிகழுதல் வழக்கே
யிவ்வழக் கறியா ரிகழுதல் வழக்கே.

இது அவையடக்கம். இதற்குப் பொருள் கூறின் மிகவும் பெருகுமாகலின், இன்றியமையாதனவற்றிற்கு மாத்திரஞ் சுருக்கிக் கூறுகின்றும். இந்நூன்முழுதுமது.

எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று, முப்பது. இது பாடை மாறுபாடு.

சார்பெழுத்து மூன்று, பத்து. இது ஒருபாடைநூன் மாறுபாடு.

நெடிற்றொடர்க்குற்றுகரம் எழுத்தினுளீரலகு; யாப்பினு ளோரலகு. 'பால்போலுமொழி' சொல்லினுள் விரி; அணியி

னுட்டொகை. 'துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு நட்பினுளாற்றுபவர்.' 'கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கட லோடு—நாவாயுமோடா நிலத்து.' இவை சொல்லினுள் வெளிப்படை; முறையே அகப்பொருளினும் புறப்பொருளி னுங் குறிப்பு. இவை ஒருநூலுள் ஐந்தும் மாறுபாடு. ஒன்றேயென்றதனால் ஒழித்தலெளிதென்க.

அப்பொருள்விளக்கம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, தண்டி யலங்கார முதலிய நூல்கள் ஒன்றனையேயுணர்த்தும்; நன்னூல் சின்னூல் முதலிய நூல்கள் இரண்டனையேயுணர்த்தும்; அவைபோலாது தொல்காப்பியம் ஐந்தனையுமுணர்த்தலிற் கடலென்றும். அகத்தியம் அவிநய முதலானவையும் அது வாதலால், ஒவ்வொரு நூலென்றும்.

"இடையுரி— தழுவு தொடரடுக் கெனவீ ரேழே." "உருபுகள் புணர்ச்சியி—னொக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே." இவை ஓரியலோடோரியன் மாறுபாடு

"ணனவல் லினமவரட் டறவும் பிறவரி — னியல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு" "சாதிகுழூஉப்பரண் கவண்பெய ரிறுதி—யியல்பாம் வேற்றுமைக்கு" இவை ஓரியலுள் ஒரு சூத்திரத்தை மற்றொன்று தள்ளுதல்.

"ஞணநமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெய—ரேவல வினைநனி யவ்வன் மெய்வரி—னுவ்வுறு மேவ லுறுசில சில் வழி." இது ஒரு சூத்திரத்துள் ஒன்றனை யொன்றொழித்தல்.

எழுத்தினுள் உயிர்மெய்யை உம்மைத்தொகையென்றும், அன்மொழித் தொகையென்றும், வேற்றுமைத் தொகை யென்று முரைப்பர். சொல்லினுள் மக்கட்சுட்டை அன் மொழித்தொகையென்றும், இருபெயரொட்டாகு பெயரென் றும், பின்மொழியாகுபெயர்ப் பண்புத்தொகையென்று

முரைப்பர். பொருளினுள் "வேண்டிய கல்வியாண்டுமூன் றிறவாது." என்புழி மூன்றனைப் பதிபசு பாசமென்றும், தத்துவமசிவாக்கியமென்றும், அறம் பொருளின்பமென்றும், எழுத்துச்சொற்பொருளென்றும், ஆண்டென்றுமுரைப்பர். இவை ஒரு சூத்திரத்திற்கே பலரும் பல மதமாயுரைத்தல்.

இனிச்சொல்லை நித்தியமென்றும், அநித்தியமென்றும், வியாபகமென்றும், ஏகதேசமென்றும், பொருளென்றும், பொருளன்றென்றும், கடவுள் கட்டினதென்றும், அறிவாரும், அறியாரும், சாதியாரும், சமயத்தாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், தத்தமக்கு வேண்டியவாறே கட்டினதென்றும், ஒருவராலுங் கட்டப்பட்டதன்று தானே அநாதியாயுள்ள தென்றும், சொல்லும் பொருளுஞ் சாத்தன் தாடைபோல வேற்றுமையென்றும், கோட்டது நூறுபோல ஒற்றுமை யென்றும், அத்தநாரீச்சுரன்போல வேற்றுமைக்கும் ஒற்று மைக்கும் பொதுவென்றும், இன்னும் பலவாற்றானும் பலருங் கூறுவர். அவை நிற்க இனித் தொல்காப்பியரொருவர் தாமே அச்சொல்லை "அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்." என வியற்றுதற்கருத்தாவாகவும், "அம்ம கேட்பிக்கும்" என வேவுதற்கருத்தாவாகவும், பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலுஞ்—சொல்லி னாகும்." எனக் கருவி யாகவும், "கொடையெதிர் கிளவி" எனக்கொள்வோனாகவும், "முன்மொழி நிலையலும்." எனவிடமாகவும், பொருளிற்கு வேறென்று கூறி, "கமநிறைந்தியலும்" "உருவுட்காகும்." "செல்ல லின்ன லின்னாமையே" "எல்லே லவிளக்கம்." "கொல்லேலையயம்." எனப் பொருளிற்கு வேறன்றென்றுங் கூறினார். அச்சொற்கு ஓர் குணமேயன்றிப் பலகுணமே பொருந்தாது; அவர்க்கு மதமேவகருத்து. அக்கருத்தறித லருமைநோக்கி, நூலாசிரியர் கருத்தினை நோக்காதென்றும்.

இக்கருத்துச் சொற்கேயன்றி அவர் கூறிய விதிவிலக்கிற் கெல்லாம் பொது.

இச்சூத்திரத்திற்கிதனை பொருளென்றும் வாசகத்திற்கு, இது பொருளென்றார், இது பொருளன்றென்றும், இது பொருளோ அன்றோவென்றும், இதுவோ அதுவோ பொருளென்றும், பல பொருள்படுதலின், அவரவர் கருத்திற் கேற்பட்ட பொருளையே கூறுவர். இக்கருத்து எல்லா வாசகங்கட்கும் பொது. இனிச் சூத்திரங்கட்குப் பொருள் கொள்ளுதலெளிது, உரைவாசகங்கட்குப் பொருள் கொள்ளுதலரிதென்பது தோன்ற, நோக்காதுரைக்குவர், அறியாது கூறுவரென்றும்.

மூன்றுந்திரிபு, மூன்றும் விகாரம்; அஃறிணையியற் பெயர், பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். இவைபோல்வன விதி யொன்றற்கே பலபெயர்.

தனிமொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றின னென்றும், ஒன்றென்றுங் கூறுவர். தொடர்மொழியாவது ஆவென்றும், ஆறென்றும், ஆற்றினனென்றும், ஆறிரண் டென்றும், ஆறிரண்டு தோளானென்றும், வாழையென்றுங் கூறுவர். பொதுமொழியாவது எட்டென்றும், கவியென்றும், சாத்தனென்றும், வாழ்கவென்றுங் கூறுவர். இவைபோல் வன ஒருபெயர்க்கே பலவிதி.

"அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரந—தொடர்பினு ளுகரமாய்த் திரியும்" என்று முறை கூறினர் அம்முறையே "வினையெச்சம்மே வினைமுற் றாகலும்" எனல்வேண்டும்; அது மறந்து "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலும்" என்றார். இம் மறவி உரையாசிரியர் போதகாசிரியரோடு மூவர்க்கும் பொது. இம்முறை இப்பதினொன்றுமென்க.

நனவினறிந்ததைக் கனவின் மயங்கியும், கனவி னறிந்ததை நனவின் மயங்கியும், நனவினுள்ளும் பிரேரகத்தி னறிந்ததைச் சாக்கிரத்தின் மயங்கியும், சாக்கிரத்தினறிந் ததை பிரேரகத்தின் மயங்கியும், பிரேரகத்தினுள்ளுந் தனக் குரிய யாதானுமோர் மணிப்பொற்பணியை யாதானுமோர் காரணத்தாற் பிறனொருவன் கையிற்கொடுத்துப் போக்கி, சிலபொழுதிடையிட்டு அவன் கொண்டுவந்து தர வாங்கிப் பார்த்து, அதுவோ வேறொன்றோ என்னுமையந்தீர்த்து, சிலர்க்கறிவித்துச் சேமத்தின்கண்ணே வைத்து, சிலபொழு திடையிட்டு அவனைக் கண்டு அப்பணி தருவாயாகவென்று பகைகொண்டு, சிலபொழுதிடையிட்டு அப்பணியைக்கண்டு தெளிந்து பகைதீர்ந்தான். இவைபோல்வன அவத்தை வசத்தாலலைதல். இவை மூவாசிரியர்க்கும் பொது

அதிமதி - அளவிறநத புத்தி. அதிகலை - மேம்பாட்டினை யுடைய நூல். விதி - ஊழ். விதி விலக்கு - வழுவில்லது, வழுவுள்ளது. அயர்த்தல் - விதியைவிலக்கென்றும், விலக்கை விதியென்றுங் கூறுதல். இக்கருத்து "நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்—னுண்மை யறிவே மிகும்." "எப் பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்—மெய்ப் பொருள் காண்ப தறிவு." "தொட்டனைத் தூறு மணற் கேணி மாந்தர்க்குக் — கற்றனைத் தூறு மறிவு." இவை முதலாயினவற்றுட்காண்க. இவையும் மூவாசிரியர்க்கும் பொது.

ஆகையால், இப்பதின்மூன்றேதுவினாலும், விதிவிலக் களவு செய்தல் யாவரானுங் கூடாது. அன்றியுஞ் சொற் கூட்டமும் பொருட்கூட்டமுமதுவே. ஒருபொருட் பல சொல்லினையும் ஒருசொற்பலபொருளினையும் முறையே

சொற்கூட்டமும் பொருட்கூட்டமு மென்பர் இலக்கண நூலோர். வேதாகம புராணமுதலிய நூல்களையும் மாயா காரியமாயுள்ள சகலப் பிரபஞ்சங்களையும் முறையே சொற் கூட்டமும், பொருட்கூட்டமுமென்பர் வீட்டுநூலோர்.

இந்நால்வகையென்று பின்னுங்கூறியது அநுவாதம் அதென்னெனின், வீடொன்றே நீங்கலாக ஒழிந்தனவெல் லார் இங்ஙனங் கூறிய நான்கனுளடங்குமென்று பொருள் படுதலி னென்க. இந்நான்கனையுமளவிடல் அரிதேயன்றி, இவற்றினுள் ஒன்றனை மாத்திரமளவிடலுமரிதென்க. ஆயின் நூல்களாற் பயனென்னெனின், "ஆழ வமுக்கி முகக்கினு மாழ்கடலி—னாழி முகவாது நானாழி." இவ்வுவமையாற் பய னுண்டென்று தெளிக. இம்முறைபற்றியே என்னலியன்ற தென்றும். நாழிபோல் உருவப்பொருளன்றே, அருவமாய் நித்தியமாய் அறிவுமயமாய் அறியுமறிவிருக்கவே, முழுதுங் கொள்ளாது குறையக் கொள்வதென்னெனின், பஞ்சபாசத் தடையாலென்க தடைதீர்ந்தபின்பு கொள்கவெனின், அங்ஙனமுங்கொள்ளப்படாதென்க. அம்முறை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகுமென்க.

ஐந்தனுள் எழுத்தினுஞ் சொற்சிறப்பு, ஏனை மூன்றும் அச்சிறப்பின்று. மூன்றனுள் இயற்றமிழ் சிறப்பு, ஏனை யிரண்டும் அச்சிறப்பின்று திருவள்ளுவர், திருக்கோவையார், திருமுருகாற்றுப்படை முதலிய செய்யுட்கள் சிறப்பு. சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை முதலிய செய்யுட் கள் அச்சிறப்பின்று. நான்கனுள் வீட்டுநூல் சிறப்பு, அற முதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. வீட்டுநூனான்க னுள் அறிவுநூல் சிறப்பு, சரியை முதலிய மூன்று நூலும் அச்சிறப்பின்று. சிறப்பிற்கும், சிறப்பின்மைக்கும், பொது

விற்குங் காரணம் விரிக்கிற் பெருகுமென்ப. இம்முறை பற்றியே சிறப்பாயுள்ளனவென்றும். எல்லா நூலும் இம் மூன்றனுளடங்குமென்ப. சிறப்பாயுள்ளனவற்றுள்ளுஞ் சில வென்க. அவற்றுள்ளும் மறந்தது பலவென்பது தோன்ற வாரிக்கொண்டனனென்றும். அடங்கினவற்றுள்ளுஞ் சிறி தென்பதற்குக் காரணம் "எளிய விதிகளை" என்னுந்தொட ரான் மேற்காட்டுதும்.

கற்றோரெல்லாருள்ளுங் கடையேனென்பது தோன்றச் சிறியேனென்றும், கூரியோர்க்குத் தொல்காப்பியமுதலிய நூல்களிருத்தலால் ஏனையோர்க்கே இதுவென்பது தோன்றச் சிறியவென்றும், தருணர்க்கெல்லாம் அந்நூல்களிருத்தலிற் பாலர்க்கே இதுவென்பதுதோன்றச் சிறாரென்று, ஒரதிகார மாயினும் இதனுள் அறியக்கூடாதென்பது தோன்ற நூலன் றென்றும், நூலன்றென்று எம்மாற் சொல்லியிருக்கவே குற்றமுண்டாயினுங் கூறுரென்பது தோன்ற வழக்கே யென்றும், வழக்கறியாதார் வழக்கையுமிகழ்தல் இயற்கையே யென்பது தோன்ற வழக்கேயென்றுங் கூறினும் "தாணு தாற் காட்டுவான் றான்காணுன் காணுதான்—கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு." என்பதனுள் இகழுதலியற்கையென்பது காண்க.

அவையடக்கமென்று பெயரிட்டு இங்ஙனம் பலவற்றை யும் விரித்ததனாற் பயனென்னெனின், பலவாற்றானும் புழுத்த நாயினுங் கடையேனதறியாமையை எல்லோர்க்கும் அறிவித்தலொன்றுமே பயனென்க. இவ்வாசகம் முடிந்தது முடித்தலென்னு முத்தி.

இனியிந்நூல் பார்த்தற்குக் கருவி பத்துள; அவைகளை ஒருசூத்திரத்தாற் கூறுகின்றும்

7\. வடமொழி யிலக்கணஞ் சிலவகுத் தறிந்து
தொல்காப் பியத்தினுந் தொல்காப் பியத்தினு
மருகிக் கிடந்ததைப் பெருக வுரைத்தனன்
வேறுவிதி நவமாய் விளம்பில னென்க
தொல்காப் பியந்திரு வள்ளுவ ராதிநூல் 5
வடமொழி நியாயம் வந்தன சிலவே
தமிழி னியாயந் தந்தன பலவாற்
றமிழ்விதி வல்லராய் வடமொழி விதிசில
வறிந்தவர்க் கேயிந் நூலா மென்க
வடநூல் வழிகல வாதே தமிழைத் 10
தனியே நீர்தராத் தன்மை யென்னெனி
னிலக்கண மிலக்கிய மேது நிமித்தஞ்
சாத்திரஞ் சூத்திரந் தந்திர வுத்தி
பகுதி விகுதி பதமே பதார்த்த
மாதி யந்த மகார மகார 15
முதாரண மாத்திரை யுவமை யுருவகம்
விகற்பஞ் சந்தி விதியலங் காரங்
கால மிலேசங் காரக ஞாபகம்
விசேடணம் விசேடியம் விகாரமதி காரங்
குணங்குணி யாதியாஞ் சொற்கோ ளன்றியும்
பிறிதினியை பின்மை நீக்குதல் பிறிதி
னியைபு நீக்குத லென்னு மிலக்கண

முதலாப் பலவா மொழிபெயர்த் தனவுங்
கொண்டனர் பண்டைய ருண்டோ வின்றே
வன்றியுந் தமிழ்நூற் களவிலை யவற்று 25
ளொன்றே யாயினுந் தனித்தமி ழுண்டோ
வன்றியு மைந்தெழுத் தாலொரு பாடையென்
றறையவே நாணுவ ரறிவுடை யோரே
யாகையால் யானு மதுவே யறிக [னு
வடமொழி தமிழ்மொழி யெனுமிரு மொழியி
மிலக்கண மொன்றே யென்றே யெண்ணுக
வெளிய விதிகளை யாவரு மறிவா
ரறிய விதிகளை யறையினறி வாரிலை
யதனு லவையாற் பயனிலை யதனுற்
பயன்படு சிலவிதி பகர்ந்தன னென்க 35
முன்னெடு பின்மலை வுள்ளன போல
வருவன வெல்லாம் பிறர்மத மாக்குக
கூறின பின்னுங் கூறின சிலவவை
யநுவாத மென்றே யறிந்தே யடக்குக
தமிழ்விதிக் ககப்படாச் சிலவிதி சாற்றின 40
னவைவட மொழிவிதி யென்றே யறிக
வேற்றுமை வினையொழி பெனமூன் றாக்கி
யவற்றினுட் சொல்லினுட் சிலவிதி யடக்கி
யேனைநால் விதியு மியம்பில னென்க
பல்காற் பழகினுந் தெரியா வுளவேற் 45
றெல்காப் பியந்திரு வள்ளுவர் கோவையார்

மூன்றினு முழங்கு மாண்டினு மிலையேல்
வடமொழி வெளிபெற வழங்கு மென்க.

இது இந்நூல் பார்த்தற்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது அவை பத்துவியங்கோளுமென்க. யாதொரு முயற்சிக்குங் கருவியின்றி முடியாது; கருவியும் ஏற்ற கருவியேயன்றி வேறுகருவியாகாது; உரியகருவியும் ஒழுங்குள்ளதேயன்றி ஒழுங்கில்லதாகாது; ஆகையால் இப்பத்தினையும் பல்காற் கூர்ந்து இந்நூலினிறங்குக. பதவுரையெழுதிற் பெருகு மாதலின், அரும்பதவுரைமாத்திரமே யெழுதினமென்க. மேலுமதுவே.

வடமொழி யிலக்கணங் கடலே யாதலிற், சிலவகுத்த தறிந்தேனெனச் செப்பினனே. தொல்காப்பியம் முன்ன திலக்கணம்; பின்னது பழையசெய்யுட்கள். சுருங்கிக் கிடந்ததைப் பெருக்கினனென்பது முன்னூல்களையும் இந்நூலினையுஞ் சீர்தூக்கிற் றமே விளங்கும். ஓர் சொல் லாயினும், பொருளாயினும், புதிதாகச் சொற்றனனன்றென் பது நவமாவென்பதனாலறிக.

"ஒரெழுத் தொருமொழி யீரெழுத் தொருமொழி—யிரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி" "மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்து" "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி—பகவன் முதற்றே யுலகு." "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்—யாவுள முன்னிற் பவை." "நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்—பேணப் பெருங் குற்றத் தார்க்கு" இவைபோல்வன வடமொழிநியாயம் வந்தன.

"எழுத்தெனப்படுவ—வகரமுத னகர விறுவாய்—முப் பஃதென்ப—சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே."

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ — னற்றா டொழாஅ ரெனின்.” இவைபோல்வனவெல்லாந் தமிழி னியாயந்தருதன.

சில பலவென்பன சிறுபான்மை பெரும்பான்மை யென்க. ஏனை நூலெல்லாம் இவ்விருதன்மையே, இந்நூலு மதுவே யாதலின், இருவகைநியாயமும் ஏகதேசமாயினும் அறிந்தார்க்கேயன்றி ஏனை யிருவர்க்கும் இது பயன்படா தென்பது தேற்றேகாரத்தாலறிக.

வடநூலைவிட்டுத் தனியே தமிழ்நூல் கடவாதது நியமமே யென்பது தோன்ற, வடநூல்வழிகலவாதே என்பது முதலாக யானு மதுவே என்பதீறாக, வினாவிடையாற் கூறினும்.

குணத்தையுடையது குணி; பண்பையுடையது பண்பி. இவை மொழியால் வேறென்பது திண்ணம். இவைபோல உடைமை, உடையான், பகுதி, விகுதி, பகுபதம், உருபு, பொருள், திணை, பால், இடம் இப்பத்து முதலிய இலக்கணம் எல்லாவற்றானுமொன்றேயென்பது தோன்றத் தேற்றமிரட்டித்தாம். இனிச் சிறுபான்மை மிகவும் அருகி இலக்கணமும் வேறுபடுமென்பது தோன்ற எண்ணுகவென்றும். வேறுபடுதலாவது இருதிணையும், ஆண்பால் பெண்பால்வினையீறும் வடமொழிக்கில்லை. மூன்றிலிங்கமும், மு[illegible]ற்று வேற்றுமை கட்குருபுகளும் தமிழிற்கில்லை. மேலும் ஆண்டாண்டுக் காட்டுதும்.

எளியவிதியாவது உயிர் பன்னிரண்டு, உடம்பு பதினெட்டு, இவைபோல்வனவென்க. அரியவிதியாவது “மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்” “அகரமுதல வெழுத்தெல் லாம்” “அகரங்களின்று மகர வுயிரின்றேல்.” “அகரம்

போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே” “அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு—நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து” என்பவற் றிற்குப் பொருள் கூறுங்கால், அகரவுயிரானது உரு வெழுத்து, ஒலியெழுத்து, உணர்வெழுத்து, தன்மையெழுத் தென்று * பொருள் கூறின், உவமேயத்தோடு மாறுபடுதன் முதலிய பலகுற்றப்படும்; அங்ஙனங் குற்றப்படாமற்பொருள் கூறுதலரிதே: கூறினுங் கொள்ளுதலரிதே. அன்றியும் எழுத்துக்கட்குப் பிறப்பிலக்கணந் தொல்காப்பியரெடுத்தோ தினவற்றைப் புலப்பட வறிந்திருந்தும், பிறர் அவற்றிற்கு

---

* எழுத்துககள் உருவெழுத்து முதலிய நான்கு பகுதியவாத லும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:— 1. “உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மை—யெனவீ ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய. 2. காணப்பட்ட வுருவ மெல்லா—மாணக் காட் டும் வகைமை நாடி—வழுவிலோவியன் கைவினை போல—வெழு தப்படுவ துருவெழுத் தாகும். 3. கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை—யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும். 4. இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்—செவிப்புல னாவ தொலியெழுத்தாகும். 5. முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரண முந்—துணைக்காரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வு—மற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழுவளியின் — மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே.”

இன்னும் நான்கு பகுதியவாதலும் அவற்றினிலக்கணமும் வருஞ்சூத்திரங்களாலுணர்க:—1. “வடிவுபெயர் தன்மையுண் முடியு நான்கா—னடை பெற வாயலர் நாடிய வெழுத்தே. 2. கட் புல னில்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ்—சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை—யுட்கொளற் கிடுமுரு வாம்வடி வெழுத்தே. 3. வடிவு முதல் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற்—படுபல பகுதிக்கிடும் பெயர் பெயரே. 4. நான முயற்சி தாக்கொளச் செவிப்புல— னாயவொலி தன்மை யெழுத் தாகுமே. 5. உருவமுதன் மும்மையோ டொன்றிய வியல்பை—மருவவுளந் துணிவ துண் முடி வெழுத்தே.”

மாறுபடக் கூறினார். அன்றியும் அவர் யழ் உயிரீற்றுப்பத மன்றென்றறிவித்தற்குப் புள்ளிமயங்கியலினுள் எடுத்தோதி னார். அஃதறிந்தும், அஃதொற்றீற்றுப் பதமன்றென்றறி வித்தற்கு உயிரீற்றுப் புணரியலுளெடுத்தோதினார். இவ் விருவருமன்றி நூலாசிரியர் பலருமதுவே, உரையாசிரியர் பலருமதுவே. இவர்களிங்ஙன மாறுபட்டுழி, "இருவர் மாறுகோளொருதலை துணிவே" என்பதனாற் குணங்குற்றங் களைப் பலவாற்றானும் பகுத்தறிந்து உண்மை கண்டு ஒன்றனை மறுத்து ஒன்றனைத் தழுவலும், ஒற்றுமை நயம் வேற்றுமை நயமென்பபோலச் சில கருவிகொண்டு அம்முறையாலது நன்று இம்முறையாலிது நன்று என்று அவ்விரண்டனையுந் தழுவலும், அரியைப்படைத்தலால் அயன் கடவுளென்றும், அயனைப் பெற்றுக் காத்தலால் அரி கடவுளென்றும் மாறு பட்டுழி, இவ்விருவரையும் அழித்தலால் இவர் கடவுளல்லர் அரனே கடவுளென்பதுபோலச் சிலகருவிகொண்டு இம்முறை யால் இது வழு அம்முறையால் அது வழு எனவிரண்டனையு மறுத்து இவ்விரண்டற்கும் வேறாகி வழுவற்றதொன்றனைத் தழுவலும் போல்வனவென்க எமக்கடங்கினவற்றுள்ளும் இவ்விரண்டனுள்ளும் பிறர்க்குப் பயனில்லையேயென்னார் துன்பந்தோன்ற, யாவருமறிவார், அறிவாரிலையென்றும்.

முன்னோர் நூல்களுள் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்கிக் கிடந்துபயன்படுவிதிகள் அளவில்லை, அவற்றுள் இலைமறை காய்போலக் கரந்து கிடந்து பயன்படாதன சிலவற்றைச் சிறி தெடுத்துரைத்தனனென்பது தோன்றப் பயன்படு சிலவிதி யென்றும், அவையடக்கத்துட் சிறிதென்றாங் கூறினும் புதிதொன்றுமின்றென்பது இதனாலுமறிக.

முன்னோடுபின்மலைவாவது யாதானுமொன்றனையே இது விதியென்றும் விலக்கென்றும், இயல்பென்றும் திரி

பென்றும், இருபெயரொட்டு அருபெயரொட்டு, இன்னு மாறுபடக் கூறுதலென்க. இம்மலைவு இந்நூலிற் பெரும் பாலும் வரும். அவையெல்லாம் அவரவர்கொண்ட மத மென்க. அவரவர் பெயர்களை அங்ஙனமங்ஙன முறைக்கிற் பெருகுதல்பற்றிக் கூறும் அவையெல்லாமலைவல்லவென் பது தோன்றப் போலவென்றும். அங்ஙனமலைவனவற்றை யெடுத்தோதலென்னெனின், அவையெல்லாம் ஒவ்வொரு நியாயத்தாற் பயன்படுதலேக்கியென்க.

இந்நூலுள் முற்கூறியதனையே பிற்கூறுதலுஞ் சிலவுள. அவை கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமன்று, அநுவாத மென்றே கொள்க. கூறியதுகூறல் வெளி. ஏனையதெங்ஙன மெனின், யாதானுமோர் நிமித்தத்தால் ஒன்றனை முற்கூறி, வேறொரு நிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங் கூறுதலென்க. "நின்ற வுயிர்முன் கசதப மிகும்" என்று கூறினவர்தாமே "பலசில வெனுமிவை தம்முன் றம்வரின் மிகும்" "அல்வழி இ ஐ முன்னராயின் மிகும்" "மீக்கு வலிமிகும்" "நெடிலோ டுயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரங்களுட் — ட ற வொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே" "பனைமுன் கொடிவரின் மிகும்" என்று பின்னுங் கூறினார். "அன்றுவள்ளால்" என்றவர்தாமே "என்னை வல்லன்" என்றார். "அன்று வினைமொழி" என்ற வர்தாமே "அல்லன் னென்னேனுகு மீற்ற" என்றார். நேர் நிரை என்றவர்தாமே வேல் நிறமென்றும், நாள் மலர் என் றுங் கூறினார். நேர்நேர் நிரைநேர் என்றவர்தாமே தேமா புளிமா என்றும், காசு பிறப்பு என்றுங் கூறினார். நேர்நேர் நிரை நிரைநேர்நிரை என்றவர்தாமே மாவாழ்சுரம் புலிவாழ் சுரம் என்றும் தூஉமணி கெழூஉமணி என்றுங் கூறினார். தொல்காப்பியருமது. அது கண்டு நச்சினார்க்கினியாரும் அநு வாதமென்றெழுதினார். "சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனு மறத்தி

னூஉங்—காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு" என்றவர்தாமே "அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை" என்று பின்னுங் கூறினார். இவையறியாக்கால் பொருளுரைக்கவுங் கேட்கவுங் கூடா தென்பது தோன்ற தேற்றமிரட்டித்தாம் முன்னது இது நிமித்தம் பின்னது இது நிமித்தமென்றறிதலருமை நோக்கி அடக்குகவென்றும்.

மொழிபெயர்த்ததற்கு மாறாக சிலவற்றை அம்மொழி யாகவே அறைந்தனனென்பது தோன்ற அகப்பட்ட வட மொழியென்றும். அவை சைவன், சைவம், பார்வதி, கார்த்திகேயன், காங்கேயன் முதலியனவென்க.

அறநூன் முதலியன நான்கற்குங் கருவி எழுத்து முதலைந்தே; அவற்றுள்ளும் நான்கற்குங்கருவி சொல்லே; அச்சொல்லிற்குக் கருவியதுவே, ஆகையால் எல்லாவற்றி னுஞ் சொல்லே சிறப்பென்பது நோக்கி, மூன்றியலாகிய இந்நூலுட் சொன்மாத்திரமே சிலசொற்றனமென்பது தோன்ற இலம்பிலனென்றும். வடநூலாருந் தலைமைபற்றிய வழக்கால் அவ்வைந்தனையுஞ் சொல்லென்று வழங்குவர்.

முக்காற்பார்த்து நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயின்று பிறர்க்கறிவித்தன் முதலானவெல்லாமடங்கப் பல் காற்பழக்க மென்றும். இங்ஙனம் பழகமாட்டாரென்பது தோன்றப் பழகினுமென்றும். இங்ஙனம் பழகிற்றெரியாத தொன்றில்லையென்பது தோன்ற உளவேலென்றும்.

திருவைக் கோவைக்குரை கூட்டிக. மாணிக்கவாசகர் அறிவாற் சிவனேயென்பது திண்ணம்: அன்றியும், அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் அவர்வாக்கிற் கலந்திருந்து அருமைத்திருக்கையா லெழுதினார். அப்பெருமையை

நோக்காது, சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சங்கப் பாட்டு, கொங்குவேண்மாக்கதை முதலியவற்றோடு சேர்த்துச் செய்யுட்களோடொன்றாக்குவர். அங்ஙனமுமமையாது, இலக்கணமாவது தொல்காப்பியமொன்றுமே; செய்யுளாவது திருவள்ளுவரொன்றுமே. இவ்விரண்டு நீங்கலான இலக்கணவிலக்கியமெல்லாம் ஒன்றற்கொன்று பெருமை சிறுமை இணையென்று கொள்வாரென்பது தோன்ற இம்முறைவைத்து அடையைப் பொதுவாக்கினும். அவர் அதுமட்டோ இறையனாரகப்பொருள் முதலான இலக்கணங்களையும், தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம், பட்டணத்துப்பிள்ளையார் பாடல் முதலிய இலக்கியங்களையும், ஓர்பொருளாக எண்ணுது நன்னூல், சின்னூல், அகப்பொருள், காரிகை, அலங்கார முதலிய இலக்கணங்களையும்' பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, இராமன்கதை, நளன்கதை, அரிச்சந்திரன்கதை முதலிய இலக்கியங்களையும் ஓர்பொருளாகவெண்ணி, வாளுள் கழிப்பர். அவரிவைகளிருக்கவே அவைகளை விரும்புதலென்னெனின், பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலை விரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல்போல அவரதியற்கையென்க. ஓரிடத்துக் கூறியமையாது பலவிடத்துங் கூறுமென்பது தோன்ற முழங்குமென்றும். இம்மூன்றினும் அகப்படாதவிதி ஒன்றுமில்லையென்பதுதோன்ற ஆண்டினுமிலையேயென்றும். இம்மூன்றனுள் வடமொழி வழக்குப்பற்றிக் கிடந்தனவெல்லாந் தமிழ்க்கொளிக்குமென்பது தோன்ற வெளிபெறவென்றும் விரும்பினுந் தமிழ்கொடாத விதிகளைத் தானே கொடுக்குமென்பது தோன்ற வழங்குமென்றும்

இக்கருவிபத்தனுள் ஒன்றே குறையினும் இந்நூல் பார்த்தார்க்குச் சிறிதாயினும் பயன்படாது; வாளுள்வீணாள் கழித்தலேயன்றி இந்நூற்குக் குற்றங்கூறிச் சூத்திரம் உதாரணம் அரும்பதவுரை யெல்லாவற்றையுந் திருத்தி வரம் பழித்துப் புறன்பழிப்பர். ஆகையால், தொல்காப்பியந் திருவள்ளுவர் முதலிய நூல்களைக் குறைபடாமல் முழுது முணர்ந்து, அவைகளிற் றடைப்பட்டவிடத்து அத்தடை தீர்க்குங்கருத்துண்டாயின், இது பயன்படும். ஆகையால், அவர்மாத்திரத்திற்கே இது நூல்; மற்றையோர்க்கு இது நூலன்றென்னுங் கருத்தால், அவையடக்கத்துள் ஈதொரு நூலன்றேயென்றும்.

உரைகொள்ளுதற்கருவியாகிய இச்சூத்திரமும், முற் சூத்திரமும் உபலக்கணம். அஃதென்னெனின், 'உடம்பினு ளுயிர்கூடிற் கண்காணும் நீங்கிற்காணாது' இத்தொடர் ஒழிந்த தொண்ணூற்றைந்துமதுவேயென்று தானே பொரு டரும். அதுபோல எழுத்து ஐம்பத்துமூன்று முப்பது என்று கூறுதல் மாறுபாடுள்ள விதிகட்கெல்லாம் பொதுவாய் நின்று பலபொருடருதலென்க

'நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதன்—முறையே வெளிலே யறையக் கேணீ—முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்—திருவா ரூரிற் றிருக்கூட் டத்திற்—றமிழ்க்கிலக் காகிய வயித்தியநாத — னிலக்கண விளக்கம் வகுத்துரை யெழுதின—னன்றியுந் தென்றிசையாழ்வார் திருநக—ரப்பதி வாழுஞ் சுப்பிரமணிய — வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேக—முரைத்துரை யெழுதின ளென்றே பலவே.' இஃது உரைச்சூத்திரம் இந்நான்முழுதினுள்ளும், இடை யிடையே இங்ஙனம் உரைச்சூத்திரமும், உதாரணச்சூத்திர மும், வேண்டியவேண்டியவிடத்துச் செய்தனமென்க.

8. சூத்திரஞ் சிலசில நோக்குதற் கரிதேன்
முன்பின் பார்த்துப் பின்பே நோக்குக
விதிகளிற் சிலசில வெளிப்படா தாயி
னுபலக் கணத்தினை யோர்ந்தே யுணர்க
தாமுன் னறிந்ததற் கீதுமா ருயி 5
னென்னூல் விதியோ வெனவோ யெண்ணுக
சிலநாட் பழகிற் சிலவும் பலியா
பலநாட் பழகிற் பலிக்கு மென்க
விரைவாற் பார்க்கிற் றெரியா தொன்றும்
விரையா தேற்கிற் கருகா தென்க 10
வருவதிற் கருத்தினை மட்டுப் படுத்தி
வந்ததிற் சிந்தையைச் சிந்தா திறக்குக
நூலினை மீளவு நோக்க வேண்டா
சூத்திரம் பல்காற் பார்க்கவே துணிக
மாரிபோற் கொடுப்பினு மந்தனை விட்டுக் 15
கூரிய னுடனே கொடுத்தும் பழகுக
வேறொரு கருமத் தினைமனத் தெண்ணி
ஞரிய னுயினு மப்பொழு தொழிக
சொற்பயில் விப்பவ னெப்படிச் சொற்றன
னப்படி யொழுகி யரும்பொருள் பெறுக. 20

இதுவுமது, வியங்கோள்பத்துங் கருவியாகலின். ஆயின், அக்கருவியோடு சேர்க்காது பிரித்ததென்னெனில், அவையிந் நூற்கே: இவையிந்நூற்கும் எந்நூற்குமே. அன்றியும் அத்துணை நுட்பமன்றென்க.

சிலசூத்திரவிதி கருகிற்றாயின், அப்பொழுதமுழுந்தற்க. அந்நூலின் முன்பின்னாவது தான் முன்பே கற்ற நூற்களாவது பின்பு கற்குநூற்களாவது அவ்விதி வெளிறிக்கிடக்கும்; அது கண்டு தெளிந்து பின்பமுழுந்துக.

உபலக்கணமாவது "அ இ உம்முதற் றனிவரிற் சுட்டே" என்புழி முதற்கூடிவரிற் சுட்டேயென்றும் பொருள் கொள்ளுதல். இவ்விலக்கணநோக்காது, தனித்துநிற்பிற் சுட்டோ கூடி நிற்பிற் சுட்டன்றோவென்று கருதி, நன்னூலார்க்குப் பின்னூலார் இச்சூத்திரத்திற்கு அளவிறந்த குற்றங்கூறினர். அது நிற்க அவர் எழுத்திற்குப் பெயரிடுதனோக்கியும், "எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்" எனச் சந்திநோக்கியும், "இவையடைசுட்டுவினா" எனப் பெயரிடுதனோக்கியும், தூக்கிற் சுட்டுநீளின்" என யாப்பு நோக்கியும், இங்ஙனம்கூறிப் பின் "சுட்டியா வெகர வினாவழி" "வினைத் தொகை சுட்டுருகு முகரம்" "சுட்டு வகரமு வினமுற" "வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே" "சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரின்" "அதுமுன் வருமன்று" என்று கூடிநிற்பினுஞ் சுட்டென்று கூறினர். இவ்விலக்கணங்களையுநோக்கிலர். அது நிற்க, "தனிவரினுஞ்சுட்டு" என்னுஞ் சூத்திரம் "இன்னெனவரூஉம்" என்னுஞ் சூத்திரம்போல விகாரப் பட்டதென்று யாப்புவிதியையு நோக்கிலர். அதுநிற்க, "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குறித்தே" என்னுஞ் சூத்திரப்பொருளையுநோக்கிலர். அது நிற்க, ஒன்றினமுடித்த றன்னினமுடித்தன் முதலிய உத்தியையுநோக்கிலர். அது நிற்க, வரினென்னும் எச்சம் பெரும்பான்மையுங் கூடி நின்று சுட்டுப்பெயராமென்று பொருடருநிலையுநோக்கிலர். அது நிற்க, முதல்வரிற்சுட்டே தனிவரிற்சுட்டேயெனப் பொருள் கோளிலக்கணமும் நோக்கிலர். அதுபற்றித் தமக்கென

ஒன்றிலரும் அதுவே. உரைப்பார் உரைப்பவைக்கெல்லாம் யாமென்செய்வோமென்க. சேற்றுநிலத்திற் கவிழ்ந்த பால் தேன் நெய் முதலியனவுஞ் சேறுறுற்போல, நன்னூற்சூத்திரமும் அவ்வுரையுடனே கலந்து குற்றப்பட்டதென்க. முன்னோரொழியப் பின்னூல் பலவினுள் நன்னூலார்தமக் கெந்நூலாரு மிணையோ வென்னுந் துணிவே பண்ணுக. முன்னோரொழியப் பின்னோர் பலரினு ளென்றது மொன்று. "செய்யென்வினைவழி" "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" "ழகர வுகர நீடிட னுடைத்தே" "கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்—றாளை வணங்காத் தலை" "காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்" இவைபோல்வனவெல்லாம் உபலக்கணமென்க.

"புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை" "கடிக்கமலத் திருந் தயனுங் காணான்." இவைகட்கிலக்கணம் அமைப்போர் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத் தகரவொற்றின்மேல் ஏறிநின்ற அகரந் திரிந்ததென்றும், குவ்வுருபிற்கும், கமலத்திற்கும் ககரவொற்றுத் திரிந்ததென்றும் அமைப்பர். இவற்றைச் சிற்றதிகாரங்களைக் குற்றமறக் கற்றவர் கெடுதலுந்தோன்றலுமேயன்றிப் பொற்குடம்போலத் திரிந்ததன்றேயென்று கருதிய பிழைபட்டதென்றே துணிவர். அன்றியுஞ்சிலர் அகரவுயிர் உகரவுயிராய்த் திரிந்ததெனத் துணிவரேயன்றி, யாமறிந்தவற்றுளில்லை எங்குள்ளதோவென்று சொன்ன மாட்டார். அதுபற்றி யனவேயென்னுகவெனத் தேற்றங் கொடுத்தாம்.

சிலநாட்பழகிற் சூரியாராயினும் பலியா பலநாட்பழகின் மந்தராயினும் பலிக்கும் என்பது உம்மையானும், வியங்கோளானுந் தெளிக

கூரியராயினுந் தெரியா மந்தராயினுங் கருகாவென்பது அவ்விரண்டானுந் தெளிக.

எல்லார்க்குங் கற்பதிற்கருத்திறங்கும் கற்றதில் இறங்காது; அது நன்மையன்றென்பது தோன்ற இறக்குக வென்றும்.

"முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்" என்பதை மாத்திரம் உட்கொண்டு, சூத்திரப்பொருளை வரம்பு செய்யாது ஓடுவர். அங்ஙனம் ஓடியும் இளைப்பே பயனன்றி நூற்பயனில்லையே ஒவ்வொரு சூத்திரத்தை முக்காற் பார்த்துப் பொருளை வரம்புசெய்து நடப்பாராயின, அவர்கட்கு ஒருகாலேயமையும். இருகால் முக்கால் வேண்டுவதில்லையென்பது தோன்ற இழிவு சிறப்பும்மை கொடுத்தாம்; இறந்தது தழீஇயவெச்சமன்று.

கொடுப்பினுமென்பதனை மந்தனிடத்தும், விடுவோனிடத்துமேற்றுக. இன்சொற்சொல்லுதல், பணிதல், உற்றுழியுதவுதல் முதலானவெல்லாம் அடங்கப் பொதுப்படக் கொடுத்தென்றும். "அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகால்" "பிறர்க்குரை யிடத்தே நூற்கலப் பாகும்" என்பவற்றைமாத்திரம் உட்கொண்டு, யாவரோடாயினும் பழகற்கவென்பது தோன்ற உயர்வு சிறப்பும்மை கொடுத்தாம்.

பசிமுதலிய வருத்தத்தாலாவது, சோறுமுதலியவற்றின்கண் அவாவினாலாவது, யாதானும் வேறொரு நிமித்தத்தாலாவது கருத்து மயங்கின், அக்கணமே பயிறலொழிந்து தீர்ந்தபின்பு பயில்க. ஆசிரியனாயினுமெனவே, மாணாக்கற்குக் கூறவேண்டாவாயிற்று.

பிணி வறுமையாதிகளின்மையும், பொருளிளமையாதிக ளுண்மையும் கற்றற்குக் கருவியாயினும், மிகவுஞ் சிறந்த கருவி ஆசிரியன் கருத்தில் அருள்வர நடத்தலேயென்பது தோன்றக் கேட்டென்னுதி ஒழுகியென்றும். பொருளென் னும்பெயர் பொதுவாயினும், கல்விப்பொருளினைமாத்திரம் அங்ஙனங்கூறுது, நற்பொருள், பெரும்பொருள், அருப் பொருள், குறையாப்பொருள், துணைப்பொருள், நீங்காப பொருள், கேடில்பொருள், விளக்கும்பொருள், விழுமிய பொருண்முதலாக யாதானுமோரடைகொடுத்தே கூறுவர் "கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி" எனச் சிறுபான்மை பல வடையுங்கொடுத்துக் கூறுவர். அக்கருத்துப் பண்டை நூல்களெல்லாவற்றினுள்ளுங் காண்க. அநுநியமம் மறந்துந தப்பாரகளென்பது தோன்ற அரும்பொருள் பெறுக வென்றும். கலித்தொகையின் ஓர் காரணநோக்கி நிதிப பொருளைக் கேடில்விழுச்செல்வமென்றார். இவ்வடை கல்விக் குரித்தன்றிப் பிறவற்றிற்கு முரித்தேவென்பாரை நோக்கி, வழுவமைத்தார் நச்சினார்கினியார். இதனானும் அடையுரிமை காண்க.

9. இத்துணைச் சிறப்பின் ருகிய கருவிக
ளின்னும் பலவே சொல்லத் தொலையா
வன்றியும் பலநூ லறைந்தன சிலசில
வாகையா லிங்ஙன மடங்குத லழகே.

இன்னும் பலவாவன, உரையிற் பழகுதலைக்காட்டினும் சூத்திரத்தின் மிகவும் பழகுதலும், தனக்குரிய நாட்டை விட்டுக் கற்றற்கு மறுநாட்டிற்சேறலும்போல்வன. இடம் பொருள் ஏவலால் தன்னாட்டிருத்தலேயன்றி மறுநாட்டிற் சேறலென்னெனின், "வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன்

றிறவாது" "ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே" "ஓதற் பிரிவுடைத் தொருமூன் றியாண்டே" என முன்னூலாரும் பின்னூலாருங் கூறினர். அக்கருத்து இங்ஙனம் விரிக்கிற் பெருகும்.

10. நல்லோ ரல்லோர்க் கிந்நூ னண்ணி
னென்னினுங் கடையா ருயர்ந்தா ரிலரென்
றிறுமாப் பின்றியேற் றிகழா திகழ்ந்து
நற்குல நற்குண நற்கலை நற்றவ
முடையரைப் பணிந்து பணியா தொழுகிப் 5
பழிபா வங்களைப் பயந்து தேடிப்
புண்ணியம் புகழ்களைப் போற்றிப் போக்கிப்
பிறப்பிறப் புக்களிற் பிழைத்துப் பிழைத்துப்
பசுவினைப் பாம்பினை யிரையருத் தினர்க்குப்
பயன்கொடுப் பதுபோற் பயன்கொடுத் திடுவா
ராகையா னல்லோர்க் களிக்குத லழகே.

இது நூலுணர்த்துவோர்க்குச் சிலகருவி கூறுகின்றது. நல்லோர்க்கு அல்லோர்க்கென்க இந்நூல்—இதுபோலச் சிறப்புள்ள நூல்கள் நண்ணின்—கைகூடில். என்னினுங் கடையாரிலரென்று கருதி, இறுமாப்பின்றி, உடையரை யிகழாது பணிந்து, பயந்து போற்றிப் பிழைத்துக் கொடுப்ப ரென்க. என்னினுமுயர்ந்தா ரிலரென்று கருதி, இறுமாப்பு மேற்கொண்டு, உடையரையிகழ்ந்து, பணியாதுதேடிப் போக்கிப் பிழைத்துக் கொடுப்பரென்க. பணிதலே விரதம். பணியாமையே விரதமென்பதுதோன்ற, ஒழுகியென்று வேண்டா கூறினர். அவை பயன் கொடுப்பினுங் கொடுக் கும்; இவர் பயன்கொடுத்தே விடுவரென்பது தோன்றக்

கொடுப்பரென்றுந் இடுவரென்றும். ஈற்றடியொன்றும் இரட்டுறமொழிதல். இன்னும் பலகருவிகளுள: அவை பலரும் விரித்தலின் விரித்திலமென்க.

11 முற்கா லத்துப் போதகா சிரியர்
மொழிகுவர் மறையா ரருமையாம் விதிகளை
வழிவழி நின்று வழங்கற் பொருட்டே
யிக்கா லத்தா ரென்பய னினைந்தோ
விசையார் தாமு மிசையார் பூமியி 5
லிங்ஙன மாதலி னிறக்குமென் றெண்ணி
யவைகளைத் திரட்டி யமைத்தன னன்றி
நூலிலை யென்று நுவன்றன னன்றே
யாகையாற் பலநூ லாய்ந்தார் நோக்குக
வேனையோர் நோக்கினே ரெள்ளள வாயினும் 10
பயன்பட லிலையே பலியா திடமே.

இது உணர்வோர்க்கும் உணர்த்துவோர்க்கும் பொதுவாகிய கருத்து கூறுகின்றது. சூரியராயின் எளிமைவிதிகளை ஒருவருணர்த்தாதுமுணர்வர், அருமைவிதி அங்ஙனமன்றென்பது தோன்ற. இறந்தது தழீஇய வெச்சத்திற்கும் உயர்வுசிறப்பிற்கும் பொதுவாகிய உம்மையை விரித்து விதிகளையொன்றிலர் பேரறிவோர் தமக்கும் தம்மைப் பொருளையாக் கொண்ட மாணாக்கர்க்கும், பயன்படுதலைச் சிறிதாயினும் நோக்கார். இறவாது நிலைநிற்றலொன்றனையே பயனாக நோக்குவரென்பது தோன்றத் தேற்றங்கொடுத்துப் பொருட்டே யென்றார் இழிகுணநோக்கிப் போதகாசிரியரெனுந் இக்காலத்தாரென்றும். தமக்கியாதானுமோர் பயனை நோக்கி ஒரோவழியுரைப்பினும் மனம்பொருந்தி

புரையாரென்பது தோன்றக் கூறுரென்றுந் இசையா ரென்றும். பிறந்தவரெல்லாமிறப்பர் யாமாத்திரம் இருப்பே மென்னுங்கருத்தால், சொல்லாரென்பது தோன்றவும், பிறர்க்கும் விளம்பார் தாமுமனுபவியாரென்பது தோன்ற வும், இழிவுசிறப்பிற்கும் இறந்ததுதழீஇய வெச்சத்திற்கும் பொதுவாகிய உம்மை கொடுத்துந் தாமுமென்றும். கூறு ராயினுங் குற்றமன்று இருப்பாராயின் அனுபவிப்பாராயி னென்பது தோன்றவும், வாயுறைவாழ்த்துச் செவியறிவுறூஉ முதலியவற்றுன் நூல்களறிவுறுத்தினும் அதன்வழியிறங்கா ரென்பது தோன்றவும், இசையாரென முப்பொருடோன்றக் கூறினும். உயிர் நித்தியமாதலாற் பூமியென்றும். முற்கூறிய கொத்தென்னும்பொருளை வலியுறுத்தற்பொருட்டுத் திரட்டி யென்றும். நூலென்னாது பலவென்றதனாலும், கற்று ரென்னாது ஆய்ந்தாரென்றதனாலும், கற்கவென்னாது நோக்குக வென்றதனாலும், இந்நூல் விதிகள் எளிதினகப்படுமென் றெண்ணற்க. இக்கருவியில்லோர் வெறுக்கத் துணிதற் பொருட்டு ஈற்றடியிரண்டும் வேண்டாகூறினம், அதனால் வேண்டியது முடிக்க. அதென்னெனின், இக்கருவி இல் லோர்க்குச் சிலவிதிகள் அகப்படுமாயினும், "தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் றேறி—னருளாதான் செய்யு மறம்" "மழக்கையி லங்குபொற் கிண்ணம்" போலுமென்க.

12 இந்நூற் குதாரணந் தொன்னூற் செய்யுளுட் சிலவே யெழுதினம் பலவே யெழுதின முலக வழக்கினு ளுணரும் பொருட்டே.

ஆதன்றந்தையென்பது, செய்யுளில் வருங்கால் அவ் வாறு வாராது, ஆந்தையென்றே வரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத் தொகைக் குதாரணங் காட்டினமாயின், சிற்றறி

காரங்களைக் குற்றமற முற்றக் கற்ற சூரியரும் அவ்வாறு கொள்ளாது, நிலைமொழியேதோ, அவ்வீறேதோ, வருமொழியேதோ, அம்முதலேதோ, எவ்வுருபுதொக்கதோ, எங்ஙனந் தொக்கதோ, ஈதொருபறவைப் பெயரோ, பிழைபட்டதோ எனப் பலவுமெண்ணி அலைவரே! அப்பொருள் பெறாரே! பிணிக்கண்வருந்தினான், நேர்ந்தான், கொடுத்தானென்பது உருபுதொக்குச் செய்யுளில் வருங்கால், இக்குச்சாரியை பெற்றுப் பிணிக்குவருந்தினானென்றே வரும். இச்சொல்லை வேற்றுமைத்தொகைக்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், அவ்வாறு கொள்ளாது, உருபு விரிந்ததென்றே துணிந்து, உரையையும் உதாரணத்தையும் பிழையென்று கருதுவர்; அதுபற்றிச் சிலவென்றும். நாலுகைவெட்டினான், அஞ்சு நாட்பயந்தான் இச்சொல்லை உலகவழக்குப்பற்றி எண்ணுப் பெயர்க்கு உதாரணங்காட்டினமாயின், பேரதிகாரங்களைப் பெரிதுமுணர்ந்த பெரியோர் அவ்வாறு கொள்ளாது, நான்ற கையை வெட்டினான், அஞ்சத்தக்க காலத்தஞ்சினான் என்று பொருடுணிந்தேவிடுவர், நான்கைந்தென்பதே பழக்கமாகையால். அதுபற்றிப் பலவென்றும். எனவே, இருவழக்கும் ஒன்றற்கொன்று பொருந்தாமை காண்க. இருவர்க்கும் பொருந்தல்வேண்டுமென்னுங் கருத்தாற் பலவற்றையும் சிலவற்றையுங் கழித்தனமென்பது 'உணரும் பொருட்டே' என்பதனாலறிக. யாங்கூறிய விதிகட்குச் செய்யுளில்லையென்றெண்ணற்கவென்பது தாற்பரியம்.

பாயிரமுடிந்தது.

---

1. வேற்றுமையியல்

13. வினைமுதல் விளியே செயப்படு பொருளே
கருவி கொள்வோ னீக்கங் குறையே
யிடமென வெட்டும் வடமொழி வேற்றுமை
யேழா றென்று மியம்புந் தமிழ்நூல் (1)

14. விளிகுறை யிரண்டையும் விட்டவேற் றுமை
வினையான் முடியிற் காரக மெனப்பெறுங் [கள்
குறையும் வினைகொளி ஞரோவழிக் கூடும். (2)

15. நாரா யணன்பூ வோரா யிரத்தைக்
கரத்தாற் கொய்தோ ரரற்கே கொடுத்துச்
சக்கரச் சிறுமையி னீங்கி நற்சுவைப்
பாற்கடற் கண்ணே பள்ளிகொண் டானெனக்
காரக முழுதும் வந்தன காண்க
விவற்றினு ளொன்றே யியம்பினுங் காரகம். (3)

16. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பென்ன
வேற்றுமை யுருபு மூன்றென விளம்புவர்.

உதாரணம். *வாளால்வெட்டினான்; வாளின்வெட்டி னான், வாள்கொண்டுவெட்டினான் எனவரும்* (4)

17. அவைதாம்—
உரிமையாய் நிற்ற லொப்பாய் நிற்றன்
மாறுபட நிற்ற லெனவழங் குவரே.

உ - ம். வாளால்வெட்டினான், ஆலத்தினாலமிர்தாக்கிய கோன்; 'காலத்தி னாற்செய்த நன்றி' எனவரும். (5)

18. உருபுவே றுருபு சொல்லுரு பாகியு
முருபினை யேலாப் பெயரே யாகியு
முருபினை யேற்ற பெயரே யாகியு
முருபு தொக்க பெயரே யாகியு
மிரண்டுரு பிணைந்தா லொன்றுரு பாகியு
மாறி நின்றும் வருமிட வுருபே.

உ - ம். ஊர்க்கணிருந்தான். எ-ம். ஊரிலிருந்தான் எ-ம். ஊர்த்திசையிருந்தான். எ-ம். கண்ணகன்ஞாலம், கண்ணகன் பரப்பு. எ-ம். கடையைக்காப்பான்; இடையைக் காப்பான்; தலையைக் காப்பான். எ-ம். முன்பிறந்தான்; பின் பிறந்தான்; தலைச்சென்றான்; தலைமழை; கடைகாப்பான்; வல மிரார்; மேலிருந்தான்; கீழிருந்தான் எ-ம். தலைக்கட்சென் றான்; இடைக்கண்முரிந்தார்; கடைக்கானின்றான்; மருங்கி லிருந்தான். எ-ம். உள்ளூர் மரம், கிணறு, தொழில், பிழைப்பு கீழ்நீர்மீன், முதலை, ஆமை. மீகண்விழி, ஒளி, பாவை. எ-ம். வரும். (6)

19 வேற்றுமை யுருபுக ளல்லா தனவும்
வேற்றுமை யுருபுகள் போல்வெளிப் படுமே.

உ - ம் பெண்ணைவளர்த்தான், காலைவணங்கினான், மாலை வென்றான்; மாலைவிரும்பினான், மயங்கினான்; கோட்டை யிழைத்தான், இணங்கினான்; வேலைவென்றான். எ-ம். எண் ணொடு நின்று பிரிந்தது; தலையோடுதகர்ந்தது; ஊராரோ தேவகுலம்; குலத்தாலொருவன்; வேலொடுநின்றான். எ-ம்

வீட்டிற்குநல்வினை விரும்பிச்செய்தான்; உணற்குவந்தான்; சித்திரைக்குப் போனான்; ஆடிக்குவந்தான். எ-ம். சாரியை பின்னீங்கிற்று, திரிந்தது, வேண்டும். எ-ம். அவனது செய்தான்; இவனது செய்தான். எ-ம். அவன்கண் பதினைந்து; நெற்றிக்கண்ணெருப்பு; அவன்றலையைந்து; அவனிடை சிறிது; இவன்காறெடிது; அவன்கடைவெல்லம்; அவன்வாயரை; இவன்புடை கொடிது. எ-ம். வரும். (7)

20. உருபேற் றதனையு முருபையு முருபு
நோக்கிவந் ததனையும் வேற்றுமை யென்பர்.

வேறுபடுதலால் வேற்றுமை, வேறுபடுத்தலால் வேற்றுமை, வேற்றுமையை முடித்தலால் வேற்றுமையென்று பொருளுரைப்பர். (8)

21. உருபினை யேற்றசொற் பலபொருள் படுதலு
முருபுநோக் கியசொற் பலபொருள் படுதலு
மெனவிரு கூறும் வேற்றுமை யென்பர்.

"வினைசே யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தின்." எ-ம் "பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல்." எ-ம் வரும்.* (9)

22. ஒருவேற் றுமைக்கோ ருருபே வருதலு
மொருவேற் றுமைக்குப் பலவுருபு வருதலு

* இவ்விரண்டுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரம். முன்னையது உருபினையேற்ற சொற்பலபொருள் படுதற்கும், பின்னையது உருபு நோக்கிய சொற்பலபொருள் படுதற்குங் காட்டப்பட்டன. முன்னையதற்கு உதாரணம்: தட்டுப்புடைக்கண் வந்தான்; மாடத்தின் கணிருந்தான்; கூதிர்க்கண் வந்தான். எ-ம். பின்னையதற்கு உதாரணம்: ஆவுண்டு; ஆசெல்க. எ-ம் வரும்.

மெனவிரு கூறுய் வருமுரு புகளே
யைகுவ் வொன்றே யல்லன பலவே. (10)

23. ஓருரு பிற்கே பலபொருள் வருதலு
மொருபொருட் கேபல வுருபுகள் வருதலு
மெனவிரண் டாகும் வேற்றுமை யியல்பே
யவ்விரண் டனையு முறையே யறைகுவன். (11)

24. பகுபதம் பகாப்பத மிருவகைத் தொடர்ப்பதம்
வினைமுற் றுப்பெயர் குறிப்புமுற் றுப்பெயர்
தொழிற்பெய ராதியிற் றோன்று மெட்டுருபே.

உருபாறேயுள்ளன எட்டுருபென்ற தென்னெனின், "எவ் வகைப் பெயர்க்குமீ றுய்ப்பொருள்—வேற்றுமை செய்வன வெட்டே." எனத்தேற்றேகாரத்தானும், "இருநான்-குருபு முறழ்தர நாற்பதா முருபே." என இணைத்தெனவறிந்த உம்மையானுமென்க. அன்றியும், விளியுருபு தொல்காப்பிய விளிமரபினுட் காண்க. (12)

எழுவாயுருபுவிதியை ஓர்சூத்திரத்தாற்கூறுகின்றும்

25. எழுவாய் வேற்றுமைக் குருபே யின்று
பெயரே பயனிலை கொள்ளுந் தன்மையே
பயனிலை தன்னைக் கொண்ட தன்மையே
வினைமுத லாதலே விகாரப் பெயரே
பெயர்ப்பின் விகுதி பெறுதலே யாயவ
னனவா னவா னகின் றவன்முத

லம்பாற் சொலலும் பெயர்ப்பி னடைதலே
யுருபென வெவ்வே றுரைத்தார் பலரே.

ஈற்றசைமொழிந்த ஏகாரமெட்டுந் தேற்றம் முன்னின்ற தொழிந்த ஏகாரமேழன்பின்னும் உருபென்பதனை யொட்டி, எனவுரைத்தாரென்பதனை எண்பொருளினு மொட்டுக. எனவென்பதற்கு உம்மைகொடுத்து எட்டடுக்கி உரைத்தாரென முடித்தலுமாம்

இவற்றுள் முன்னின்றவைந்தும், பலர்நூல்களானும், பலருரைகளானும், தெளியக்கிடந்தன. ஏனைமூன்றும் விளக்குகின்றாம்.

தன், தம், நம், என், எம், நின், நும் என்னுந் திரிபில் பெயர்கள் உருபுகளையும், உருபோடு வருமொழிகளையும், உருபின்றி வருமொழிகளையும் ஏற்றுநிற்கும் இப்பெயர்கள் மருவாயாங்காற் றிரிந்தேநிற்கும். இத்திரிபே யுருபென்க

இனி இறைவன்கடியன், காக்கும்; தையலாள்வரும், உமையாளமர்ந்து விளங்கும்; கோன்வந்தான்; கோக்கள் வந்தார்; மரமது வளர்ந்தது; மரங்கள் வளர்ந்தன இவ்விகுதிகளே உருபென்க. இவ்வுருபுகளைத் தொகுத்துமறிக.

இனி ஆயவன்முதல் நாற்சொல்லும் பாலால் இருபதாம் அவையே உருபு. சாத்தனனவன் வந்தான் இதனுள் எழுவாயும் உருபும் பயனிலையுங்காண்க. பிறவுமன்ன. இவற்றைத் தொகுத்துமறிக.

ஆயின், ஐ குப்போல ஒன்றே உருபென வேண்டுமெனின், மூன்றைந்தாறேழனுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பாலானும், பலவாறுற்போலவும், உவமவுருபுகள் பொருத்தத்தானும், பொருளானும், பல்வாறுற்

போலவுமென்க. ஆயின் மரமானதை யறுத்தான்; வாளான தால் வெட்டினான்; என ஐ முதலிய உருபுகளையேற்றலின் உருபன்றெனின், ஆறனுருபு உருபுகளை யேற்றாற்போல வென்க. * ஆயின் ஐ குப்போல உருபுகொள்ளுதலன்றிச் சொற்கொண்ட தென்னெனின், கொண்டு, பொருட்டு, உடைய, உளி, மாறு, ஒடு, ஓடு, கண் முதலியனவும் உவம வுருபுகளும் சொல்லே யுருபானாற்போலவென்க. சாத்தன் வெட்டினான், பொருதான், கொடுத்தான், நீங்கினான், அடிமை, வந்தான். எ-ம். மக்கள் சொன்னார்; உவரியொலித்தல்; ஆற்றல்சான்று; ஆயன் சாத்தன். எ-ம். உருபின்றிப்பெய ராகிய எழுவாயுருபுதானே பயனிலைகொண்டதென்று கொள் ளிற் குற்றமென்னெனின், யான்வந்தேன்; நீ வந்தாய் என்றாற் போல எழுவாய்ப் பொருள்படுதலன்றி, சாத்தனை வெட்டி னான்; சாத்தனொடுபொருதான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான்; சாத்தனினீங்கினான்; சாத்தனடிமை; சாத்தன்கண்வந்தான். எ-ம். மக்களைச்சொன்னா ருயர்திணையென்று, உவரிபோ லொலித்தவொலி; ஆற்றற்குச் சான்றிந்திரன்; ஆயனாகியசாத் தன். எ-ம். எழுவாயாகாமல் வேறுபொருள்படுதலிற் குற்ற மென்க. இனிஇவற்றை யெழுவாயாக்கவேண்டில், சாத்தனா வன் வெட்டினான்; மக்களானவர் சொன்னார்; உவரியான தொலித்தல்; ஆயனாகின்றவன் சாத்தன் எனவுருபுகொடுத் தாலே எழுவாயாமென்க.

இனி இவ்வுருபின் பொருள்படப் பிறசொற்கள் வரு வனவுமுள. இல்வாழ்வானென்பான்றுணை; எழுத்தென்ப தொலி என்பன இல்வாழ்வானனவன்றுணை; எழுத்தாவதொலி எனப்பொருள்படுதல் காண்க. பிறவுமன்ன.

---

* ஆறனுருபு —நபேற்குமென்றது தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியின் மறுக்கப்பட்டது.

பலர் நூல்களினும், பலருரைகளினும் இங்ஙனம் பிறந்த உருபுகள் உருபென்று பெயர்பெறுமல் பொருளை முடிக்கவந்த வாசகமென்றும், சொல்லென்றும், பெயர்பெற்று, முற் காலத்தே யமைந்தனவென்றே கொள்க. அஃதன்றாயின், இவ்வுருபு இன்றி யமையாதாதலால் "கடிசொல்லில்லை" "புதி யன புகுதலும்" என்பதனுனும், தேங்காய் முதலிய சொற் களைப் புதிதாக விதித்தலானும், தமிழிற்கின்றாகிய வடமொழி யிலக்கணந் தமிழின் வருதலானும், எழுவாயுருபும் வடமொழி யிற் கண்டு இன்று கொண்டு வந்ததென்றலுமொன்று இக் கருத்துத் 'தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது.' 'வாழ்வா வது மாயம்.' எ-ம். 'அறமாவதீதல்.' எ-ம். மூவகைச் செய்யு ளானுமறிக.

'வடமொழி யெழுவாய்க் குருபுமூன் றவைதாம்—விரிய வுந் தொகவும் விரும்பு மென்ப.' இஃதுரைச்சூத்திரம்.

இவ்வெண்விதியோடெழுந்த சூத்திரம் பிறர்மதங் கூறலேயாம், தன்றுணிபுரைத்தலன்று, இவ்வெண்மருந் தம முண் மறுப்பர்; அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் உரிமையாய் நிற்கும் உருபுகளும், உருபினையேற்றசொற் பலபொருள் படு வனவும், ஒருருபிற்குப் பலபொருள் வருவனவுமாகிய மூவிலக் கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதன் முதலாகச் சிறப்புச் சூத்திரஞ் செய்கின்றும்.

26. இருவகைச் செயப்படு பொருளே யேதுத்
தன்வசந் தெரியா நிலைதடு மாற்றந்
தொழிற்பெய ரேழிற் ரேன்றும் வினைமுதல்
கருவி யிடங்கொள வானினுங் கருதுவர்.

உ - ம். "பிறர்க்கின்னு முற்பகற் செய்யிற் றமக் கின்னு—பிற்பகற் றாமேவரும்." "பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளுந்—வரிசை வரிசையா னந்தும் - வரிசை யால்—வானூர் மதியம்போல் வைகலுந் தேயுமே—தானே சிறியார் தொடர்பு." என்பனவற்றுள் 'இன்னு தாமே வரும்;' கேண்மை தானே நந்தும்;' 'தொடர்புதானே தேயும்' எனச் செயப்படுபொருள் தோற்றத்தோடு வினைமுதலாய்ச் செயப்படுபொருள்குன்றிய வினைகொண்டது. திண்ணை மெழுகிற்று எனச்செயபடுபொருள் தோற்றமின்றி வினைமுத லாய்ச் செயப்படுபொருள்குன்ருத வினைகொண்டது. இவ் விருவகையும் வடமொழி விதியாகலின், விரிக்கிற்பெருகும் ஆதித்தன் கற்றீப்பிறப்பித்தான்; காற்றுப் பழமுதிர்த்தது இவை ஏதுகருத்தா. சாத்தனுண்டான் இது தன்வசக் கருத்தா. மாடஞ்செய்யப்பட்டது இது தெரியாநிலை. தெரியாநிலையாவது வினைமுதலென்று தெரியப்படாமல் வினை முதலாயே நிற்பது. இது தெரியாநிலையெனவே, ஏனைய தெரி நிலையென்க. 'ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' இது தடுமாற்றம். தடுமாற்றமாவது ஓர் பொருளே ஒருகால் வினை முதலாயும், ஒருகாற் செயப்படுபொருளாயு நிற்றல். 'கொல்லாமை யறவினை யெல்லாந்தரும்;' 'கோறல் பிறவினை யெல்லாந்தரும்;' 'தேரான்றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுற வுந்—தீரா விடும்பைதரும்' இவை தொழிற்பெயர்க்கருத்தா

கண் காணும்; குன்று குவட்டைத் தாங்கும்; தூண் போதிகையைத் தொட்டது; 'இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொளவர்' எனக் கருவி முதன்மூன்றும் முறையே காண்க. கருதுவரெனவே இலக்கணமன்று. (14)

27. இருவினை முதலா லொருவினை யும்முள.

உ - ம். தாய்மகவுக் கூட்டினாள்; ஆரியன் மாணாக்க னுக்குப் படிப்பித்தான்; தலைவன்றலைவியைப் புல்லினான் எனவரும். (15)

28. ஏவுத லியற்றுத லிவையின்வே றுத
லெனவினை முதன்மூ வகையா மென்ப.

உ - ம். அரசன்றேர் செய்தான்; தச்சன் தேர்செய் தான்; சாத்தனுறங்கினான் எனவரும். (16)

29. வினைமுத லின்னும் விரிக்கிற் பெருகும். (17)

30 அழைத்தலென்றான் றன்றிவே றின்மையின்
விளிக்குச் சூத்திரம் விளம்பில மென்க. (18)

31. கருத்துண் டாதல் கருத்தின் றுத
லிருமையு மாத லீருரு பிணைதல்
கருத்தா வாத லகநிலை யாத
றெரிநிலை யாதியாய் வருஞ்செயப் படுபொரு
ளியற்றப் படுத லெய்தப் படுதல்
வேறு படுக்கப் படுத லாதியு
மவ்வெழு வகையு ளடங்கு மென்ப.

உ - ம். சோற்றையுண்டான். எ - ம். சோற்றைக் குழைத்தான். எ - ம். எறும்பைமிதித்து வழியைச் சென்றான்; பசும்புல்லை மிதித்துப் பலவூரையடைந்தான்; தூளொடு கூழையுண்டான்; நஞ்சினைக் கலந்தபாலைக் குடித்தான்; கத்திரிக்காயையும் புழுவையுங் கறித்தான்; பருத்தியையும் நெல்லையும் பணத்திற்குக் கொண்டான் எ - ம். ஆசிரியனை யையுற்றபொருளை வினவினான். எ - ம். பசுவினைப்பாலினைக்

கறந்தான்; யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான். எ - ம். [பசுவினது, யானையதுபோல, ஆரியனது என வாராமை பற்றி இருவகைப்பட் டீருருபிணைதலென்றும்.] தன்னைப் புகழ்ந்தான்; தன்னைக்குத்தினான்; தன்னைப்பேணினான்; தன்னைக்காதலித்தான். எ - ம். வருதலைச்செய்தான். எ - ம். மாடஞ்செயப்பட்டது. எ - ம். ஏழும் முறையே காண்க. தெரிநிலையாவது வினைமுதலுருபேற்றுஞ் செயப்படுபொருளேயெனத் தெரியநிற்றல். இது தெரிநிலையெனவே, ஏனைய தெரியாநிலையென்க. தெரிநிலை தெரியாநிலை வடமொழி வழக்கு.

எயிலையிழைத்தான்; பொருளைப்பெற்றான்; கயிற்றைய றுத்தான் முதலியன அவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனால், ஆரியன் மாணாக்கனையூர்க்குப் போக்கினான்; தாய்மகளை யூர்க்குப் போக்கினாள் என்புழி மாணாக்கன் மகளென்னும் இருவரும் போதலாலே வினை முதலாயும், ஏவப்படுதலாற் செயப்படுபொருளாயும், ஏவு வித்துக் கொள்ளுதலால் ஏவுதற்கருத்தாவாயும், ஏயப் போதலால் இயற்றுதற்கருத்தாவாயும் வந்தன. 'ஒருத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப' என்புழிக் கிழவனுங் கிழத்தி யும் தனித்தனி வினைமுதலாயுஞ் செயப்படுபொருளாயும் வருதல் காண்க. (19)

32. செயப்படு பொருளினுஞ் செப்பிற் பெருகும்.

33. அகம்புற மொற்றுமை யாகுங் கருவி

உ - ம். மனத்தானினைந்தான்; வாளால்வெட்டினான்; அறிவானறிந்தான் என வரும். (21)

34. முதறுணை ஞாபகங் காரக மேது
வினையே நிமித்தம் வேற்றுமை வினைமுதல்
காலமா திகளையிம் மூன்றனுட் கருதுவர். (22)

35. கருவியை யின்னுங் கழறிற் பெருகும். (23)

36. கேளா தேற்றல் கேட்டே யேற்ற
லேலா தேற்ற லீவோ னேற்ற
லுயர்ந்தோ னேற்ற லிழிந்தோ னேற்ற
லொப்போ னேற்ற லுணர்வின் றேற்றல்
விருப்பா யேற்றல் வெறுப்பா யேற்ற
லாதியாப் பலவு மறைந்தனர் கொள்வோன்.

உ - ம். ஆவிற்கு நீர் விட்டான். எ - ம். வறியார்க் கீந்தான். எ-ம். மாணுக்கனுக் கறிவைக் கொடுத்தான். எ - ம் தனக்குச் சோறிட்டான்; தனக்கரிசிகொடுத்தான்; 'அரு மறை சோரு மறிவிலான் செய்ம்ம்—பெருமிறை தானே தனக்கு.' எ - ம். அரனுக்குக் கண்ணலர் கொடுத்தானரி எ-ம். அரிக்குச் சக்கரங் கொடுத்தானரன். எ-ம். சோழற்கு விருந்து கொடுத்தான் சேரன். எ - ம். சோற்றிற்கு நெய் விட்டான், நீர்க்குவாசமூட்டினன்; வாளிற்குறைவழங்கி னன்; தண்டிற்குத் தங்கங்கட்டினன்; சுவர்க்குச் சித்திர மெழுதினன். எ - ம். மாணுக்கனுக்குக் கசையடிகொடுத்தா னரியன். எ - ம். கள்ளனுக்குக் கசையடிகொடுத்தானரசன் எ - ம். முறையேகாண்க.

ஆதியென்றதனல், மருகனுக்கு மகட்கொடுத்தான் வழக்கு, மகனுக்கரசுகொடுத்தான் உரிமை, அரசற்குத்

திறைகொடுத்தான் அச்சம், தந்தை தாய்க்குத் திதிகொடுத் தான் பாவனை எனவும் வரும். (24)

37. கொள்வோனை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். ()

38. நிலைத்திணை யியங்கு திணைபண் பாதியி
னீக்கம் வருமென நிகழ்த்தினர் புலவர்.

உ - ம் மலையினிழிந்தான். எ - ம். யானையினிழிந் தான் எ - ம். 'சிறுமையினீங்கிய.' எ - ம். முறையேகாண்க.

ஆதியென்றதனால், 'குடிப்பிறந்து குற்றத்தினீங்கி;' 'ஐயத்தினீங்கி' எனவும் வரும். (26)

39. நீக்க மின்னு நினைக்கிற் பெருகும். (27)

40. ஒற்றுமை வேற்றுமை யுரைக்கப் படுங்குறை
யொற்றுமை யாவதோர் பொருளே யாகு
மொன்ருய்த் தோன்ற லுரிமையாய்த் தோன்றல்
வேருய்த் தோன்ற லெனவேற் றுமையா
மொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டந் 5
திரிபி னுக்கஞ் சினைகுணந் தொழிலென
வோரறு வகையா மொன்ருய்த் தோன்றல்
பொருளி டங்கால மிருவகை நூலென
வுரிமையாய்த் தோன்ற லுரைக்கப் படுமே
வேருய்த் தோன்றல் வேறிடத் துஞ்செலு 10
நிலைமையி லுடைமைகள் பலவு மாகும்.

உ - ம். என்னுயிர்; இராகுத்தலை இவை ஒற்றுமை.

எள்ளதுகுப்பை. எ - ம். படையதுகுழாம். எ - ம் கோட்டது நூறு எ - ம். சாத்தனதுகண். எ - ம். நிலத் தகலம். எ - ம். சாத்தனதுவரவு. எ - ம். ஒன்றாய்த் தோன்றல் வகையாறும் முறையே காண்க.

முருகனதுவேல். எ - ம். முருகனது குறிஞ்சி. எ - ம். வெள்ளியதாட்சி. எ-ம். சம்பந்தனது தமிழ். எ-ம். சம்பந்த னது பிள்ளைத்தமிழ். எ - ம். உரிமையாய்த்தோன்றல் வகை யைந்தும் முறையேகாண்க.

சாத்தனதுபசு; சாத்தனதுசெறு; சாத்தனதுபொன் என வேறாய்த்தோன்றல் வந்தமை காண்க. இவை முன் ஒருவர்க்குரிமையாயும், பின் வேறொருவர்க்குரிமையாயும் வருதலின், நிலைமையிலுடைமையென்றும்.

இம்மூவகைவேற்றுமையை வடநூலார் நூற்றொரு பேதமாக்குவர். (28)

41 குறையை யின்னுங் கூறிற் பெருகும். (29)

42. உரிமை யிருவகை யோரிட * மெங்கு
மெனநான் கென்றே யியம்புவ ரிடனே
காலந் திக்கா காயம் வெயிலிரு
ணிலமரு வுருமுத னிகழ்த்தப் படுமிடங்
கூட்டிப் பிரித்தல் பிரித்துக் கூட்ட 5
லிருவரின் முடியு மொருவினைத் தொழிற்பெய
ரெனமூ வகைப்படு மிடமல் லாவிட
மிடத்தி னிகழ்பொரு ளிருவகை யருவுரு.

* ஓரிடமேவல் இருவகையாவன சமவாயமுஞ் சையோகமு மாம். சமவாயம் - ஒற்றுமை. சையோகம் - கூட்டம்.

உ-ம் நிலத்தின்கட் டேரோடுகின்றது; தடற்கணுவா யோடுகின்றது; ஆகாயத்தின்கட்பருந்து பறந்தது; காட்டின் கட்புலி வாழ்ந்தது. எ-ம் மதிக்கண்மறு; கையின்கண் விரல்; குன்றின்கட்குவடு; நெற்றியின்கண்விழி: ஆண்டின்க ணிருந்து; நாளின்கண் வைகறை எ-ம் ஊர்க்கணிருந்தான், தேர்க்கணிருந்தான். எ-ம். மணியின்கணொளி: உயிரின்க ணுணர்வு; பாலின்கட்சுவைநெய்; தீயின்கட்சூடு; நீரின்கட் சீதம் எ-ம் நான்கும் முறையே காண்க

'உடையானரசருளேறு;' 'அவற்றுள், அ இ உ எ ஒக் குறில்.' எ-ம் 'வானுறையுந் - தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.' 'மற்றையான் - செத்தாருள் வைக்கப் படும்' எ-ம். 'புல்வி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றும்;' தட்டுப்புடைக்கண்வந்தான்; புல்லுதற்கண் வேர்வை வந்தது; பொருதற்கண்மழை பெய்தது; சூதாடற்கட்டுக்கம் வந்தது எ-ம். மூன்றும் முறையே காண்க (30)

43 இடத்தி னிலக்கண மின்னும் பலவாம். (31)

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் ஒப்பாய்விற்கு முருபுகளும், ஒருபொருட்கே பலவுருபுகள் வருவனவும், வேறுருபுகள் வருவனவுமாகிய மூவிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்ற, வினைமுதல் முதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ்செய் கின்முர் உருபுநோக்கியசொற் பலபொருள்படுதல் தொல் காப்பியர் கன்றாலார் "பொருண்மைசுட்டல்" என்னுஞ் சூத்திரத்திகளானும் "வினைபெயர்விளுக்கொளல்" என்னுஞ் சூத்திரத்திகளானும் விரித்தனர், அதனால் விரித்திலமென்க.

44. ஒன்று மூன்றுநான் காறெனு முருபொடு வருமே வினைமுத லெனவகுத் தனரே.

உ - ம் அவர்செய்தார். எ - ம் அவராற்செய்பபத்தகுமக்காரியம். அவர்க்குச்செய்யத் தகுமக்காரியம். 'இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு - வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்' 'இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்—கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்.' எ - ம். அவரதுவரவு. எ - ம் முறையே காண்க (32)

45. எல்லாவுருபொடுஞ்செயப்படுபொருளெழும்.

உ - ம். சோறடப்பட்டது; சோற்றையட்டான்: அரசியாற் சோறாக்கிறுன்; அவட்குக் கொள்ளுமிவ்வணிகலம்; பழியினஞ்சும்; நாலதுகுற்றங்கூறினன்; நூணின்கட்சார்ந்தான் என முறையே காண்க. (33)

46. ஒன்று மூன்றுநான் கைந்தா றுருபொடு
கருவி வருமெனக் கருதினர் பெரியோர்.

உ - ம். கண்காணும்; கண்ணாற்காண்பன்; கண்ணிற்குக் காணலாம்; கண்ணிற்காணலாம்; கண்ணதுகாட்சி என முறையே காண்க (34)

47. எல்லா வுருபொடுங் கொள்வோ னெழுமே.

உ - ம். 'இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர்.' 'செய்யவடவ்வையைக் காட்டிவிடும்.' நாகராற்பலி: நாகர்க்குப்பலி: நாகரினன்புசெய்தான்; நாகரதுபலி: நாகர்கணன்புசெய்தான் என முறையே காண்க (35)

48. இரண்டுநான் கைந்தொடு மெழுமே நீக்கம்.

உ - ம். மதுரையை நீங்கினன்; மதுரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்; மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம் என முறையே காண்க. (36)

49. நான்கைந் தாறே ழொடுகுறை நடக்கும்.

உ - ம். சாத்தனுக்குமகன்; மரத்தினீங்கினகொம்பு; சாத்தனதுகை; உயிரின்கணுணர்வு என முறையேகாண்க ()

50. ஒன்றி ரண்டுநான் கேழோ டடமெழும்.

உ - ம். தூண்பொதிகை தொட்டது; தூணைச்சார்ந்தான்; இன்மைறக்கு, நாளைக்கு, பகலைக்கு, அந்திக்கு, சந்திக்கு, மாலைக்கு, காலைக்கு, ஊர்க்கு, வீட்டிற்கு, வருவன்; தூணின்கட்சார்ந்தான் என முறையே காண்க. (38)

இனி முற்கூறிய பொதுவிலக்கணங்களுள் உருபும் உரிமையாய் நிற்றலுமாகிய ஈரிலக்கணமும் ஒருங்கே தோன்றவும், உருபுகள் தமக்குரிய பொருளல்லனவற்றையும் உணர்த்தலேரூன்றவும் வினைமுதல்முதலாகச் சிறப்புச்சூத்திரஞ் செய்கின்றாம்.

51. ஓருரு பிற்கோர் பொருளே யுரிமை
வேறு பொருளையும் விரும்பு மென்க.

இவ்விருவிதியுந தத்தஞ் சிறப்புச்சூத்திரத்துட்காண்க ()

52. வினைமுத லன்றியும் விரும்பு மெழுவாய்.

உ - ம். மாடஞ்செய்யப்பட்டது (40)

53. செயப்படு பொருளைத் தெளித்தலு மன்றி
வேறு பொருளையும் விளக்கு மையே.

உ - ம். வீட்டைவிரும்பினான். (41)

54. கருவி கருத்தா வுடனிகழ் வன்றியு
மூன்று முருபுக டோன்றும் பலவினும்.

உ-ம். 'மலையொடு பொருதமால்யானை' வினையின்மை. 'தொடியொடு தொல்கவின் வாடியதோள்' வேறுவினை. 'பாலொடுதேன் கலந்தற்றே' மயக்கம். 'மதியோடொக்கு முகம்' ஒப்பு. 'விலங்கொடு மக்களனையர்' ஒப்பல்லொப்பு. 'எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்' ஒற்றுமை. (42)

55. கொள்வோனை விட்டுங் குப்பல பொருளாம்.

உ-ம். சோற்றிற்கரிசி ஆதிகாரணகாரியம். கூழிற்குக் குற்றேவல் நிமித்தகாரணகாரியம் பூவிற்குப்போனான்; உணற்கு வந்தான் இருவகைப்பெயர்ப்பின் வினையெச்சம். பிணிக்கு மருந்து; உணற்குக் கருவி கை இருவகைப்பெயர்ப் பின் பெயரெச்சம். (43)

56. நீக்க மின்றியு நிகழ்த்து மின்னே.

உ-ம். 'பித்தரிற்பேதையாரில்' ஒப்பு. வேங்கடத்திற் றெற்கு; குமரியின் வடக்கு எல்லை. வாணிகத்தினானாயினான் ஏது. காக்கையிற்கரிது களம்பழம் ஒப்பின்மை. (44)

57. குறையே யன்றியுங் கூறுமா றுவது.

உ-ம். வாளதுவெட்டு. (45)

58. இடமே யன்றியு மியம்பு மேழாவது.

உ-ம். அறிவின்கட்டறிவு. (46)

59 மாறுபட நிற்றல் வரம்பிலை யென்ப.

உ-ம். 'கிழங்குமணற்கீன்றமுளை;' 'காலத்தினாற் செய்த நன்றி.' இவை காண். (47)

60. உரிமைமுதன் மூன்று மொருங்கே தோன்ற நிற்கு முருபுகள் சிலவுள நினைக்கின்.

உ-ம். பழியினஞ்சும்; பழியையஞ்சும்; பழியாலஞ்சும்.

நினைக்கினென்றதனால் இரண்டொருங்கே தோன்றலு முள, மலையில்வீழருவி; மலையிலிருந்தான் என முறையே காண்க. (48)

61. தடுமா றுருபுக டாஞ்சில வுளவே.

உ-ம். 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ— டவ்வையைக் காட்டி விடும்' என்புழி ஒவ்வொருநிலைக் களத்து ஐயுங் குவ்வும் பொருந்தும். (49)

62. ஒன்றே வந்து மிரண்டே வந்து
மொன்று மிரண்டு முறழ்ந்தே வந்து
முருபுநோக் கியசொல் லொருமூ வகையாம்.

உ-ம். பாலைக்குடித்தான். எ-ம். பாலைத்தயிராக்கி னான்; குடும்பத்தைக் குற்றமறைத்தான்; அரிசியாற்சோறாக் கினான்; மருமகனுக்கு மகட்கொடுத்தான். எ-ம். ஆகாயத் தின்கட்பருந்து, பறந்தபருந்து; குன்றின்கட்குவடு, இருந்த குவடு; மெத்தைக்கணரசன், கிடந்தவரசன்; வழிக்கட்டேதன்; நடந்தாதகி. எ-ம் வரும். (50)

63. உருபுநோக் கியசொற் பலபொருள் படுதலை
முன்னோர் பலரு மொழிந்தனர் விரியா
விந்நூ லிற்சிறி தாயினு மிலம்பிலன். (51)

64. வேற்றுமை பலபல வாகத் தோற்றினும்
வினைமுதன் முதலா விளம்புமெண் பொருளி
லொவ்வொரு பொருளே வெவ்வே றுதலு
மொவ்வொரு பொருளிற் பல்லுருபு வருதலு

முருபுக டமக்குரிப் பொருளையு முதவி
வேறு பொருளையுஞ் சிலவிரும் புதலு
மெனமூன் றுள்ளே யெல்லா மடங்கும்.

தொல்காப்பியர், வேற்றுமைக்குப் பலபல விதிவிலக்கு வருதனோக்கி, ஓரியல்கொள்ளாது மூவியல்கொண்டும், மூழுது முரைத்திலர்.

வடநூல்வழியோ வரம்பின்றேடுமென்பது தோன்றப் பலவென்றது, பலபலவென்றது, பலபலவெல்லாமென்றும். அங்ஙனமாயினும், இங்ஙனங்கூறிய மூன்றனுள்ளே மடங்கி யடங்குமென்பது தோன்ற, இரட்டுறமொழிந்தாம். (52)

வேற்றுமையியல் முடிந்தது.

---

2. வி னை யி ய ல்

65. தனிவினை தொடர்வினை யெனவிரு வினையி
ணடவா முதலிய முதனிலைத் தனிவினை [னு
விகுதிமுத லானவை கூடிற் றொடர்வினை.

என்பதுவெளி. (1)

66. முதனிலைத் தனிவினைக் குணமொழி குறினே
முதனிலைத் தொழிற்பெயர் முன்னிலை யேவ
லொருமைமுற் றன்றியும் வேறுவினை முற்றோ
டிருவகை யெச்சமவ் வெச்சமுற் றுக்களுண்
முதனிலை பிரிந்தவம் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்
வினைமுத லாதியா வெவ்வே றுத

லெட்டிரு பெற்றே யெண்பொரு ளாதல்
செயப்படு பொருள்குன் றுமையுங் குன்றலும்
பொதுவு மிடங்குன் றுமையு மாதல்
பலபொருட் கொன்றுமோர் பொருட்கே பலவு
மாதலும் பகாப்பத மாதலு மன்றி
யியல்பினுந் திரிபினும் பகுதியென் றுத
லாதியாப் பலவே யாகு மென்ப,

உ - ம். 'அறிகொன் றறியான்;' 'கெடுவாகவையாதுல கம்;' 'அங்காமுயற்சி' இவற்றுள் முதனிலைதானே தொழிற் பெயராய் நின்றது காண்க.

'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல் வரவு வாழ்வார்க்குரை.' 'என்னைக் குமாரற் கியம்பு' இவற் றுள் முன்னிலைமுற்றுக் காண்க.

'பெறுவது கொள்வாருங் கள்வரு நேர்;' 'ஏஎ நிகரவற் றுள்ளே யேகமும்—ஓஒ நிகரவற் றுள்ளே யொன்றும்— புள்ளி கொள்ளலைத் தள்ளா வாகும்' இவற்றுள் நேர்வர் நிகர்க்கும் என வேறுவினைமுற்று வந்தது காண்க.

பொருபடை; கொல்களிறு இவை பெயரெச்சமானது காண்க.

'வரிப்புனைபந்து;' 'அறுவேறு வகையின்;' 'பாலறிவந்த;' சாக்குத்தினன்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கொடுஞ் செய்தக்க— செய்யாமை யானுங் கெடும்;' 'மண் மாண் புனைபாவை யற்று' இவை வரிந்து, அற்று, அறிய, சாவ, செய்ய, மாட்சிமைப் பட என்று பொருள்பட்டு வினையெச்சமானது காண்க.

'கால காலனைக் காண்கின்றபோது—காலனைத் துரத்து மக்காட்சி தானே.' 'கால காலனைக் கரிசறக் காண்கிற்—

காலினைத் தாரத்தமக் காட்சிதானே.' 'கால காலனைக் காண் கின் முர்நமக்—கோர்வி பளிக்குமக் காட்சிபி துண்மை.' இவற்றுள் மூன்றினும் நின்ற முதனிலை பிரிந்து தொழிற் பெயராய் வினைமுதலானது காண்க. ஆகியென்றதனால், 'அக்காட்சியாற்பயனுண்டு;' அக்காட்சிக் கிணையில்லை' இவை போல்வனவெல்லாங்கொள்க. முதனிலையுமன்றித் தொழிற் பெயர் பிரிந்து வினைமுதலாலுங்கொள்க. அது 'இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி—மாசறு காட்சியவர்க்கு' அக் காட்சி என்பதனாற் காண்க

இவ்வுரைபெருகிற்று, சுருங்கிற்று; சொல்லைச்சேர்த் தான்; ஆயிரமுடியையவிழ்த்து நட்டான்; உரையாலறிவித் தான்; இச்சொற்குப்பொருளிது; இவ்வுரைக்குச் சொல்லிது; மடியினீங்கி வாணிகஞ்செய்தான், இச்சொல்லினறியலாமிப் பொருள்; இவ்வுரையது பெருமைக்கொப்பில்லை; இச்சொற்க ணிருக்கு மிப்பொருள்; களிவாராய்; மடி போவாய் இவற்று ளெட்டுருபெற்றே னண்பொருளானது காண்க

விடு, ஏ, வை, வௌ, உண், தின், பார், கேள் இவற்றுட் செயப்படுபொருள் குன்றாமை காண்க. நட, வா, போ, வாழ் இவற்றுட் செயப்படுபொருள் குன்றுதல் காண்க. முடி, மடி, கெடு, தேய், தபு, பிரி இவற்றுட்பொதுக்காண்க. உறங்கு, செல் இவற்றுள் இடங்குன்றாமை காண்க.

ஒருவனை வைதான், சுமையை வைத்தான், படையின் மடிந்தான், சீலையைமடித்தான், இத்தொழிற்கு மடித்தான், பணத்தை முடிந்தான், படையின் முடிந்தான் இவற்றுட் பல பொருட்கோர் முதனிலை காண்க. சொல், உரை, அறை, கூறு, விளம்பு, பகர்; ஈ, தா, கொடு இவற்றுள் ஒருபொருட்கே பலமுதனிலை காண்க. பகரப்பதமுமது.

நடந்தான், பொருதான் வாழ்ந்தான் இவற்றுள் இயல்பு பகுதி காண்க. வந்தான், வருகின்றான்; தந்தான், தருகின்றான்; கண்டான்; செத்தான் இவற்றுட்டிரிபுபகுதி காண்க.

ஆதியென்றதனால், நாற்றை நடு; சாத்தற்குங் கொற்றற்கும் வழக்கறுத்தற்குப் பூதனை நடு; திருச்சிராப்பள்ளிக்குந் திருநெல்வேலிக்கும் மதுரை நடு. எ-ம். கொற்றநட; கன்று நடவந்தான். எ-ம். முதனிலைகள் நடுவெனென்னும் பெயராயும், இடையென்னும் பெயராயும், செயவென்னுமெச்சமாயும் வந்தன காண்க.

இச்சூத்திரம் பிறர்மதங்கூறலே, தன்றுணிபுரைத்தலன்று. பிறர் தம்முண்மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும். ஆயினும், ஒருவர் மதத்தைமாத்திரஞ் சிறிது கூறுகின்றாம். முதனிலைகள் முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்கால வினைமுற்றென்மையாயின்;—அது பொருந்தாது. என்னை? இவை யாறும் மாறுபடுதலின் அஃதெங்ஙனமெனின்;—முதனிலை தனியே நின்று முன்னிலைக்கட் சென்றதாயின், அவ்வாறு வினையிரிடத்தினுஞ் சேறல்வேண்டும்; செல்லாதாகலின், முன்னிலையன்று. ஏவலாயின், முதனிலைக்கண் விப்பியீனைந்து வேறுபொருள் பட்டாற்போல, ஐ ஆய் இகரவிகுதி கூடில் வேறுபொருள்படவேண்டும்; அஃதின்று. முதனிலைதானே யேவலாயிருக்கவே அதன்மேன் மூன்றுவிகுதியும் விதித்தல் நின்று பயனின்மையாமாகையால், ஏவலன்று. நடந்தாரென்புழி நடவென்னும் வினை பன்மைப்பாற் பொருள்படலின் ஒருமையன்று. நடந்தானென்புழி நடவென்னுஞ்சொல் இறந்தகாலவினையாதலின் எதிர்காலமன்று; நடத்தலென்புழி நடவென்னுஞ் சொற்பெயராயே நிற்றலின் வினையன்று. செய்குன்று; செய்தக்கவல்ல; அறிநொன்று; இச்சொல்

நன்று, வாழ, வாழ்வற்றது; இவ்வயலுக்காயிரமுடி நட்டான் என்புழி ஈரெச்சம்; தொழிற்பெயர், பெயருட்பெயர் முதலான வற்றிற்குப் பொதுவாதலின் முற்றன்று. அன்றியும், நடந் தேன், நடந்தான் முதலிய வழுவற்ற சொற்களெல்லாம் இட வழுவாயே விடும். விதியும் மறையும் ஒருசொற்கண்ணே யுள்ளதே வினை. அக்குணமிவற்றிற்கின்று. முதனிலை புடைபெயர்தலே வினையாதலின், எல்லாவினைச்சொற்களும் பிறத்தற்கு மூலமாகிய பொது முதனிலைத் தனிவினைப்பெய ரென்றே கொள்க. எல்லா வினைச்சொற்களாவன திணை, பால், இடம், காலம், விதி, மறை, பொது, சிறப்பாகியோடு கூடின முற்றெச்சங்களும், தொழிற்பெயர்களுமென்க (2)

67. தொடர்வினைக் குணமே தொகுக்குங் காலை
முதனிலைத் தனிவினைப் பகுதி முன்னர்
விகுதிமுத லைந்தனுள் வேண்டுவ பொருந்தியு
மவையினு ளொன்றனை யாதே திரிந்துந்
திணையே பாலிடம் பொழுதிவை தீண்டித் 5
தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமாய்த் தோன்றிச்
சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலு மன்றியுந்
தன்வினை பிறவினை யிவ்விரு வினைப்பொது
விதிவினை மறைவினை யிவையிரு வினைப்பொதுச்
செய்வினை செயப்பாட் டுவ்வினை யிப்பொது 10
முதல்வினை சினைவினை யிவையிரு வினைப்பொது
விருவகை யெச்சத் தினுக்கும் பொதுவினை
தெரிநிலை வினையே தெரியா நிலைவினை
வினைக்குறிப் பன்றியும் விகுவினைக் குறிப்புப்

பொதுச்சிறப் பினுக்கே பொதுவாய் நிற்றல் 15
வினைபெயர் தமக்கு வேறின் றுதல்
முற்றீ ரெச்சம் விதிமறை வினைபெய
ரியல்பா கியசொற் றிரிபா கியசொல்
லொருமொழி பலமொழிக் கொப்பாய் நிற்ற
லாதியாப் பலவே யாகுமென்ப, 20

உ - ம். ஆடுதல், ஆடல், சொல்லு, அருளு, வாரு, செய்து, செய்பு இவைபோல்வனவெல்லாம் விகுதிபொருந்தின. உண்டான், தின்றுன் போல்வன விகுதியும் இடைநிலையும் பொருந்தின. உண்டனன், உண்கின்றனன் போல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும் பொருந்தின நடக்கின்றனன், விடுக்கின்றனன் போல்வன விகுதியும், இடைநிலையும், சாரியையும், சந்தியும் பொருந்தின. நடந்தனன், முடிந்தனன் போல்வன ஐந்தும் பொருந்தின. வேண்டுவ என்றதனுல், நடந்து, போனுன் என முறையின்றியும் பொருந்தும்.

கேடு, பாடு, வீடு போல்வன அவ்வைந்தனுளொன்றும் அணையாதே திரிந்து வினைவாயின.

'திணையே பாலிடம் பொழுதிவை தீண்டித் தொழிற்பெயர் முற்றீரெச்சமாய்த் தோன்றிச் சிறப்புப் பொதுவெனச் சேறலுமன்றியும்' அவ்வளவும் வெளி.

பிரிவர், ஆடுவர்; பிரிப்பர், ஆட்டுவர் இவை தன்வினை பிறவினை. 'தேற்றுவொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்;' 'நட்பாடறேற்றுதவர்.' எ-ம். அவனைத் தேற்றிக்கெடுத்தான்; அவனைத் தேற்றிப்பிரிந்தான். எ-ம். இவை சொல்லொன்றே தன்வினையும் பிறவினையுமாயின. 'தொல்காப்

பியனெனத் தன்பெயர்தோற்றி;' 'பொருண்முதலாறினுந் தோற்றி;' 'தொடர்ந்து தொழிலலகாலந் தோற்று;' இவன் வெளுத்தான் இவைபோல்வனவு மது.

உண்பான், உண்ணான் இவை விதிவினை மறைவினை. செய்பாய்; செய்யீர்; 'மகனெனல்;' 'மக்கட்பதடியெனல்;' 'அல்லும் பகலுமருச் சிக்கயா மந்தோறும் வல்லார்' வல்லார் மாட்டாதார்; 'வல்லார் திறைகொள்வர்;' 'வல்லார் திறை கொடுப்பர்;' 'அகல் விசும்பிலார்;' அருளான்; வெருளான் இவை சொல்லொன்றே விதிவினையும் மறைவினையுமாயின.

உண்டசாத்தன்; உண்டசோறு இவை செய்வினை செயப்பாட்டுவினை, புலிகொன்ற யானை; மீன் விழுங்கினவன்; ஒன்னார் வணங்கினான்; அவள் விரும்பினவனிவன்; அறிந்து வந்தான் இவை சொல்லொன்றே செய்வினையும் செயப்பாட்டு வினையுமாயின.

சாத்தனடந்தான்; காலடந்தது இவை முதல்வினை சினை வினை. வனம்பொலிந்தது; படைபொருதிற்று; அவன்பருத்தான்; அருக்கனுருக்கினான் இவைபோல்வனவெல்லாம் முதல்வினையுஞ் சினைவினையுமாயின.

தேடிய பொருள்; தேடிய வந்தான். எ-ம். ஓடிய புரவி; ஓடிய விழுந்தான். எ-ம். பாங்கனோடு கூடிய தலைவன்; தலைவியோடு கூடிய வந்தான். எ-ம். இவைசொல்லொன்றே ஈரெச்சமாயின.

தெரிநிலைவினை வெளி. வேறு, இல், இல்லை, இன்மை, உள், உண்மை, உண்டு, அல், அன்மை .இவைபோல்வன தெரியாநிலைவினை. குழையன், அன்று, இன்று; நல்ல சாத்தன், வல்ல வீரன்; அன்றி வாரான், இன்றிச் செய்யான்

இவை மூவகைவினைக்குறிப்பு. வடமொழி வழக்குப்பற்றியே சூத்திரஞ்செய்தனம். அது கருத்தன்றாயின், தமிழ்மொழி வழக்குப்பற்றித் தெரியா நிலைவினையாகிய வினைக்குறிப் பென்று கொண்டு, இருவகைக்குங் காட்டின உதாரணங்களை ஓரிலக்கணமாக்குக.

யார், எவன், என், என்னை இவை வினாவினைக்குறிப்பு. இனி யார், எவன் இவை வினாவினைக் குறிப்பாயிற்பொது வாம். வினாப்பெயராற் சிறப்பாம். ஆகையால் ஒரு சொல்லே பொதுவிற்கும் சிறப்பிற்கும் பொதுவாய் நிற்றல் காண்க. இவை மேல்வரும் வினை பெயர்தமக்கு வேறின் றாகும் உதாரணங்களோடுங் கூடும்

அந்தணனைக் கொன்றானை யரசன் கொன்றான். எ-ம். ஓதுவான் வந்தான், உண்பான் போனான். எ-ம். பிறந்த இறந்தன, பிறந்த சாத்தன்; கண்டவறிந்தன, கண்டகண்; நின்றவற்றன, நின்றவாய்; வந்தபோயின, வந்தபொருள்; 'செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க—செய்யாமை யானுங் கெடும்.' 'இருவினைக்குத் தக்கவுடல்.' எ-ம். முறையே முற்றும் வினையெச்சமும் பெயரெச்சமும் வினை பெயர்தமக்கு வேறின்றாய் ஒருசொல்லாயே நிற்றல் காண்க.

முற்றீரெச்சமுதல் ஒப்பாய் நிற்றல்வரை ஒருபொருள். அது செய்யாவென்னும் வாய்பாடு, 'ஒன்றனையுஞ் செய்யா வோரறிவு மற்றபொருள்கள்' இது முற்று. செய்யாத சாத்தன்; செய்யாதுவந்தான் இவை விகாரப்பட்டு, செய்யாச் சாத்தன்; செய்யாவந்தான் என வீரெச்சமாயின. 'மாணுங் காதலர் மலைமறந் தனரே—யேறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே—யாறுக் கட்பனி வரலா னாவே.' 'தொடர்ந்து தொழிலல காலந் தோற்றா—வேற்றுமைக் கிடனாய்'

என்பனவுமது. செய்யாவென்னும் வினையெச்சம் விதிவினை. 'நடத்தலைச் செய்யாவாகிய குதிரைகள் கெட்டன' இது அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர். செய்யும், யாவும், ஆவும் இவை பலமொழி. மறையும் வினையும் இயற்சொல்லுந் திரிசொல்லும் ஒருமொழியும் முற்காட்டினவற்றுளடங்கும்.

ஆதியென்றதனாற் செய்யுமென்னும் வாய்பாடு பொது முற்றாயும், எச்சமாயும், நிகழ்காலமாயும், எதிர்காலமாயும், முன்னிலையுயர்திணைப்பன்மைச் சிறப்புமுற்றாயும், உயிரும் உயிர்மெய்யுங் கெடுதலும், உந்தாகலும்போல்வன வெல்லாங் கொள்க. உண்டு முதலாயினவுமது.

இம்மூன்றும் பொது. மேல்வருவன சிறப்பு. (3)

68. பெயர்வினை யிடையுரி நான்கடி யானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேசுவர் புலவர்
பண்படி முதலாப் பலவும் பகர்வ
ரவையிவை யுள்ளே யடங்கு மென்க.

உ - ம். முதல், ஈறு, ஒற்று, அழுக்காறு இவைபோல்வனவெல்லாம் முதனிலை. முதலும், இறும், ஒற்றும், 'கொடுப்பதழுக்கறுப்பான்' இவைபோல்வனவெல்லா முற்று.' முதலுதல், இறுதல், ஒற்றுதல், அழுக்கறுத்தல் இவைபோல்வனவெல்லாத் தொழிற்பெயர். 'நாவலொடு பெயரிய பொலம்;' 'ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி;' அழகிய சொக்கர்; முதலிய வெழுத்து; இற்றபதம்; 'ஞகாரை யொற்றிய தொழிற்பெயர்;' அழுக்கற்றபாவி இவைபோல்வனவெல்லாம் பெயரெச்சம். அகரமுதலிநிற்கும்; னகர மிற்றுநிற்கும்; மெய்களெல்லா மொற்றிநடக்கும்; 'அழுக்கற் றகன்றாருமில்லை' இவைபோல்வனவெல்லாம் வினையெச்சம்.

இங்ஙனம் ஐந்துவகையாய் வந்த வினையெல்லாம் பெயரடியாகப் பிறந்தவினை.

நட, நடத்தல், நடந்தான், நடந்தசாத்தன், நடந்து வந்தான் இவையைந்தும் வினையடியாகப் பிறந்தவினை.

சாத்தா புலிபோல்; நெய்போலுதல், போன்றல், போறல், நீர்க்கில்லை; புலிபோன்றான்; புலி போன்ற சாத்தன்; புலிபோன்று பாய்ந்தான் இவையைந்தும் இடையடியாகப் பிறந்தவினை. உவம வுருபுகளெல்லாம் இம்முறையே வரும்.

கண்ணே சிவ; சிவத்தல், சிவப்பு; கண் சிவந்தது; சிவந்த கண்; சிவந்து வீங்கின கண் இவையைந்தும் உரியடியாகப் பிறந்த வினை. எல்லாப்பண்புகளும் இம்முறையே வரும். (4)

69. முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீ ரெச்சமென்
றைவகை யுள்ளே யடங்கும் வினையே.

என்பது வெளி. (5)

70. முதனிலை யின்றியுந் தொழிற்பெயர் மொழிகுவர்.

உ-ம். பூசல், வேட்டை, சண்டை, கூத்து, தொழில், வினை, ஆசை, வேட்கை, அவா, சூது, வாது, தச்சு, கொல்லு, நெட்டி எனவரும். பட்டினியுமது. (6)

71. முதனிலை திரிந்துந் திரியா தாகியு
மிருவகை யாகிய விவ்வினை யீற்றின்
விப்பி யிணைந்தும் வெவ்வே றணைந்து
மியன்றெண் வகையாம் பிறவினை யென்ப.

இயன்றெண் வகையாஞ் செய்வியென் னேவல் எனப் பாடமோதுதலு மொன்று.

உ - ம். ஆட்டினன்; ஊட்டினன் இவைபோல்வன முதனிலை திரிந்தன.

அரசன் கட்டின கோட்டை, வெட்டின குளம், செய்த தேர், வைத்தசோலை; கோழி கூவிப் பொழுது புலர்ந்தது—கூவுவித்து; 'உரற்கால் யானையொ டித்துண் டெஞ்சிய'—எஞ்சுவித்த; 'குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்'—பொன்றுவித்து; 'குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும்'—மடிவித்து இவை முதனிலை திரியாதன.

நடத்துவிப்பி, நடப்பிப்பி இருவகைவினையீற்றின் விப்பி பிணைந்தன. நடத்துவித்தான், விடுவித்தான் இருவகைவினை யீற்றின் விவ்வேறு வந்தன. ஊட்டுப்பித்தான், உண்பித் தான் இருவகைவினையினும் பிவ்வேறு வந்தன. விப்பியிணை தற்குப் பொருள் வியாவது பியாவது கூடியாவது இணைந்து நிற்றலே கருத்தென்க. (7)

72. செய்வியென் வினையுட் செய்வினை சிலவே.

உ - ம். 'நிரையாமாச் சேர்க்கு நெடுங்குன்ற நாட;' 'நட்பாட றேற்றாதவர்;' 'தேற்று வொழுக்க மொருவன்க ணுண்டாயின்' இவற்றுள், சேரு நெடுங்குன்றம், நட்பாட றேறாதவர், தேறு வொழுக்கம் என்றே பொருள்கொள்வர். 'போக்குவரவிலி;' 'போக்குவரவுபுரிய;' 'போக்குமதுவிளிந் தற்று;' கள்ளன்போக்குக்காட்டி மீண்டான் என்பதுமது. போக்குத் தன்வினையன்றேவெனின், 'கைவேல் களிற்றொடு போக்கி;' போக்குமவன் போகாப் புகல்;' 'போக்கும் பொரு

ளுண்டே லொன்றாகப் போம்;' மகட்போக்கியதாய் என் பதனாலறிக. (8)

73. சொல்லாற்றெரிவினைபொருளாற்றெரிவினை யென்றிரு திறனே தன்பிற பொதுவினை.

உ - ம். தீர்தல்; தீர்த்தல்; நடத்தல். எ - ம். ஆடின சாத்தன்; ஆட்டினசாத்தன்; பிரியமைச்சன், கெடுபுத்தி, தேய்கட்டை, மீள்சினம், உரைகல். எ - ம். இவைபோல்வன வெல்லாம் சொல்லாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொது வினை.

விண்டதாமரை, விண்டபனை, விண்டநிலம், இவை போல்வனவெல்லாம் பொருளாற்றெரிந்த தன்வினை பிறவினை பொதுவினை. (9)

74. மறைமூ வகையா வழங்குவர் புலவர்.

உ - ம். வாழ்வான் - வாழான், வாழ்வானல்லன், கெடு வான். எ - ம். கொடுப்பான் - கொடான், கொடுப்பானல்லன், வாங்குவான். எ - ம். புகழ்வான் - புகழான், புகழ்வானல்லன், இகழ்வான். எ - ம் இவை முற்று.

உண்ட சாத்தன் - உண்ணாத சாத்தன், உணலற்ற சாத்தன், பசித்த சாத்தன். இவை பெயரெச்சம்.

நடந்து வந்தான், நடவாது வந்தான், நடையின்றி வந்தான், வாகனமேறி வந்தான். இவை வினையெச்சம்.

உண்டல் - உண்ணாமை, உணலறல், பட்டினி இவை தொழிற்பெயர்.

முதனிலைகளெல்லாம் நடப்பான், நடவான்; உண்பான், உண்ணான் என விதிக்கும் மறைக்கும் பொதுவாகிய பெயராதலால், மறையின்றென்று முன்னர்க் காட்டினும். (10)

75. இதுவிதி யிதுமறை யென்னப் படாசில.

உ - ம். போ, வா; தொடு, விடு; வாழ், கெடு; உலாவு, நில்; உறங்கு, விழி; விரும்பு, வெறு; கொடு, வாங்கு; சா, பிழை; போனான், வந்தான்; நின்றான், இருந்தான்; செத்தான், பிழைத்தான்; விரும்பினான், வெறுத்தான்; உறங்கினான், விழித்தான். எ - ம். செல்வன், வறியன். எ - ம். வினையுங்குறிப்பும் வந்தன.

விதிவினை மறைவினையென்னுமையால், பெயர்க்குங் கொள்க. உ - ம். கிழக்கு, மேற்கு; தெற்கு, வடக்கு; உறவு, பகை; இன்பம், துன்பம்; ஆண், பெண்; பகல், இரவு; ஒளி, இருள்; மெய், பொய்; உண்மை, இன்மை எனவரும்.

இவைகளையிணைத்து ஒன்றற்கொன்று விதியாயும் மறையாயும் நிற்றல் காண்க. (11)

76. நிலைமொழி மறையே வருமொழி மறையே யிருமொழி மறையே யெனமூ வகைமறை.

உ - ம். உண்ணாது வந்தான்; உண்டு வாரான்; உண்ணாது வாரான்; 'பள்ளியுமீரம்புலராமையேறற்க' எனவரும்.

77. விதிச்சொன் மறைப்பொரு ளாகி வருநவு மறைச்சொல் விதிப்பொரு ளாகி வருநவும் [வு விதிச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெறுந மறைச்சொலின் முதனிலை விதிப்பொருள்பெறுந முளவென மொழிகுவ ரொருபுடை யோரே. [வு

உ - ம். அழுக்காறு - பொறாமை; அழுக்காறாமை - பொறுத்தல்; உடன்படல் - மறுமை; மறுத்தல் - உடன்படாமை; 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை.' 'கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்' இவைபோல்வனவெல்லாம் விதிச்சொல் மறைப்பொருளும் மறைச்சொல் விதிப்பொருளு மென்க.

'உள்ளங்கையினுரோமமுளைத்ததாயின் அறிவிலானடங்குவன்' இவற்றுள் முளைத்தது, அடங்குவன் என்னும் விதி வினையினுள் முதனிலை பிரிந்து முளையாமையே துணிவு, அடங்காமையே துணிவு என்றே பொருள் படுதல் காண்க. இது விதிச்சொல்லின் முதனிலை மறைப்பொருள் பெற்றது.

இனி ஒரு பொருளின்புடை பெயர்ச்சியே வினையென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது; அவ்வினையைக் கொள்ளுதலால் வினையெச்சமென்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது; அவ்வினையெச்சம் வினையைக் கொள்ளுதலன்றி வினையின்மையைக் கொள்ளாது என்பதும் அங்ஙனமுடிந்தது. ஆகவே, உண்டு நடந்தான் என்பது பொருந்தும்; உண்டு நடவான் என்பது பொருந்தாது, இலக்கண வழுவேயாம். ஆகையால், அம் மறைச்சொல்லினுள் முதனிலையைப் பிரித்து, ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியாகிய புடை பெயர்ந்த நடத்தலென்னுந் தொழிற்பெயராக்கி, வினையெச்சத்தை வினைகொண்டு முடித்து, பின்பு செய்யானென்னு மறையை வருவித்து, உண்டு நடத்தலைச் செய்யானென்று முடிப்பர். இக்கருத்துப் பரிமேலழகர்க்கும் உரையாசிரியர்க்கும் நியமம். இது மறைச்சொல்லின் முதனிலை விதிப்பொருள் பெற்றது (13)

78. செயப்பாட்டு வினையினைச் செப்புங் காலை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே தொழிற்பெயர்

மூன்றின் பயனிலை யாயுமவை யாயு
முதனிலை தொழிற்பெயர் முற்றீரெச்சம்
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே ழாதியுட் 5
படுசொல் லற்றே படுபொரு ளாயு
மவைகட் படுசொல் லணைந்து வந்து
முற்றுத் தொழிற்பெயர் முதலினுட் படுசொல்
வரினும் படுபொருள் வருதலின் ருயும்
பெயர்ப்பின் வினையெச் சத்தின் பின்னர்ப் 10
படுசொல் வந்தே வேறுபொருள் பட்டுந்
தன்பொருள் பிறபொரு ளிவ்விரண் டற்கும்
பொதுவாய்ப் படுசொற் பொருந்தி நின்றும்
படுசொல் வரப்படாப் படுபொரு ளாயும்
படுசொல் வந்தே படுபொரு ளாயு 15
மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

உ-ம். அரனருச்சிக்கப்பட்டான்; ஆடை தரப்பட்டது; ஒழுக்கஞ்செய்யப்படும். மூன்றின் பயனிலை வந்தது காண்க.

'அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு—முகடியான் மூடப்பட் டார்.' 'இகழப் படுவாரைக் காணினு மிழுக்கே;' 'இன்னுதிரக்கப்படுதல்' அம்மூன்றும் வந்தது காண்க.

செய்குன்று; ஆண்டவ னென்ற லரற்கே தகுமே. மரம் வெட்டிற்று; அரம்பொருத பொன்; எழுதிவந்தவோலை; 'யாழு மெழுதி யெழின்முத் தெழுதி;' 'இல்வாழ்வானென் பான்' 'ஊருணிநீர்' எழும் படுசொல்லற்றுப் படுபொரு ளானது காண்க. ஆதியென்றதனால், எழுத்தாணியெழுதிற்று இது கருவி.

"..." செயப்பாட்டகுன்று; ஆண்டவனென்று சொல்லப்படுத லாற்கே தகுமே; மரம் வெட்டப்பட்டது; அரம் பொரப் பட்ட பொன்; எழுதப்பட்டு வந்தவோலை; யாழுமெழுதப் பட்டு முத்து மெழுதப்பட்டு; இல்வாழ்வானென்று சொல்லப் படுவான்; ஊராரால் உண்ணப்பட்டதாகிய நீர்; எழுத்தாணி யெழுதப்பட்டது அவ்வெட்டனுட்படுசொல்லணைந்து வந்தது காண்க.

'உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரென்ஞான்றுங்—கட் காதல் கொண்டொழுகு வார்' என்புழி உட்காரெனவே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண்க. 'பெயரொழுவாய் வேற்றுமையாம் பின்பதுகூ றுறு—பயனிலையு மேற்கப் படுதல்' என்புழி ஏற்றலென்றே பொருள்படுதலிற் படுசொற்குப் படுபொருள் வாராமை காண். முதலென்றதனால், உண்ணப்பட்ட சாத்தன்; உண் ணப்பட்டு வந்த சாத்தன் என்பன ஒரோவழி உண்ட சாத்தன்; உண்டு வந்த சாத்தன் எனவே பொருள்படுதலின், ஈரெச்சத்தினுள்ளுங் கொள்க. கற்பிக்கப்படுமாசான்; கற்பிக் கப்படாவாசான்; கற்கப்படுமாணாக்கன்; கற்கப்படாமாணாக் கன் என்பனவுமது.

மறையிறந்து மன்று படும்;' 'போற்றினும் பொத்துப் படும்;' சொற்பொருள் சோர்வுபடும்;' 'துன்பங்கள் சென்று படும்' இவற்றுள் இரண்டன்பின்னரும் உண்டாமென்றே வேறுபொருளபட்டது காண்க. 'இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய' என்பதுமது. 'இனைத்தெனவறிந்த பொருட் கும்மைபடும்;' 'இன்னெ னுருபிற் கின்னெனன் சாரியை இன்மை படும்;' 'ஒளியோ டொழுகப்படும்;' 'வஞ்சரை யஞ்சப்படும்;' மெய்சொல்லப்படும்; ஆசை நீக்கப்படும் இவற்றுள் இரண்டன்

பின்னரும் வேண்டுவது தக்கதென்றே வேறு பொருள் பட்டது காண்க. இதனை "வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தினும் விளக்குதும்.

உதவிசெயப்பட்டார்;' 'இன்மை தழுவப்பட்டார்;' 'அல்லலடையப்பட்டார்' இவை ஒரு காற்றன்பொருட்கும், ஒருகால் உதவியை யேற்றுக்கொண்டார்; இன்மையைத் தழுவினர்; அல்லலையடைந்தார் எனப்பொருள்பட்டுப் பிற பொருட்கும் பொதுவாய்ப் படுசொற் பொருந்தல் காண்க.

மரம் வெட்டினன்; சோற்றையுண்டான் இவற்றுட் படுசொல்லைவருத்தினும் வரப்படாமற் றடைபட்டுக் கிடப்பி னும் படுபொருள் வந்தது காண்க.

நாய்கோட்பட்டான்; புலிகவ்வப்பட்டான் இவற்றுட் படுசொல்லைத் தடுப்பினுந் தடைபடாதே வந்து பொருந்திப் படுபொருள் வந்தது காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனல், எம்மால் வீழப்பட்ட திரு நுதற்கில்லையிடம்; தம்மால் வீழப்பட்ட தலைவியுடைய மென்றோள் இவற்றை 'யாம்வீழுந்திருநுதல்;' 'தாம்வீழ்வார் மென்றோள்" எனத் தொகுக்கவேண்டிற் றொகுக்கலாம், வேறுபொருள்படாதாதலான். 'கேள்வியாற் றோட்கப் படாத செவி;' 'முகடியான் மூடப்பட்டார்' இவற்றைக் கேள்வி தோளாத செவி, முகடிமூடினர் எனத்தொகுக்க வேண்டிற் றொகுக்கப்படாது, வேறு பொருள்படுதலின்.(14)

79. அறுதொகை யறைகுவ ரறிவுடை யார்பலர் படுதொகை யொடுதொகை யேழென் பார்சிலர்.

உ-ம். போசாத்தா; செய்குன்று. எ-ம். சொல்லுத லாற் சொல். எ-ம். பால்கறந்தது. எ-ம். உண்டசோறு.

எ-ம். வணிகனறிந்துவந்த பொன். எ-ம். இவ்வைந்தும் வினையின்றொகை. போக்கப்படு சாத்தா; செய்யப்பட்டதாகிய குன்று. எ-ம். சொல்லப்படுதலாற்சொல். பால் கறக்கப்பட்டது. எ-ம். உண்ணப்பட்டசோறு. எ-ம். வணிகனாலறியப்பட்டுவந்த பொன். எ-ம். முறையே அவ்வைந்திற்கும் படுசொற்றொகாநிலை காண்க. அறுதொகைக்கிணையன்றென்பது கருதி, அறிவுடையார் சிலரென்றும். ()

80. தனக்குப் பயனே பிறர்க்குப் பயனே
தனக்கும் பிறர்க்குஞ் சாரிரு பயனே
தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்சார் பிலவே
யெனநால் வகையா யியன்றே யிவைதாஞ்
சிற்றறி வோர்வினை பேரறி வோர்வினை
யெனவிரு கூறு யெட்டா மென்பர்.

உ-ம். உண்டான்; உடுத்தான்; உறங்கினான். எ-ம். பாங்கன்றூதுநடந்தான்; பாங்கியூடறீர்த்தாள். எ-ம். தலைவி தலைவனுக்குச் சோறிட்டாள்; தலைவன்றலைவியைப் புணர்ந்தான். எ-ம். பயனில்சொற் பாராட்டினான்; கையைவீசினான்; கண்ணையிமைத்தான். எ-ம். முறையே சிற்றறிவோர்வினை நான்குங் காண்க

யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத்தான்; அவாவைவிட்டான்; பிறவியையொழித்தான்; வீட்டையடைந்தான். எ-ம். நூலைப்பாடினான்; உரையையெழுதினான்; மாணாக்கனையறிவித்தான். எ-ம். வேதாகமவழி விரும்பி யொழுகினான்; இரக்கத்தொடுபலியிரக்கத் தொடுத்தான்; அரனது விழாவை மிகவலங் கரித்தான்; சிவனது பூசையை மிகச்சிறப்பித்தான். எ-ம். அறம்பொருளின்ப மனவின்றித் தேடினான்;

அட்டமா சித்தியை யருமையாய்த் தேடினன். எ - ம். முறையே பேரறிவோர்வினை நான்குங் காண்க.

'உலகநூ லுணர்ந்தோர்க் குரைப்பினுந் தெரியா—பேரறிவோர்வினை யெனப்பே சுகவே—யறிவுநூ லுணர்ந்தோர்க் கறையினுந் தெரியா—சிற்றறி வோர்வினை யெனச்செப் புகவே—யவ்விருநூலை யறிந்தார் தமக்கே—யிவ்விரு கூற்றென் வினையிலங்கிடுமே' அஃதென்னெனின்;—இழிபு வினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமிழிபுவினையாவது இரத்தலையென்னும் உலகநூல் உயர்ந்த வினைகளெல்லாவற்றினுள்ளும் மிகவுமுயர்ந்த வினையாவது இரத்தலையென்னும் அறிவுநூல், ['ஒன்றில்லாதான் செத்தபிணத்திற்கடை;' 'இயல்பாகு நோன்பிற்கொன்றின்மை' என்பனவுமது.] இங்ஙனம் எல்லாவினையையும் மாறுபடக் கூறுதலேயன்றி ஓர் வினையையாளுைம் உடன்பட்டுக் கூறுதாதலால், யாதானுமோர் வினைச்சொற்பிறந்துழி அவ்வெட்டனுள் இதுவென்று துணிந்தடச்குதல் அவர்க்கேயன்றி ஏனையிருவர்க்குங் கூடாதாதலாலென்க. (16)

81. அவைதா—

மனமொழி மெய்யறி வாகிய நான்க
னசைவே யாகியு மவ்வசை வின்றியு
நல்வினை தீவினை வெறுவினை யெனநடந்
தறிந்து செய்வினை யறியாது செய்வினை 5
யசேதனஞ் செய்வினை யெனவே யமர்ந்து
தீவினை நல்வினை சிலமுறை திறம்பிச்
செய்யா விருவினை செய்வினை யாகிச்
செய்யிரு வினையே செய்யா வினையா
யின்னும் பலவா மிலக்கணம் பெறுமே. 10

உ - ம். நினைத்தான்; உரைத்தான்; நடந்தான்; அறிந்தான் இந்நான்கும் அசைந்தவினை இவற்றைத் தமிழ்நூலார் ஒருபொருளின் புடைபெயர்ச்சியென்று வழங்குவர். 'அறிவிறந்தங் கறிந்திடர் செறிந்ததுக ளகற்றிடீரே' இதுபோல்வனவெல்லாம் அசைவற்றவினை. இதனை வடநூலார் பரவசமென்று வழங்குவர். இவ்வைந்தனுள் அசைவற்ற வினையென்பதொன்றில்லை ஏனைநான்கே வினையென்பாரும், அந்நான்கனுள்ளும் அறிவசைந்தவினையென்பதொன்றில்லை ஏனை மூன்றே வினையென்பாரும், மூன்றென்று வரையறையில்லை உலகத்துப் பலபொருள்களினுடைய அசைவொன்றுமே வினையாதலால் ஒன்றே வினையென்பாரும், தீக்குச்சூடுபோலப் பொருட்குணமேயன்றி வினையென்பதொன்றில்லை யென்பாரும், இன்னும் பலவாறுரைப்பாருமுளர். அவையெல்லாம் விரிக்கிற்பெருகும்.

நல்வினை தீவினை வெளி. வேறு வினையாவது இருவினையினுட்படாது வருவது: கையை நொடித்தான்; காலைநெட்டிவிட்டான்; மூச்சுவிட்டான்; உறுப்பாழ்க்கை புருட்டிப்புதிர்த்தான்; வேர்வையைத்துடைத்தான்; சோற்றைப் பிசைந்தான் எனவரும். மேல் அசேதனஞ்செய்வினைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களுட் பொருந்துவனவெல்லாங் கொள்க. எல்லா வினையும் இருவினையுளடங்குமேயன்றி வேறு வினைகூட்டி மூவினையென்று நூல்வழக்கில்லையேயெனின், பட்டணத்துப் பிள்ளையார் வினைகளை வரம்புசெய்யுமிடத்து, "செய்தன சிலவே செய்வன சிலவே—செய்யாதிற்பன சிலவே யவற்றிடை—நன்றென்ப சிலவே தீதென்ப சிலவே—யொன்றினும் படாதன சிலவே" என மூவினைகொண்டார். அன்றியும் பரிமேலழகர் பயன்வினை வெறுவினையென இரண்டுகொண்டு, பயன்வினையைப் பலவிடத்திலும் பலவாக விரித்து, வெறு

வினையை "வகுத்தான் வகுத்தவகையல்லாற்கோடி" என்பத னுட்கொண்டார். அன்றியும் மூவினைகொள்ளாக்கால், யாங் காட்டிய உதாரணங்கட்கு வேறுவிதியில்லையென்க. அம் மூவினையுள்ளும் நல்வினையுந் தீவினையுஞ் சிலவே, வேறுவினை பலவேயெனக் கொள்க. இக்கருத்து நோக்கியே அவர் நன்று தீதென ஒருமைப் பாலாகவும், ஒன்றினும் படாதன எனப் பன்மைப்பாலாகவுங் கூறினரென்க.

அறிந்து செய்வினை, அறியாதுசெய்வினை வெளி. அசே தனஞ் செய்வினையாவது அறிவற்ற பொருளினது வினை. விளக்குக் காட்டிற்று; இருட்டு மறைந்தது; விடங்கொன்றது; கள்ளு மயக்கிற்று; மருந்து பிழைப்பித்தது; பூமி தாங்கிற்று; ஆற்றுநீர்த்தது; தீச்சுட்டது, காற்றலைத்தது, உதிர்த்தது, நிழலோடிற்று, திரும்பிற்று, நீண்டது, குறுகிற்று; கரும்பி னித்தது; வேம்பு கசந்தது எனவரும்.

முறைதிறம்பலாவது மாறுபட்டுநிற்றல். எண்ணு யிரவரைக் கருவிலேற்றினர்; ஆண்டவனைத் தூதாக வஞ்சாது நடத்தினர்; அப்பர் தாங்கொண்ட விரதமழித்த னர்; கடவுளை நாடொறுங் கல்லாலெறிந்தனர்; ஆண்டவன் றலையி லடியான் மிதித்தனர் இவை தீவினை நல்வினையாயின அநங்க னலரை யரனிடத்திட்டான்; வில்வலன் வாதாவி வந்த பெரியோர்க்கெலாம் வழிபடு முறையே வழிபட் டிருந் தார்; வேங்கை வரிப்புலிக்கு விடத்தைத் தீர்த்தான்; பாம் புக்குப் பால்வார்த்தான்; வலையனுக்குத் தூண்டில் வழங்கி னன், கள்ளனுக்குச் சோறிட்டான் இவை நல்வினை தீவினை யாயின. 'நெஞ்சிற்றுறவார்;' 'அடங்கலர்க்கீந்த தானப்பயன்;' கணவனிழந்தோர்கட்குங் கண்ணி குத்தித் திரியுமவர் துயரி னுக்கும் இரங்கினன் இவைபோல்வனவுமது. இனி யிவ்விரண்

டனையுங்கூட்டி 'அரனடிக்கன்பர்செய்யும்.' 'வினையும் விபரீதமாம்' எனப் பலருங்கூறினர்.

செய்யாவிருவினை செய்வினையாகுமென்றதென்னெனின், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை;' 'நோன்பென் பதுவே கொன்றுதின் னாமை;' அழுக்காறாமை, வெகுளாமை, பெரியாரைப்பிழையாமை முதலாக விலக்கினவற்றைச் செய்யாமையே நல்வினைசெய்தல்.' 'பெரியோரைக்காணில்இருக்கையெழாமை, எதிர்சொல்லாமை, ஒருவனையாற்றத்தவழியும் விடந்தீண்டினவழியும் அவ்விடர்தீர்க்கும் வல்லன்றீராமை, தலைவியைப் புல்லுதற்கு விதித்த நாளிற் புல்லாமை முதலாக விதித்தனவற்றைச் செய்யாமையே தீவினைசெய்தல்.' எனவரும். 'துப்பினெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு—நட்பினு ளாற்று பவர்' என்பதுமது.

செய்யிருவினையே செய்யாவினையா மென்றதென்னெனின், மெய்யுணர் வுடையொ ரெவ்வினை செயினும் அவ்விரு வினைசெய்யாமை யாகும் என்று ஆகமமறையெல்லா மியம்பும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'நடக்கின்றான் படிக்கின்றான்' எனக்கலத்தலும், 'உண்கின்றான் உறங்குகின்றான்' எனக்கலவாமையும், 'விளக்குக்காட்டிற்றுக் கண்கண்டது' என ஒன்றனைவிட்டொன்று நில்லாமையும், 'சோற்றைமுக்காற்கூறுண்டு காற்கூறுண்டற்குமுன்னே ஓர் நிமித்தத்தால் உணவொழிந்தான்' என அம்முக்காற்கூற்றுவினை பயன்படுதலும், 'நெற்பயிர் முக்காற்கூறு முறையே வளர்ந்து காற்கூறு வினைதற்கு முன்பே மழையின்றி விளைவொழிந்தது' என அம்முக்காற் கூற்றிற் சிறிதாயினும் வினை பயன்படாமையும் முதலாயினவெல்லாங் கொள்க.

இவ்விருசூத்திரவிதியுந் தமிழ்வழக்கன்று, வடநூல் வழக்கென்க. (17)

82. தொழிற்பெயர் வினைமுதல் செயப்படுபொரு
கருவி யிடம்பெய ரெச்சமுற் றாகலு [ளே
மிருவகை முற்று மீரெச்ச மாகலு
மிருவகை யெச்சமு முற்றே யாகலு
முளவென மொழிப வொரோவழிப் புலவர்.

ஒரோவழியென்றதனால் எல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த தன்று. இக்கருத்து "எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டேயன்றி" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் காட்டுதும்.

உ - ம். பறவை பறந்தது; அன்பரிடத்துக் கொடை தோன்றிற்று; 'தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுற வுந்—தீராவிடும்பை தரும்' எ - ம். உடுக்கைகிழிந்தது; நடக்கைவந்தது; பூட்டக்கலுண்டான். எ - ம். விளக்குச் சாட்டிற்று; நோன்பிற்குக் காப்புக்கட்டினான்; மகற்குப் பொற் காப்பணிந்தான்; எனக்கிவ்வேல் காப்பு; உனக்கிவ்வரண் காப்பு; அவற்கிவ்வாள் காப்பு. எ - ம். கிடக்கையுயர்ந்தது; படுக்கை தாழ்ந்தது. எ - ம். பொருள் செயல்வகை; வினை செயல்வகை; தோன்றலாறே; உயிர்த்தலாறே. எ - ம். 'ஆய்தங் கெடுத லாவயி னான;' 'மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளி யொடு நிலையல்; 'ஏற்றூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தா—னீற்றா னிழன்மணி வண்ணத்தான்-கூற்றொரு பான்—மங்கையான் பூமகனான் வார்சடையா னீண்முடி யான்—கங்கையா னீள்கழலான் காப்பு.' எ - ம். தொழிற் பெயரானது வினைமுதலாதி முற்றீறாக ஆறுபொருள்பட்டது காண்க.

உண்டான் சாத்தனாருக்குப்போனான் என்புழி, உண்ட சாத்தனாருக்குப் போனான் எனப்பொருள்படுதல் காண்க. இது வினைமுற்றுப் பெயரெச்சமானது. ஏனைமூன்றும் நன்னூலில் "வினைமுற்றே வினை யெச்ச மாகலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குக் காட்டிய உதாரணங்களா லறிக.

வெறுத்த ஞானி வீட்டையடைந்தான், சாத்தனுழுது வந்தான் என்புழி வெறுத்தான் ஞானி, சாத்தனுழுதான் எனப்பொருள்பட்டு ஈரெச்சமுமுற்றாதல் காண்க. (18)

83. வினைமுற் றுப்பெயர் விரிக்குங் காலை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளே கருவி
யிடமே தொழிற்பெய ரிவ்வைந் தன்றியு
மெட்டுரு பேற்றே யெண்பொரு ளாத
லீற்றய றிரித லீரெச்ச மாத 5
லீறிகர மாதலவ் வீறிகர மாயவை
வினைமுதல் செயப்படு பொருளொடு கருவி
யிடம்வினை யெச்சமா யியங்குத லன்றியு
மின்னும் பலவகை யெனவிளம் புவரே.

வினைமுதலாதியெடுத்துக் கூறிப் பின்னும் ஈரிடத்தெடுத்துக் கூறுதலென்னெனின், முன்னது உருபேலாமலே அப்பொருள்படும்; நடுவது உருபேற்றே அப்பொருள்படும்; பின்னது விகாரப்பட்டே அப்பொருள்படுமென்க.

உ - ம். 'தார்தாங்கிச் செல்வது தானை;' 'வினையே செய்வது;' 'உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்.' எ - ம். உடுப்பது, உண்பது; 'இல்வாழ்வா னென்பான்.' எ - ம். 'வேலன்றி வென்றி தருவது;' 'வெல்வதரண்.' எ - ம். வினை

வது நாடு; யாமிருப்பது மதுரை. எ - ம். 'உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி—விழிப்பது போலும் பிறப்பு' 'பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை.' எ - ம். முறையே ஐந்தும் காண்க.

'மாணடிசேர்ந்தார் வாழ்வார்.' எ - ம். 'ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே.' எ - ம். கொண்டானல் வாழ்ந்தாள குலமகள். எ - ம். 'ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம்.' எ - ம் ஈன்றாளி னீங்கினு ளிவனிமித்தம். எ - ம். கொண்டானது மாடு. எ - ம். கொண்டான்கணிருந்தாள் குலமகள். எ - ம். இரப்பானிச் சோற்றையேல். எ - ம். முறையேயெட்டுங் காண்க.

தின்பார்—'ஊன்றின்பவர்;' நயவாதான்—'பெண்மை நயவாதவன்;' செய்வான்—'செய்பவன் கருவி;' செறப்பட்டார்—'வேந்து செறப்பட்டவர்' இவற்றுள் ஈற்றயறிரிதல் காண்க.

நடந்தகுதிரைகள; பிறந்தபிள்ளைகள் இவை அன்பெறு அகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைவினைமுற்றுப்பெயர் பெயரெச்சமானது.

உண்பான் வந்தான்; ஓதுவான் போயினன் இவை வினை முற்றுப்பெயர் வினையெச்சமானது

இவன் மானேந்தி, இவன் பிறைசூடி; இவன் கங்கையாடி இவை ஏந்தினன், சூடினன், ஆடினன் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயர்கள் ஈறிகரமானது.

மண்ணுணி வெண்ணெயுண்டான்; புழுதியுணி கடித்தது; ஞாயிறுகாணி நன்றாயெரிந்தது. எ - ம். ஒருணி.

பேயாடி. எ - ம். இவ்விளாக்குக்கண் காட்டி; இந்நாடு பேயோட்டி; இச்சகடு தேரோட்டி. எ - ம். இப்பானை நாழி பொங்கி; இம்மரக்கால் குறுணிகொள்ளி. எ - ம். அம்பலத் தாடி வந்தான்; மயிலேறி நீங்கினான்; வேலேந்தி வெகுண் டான்; நூலோதிநுவன்றான். எ - ம். இவை ஈறிகரமாயவை வினைமுதலாதியாக முறையே காண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், 'நாம்வீழ்வார்;' 'யாம்வீழ் வார்;' 'இல்வாழ்வானென்பான்.' எ - ம். 'உண்பது நாழி;' 'உடுப்பது நான்குமுழம்.' எ - ம். உரும் படுசொல்லுந் தொக்கு வினைமுற்றுப்பெயராய் வினைமுதலாயுஞ் செயப்படு பொருளாயும் வருதன் முதலாயினவெல்லாங் கொள்க. (19)

84. எச்சமென்றென்றில்லை யிவையடையென்று
வேறெச்ச மென்றிலை விகாரமுற் றென்று [ம்
மெச்சமொன் றென்று மிரண்டே யென்றுந்
தன்வினை பிறவினை யிவ்விரண் டென்று
முப்பொழு தறிதலான் மூன்றே யென்றுந் 5
தலைமையிற் றலைமை யெனவிரண் டென்றுங்
காரணங் காரிய மெனவிரண் டென்று
முதல்வினை சினைவினை யெனவிரண் டென்று
மியல்பு திரிபென விரண்டே யென்றும்
விரியே தொகையே யெனவிரண் டென்றும் 10
வினையெச்ச மொன்றையே வெவ்வே றென்று
மீறுசொற் பற்றி யிரண்டே யென்று
மின்னும் பலபல விலக்கண மாகச்
சொன்னார் சிலரே துணியார் பலரே.

இது எச்சமென்பதொன்றனையே ஓரொருவர் ஓரோரிலக்கணமாகக் கொண்டது கூறுகின்றது.

உ - ம். அட்டசோறு; சொன்னமொழி; உண்டுபசி தீர்ந்தான்; உறங்கிவிழித்தான் - இவை அடையாய் நிற்றலேயன்றி வேறுபயன்படும் பொருளின்றாகலான், எச்சமென்றொன்றின்றி அடைமொழியேயென்பர்

உண்டான்சாத்தன்; உழுதான்வந்தான் என்பன விகாரப்பட்டு உண்டசாத்தன்; உழுதுவந்தான் என நிற்றலால், எச்சமென்று வேறில்லை விகாரமுற்றேயென்பர்.

உண்ட; உண்டு எனக் குறைவினையாதலால், எச்சமென்பதொன்றே யென்பர். அவை நிலைமொழிக்குறைவினையால் ஒன்றேயாயினும், வருமொழிநோக்கி இரண்டேயென்பர்.

தன்வினை, பிறவினை, முக்காலவினை வெளி.

தச்சன்செய்ததேர், அரசன்செய்ததேர்; உழுது பயன்கொண்டான் வறியான், உழுது பயன்கொண்டான் வேந்தன் என வருதல்பற்றித் தலைமை இற்றலைமையென இரண்டேயென்பர்.

மழைபெய்தநீர், புல்லினவின்பம்; சமைந்தவரிசி, உண்டசோறு, உழுதுவிளைந்தநெல், பிணிதீரக்குடித்தான் மருந்து இவை இங்ஙனம் வருதல்பற்றிக் காரணங்காரியமென இரண்டேயென்பர்.

முதல்வினை சினைவினை வெளி.

மருவினநாள், மரீஇயநாள்; தழுவிக்கொண்டான், தழீஇக்கொண்டான் எனவருதல்பற்றி இயல்பு திரிபென இரண்டேயென்பர்.

பொருந்தகர், பொருந்தகர்; வரிப்புனைபந்து, வரிந்துபுனை பந்து எனவருதல் பற்றித் தொகை விரியென இரண்டே யென்பர்.

செய்து, செய்பு முதலாயின வெவ்வேறுதலால், இவை யெல்லாவற்றையுங் கூட்டி வினையெச்சமென்று ஒருபெயரிடல் பொருந்தாது: அன்றியும் வினையைக்கொள்ளு மெட்டுருபு களையும், உவமவுருபுகளையும், பிறவற்றையும் வினையெச்ச மென்று பெயரிட்டு வழங்காமை காண்கவென்பர். பெயரெச் சத்திற்கும் இஃதொக்கும்

செய்து, செய்பு முதலாக ஈறுபற்றிவருவன எல்லா வற்றையும் ஒன்றாக்கி, வான், பான், பாக்கு, பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து முதலாகச் சொற்பற்றி வருவன வெல்லாவற்றையும் ஒன்றாக்கி, வினையெச்சமென்பது இரண்டேயென்பர்.

இன்னும் பலபலவென்றதனால், செயற்கென்பதனை வினை யெச்சமென்றும், உருபென்றும், நீர் பொய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார் என்பதனைக் கூறினுலென்று ஒருசொல்லாக்கி வினையெச்சமென்றும், இருசொல்லாக்கிப் பெயர்கொண்ட பெயரெச்சமென்றுங் கூறுதன் முதலாகப் பலகூறுவரென்றுங் கொள்க.

இவற்றுள் ஒன்றனைத் தள்ளி ஒன்றனைக் கொள்ளற்க; இவையெல்லாவற்றையுங் கொள்கவென்னும் பொருள்படச் சிலர்பலரென்றும். (20)

95. வேறில்லை யுண்டியார் வேண்டுந் தகும்படும்
வினைபெய ரெச்சம் வியங்கோள் பத்துப்
திணைபா லிடமெலாஞ் செல்லு மென்ப.

யார் என்னும் வினாவினை உயர்திணைப் படர்க்கைக்கு மாத்திரமுரித்தன்றோவெனின், "நாஞெரன் னுள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்." எ - ம். "ஊதைகூட் டுண்ணு முகுபனி யாமத்தெங் — கோதைகூட் டுண்ணிய தான்யார்மன் - போதெலாந் — தாதொடு தாழுந்தார்க் கச்சி வளநாடன் — றாதொடு வாராத வண்டு." எ - ம். இக்காரியஞ் செய்தற்கு நீ யார். எ - ம். அஃறிணையிருபாற்கண்ணும் வினையிரிடத்திலும் வருதலின், எல்லாவற்றிற்கும் உரித் தென்க.

வேண்டுமுதன்மூன்றும் முற்றிற்கும் எச்சத்திற்கும் பொதுவாய செய்யுமென்னும் வாய்பாடன்றோவெனின், "ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை — யாஅது மென்னு மவர்." யான்போகல்வேண்டும்; நீயுரைத்தல் வேண்டும் என உயர்திணைப் பல்லோர்படர்க்கை தன்மை முன்னிலைக்கண் வருதலின், அன்றென்க. இம்மூன்றும் ஒரு பொருள்கிளவியாய்த் தொழிற்பெயராய்த் தேற்றப்பொருள் பட்டே நிற்குமென்க. தேற்றப்பொருளாவது இக்காரியஞ் செய்தலே தக்கது, தகுதி, பொருத்தம், துணிவு, தெளிவு, நன்மை, அமைதி, முடிவு, வேண்டுவது; இக்காரியஞ் செய் யாமை வழுவே, இழிவே, தீமையே, சிறுமையே, குற்றமே எனப்பொருள்படுதல். 'இனைத்தென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு—வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்,' 'இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்—வினைப் படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்,' 'இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற் — கின்னென் சாரியை யின்மை வேண்டும்,' 'நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டும்,' 'வேறு வினைப் பல்பொரு டழுவிய பொதுச்சொலும்—வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினை வேண்டும்.' எ - ம். இவரா

விக்காரியஞ் செய்யததகும்: இவ்வூழருந்தத்தகும்; இச்சோ றுண்ணத்தகும்: இந்நீர்குடிக்கத்தகும் எ - ம் 'முகத்தி னினிய நகாஅ வகத் தின்னு — வஞ்சரை யஞ்சப் படும்,' 'இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழா நின்ற — வொளியோ டொழுகப் படும்,' 'கற்றறிந் தோரைத் — தலைநிலத்து வைக்கப் படும்,' 'கீழ்களைச் —செய்தொழிலாற் காணப் படும்.' எ - ம 'இருவினைக்குத் தக்கவுடல்,' 'உள்ளப்படுவன — கொள்ளப் படாது மறப்ப தறிவிலென் கூற்றுக்களே.' எ - ம். வரும். இங்ஙனம் வருஞ்செய்யுட்கட்கெல்லாம், நச்சினார்க் கினியார், சேனவரையர், பரிமேலழகர், உரையாசிரியர் முதலாயினர் முற்றும் எச்சமாயும் பொருளுரைக்கின் வழுவாமென்று கருதி, வியங்கோட்பொருட்டென்றும், விதிப்பொருட்டென்றும், தகுதிப்பொருட்டென்றும், வேண்டுவதென்றும், தமக்கு வேண்டியவாறே பொரு ளெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர்.

உண்டென்பதனை நன்னூலார் விரித்தலின், விரித்திலெ மென்க. ஏனைய வெளி. உண்டென்பது முறையிறந்து தன்மைமுற்றாயும், எச்சமாயும், உள்ளென்னும் முதனிலை யாயும், பகுபதமாயும், உண்மையென்னுந் தொழிற்பெயரா யும், பகாப்பதமாயும், உண்ணென்னும் முதனிலையாயும் திரிதலேனோக்கி, முதலினும் ஈற்றினுந் திரிபுபட்டுக் கிடக்கச் சூத்திரஞ் செய்தனம். (21)

௨௬ வினைச்சொ லிலக்கணம் விளம்பிலள வில்லை யாயினு மைந்தனு ளறிந்தடக் குகவே.

இது புறநடை. புறனடையென்பாருமுளர். ஐந்தும் மேற்கூறினும்.

'பேய்கண் டனையதொன் றுகிறின் றுனப் பெருந தகைமையே;' 'தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று;' 'புறங் குன்றி கண்டனையரேனும்.' எ - ம். மயில்கண் டன்ன மட நடை மகளிர்;' 'சேய்கண் டனையன்.' எ - ம். 'பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு;' 'பொரு ளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு;' 'அறிதோ றறியாமை கண்டற்றால்.' எ-ம் இங்ஙனம் பெரும்பாலும் வரப்பட்ட மூவகை வினைக்குந தமக்கேற்றபடி பொருள் விளங்குதற்கேற்ற சொல்லெல் லாம் விரித்தெழுதிச் சொற்குணம் வாளாபோயினர். 'வெகுளி கணமேயுங் காத்த லரிது;' 'புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனும்,' இவற்றிற்கு ஆனலும் ஆயினுமெனப் பொரு ளெழுதி வாளாபோயினர்.

நச்சினார்க்கினியார் நன்னூலார் முதலாயினர் இயற்கை முதனிலை ஆ போ என்றே இருக்குமென்றார். திருவள்ளுவர் பரிமேலழகர் முதலாயினர் இயற்கை முதனிலை ஆகு போகு என்றேயிருக்கு மென்றார்.

கல், வில், நில். எ - ம். ஒல், கொல், செல், சொல், புல், வெல், எ - ம். குற்றெற்று முதனிலைத்தனிவினைகள் விகற்ப மின்றியோர் படித்தாயிருக்கவே, இவற்றுள் வியங்கோள் விகுதி பொருந்தில், கற்க, விற்க, நிற்க எ - ம். ஒல்க, கொல்க, செல்க, சொல்க, புல்க, வெல்க. எ - ம். விகற் பித்துப் பலபடித்தாயின. இது மட்டோ, இம்முதனிலைகள் செயவெனெச்சமாயின், கற்கவென்னும் வியங்கோடானே எச்சமாகியும்; அவ்வாறன்றி வேறுபட்டு, ஒல்ல, கொல்ல, சொல்ல என எச்சமாகியும், வந்தன. இதுமட்டோ, இம் முதனிலைகள் வினையாகாது, கல்லையுருட்டினன்; வில்லை வளைத்தான்; கொற்செய்த கூர்வாள்; செல்லரித்த சேலை;

'சொல்லருஞ் சூற்பசும்பாம்பின்;' 'புற்றலைகாண்பரிது' எனப் பெயராயின. இதுமட்டோ, இவை தொழிற்பெயராங்கால், கற்றல், கற்குதல், கற்பு, கல்வி. எ-ம். கோறல், கொல்லுதல், கொல்லல், கொலை எ-ம். வேறுபட்டன இதுமட்டோ, இவை பிறவினை யாங்கால், கற்பி, நிற்பி, நிறுத்து, நிறுவு, நிறு, நிலைப்பி எ-ம். செல்வி, செலுத்து எ-ம். வேறுபட்டன. நிறுவென்பது உயிரீற்றுமுதனிலையன்றோவெனின், நீ நில்லென்னு முதனிலைதானே ஒன்றனை நிற்கச்செய்யென்னும் பொருள்படத் திரிந்ததென்க. இங்ஙனம் பலபல முதனிலைக்குணங்களை விரிக்கிற் பெருகும், அமைக.

எழுத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் அப்பொருளை விட்டுப் பால்பகாவஃறிணைப் பொருட்பொதுப்பெயராய், அப பொருளை விட்டு ஓவியமுதலியன போலன்றி அகரம னகர முதலியன வடிவைபுணர்த்தும் சிறப்புப்பெயராய், அப் பொருளைவிட்டு ஒலியை யுணர்த்துமாகுபெயராய், அப் பொருளை விட்டு அவ்வொலியின திலக்கணத்தையுணர்த்தும் இருமடியாகுபெயராய், அப்பொருளைவிட்டு அவ்விலக்கணத்தையுணர்த்து நூலினையுணர்த்தும் மும்மடியாகு பெயராய், அப்பொருளை விட்டு இங்ஙனங் கூறிற்றெழுத்து இங்ஙனமறிவித்ததெழுத்து எனக் கருமகருத்தாவையும், கருவிக் கருத்தாவையும் உணர்த்தும் நான்மடியாகுபெயராய் நின்று, பலபொருள்பட்டது காண்க. இங்ஙனம் பலபல தொழிற் பெயர்க் குணங்களை விரிக்கிற் பெருகும், அமைக.

இனி முற்றெச்சங்களை விரிக்கிற் பெருகுதலானும், தொல்காப்பிய முதலிய விலக்கணங்களினும் திருவள்ளுவர் முதலிய விலக்கியங்களினும் சில சில விரித்தலானும் எழு

திலம். இங்ஙனமே வருதலுமுற்றி ஒழிவிலவென்றும். அறுவகைத்தேயோவென்பாரை நோக்கி ஐந்தென்றும் ஐந்தன்மேல் ஆறேழ் முதலாகக்கொள்வாருஞ் சிலர், ஐந்தன்கீழ் நான்கு மூன்று முதலாகக்கொள்வார்கள் சிலர், அவர்களை நம்பற்கவென்பது தோன்ற அடக்குகவென்றது அறிந்தென்றும். அவர்கண்மதத்தை கூறி மறுக்கிற் பெருகும், அதனு லமைக. (22)

வினையியல் முடிந்தது.

---

3. ஒழிபியல்

87. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மியைந்துமொழி பெயர்ந்தும்
பொதுவெழுத் துள்ளும் பொதுவாய்த் திரிந்துந்
தமிழ்ச்சிறப் பெழுத்தைந் தானுந் திரிந்து
மொழிமுத லிடைகடை யெனுமூன் றிடத்துந்
தோன்றன் முதலா விகாரந் தோன்றியும்
வருமே தமிழில் வடமொழி யென்க.

உ-ம். மணி. எ-ம். நதி. எ-ம். ஆதி எ-ம் பிறிதினியைபு நீக்கம்; பிறிதினியைபின்மை நீக்கம். எ-ம். மாலை; நாரி. எ-ம். அற்புதம்; விகற்பம். எ-ம். சிவன்; நாராயணன். எ-ம். தமிழ்; அமிழ்தம். எ-ம். தெய்வம்; எந்திரவூர்தி. எ-ம். கொங்கணம். எ-ம். உலகம்; தத்துவம்; வாக்கு. எ-ம். இடபம்; விடம்; இராமன். எ-ம். பரிசம்; முத்தி; தரு. எ-ம். முறையே காண்க.

ஆக்ஞை ஆணை; விஞ்ஞானம் விண்ணாணம், விருத்தம் வட்டம்; நிருத்தம் நட்டம்; திடம் திட்டம்; விபு விம்மு இங்ஙனம் இன்னும் பரந்துவருவனவெல்லாம் இச்சூத்திர விதியுள் அடக்கிக்கொள்க. (1)

88. பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானு
மீரெழுத் தானு மிலங்குந் தமிழ்மொழி.

உ - ம். நிலம்; நீர். எ - ம். ஒன்று; எறி. எ - ம். பழம்; வாழை. எ - ம். முறையே காண்க. (2)

89. அதிகா ரத்தா லவாய்நிலை தன்னு
லோர்சொற் பொருளை யுறுத்தற் பொருட்டாற்
செய்யுள் விகாரத் தாற்சிதைந் ததனு
லறுவகைப் பொருளி னத்தொகை தன்னு
லிடையி லுள்ளன வெல்லா மறைதலா
லின்னும் பலபல வேதுவி னுலு
மொழிவரு வித்து முடித்தனர் கொளலே.

அதிகாரத்தான் மொழிவருவித்தலாவது: "அவற்றுள் அ இ உ எ ஒக்குறிலைந்தே" என்புழி நின்ற அவற்றுளென்னுஞ் சொல்லைப் பத்துச்சூத்திரத்திற்குந் தனித்தனியே வருவித்தலும், "அன்னானிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை" என்புழி நில்லாத வினை வினைக்குறிப்பு உடம்பாடு எதிர்மறை முற்றுக்களாமென்னுஞ்சொற்கள் முதலாகப் பலசொற்களை "வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன" என்னுஞ் சூத்திர வரை பொருத்தமறிந்து தனித்தனியே வருவித்தலும் போல்வன.

அவாய்நிலையான் மொழிவருவித்தலாவது: "இயம்புவ னெழுத்தே" — யான்; 'அறைகுவன்சொல்லே' — யான் என்றாற் போல்வன.

ஓர்சொற்பொருளை யுணர்ததற்பொருட்டான் மொழிவருவித்தலாவது; ஊழென்னுஞ்சொற்கு விதி, பொறி, வினை முதலிய சொற்களுள் ஒன்றனைக் கூறவே பொருள்படுதலாயிருக்க, 'ஊழ் அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி' என்றாற்போல்வன.

செய்யுள்விகாரத்தாற் சிதைந்ததனான் மொழிவருவித்தலாவது: 'ஆகார விறுதி யகர வியற்றே;' 'செய்தசெய் கின்ற செய்யு மென் பாட்டில்;' 'கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு;' 'பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை;' 'வினை வலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்—துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.' என்பவற்றுள் அகரவிறுதியியற்றே, செய்யுமென் னும் வாய்பாட்டில், எடுத்துக்காட்டு, இல்வாழ்க்கை, சீர் தூக்கிச்செயல் என்றாற்போல்வன. செய்யுள் விகாரத்தி னாலும் சிதைந்ததனாலும் என இருபொருள்கொண்டு, இவ் வுதாரணங்களை முன்னதற்காக்கி, பின்னதற்குக் 'கழாஅக் கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால்' என்பதற்குப் பகரவிகார முதலிய குற்றங்களை மிதித்தென்னுஞ்சொற்களை வருவித்தல் போல்வனவெனக் கொள்ளலுமொன்று. சிதைந்தது-இழிவு பட்டது.

அறுவகைப் பொருளினத்தொகை தன்னான் மொழி வருவித்தலாவது: முறிமேனி என்புழி முறிபோலு மேனி யென்றமையாது மாவினது தளிரினது நிறத்தையும் அத்தளி ரினது தட்பத்தையும்போன்று கண்ணுக்கும் மெய்க்கும் இன்பத்தைக் கொடுக்கு மேனியென்றாற்போல்வன. அறு

வகைப்பொருளினாலும் அத்தொகை தன்னாலுமென இரு பொருள்கொண்டு, இவ்வுதாரணத்தைப் பின்னதற்காக்கி, முன்னதற்குதாரணம் அறுவகைப்பொருளும் விரிந்துநின்ற விடத்தும் இங்ஙனமொழிகளை வருவித்தல்போல்வனவெனக் கொள்ளலுமொன்று.

இடையிலுள்ளனவெல்லா மறைதலான் மொழி வருவித்தலாவது: 'அயனுயர் சதாசிவ னதிகா ரத்தார் என்புழி அரி அரன் மகேசுரனென வருவித்தல்போல்வன. 'பிருதிவி நாதம் பிறக்கு மாயையின்;' 'அ ஔ உயிரே;' 'கனவுடம் பாகும்' என்றாற் போல்வனவுமது.

இன்னும் பலபலவேதுவினான் மொழிவருவித்தல் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையிற் பெரும்பாலும் வரும். இங்ஙனம் விரிக்கிற்பெருகும்.

'பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே;' 'நல்லார் புனைவரே' என்புழியானுமது செய்வேனெனப் பொருள்கொள்ளுதல் குறிப்பு.

'கருநாய் கவர்ந்த காலினர் சிதகிய பானையர்' என்புழி ஆயெனப் பொருள்கொள்ளுதல் வினையெச்சமானது வினைக் குறிப்புமுற்றாய்த் திரிந்தது. "குறிப்புமுற் றீரெச்சமாகலு முளவே" என்பதனால் முற்றெச்சமாய்த் திரிந்ததன்றோ வெனின், அவர் "அன்றியின்றியென் வினையெஞ் சிகரந்— தொடர்பினு ளுகரமாய் வரும்" என்று கூறினார். அதனை மறந்து கூறுதலால் அன்றென்க. அவர் இதுவேயன்றிப் பலவிடத்தினு மறந்தார். அன்றியும் இறைவனீங்கலான வெல்லாவாசிரியர்க்கும் "மறவியினைய வுடல்கொ ளுயிர்க் குணம்" என்பதனாற் பொது. அவரவர் மறவிகளை விரிக்கிற் பெருகுதலானும், அறிதலருமையானும், பெரியோர்க்குக்

குற்றங்கூறினுனென்னுங் குற்றம் வருதலானும், விரித்தில மென்க. இம்மறவி வருதற்குக்காரணந் தன்வசஞ்சிறிதாயினு மின்றி ஊழென்னும் பரவசமாயே நடத்தலென்க. இக்கருத்து நோக்கியே பாயிரத்துள் 'மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக் கொண்டனன்' என்றும். 'இரும்பார்க்குங் காலரா யேதி லார்க் காளாய்;' 'சேனைத்தலைவராய்' என்பனபோல நின்றன கெடுதல்விகாரப்பட்டு நின்றன வென்பாரும், ஆயென்னு மொழி வருவிக்கவேண்டு மென்பாருமுளர். இங்ஙனம் வரு வன வெல்லாம் மொழிவருவித்தலென்னு மிலக்கணமன்று. இவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடென்னெனின், முன்னது மொழி வருவித்தற்கு முன்பே சொல்லாவது பொருளாவது சொற் பொருள் கூடியாவது முடியாது கிடக்கும்; பின்னது மொழி வருவித்தற்கு முன்பே சொல்லும் பொருளும் முடிந்து கிடக்கும். (3)

90. இயற்கை யளபெடை செயற்கை யளபெடை
யெழுத்துப்பே றளபெடை யிசைநூ லளபெடை
யொற்றுப்பே றளபெடை யொரோவழிக் கூடி
லைந்தென மொழிப வளபெடை யவைதாங்
குற்றெழுத் தளபெடை நெட்டெழுத் தளபெடை
யொற்றெழுத்தளபெடை யெனவொரு மூன்றாய்
மொழிமுத லிடைகடை மூன்றினும் வருமே.

விளி; பண்டமாற்றூர்த்தல், புலம்புதல், முறையிடுதல் ஆதியிடத்துச் சொற்குப் பின்றோன்றாது கூடப்பிறத்தல் இயற்கை.

சீர் தளை வழுவினவிடத்துச் சொற்பிறந்தபின் புலவன் பெய்துகொள்ளுதல் செயற்கை.

எழுத்துப்பேறு உயிர்மயங்கியன் முதலானவிடங்களில் அராஅப்பாம்பு முதலிய சொற்களிற்காண்க.

இசையளபெடை வழக்கினுட் காமரத்தாரிடத்திற் காண்க.

“ஒற் - றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடி னொற்றை யுண் டாக்கு—குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்” என்பதனால் ஒற்றுப்பேறளபெடை காண்க. இவ்விதி சிறுபான்மையாத லிற் கூடிலென்றும். எனவே நான்கும் பெரும்பான்மை யென்க.

‘பழூஉப்பல்லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி;’ ‘நெய்போல்வ தூஉம்;’ ‘நீங்கிற்றெறூஉம்;’ துப்பாயதூஉமழை;’ ‘கூட்டி யெழூஉத லென்மனார் புலவர்;’ ‘ஆவயின் வரூஉம் வல் லெழுத்து மிகுதி;’ ‘ஆவயின் வரூஉ மகர மூர்ந்தே;’ ‘இன் னென வரூஉம் வேற்றுமையுருபிற்கு;’ ‘ஏவலின் வரூஉ மெல்லா விற்றவும்;’ ‘வடிவி னளவின் வண்ணத்தின் வரூஉம்.’ எ - ம். ‘விராஅய்ச்செய்யாமை;’ ‘கழாஅக்கால்;’ ‘குன்று முட்டிய குரீஇப போலவும்;’ ‘பரீஇயுயிர்செருக்கும்.’ எ - ம். வருவனவெல்லாங் குற்றெழுத்து. இவ்விதி பெரும்பான்மை யும் விளிமரபுச் சூத்திரங்களாற் காண்க. ஏனையைந்தும் வெளிப்படை. (4)

91. போலி யெழுத்தைப் போற்றுதல் கடனே.

எ - து. ஈரெழுத்துக்கள் கூடி ஓரெழுத்துப்போல வருவனவற்றைத் தள்ளாது கொள்ளுகவென்றவாறு. தள் ளில், ‘ஐயெனெடுஞ்சினை மெய்பெறத்தோன்றும்;’ ‘ஐயந்திரப் பொருளை புணர்த்தலு—மெய்ந்நடுநிலையு மிகுநிறைகோற்கே;’ ‘கையினாற் சொலக் கண்ணினிற் கேட்டிடு—மொய்கொள்

சிந்தையின் முந்நகைய மாயினேம்,' 'கையறு நெஞ்சந் நடியல் வேண்டும்—பொய்தீர்காட்சிப் புரையோய்போற்றி;' 'ஔவிய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்—கேடு நினைக்கப் படும்.' இவைபோல்வருஞ் செய்யுளெல்லாம் மோனைத்தொடையோ டும் எதுகைத் தொடையோடும் மாறுபட்டு, இலக்கணவழு வாதல் காண்க

வடநூலார் இவ்விலக்கணத்தைத் தள்ளாது, சமாசாந் தரமென்று பெயரிட்டு இவ்விரண்டனையுங் கூறினர். அது பற்றித் தமிழ்நூலார் இணையெழுத்தென்று மொழிபெயர்க்க மறந்து போலியெழுத்தென்று மொழிபெயர்த்ததனால், போலிச்சாக்கு, போலியிலக்கணம், போலியுரை என்னுஞ் சொற்களைப்போல இதனையுங்கருதி, முன்னும் பின்னும் பாராது தள்ளினர், அதுபற்றியே இச்சூத்திரஞ் செய்தன மென்க. (5)

92. அறுவகைத் தொகையு மப்பொருள் படுமே
யாதலி னுருபு முதலிப வடைந்து
நின்றுபய னென்னெனி னிகழ்ந்தக் கேணீ
தொக்குழி யப்பொரு டோன்றியும் வேறோர்
பொருளே தோன்றியும் பலபொரு டோன்றியும்
வரும்பின் னிரண்டு மயக்கங் கொடுக்கு
மத்தொகை யிருவகை வழக்கினு மாகா
கருதின பொருளறி கருவி யாக
வருமே யுருபு முதலிய விரியே.

உ - ம். மரத்தை வெட்டினான் தொகின் அப்பொருள் பட்டது. சாத்தனைவெட்டினான்; சாத்தனொடுவந்தான்;

சாத்தற்குக்கொடுத்தான் தொகின் வேறுபொருள் பட்டன. கரும்பிற்கு வேலி; கருப்புவேலி எனத் தொகிற் பலபொருள் பட்டது. இம்மூன்றனுள் முன்னது இருவழக்கினும் பொருந்தும், பின்னிரண்டும் ஒரு வழக்கினும் பொருந்தாது. அஃதென்னெனின்; முறையே கூறுகின்றாம். கருதின பொருளைவிட்டுக் கேட்கின்றான் வேறுபொருளைக் கருதலானும், அதுவோ இதுவோ எதுவோ எனமயங்குதலானு மென்க. ஆகையாற் கருதின பொருளறிகருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வந்துநிற்றலாற் பயனுண்டென்க.

வினையைந்தொகையும் இவ்வாறு வரும்; விரிநிலம்; குளிர் நீர்; சுடுதீ, பெய்மழை பொருந்தும். பார்த்தநீர்; ஆகும் வாகனம்; காத்தமலர்; பூத்தவரசு இவைபார்நீர்; ஆகுவாகனம், ஆவாகனம்; காமலர்: பூவரசு எனத்தொகிற் பொருந்தாது.

ஆருயிர்; ஆரணங்கு; ஆரமிர்தம் பொருந்தும். ஆரிருள், ஆரடிசில், ஆர்நீர், ஆர்வயிறு, ஆர்வாய் பொருந்தாது.

மதிமுகம், பவளவாய் பொருந்தும். கடல்போல முழங்கிற்று; மழைபோலப் பொழிந்தது; புலிபோலப் பாய்ந்தது தொகிற்பொருந்தாது.

கபிலபரணர்; உவாப்பதினான்கு பொருந்தும். எட்டும் நூறும்; பொன்னுமணியும்; வருதற்குமுரியன்; சாத்தனும் வந்தான் தொகிற்பொருந்தாது.

பொற்றாலி பொருந்தும். பொற்குடம் பொருந்தாது.

எழுத்துச்சொற்பொருளணிக் குற்றங்கள் வரினும் சந்தக் குற்றம் வரலாகாதென்னும் யாப்புவிதி நோக்கி, எவ்வழு வரினுமமைக. அடி தொடை ஓசை முதலிய செய்யுளுறுப் புக்கள் வழூவுறற்கவென்னுங் கருத்தாற் பொருந்தாதன

வற்றையுஞ் செய்யுளதிகாரமென்று பெயரிட்டு இடர்ப்பட்டு ஓரோவழித் தொகுப்பர் சான்றோர். அங்ஙனந் தொகுப்பராயினும், விரிந்துநின்று பொருள்பட்டாற்போல மயக்கமின்றிப் பொருள்படுங் கருவியாக அத்தொகைக்கு முன்னும் பின்னுந் தொடர்புசெய்வர். எனவே, தொகுத்த சான்றோர்க்கும் அத்தொகை ஆகாதென்பது கருத்தாயிற்று. ஆகவே, உருபு முதலிய விரியின்றாயின் வேறு பொருள் பட்டும், அதுவோ இதுவோ எதுவோ என்னும் ஐயந்தோன்றப் பலபொருள்பட்டும் வருதலின், பொருடுணிதற் கருவியாகிய உருபு முதலிய விரி வேண்டுமென்பது தெளிக. தொகுக்கினும், வல்லுனர் தொகுக்கிற்பொருந்தும், வல்லார் தொகுக்கிற் பொருந்தாது. எனவே, வழு, வழுவியமைந்தது, வழுவற்றது எனத் தொகைநிலை மூன்றென்று தெளிக. (6)

93. தொகிலொரு பொருண்முத லெழுபொருள் வரைதரும்.

என்பது வெளி. (7)

94. தடுமா றுந்தொழி றருந்தொகை சிலவே.

உ - ம். புலிகொல்வீரன்; பகைவர்தொழுமரசன். 'வாளைமீனுள்ளறலைப்படல்.' (8)

95. தொகைநிலைதொகாநிலை யெனுஞ்சொற்பொ மாறுபடு புலவர்கண் மூவர்க ளென்க. [ருளான்

நிலைமொழி வருமொழிக்கிடையே மறைந்து நிற்றல் வெளிப்படநிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள் கூடி நிற்றல் பிரிந்து நிற்றலென்றும், நிலைமொழி வருமொழிகள்

ஒன்ருய் நிற்றல் பலவாய் நிற்றலென்றும், பொருள்கூறி, ஒருவரையொருவர் மறுப்பர். அவை விரிக்கிற்பெருகும்.

இது பொது, வருவது சிறப்பு. (9)

96. தொகைநிலைக் குணத்தைச் சொல்லுங் காலை
வேற்றுமை யுருபு முதலிய விடைநிலை
தொகுதலிற் ருெகைநிலை யெனப்படு மென்று
நிலைமொழி வருமொழி நீக்க மின்றி
யீறு முதலு மியைந்து நின்று 5
விட்டிசைப் பின்றியோர் நிலைமொழி விதிபெறத்
தொகுதலிற் ருெகைநிலை யெனப்படு மென்றும்
பலசொற் கூடியோர் சொல்லே யாகிப்
பிளவுபட் டிசைக்கவும் பிரிக்கவும் படாம
லீறு முதலு மிவையெனப் படாமற் 10
ருெகுதலிற் ருெகைநிலை யெனப்படு மென்றுங்
கூறுவர் தொகாநிலை கூறுங் காலை
யுருபு முதலிய விடையே யுரைத்தல்
விட்டிசைத் துரைத்தல் வெவ்வே றுரைத்த
லென்றே கூறுவ ரிவர்மத மறுபடா. 15

உ - ம். நூல்கற்ருன் இது உருபு தொக்கு நின்றது. நூலைக் கற்ருன் இது உருபு விரிந்து நின்றது.

சூரனைவென்ருன் வந்தான் என்புழிச் சூரனைவென்ருனென்னும் பதம் நிலைமொழி வருமொழி நீக்கமின்மை முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர் நிலைமொழியாயே நின்றது. முருகன் சூரனைவென்ருன் என்புழிச்

சூரனை வென்றானென்னும் பதங்கள் மூன்றாக விட்டிசைக்கப்பட்டு நின்றன.

'ஒருகோட் டிருசெவி முக்கணால் வாயன்;' 'உல்லாச நிராகுல யோக விதச்—சல்லாப விநோதன்;' 'துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்றொடி;' மன்னகுமாரன்; சங்க படகம்; வட்டவள்ளம்; பவளவாய்; கமலபாதம் இவை பல சொற்கூடி ஓர்சொல்லாதன் முதலிய இலக்கணங்களைப் பெற்றுத் தொக்கு ஓர்பெயராயே நின்றன. ஒருகோட்டன் இருசெவியன் முக்கண்ணன் நால்வாயன். எ - ம். உல்லாசன் நிராகுலன் யோகவிதன் சல்லாபன் விநோதன். எ - ம். துடியிடையாள் நெடுங்கண்ணாள் துணைமுலையாள் பொற்றொடியாள். எ - ம். மன்னன் குமாரன். எ - ம் சங்கம் படகம் எ - ம். வட்டம் வள்ளம் எ - ம் பவளம் வாய். எ - ம். கமலம் பாதம். எ - ம். வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கப்பட்டுப் பிளந்திசைக்கப்பட்டு ஈறு முதலும் இவையெனத் துணியப் பட்டுப் பலபெயராயே நின்றன

இம்மூவரும் ஒருவர்க்கொருவர் எளியரல்லா, அதனை மதமறுபடாவென்றும். (10).

97. அறுவகைத் தொகையு மறையுங் காலை
யொன்றே தொகுதலும் பலவே தொகுதலு
மாறு வகையு மடங்கத் தொகுதலு
முருபே தொகுதலும் பொருளே தொகுதலு
முருபும் பொருளு மொருங்கே தொகுதலு 5
முருபும் பொருளு மொருங்குபல தொகுதலும்
பொருளு முருபும் பொருளுந் தொகுதலு
முதலிடை கடையென மூன்றினுந் தொகுதலுங்

கடையிடை யிரண்டினுங் காணத் தொகுதலு
மாதியாம் பலவு மறைந்தனர் புலவர். 10

உ - ம். மரம்வெட்டினான் என்புழி ஒன்றே தொக்கது.

'குன்றி கோபங் கொடிவிடு பவள - மொண்செங் காந்த ளொக்கு நின்னிறம்' என்புழி உருபும் உம்மையுந்தொக்கன.

துடியிடை நெடுங்கட் டுணைமுலைப் பொற்றொடி என்புழி ஆறுந்தொக்கன.

மதிமுகம் என்புழி உருபே தொக்கது.

பொருபடை என்புழிக் காலமென்னும் பொருளே தொக்கது.

படைக்கை என்புழி உருபும்பொருளும் ஒருங்கே தொக்கன.

பாண்டிக்கரை என்புழிப் பாண்டியது நாட்டுக் கடலினது கரைக்கணிருக்குமூர். பொன்னரசன் என்புழிப் பொன்னின் கண்ணே விருப்பத்தையுடையவரசன், குழல்வாய் என்புழிக் குழலினதிசைபோல இனிமையைக் கொடுக்குஞ்சொல்லினை யுடையவாய். இவை உருபும் பொருளு மொருங்குபல தொகுதல்.

வடுகக்கண்ணன் என்புழி வடுகநாட்டின்கட் பிறந்த கண்ணன். செந்தாமரை என்புழிச் சிவந்த பூவையுடைய தாமரை. இவை பொருளும் உருபும் பொருளுந்தொக்கன.

மலர்முகம் முதற்றொக்கது. தாமரைமுகம் இடைத் தொக்கது. பொற்றாலி கடைத்தொக்கது. செய்தான்மாடம்; இருந்தான் குன்றம்; அஞ்சாருளிருக்கு மறிவோரிடத்தே கடை இடைத்தொக்கன.

ஆதியென்றதனால், வடுகங்கண்ணன் — வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன்; கவிழ்தும்பை—கவிழ்ந்த பூவையுடைய தும்பை; ஆந்தை — ஆதனுக்குத் தந்தை; பூந்தையுமது. இவை முதலிய பெரும்பாலும் விரியும்

தனித்தனி சிறப்பித்தால் விரிதனோக்கி, அறுவகைத் தொகையுமெனப் பொதுப்படக் கூறிச் சுருக்கினமென்க. ()

98. பண்புத் தொகைவிதி பகரிற் பெருகு
மாயினுஞ் சிலவிதி யறைகுவன் கேணீ
பண்புமுன் வருதலு மிருபண் படுத்தலு
மிருபண் பொடுபொரு ளியைதலு மவ்விரு
பண்புக டாமே பொருளை விளைத்தலு 5
மியற்பெயர் சிறப்புப் பெயர்மா றுதலுஞ்
சிறப்புப் பொதுப்பெயர் முறையே சிறத்தலும்
பொதுச்சிறப் புப்பெயர் முறையே பொருந்தலும்
பின்மொழி யாகு பெயராய்ப் பிறத்தலு
முன்மொழி யாகு பெயராய் முடிதலு 10
மிருமொழி யாகு பெயரா யிருத்தலு
மொருபொருட் கிருபெய ராகி யொட்டலு
முற்பதந் தமிழ்மொழி முற்பதம் வடமொழி
யிருபதந் தமிழ்மொழி யிருபதம் வடமொழி
யாகி வருதலு மாதியாப் பலவே. 15

வெண்கரும்பென இனம்பற்றியும், வெண்டிங்களென இனம்பற்றாமலும், வெண்டாமரையெனத் தனக்குரிய சினையைவிட்டு உரிமையில்லாத முதலைப்பற்றியும், வெள்ளாடெனவெதிர்வுபற்றியும், 'விலங்கன்னவெள்ளறிவினார்' என

இழிவுபற்றியும், வெண்களமர், வெள்ளாளர் எனச் சாதி பற்றியும், வெள்ளோட்டமெனப் புதுமைபற்றியும், வெண் டேரெனப் பொய்பற்றியும், வெள்ற்றுமரமென உள்ளீ டின்மைபற்றியும், வெளியார் முன்னென இயல்புபற்றியும், இச்சோறு வெண்படியெனக் கலப்பின்மைபற்றியும், இவ்வுரு வெண்கலமென ஒருபெயரேபற்றியும், வெள்ளிடையெனத் தனிமைபற்றியும், இவ்வணி வெள்ளைப்பொன்னென நிற மின்மைபற்றியும், இவனுக்கு வெள்ளைப்புத்தியென மந்தம் பற்றியும், இவ்வூரில் வெள்ளைப்பிள்ளையாரெனப் பண்புப் போலிபற்றியும், இன்னும் பலவாயொருபண்பே விரிதலிற் பெருகுமென்றும். இக்கருத்து "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள" என்னுஞ்சூத்திர முதலியவற்றாலறிக.

உ - ம். கருங்குதிரை. எ - ம். வெண்ணிறம். எ - ம். சிறுபைந்தூவி. எ - ம். பெருவெள்ளை சிறுவெள்ளை [இவை யாகுபெயருமன்றி அன்மொழியுமன்றி நெல்லென்னும் பொருடந்தன.] எ - ம். திருவள்ளுவன் றெய்வப்புலவன்; அகத்தியன் முனிவன்; தண்டியாசிரியன் [இவற்றை மாறியு மறிக.] எ - ம். பலாமரம்; பரணிமீன்; மேடராசி. எ - ம். அரசன்சோழன், பார்ப்பானிராமன். எ - ம். மக்கட்சுட்டு; பழங்கறி; பழம்புளி. எ - ம். குழற்பண்; யாழ்ப்பண்; 'குழலினிதியாழினிது.' எ - ம். புளிச்சுவை; கறிச்சுவை. எ - ம். அராஅப்பாம்பு; கன்னியாகுமரி. எ - ம். மன்னன் குமாரன். எ - ம். நுட்பம். எ - ம். அழகப்பிரான். எ - ம். ஆதிபகவன். எ - ம். முறையே காண்க

ஆதியென்றதனால், வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலாகப் பலருமெடுத்தோதினவும் அணியினுளுருவக முதலியனவுங்கொள்க. (12)

**99. சிலபெய ரெச்சமுஞ் சிலவினைத் தொகையு
மிருவகை யுவமையும் வண்ணச் சினைச்சொலும்
பண்புத் தொகையெனப் பகரும் வடநூல்.**

உ - ம். எண்ணும்பொருள் — எண்ணப்படுவதாகிய பொருள் என்பர். துணியும்பொருளுமது. இவ்விரண்டனையும் வேறிலக்கணமென்பர். உரைகல் - உரைக்கப்படுவதாகிய கல் என்பர். செய்குன்றுமது. மதிமுகம், முகமதி என்புழி உருபு இடையினுமீற்றினுந் தொக்கது என்பர். செங்காலுள்ளை, வெண்பூத்தாமரை முறையே காண்க.

பகரும் வடநூலெனவே தமிழ்க்கடாதென்க. ஆயின் ஈரிலக்கணமும் ஒன்றென்று பாயிரத்திற் கூறியதென்னெனிற் பெரும்பான்மை நோக்கியென்க. (13)

**100. அஅந் நநிகுவி வருமொழிப் பொருளை
யின்மை பிறிதுமறை யினுளொன் றுக்கும்.**

எ - து. இவ்வகையாறும் வருமொழிப்பொருளை மூன்றனுளொன்றுக்கு மென்றவாறு.

உ - ம். அரூபம், அப்பிராமணன், அதன்மம் எ - ம். 'அடைந்தாலு மொன்றாகா தநங்கியமா யிருக்கும்:' 'அநங்கிய மாய் நிறைந்த; அநங்கன். எ - ம். 'அந்நியநாத்திரை யுணர்த் தும்.' எ - ம். நிமலனுமிறையவன். எ - ம். 'குதர்க்கவுரை கூறேல்.' எ - ம். திக்கினொடு விதிக்கு நீர் செலுத்தி எ - ம் முறையே ஆறும் மூன்றும் வந்தனகாண்க. (14)

101. அவற்று ளின்மை யைவகை யாகும்.

அவை சிவஞானசித்தியாரில் அபாவவளவையுள்ளுந் தண்டி யலங்காரத்துள் அபாவவிரிச் சூத்திரத்துள்ளுங் காண்க ஆயின், வடமொழி யிலக்கணத்தை இங்ஙனம் விரிக்கிற்பய னென்னெனின், "இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்;" "இல்லெ னின்மைச் சொற்கையடைய;" "இல்பொரு ளுவமை." எ-ம். அல்வழி; அஃறிணை, அவனல்லன்; குற்றி யல்லன்மகன்; மகனன்றுகுற்றி; 'இருதிறனறிவுள திரண் டலா வான்மா;' 'இருதிற னல்லது சிவசத்தாமென,' எ-ம். 'கோளில்பொறி;' 'பயனில்சொல்.' எ-ம். முறையே அம் மூன்றனையும் முற்காலத்தார் மொழிபெயர்த்துத் தமிழிற் குரிய இலக்கணவிலக்கிய மாக்கினர். அன்றியும் பிற்காலத் தார் 'நேர்ந்த மொழிப்பொருளை நீக்க வருநகரம்;' என்று மபாவமு மில்லதனபாவமும்;' 'அபாவம் பொருளொப் பாறென்பர்.' எ-ம். 'அத்துவித மொன்றையு மாங்கு;' 'அநாதிமுத்தசித்துரு:' 'அபேதப்பிறப்பிலதாய்.' எ-ம். மொழிபெயராமலேதமிழ்க்குரியஇலக்கணவிலக்கியமாக்கினர். ஆகையால், அம்மூன்றனையும் அவற்றொடொன்றாகிய ஐந்தனை யும் விரித்தறியாக்கால், தமிழிலக்கண விலக்கியங்கட்குப் பொருள்கொள்ளக் கூடாது. பொருள்கொள்ளுங் கருவியாய் விரித்ததனுல், மிகவும் பயனுண்டேயென்க.

இனி இவ்வாறுவகையுமன்றி, அபகீர்த்தி, அதிக்கிரமம், அபவாதம், துன்னிமித்த முதலிய பலவுள. அவையெல் லாம் விரிக்கிற் பெருகுதலானும், தமிழிற்குப் பயன்படுதல் சிறுபான்மையாதலானும், உரைத்திலமென்க (15)

102. எழுத்துச் சொற்பொரு ளாற்றன் மொழிப் காரண மிவற்றுட் கருதுவ கருதுக. [பொருட்

எ - து எழுத்தாற்றல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், மொழிப்பொருட்காரணமென்னு நான்கனுட் கருது தற்கு அகப்பட்டனவற்றை மாத்திரங் கருதாதவென்றவாறு. ஆற்றல் - வலி.

அயன், அரி, அரன் என்புழி அகரவுயிரானது ஒற்று உயிர் மெய் முதலியனவற்றையுணர்த்தாது தானுயிரே தனக்கொரு மாத்திரையே யென்றுணர்த்தலே எழுத்தாற்றல். இக்குளத்தைப் பெருக்கு; இவ்வாற்றுப்பெருக்கு நேற்று வந்தது; இவ்வாற்றுப் பெருக்குக் கடல்போன்றது என முறையே குகரவுயிர்மெய்யானது ஒன்று, அரை, கான்மாத்திரையாகியும், முற்றுகரம், குற்றுகரம், ஒற்றுகியும், அலகு பெற்றே நின்றும், பெறுதற்கும் பெறுமைக்கும் பொதுவாயே நின்றும் பெறாதே நின்றும், ஆற்றல் கெட்டது.

விரலென்னுஞ்சொற் றனக்கு முதலாகிய கையையுஞ் சினையாகிய நகத்தையும் உணர்த்தாது, தானங்குலமேயென்று பொருளுணர்த்தலே சொல்லாற்றல். நகமென்னுஞ்சொல் ஒருகானுகிரையும் ஒருகான்மலையையும் உணர்த்தலே ஆற்றல் கெட்டது.

சிலைவளைத்து வென்றான்; சிலையா லாலயஞ்செய்தான் என்னுந் தொடரினுள் முறையே கல் வில் என்றுணர்த்தாது, வில் கல் என்றுணர்த்தலே பொருளாற்றல். இப்பணமுழுதுங் கொடாதே என்னுந் தொடரினுள் ஒருகாற் சிறிதாயினுங் கொடாதேயென்றும், ஒருகாற் சிறிதுவைத்துப் பெரிது கொடுவென்றும், ஒருகாற் பெரிதுவைத்துச் சிறிது கொடுவென்றும் உணர்த்தலே ஆற்றல் கெட்டது.

மொழிப்பொருட்காரணம் "மொழிப்பொருட்காரணம்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துட்காண்க.

இந்நான்கிலக்கணமும் அறிதலருமைநோக்கிக் கருதுவ கருதுகவென்றும் (16)

103 முப்ப தெழுத்து முறையே யொற்றுமை
யன்றியுங் கசவுஞ் சயவும் வயவு
மனவும் லளவும் வலவு மன்றியு
மின்னும் பலவா மொற்றுமை யென்ப.

அன்றி ஈரிடத்திற்கூறியது முன்புள்ளது, இன்றுள்ளது, சொல்லொற்றுமையென்னும் மூவிதியும் பகுத்தறிதற்கென்க.

உ - ம். அறுமுகம்; ஆறுமுகம்; மீற்கண் - மீன்கண். எ - ம். பிக்கை - பிச்சை; பங்கசம் - பங்கயம்; கோவில் - கோயில்; கலம் - கலன்; அலமருகுயிலினம் - அளமருகுயிலினம், வில்வம் - வில்லம். எ - ம். வரும்.

இன்னும் பலவென்றதனால், பகுதிமுதலைந்தும், பெயர் முதனான்கும், நிலைமொழியும் வருமொழியுங் கொள்க. உ - ம். இயம்பினார் - விளம்பினார். எ - ம். உண்டனன் - உண்டான். எ - ம். உண்ணாநின்றான் - உண்கின்றான். எ - ம் ஒன்றனை - ஒன்றினை. எ - ம். முட்டீது - முட்டைத்து; கற்றீது - கல்தீது. எ-ம். பொற்பணி - ஆடகப்பணி எ-ம். தொட்டான் - தீண்டினான் எ - ம் அதுகொல் - அதுகொல். எ - ம் "கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள." எ - ம். சிவனஞ்சுகின்றான் - அரன்விடமுண்டான். எ - ம், முறையே காண்க (17)

104. ஓரெழுத் திற்கே யொருசா ரியைய
மோரெழுத் திற்கே பலசா ரியையும்
பலவெழுத் திற்கே யொருசா ரியையுந்
தொடர்ந்தபல் லெழுத்திற் கொருசா ரியையுஞ்.

சாரியை யின்றித் தனித்துத் தொடர்ந்துந்
தொடர்பினுட் சாரியை கலந்து தோன்றியும்
வருமென மொழிப வழக்கறிந் தோரே.

உ - ம். 'வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற;' 'மெல்லெழுத்தென்ப ங ஞ ண ந ம ன;' 'இடையெழுத்தென்ப ய ர ல வ ழ ள." இவை பதினெட்டும் அச்சாரியை யொன்றையே பெறும்.

அகரம், அகாரம், அஃகான் என்புழி ஓரெழுத்திற்கே பலசாரியை வந்தன.

அகாரம், ஆகாரம், ஐகாரம் என்புழிப் பலவெழுத்திற்கே ஒரு சாரியை வந்தது.

அஆகாரம், இஈகாரம் என்புழித் தொடர்ந்த பலவெழுத்திற்கு ஒருசாரியை வந்தது.

'அம்முனிகரம்' என்புழிச் சாரியையின்றித் தனித்து வந்தது.

'அ இ உம்முதற்றனிவரின்;' என்புழிச் சாரியையின்றித் தொடர்ந்து வந்தது.

'ணனஃகான்முன்னர்;' 'ளளஃகான்முன்னர்' என்புழித் தொடர்பினுள் அச்சாரியையும் கான்சாரியையும் வந்தன. ஓரெழுத்திற்கோர்சாரியையும், ஓரெழுத்திற்கிணைந்து இரு சாரியையும், இணையீரெழுத்திற்கு ஒருசாரியையும் வருதல் பற்றிக் கலந்தென்றும். (18)

105. தகுதி யவாய்நிலை யண்மைநிலை மூன்றும்
புணரப் புணர்வது புணர்ப்பெனப் புகல்வர்.

தகுதியாவது, சோற்றையுண்டான் என்புழிச் சோறென்னும் பதம் உருபு வருமொழிகளோடு புணர்தற்கு முன்பே தானே தனித் தோராதாரமின்றியே நிற்பினும், இறிஞி மிறிஞிபோலப் பொருளற்ற சொல்லன்றாய், பொருளும் வினைமுதல் கருவி முதலிய பொருளன்றாய், இன்னும் பலகுணங்களோடு கூடிநிற்றல்.

அவாய் நிலையாவது: அத்தனிப்பதம் தனக்குரிய ஐயுருபையே விரும்புதலுமன்றி, ஓர் வினைச்சொல்லினையும் விரும்புதன் முதலாகிய அவாவோடு கூடிநிற்றல்.

அண்மைநிலையாவது, சோறு கடன் முழங்கிற்றுண்டான் என இடையிற் பிறசொற்கள் வந்து பொருந்தற்கிடங் கொடாமற் றம்முளணுகிச் சோற்றையுண்டான் என நிற்றல். இவ்வண்மை நிலை யிலக்கணமுணராதார் இடையிற்பொருந்தில், அதனைச் சான்றோர், ஒன்றனையுங் குற்றங்கூறாரென்னு நியமத்தால், யாப்பு விதி நோக்கி வந்ததென்றும், மொழி மாற்று முதலிய பொருள் கோளிலக்கண நோக்கி வந்ததென்றும்; இடைப்பிறவரனோக்கி வந்ததென்றும், இன்னும் யாதானுமோர் பெயரையிட்டு, சோற்றையுண்டான் கடன் முழங்கிற்று எனப் பிரித்து வேறு தொடராக்குவர். இதனைச் சிலர் மறுப்பர். அஃதெங்ஙனமெனின், நாற்குலத்தலைவரும், நாற்குலக்குலமகளிரும் தனித்தனியே இருவரிருவராய்க் கிடப்பிற் புல்லுதல் கூடும்; இம்முறையன்றி நான்குதலைவரும் ஒருநிரையே, பின்பு நான்குகுலமகளிரும் ஒரு நிரையேயாக எண்மருமொரு முறையே கிடப்பிற் புல்லுதற்றொழில் கூடாது. இவ்வுவமை முதலாகப் பலவுவமைகளைக் காட்டிச் சொற்றொடர்புண்டென்றன் மாத்திரமேயன்றிப் பொருட்டொடர்பு சிறிதாயினுங் கூடாதென்று உவமேயங் கூறி

மறுப்பர். இவ்வண்மைநிலைவிதியானது தகுதியவாய்நிலையைக் காட்டினும் மிகவும் விரியுமென்க. தொல்காப்பியர் இம்மூன்றனையுமுள்ளடக்கி, "நிறுத்த சொல்லுங் குறுத்துவரு கிளவியும்" என்றார். (19)

106. பொருத்தப் புணர்ச்சியப் பொருத்தமில்புண
யிவ்விரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி [ர்ச்சி
யெனமூன் றென்பர் புணர்ச்சி யியல்பே
வழுவுடைப் புணர்ச்சியை மருவழி நான்கே,

இது பொது. (20)

107. பொருத்தப் புணர்ச்சியை விரிக்கிற் பெருகு
மன்றியும் யாவரு மறைந்தனர் காண்க. (21)

108. ஆற்றொழுக் கடிமறி மாற்றிரண் டல்லா
வெழுவகைப் பொருள்கோண் மரூஉமொழி
சிலவிடைப் பிறவரல் பண்பதி கார [பொய்யுரை
மாதியாம் பதங்க ளவையு மன்றி
விகுதியுரு பும்மை முதலினுட் சிலவும்
பொருத்தமில் புணர்ச்சி யெனப்புகன் றனரே.

ஆற்றொழுக்கும் அடிமறிமாற்றும் பொருத்தப் புணர்ச்சியுளடங்கும். ஏனையவற்றுக்குதாரணம் 'சுரையாழ வம்மிமிதப்ப;' 'யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலை' முதலியவெழு வகைப்பொருள் கோளும் பலரும் விரித்தனர் காண்க.

நுனிக்கொம்பர்; கடைக்கண்; அரைக்காசு; முன்றில் என முன் பின்னாய் நிற்றன் முதலியன மரூஉமொழி.

'ஒப்பிலா மலடி பெற்ற மகனொரு முயற்கொம் பேறித்—தப்பிலா காயப் பூவைப் பறித்தமை சாற்றி னாரே' முதலி யனவெல்லாம் பொய்யுரை.

வல்லமெறிந்த மல்லல்யானைப் பெருவழுதி என்றலே முறை. இதனிடையின் நல்லிளங்கோசர்தந்தை யெனவரல் இடைப்பிறவரலென்க. இச்செய்யுள்போலப் பெரும்பாலு முள வென்க.

'இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்—கனியிருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று.' என்புழி இனிய கனி, இன்னாத காய் எனப் பின்னும் பிரித்துப் பொருத்தலே பண்பு.

அதிகாரமாதியென்றது "அதிகா ரத்தா லவாய்நிலை தன்னால்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய உதாரணமுழுதுங் கொள்ளுதற்கென்க.

இதுவரை பதத்தோடு பதம் புணர்ந்த பொருத்தமில் புணர்ச்சி.

இனிப் பதத்தோடு விகுதி முதலிய பொருந்தும் பொருத்தமில் புணர்ச்சி வருமாறு;—கொடிச்சேவலான். செய்த வேள்வியன்; கொண்டபகைவன்; உடைமரவுரியான் இவைபோல்வன வெல்லாம் சேவற்கொடியான்; வேள்வி செய்தவன்; பகைகொண்டவன்; மரவுரியுடையான் என்று விகுதி பொருந்தலே முறையென்க. 'செல்வத்துளெல்லாந் தலை;' 'நடுவூருணச்சுமரம்' இவைபோல்வனவெல்லாம் செல்வ மெல்லாவற்றுள்; ஊர்நடுவுள் என்றுருபு பொருந்தலே முறை யென்க. 'புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே;' சாத தன் வருதற்குரியனுமாவான் இவை போல்வனவெல்லாம் புணரிய னிலையிடையுங் குறுகலுரித்து; சாத்தன் வருதற்கு

முரியனுவன் என்றும்மை பொருந்தலே முறையென்க. முத லென்றதனால், ஒன்றினையுணர்ந்தான்; இரண்டினையிழந்தான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அன்சாரியை பொருந்தலே முறை யென்க (22)

109. இவ்விரு வகையு மொருங்கியல் புணர்ச்சி சிலவிடைப் பிறவர லெனத்தெளிந் தனரே.

உ - ம். வாளான் மருவாரை மாய வெட்டினான்; அறத்தையழகு பெறச்செய்தான்; 'நீலமபி லேறிவரு நீச னருண் ஞானமதலை' இவைபோல்வனவெல்லாம் ஒருகாற் பொருந்தும், ஒருகாற் பொருந்தாதென்க.

பொருத்தப்புணர்ச்சி யொன்றிருக்கவே ஏனையிரண்டுங் கொண்டதென்னெனின், புணர்ச்சிச்சிறப்பினும் அடி தொடை ஓசை முதலிய செய்யுளுறுப்புச் சிறத்தலிற் கொண்டதென்று தெளிக. சிறுபான்மை சொற்சுருங்குதற் பொருட்டென்றும், சொல்விரிதற்பொருட்டென்றுந்தெளிக.

இம்மூவகைப்புணர்ச்சியும் சிறப்பும், அச்சிறப்பின்மை யும், பொதுவுமாகிய வழுவற்ற புணர்ச்சியேயாமென்க சோறுகடன் முழுங்கிற்றுண்டானென்பதுபோலச் சிறவாத வழுப்புணர்ச்சியன்று. புணர்ச்சி நான்காயிற்றென்க (23)

110. வழுவுடைப் புணர்ச்சியைப் பலர்வகுத் [தலினிலம்.

எழுத்தினுள் விலக்கியனவுஞ் சொல்லினுட் டிணைவழு முதலியனவுமென்க. (24)

111. புணர்ச்சி விகாரம் புணர்ச்சியில் விகார மெனவிரண் டாகு மெழுத்து விகாரம்.

தொடர்மொழிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் முறையேவருமென்க.

இது பொது, வருவன சிறப்பு. (25)

112. எழுத்திலக் கணத்தி னெழுந்த விகார
மியாப் பிலக்கணத்தி னெழுந்த விகார
மெனவிரு கூறும் புணர்ச்சி விகாரம்.

இவ்விருவகைவிகாரமும், ஈரிலக்கணத்திலும் எல்லாரும் விரித்தலின், யாம் விரித்திலமென்க. (26)

113. தோன்ற றிரிதல் கெடுதனிலை மாறுத
லெனநான் காகும் புணர்ச்சியில் விகாரம்.

நிலைமாறுதலாவது எழுத்துக்கள் ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று தம்முள் வேறின்றி நிலைமாறுதல்.

உ - ம். செல் - சென்றீ; நில் - நன்றீ; யாது - யாவது இவை தோன்றல்.

'உயர்திணைமேன;' 'அஃறிணைமேன;' 'உரிச்சொன் மேன;' 'கண்ணகன்பரப்பு;' வாளான்வெட்டினன் இவை லகரம் னகரமாய்த் திரிந்தது. மலையில்வீழருவி; மழை பெய்யில் வாழலாம் இவை னகரம் லகரமாய்த் திரிந்தது. 'சுழியோ டெறிவினற் பொன்னிநன்னாடன்' இது குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்தாய்த் திரிந்தது. மாகி - மாசி இது நகரஞ் சகரமாய்த் திரிந்தது. இவை திரிதல்.

யாவர், யார்; யானை - ஆனை; யாடு - ஆடு இவை கெடுதல்.

தசை, சதை; வைசாகி, வைகாசி; நாளிகேரம், நாரிகேளம், 'காமவிதி கண்முகம் மருங்குல்வாய் துகடினி' காணி மதி துடி கனி இவை நிலைமாறுதல்.

புணர்ச்சிவிகாரத்திற்கும், புணர்ச்சியில்விகாரத்திற்கும் வேறுபாடென்னெனின், முன்னது வருமொழிநாற்கணை நோக்கியாவது, வேற்றுமை அல்வழி நோக்கியாவது, அடி-தொடையோசை மூன்று நோக்கியாவது, இன்னும் யாதானு மோர்காரணத்தால் விகாரப்படுமென்க. பின்னது ஓர் காரணமுமின்றியே விகாரப்படுமென்க. (27)

114. இந்நான் கியல்பு மியம்புவர் மொழிக்கும்.

எ - து. ஓர்காரணமுமின்றியே தோன்றன்முதலிய நான்கும் பெறுஞ் சொற்களென்றவாறு.

உ - ம். சாத்தன்பசித்துண்டான். எ - ம். குருவி குரீஇ. எ - ம். பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச் சொல்; பெயர், வினை, இடை, உரி. எ - ம். நுனிக்கொம்பா, கடைக்கண், அடிநா, இடைநா, கடைநா, அரைக்காசு, முன் மாலை, பின்மாலை, வந்தானுழுது, செய்தான்மாடம், இருந் தான்குன்றம். எ - ம். நான்கும் முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் இங்ஙனந் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலை மாறுதலுமன்றி, வடமொழிவிதியால் நிலைமாறுதலுமுள.

உ - ம். செய்த வேள்வியர்; எய்தியசெல்வத்தர்; கழிந்தவுண்டியர்; வேண்டாவுயிரார்; அருங்கேடன்; கொண்ட கூழ்த்தாலி; கூப்பியகையினர்; வெறுத்தவாசையர்; பொறுத்த சடையினர்; கெட்டவறுமையர்; விட்டவவாவினர்; வேர்த்து வெகுளார்; கொழுநற் றொழுதெழுவாள்; வாய்பிளந்துறங்கி னான்; குறட்டைவிட்டுறங்கினான் எனவரும்.

இனித் தமிழ்மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும, வட மொழிவிதியால் நிலைமாறுதற்கும் வேறுபாடென்னெனின்,

நிலைமொழியும் வருமொழியுந்திரியாது தம்முள் நிலைமாறுதல், திரிந்து தம்முள் நிலைமாறுதலென்க.

உ - ம். 'வைக்குந்தன்னுளேயெடுத்து;' 'பருகுவன் பைதனே யெல்லாங் கெட.' எ - ம். வாய்பிளந்துறங்கினன்; குறட்டைவிட்டுறங்கினன். எ - ம். முறையே காண்க.

இனிச் சொற்கள் யாதானுமோர் காரணத்தாற்றோன்றன் முதலிய நான்கும் பெறுதலைப் பலரும் விரித்தலின், விரித்திலமென்க.

பெயரென்பது பேர். எ - ம். நீயிரென்பது நீவிர், நீர் எ - ம். எவனென்பது என்னை, என். எ - ம். பொழுதென்பது போழ்து, போது. எ - ம். ஞெண்டரென்பது ஞெண்டு, ஞண்டர், ஞண்டு, நண்டு, நெண்டு. எ - ம். தெங்கின்காய் தேங்காய். எ - ம். இன்னுமிவைபோல ஓர்காரணமுமின்றியே வரும் விகாரமெல்லாம் இவ்விருசூத்திரத்திற்கூறிய எண் விதியுளடக்கிக்கொள்க. (28)

115. விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படுதலும்
விகாரத் தாற்பொருள் வேறு படாமையு
முளவென் மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ - ம். கா, காவி, காவிரி. எ - ம். ஆரம், அரம்; அன்பன், அற்பன். எ - ம். பாலாறு, பாலா, பால், பா; மாலை பெற்றாள், மால்பெற்றாள்; தாரைகுறித்தான், தார்குறித்தான். எ - ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள் வேறு பட்டது காண்க.

புளியங்காய்; காமத்துப்பால்; உரியநெய். எ - ம். 'திருத்தார் நன்றென்றேன்றியேன்;' பொன்குடம், பொற்குடம்;

ஏழுகடல், எழுகடல். எ - ம். பாலைவிரும்பினன், பால் விரும்பினன்; மீனைவெறுத்தான், மீன்வெறுத்தான்; ஆதன் றந்தை, ஆந்தை; பூதன்றந்தை, பூந்தை; கொற்றன்றந்தை, கொற்றந்தை, சாத்தன்றந்தை, சாத்தந்தை; கொற்றனுக்கு மகனாகிய கொற்றன், கொற்றங் கொற்றன்; அகங்கை, அங்கை. எ - ம். மூவிகாரமும் முறையே வரப் பொருள் வேறுபடாதது காண்க. (29)

116. காரண மதனையே யிடுகுறி யாகவு
மிடுகுறி யதனையே காரண மாகவும்
பலசொல் லினையே யொருசொல் லாகவு
மொருசொல் லினையே பலசொல்லாகவுங்
கருதுவ ரோரோவழிக் கற்றறிந் தோரே.

உ - ம். கரிகரம்; பணிபணம்; வேலன்வேல் இவற்றுள் யானை, பாம்பு, முருகன் என இடுகுறியாகவே பொருள் கொள்வர். இஃதன்றியும், பிறைசூடி, சக்கிரபாணி, கணபதி, சூரனைவென்றான், சிவகாமி, மலர்மாது, உலகமாதா, தெய்வ யானை இக்காரணப்பெயர்களை ஓர்மகனுக்கும், ஓர்மகளுக்கும், ஓரெருத்திற்கும், ஓர்பசுவிற்கும் பொருத்தி இடுகுறிப் பெயரென்றே கொள்வர்.

“மொழிப்பொருட்காரணம்” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் இடுகுறிகளையெல்லாங் காரணமாகக் கொண்டது காண்க.

வாள்போலும்வேற்கண்; கோடாதசெங்கோல்; ‘வெரு வந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலன்;’ ‘அடியளந்தான்றாய தெல்லாம்’ இவற்றுள் கண், கோல், கோலன், அரி என ஒரு சொல்லாகவே கொள்வர். இஃதன்றியும், கும்பகாரன், இசை

காரன், அலங்காரம் இவற்றையும் ஒரு சொல்லாகவே கொள்வர்.

பொருப்பன் இதனுள் பொருப்பென்னு முரிமைப் பொருளை யுடையான் முருகன் என்றும், பொருப்பிற்கிறைவ. ஞகிய குறிஞ்சிமன் என்றும், பலசொல்லாகவே கொள்வர்.

இந்நான்கிற்குஞ் சொற்கிடந்தபடியே பொருள் கூறில் இலக்கணவழுவாதலேனைக்கி, இங்ஙனம் மாறுபடச் சூத்திரஞ் செய்தனமென்க. இலக்கணவழுவாதலை விரிக்கிற்பெருகும். ()

117. பகுபதத் திலக்கணம் பகருங் காலைப்
பகாப்பதந் தொடர்மொழி யிரண்டினுட் படாம
லொருமொழி யீற்றினுந் தொடர்மொழி யீற்றினு
பின்மொழி கெட்ட முன்மொழி யீற்றினு [ம்
முன்மொழி கெட்ட பின்மொழி யீற்றினு 5
மளவிலை யாகி வரும்விகு திகளிற்
பொருந்தும் விகுதிகள் பொருந்த லன்றியும்
வேற்றுமை யுவம வுருபுக ளிடைநிலை
சாரியை நான்குந் தனித்தும் பொருந்தியும்
வேற்றுமைப் பொருள்களை யேற்று நின்று 10
மொவ்வொரு வேற்றுமை வேவ்வே றாகியு
மிதனை யுடைய திதுவென நின்று
மிதன துடைமை யிதுவென நின்று
மிடப்பொரு ளுணர்த்தும் விஞச்சுட் டெண்மெற
விடைச்சொல் லாகவே யெழுந்து நின்றுந் 15
தன்மை மாத்திரந் தானாய் நின்றும்

பெயர்ச்சொன் முதலா நான்கினும் பொருந்தும்
பெயர்தா னறுவகை யாகப் பிரிந்தும்
பகுபத மாயினும் பலகுணப் படலாற்
பகாப்பத மென்னப் பெயர்பட லன்றியும் 20
வினைக்குறிப்பு முற்று வினைக்குறிப் புப்பெய
ரிருவகை யெச்ச மெனப்பெயர் பெற்றும்
பகாப்பதப் பொருள்படப் பகுபத மாகியும்
பகாப்பதச் சொற்படப் பகுபத மாகியும்
பகுத்தலை யேற்றும் பகாமையை யேற்று 25
மிவ்விரு குணத்தையு மொருங்கே யேற்றும்
பலசொல் லொருபொரு ளாகப் பட்டும்
பலபொரு ளொருசொல் லாகப் பட்டு
மின்னும் பலவா யியலு மென்ப.

குதிரை பகாப்பதம், கருங்குதிரைக்கால் தொடர்மொழி, இவ்விரண்டுமல்லனவெல்லாம் பகுபதமே என்று கொள்ளுதற் பொருட்டு இரண்டினுட் படாமலென்றும்.

உ - ம். வேலன் என ஒருமொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

சேவற்கொடியன்: 'தொடியணிதோளன்;' 'செஞ்சிறக் குடுமிவெண் சேவற்பதாகையன்' எனத் தொடர்மொழி யீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

தெலுங்கன் சொல்லுதற்கு மொழியையுடைய பாடை தெலுங்கன் சொல்லு எனற்பாலது தெலுங்கு எனப் பின் மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றின் விகுதிபொருந்தியது. வடுகுமஃது.

பஞ்சவிலக்கணத்தான், எழுத்திலக்கணத்தான், நாற் கவிஞன், ஆசுகவிஞன் எனற்பாலன இலக்கணத்தான், கவிஞன் என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீற்றின் விகுதி பொருந்தியது.

அருளை, அருட்கண், அருள்போல, அருளாநின்று, அருள்கின்று, கோன், காமத்து என வேற்றுமையுருபும், உவமவுருபும், இடைநிலையும், சாரியையும் தனித்துப் பொருந்தின. தனித்துமென்றவும்மையால், அருளினை, அருளின்கண், வானம்போல, உண்ணாநின்றனன், கோன்மை காமத்தின் எனக்கலந்தும் பொருந்தின.

குழையினையணிந்தவன் குழையன்; தமிழைச்சொல் வான் தமிழன்; பொன்னையுடையான் பொன்னன்; மருந்தினைக் கூட்டுவான் மருத்துவன்; கூத்தினைபயின்றவன் கூத்தன்; மூன்றென்னு மெண்ணைப்பெற்றவர் மூவர். எ - ம். தொல் காப்பியனாற் செய்யப்பட்டநூல் தொல்காப்பியம்; [அகத்தி யம் அவிநயமுதலானதுமது.] கணக்கான் முயன்றுண்பவன் கணக்கன்; ஆற்றலான் வென்றவன் ஆற்றலான்; மானத்தாற் கெட்டவன் மானி; காமத்தான் மயங்கினவன் காமி; பிணி யான் வருந்துகின்றவன் பிணியன்; எ - ம். ஆரூர்க்கிறைவன் ஆரூரன்; சிவனுக்கடியான் சைவன்; பகவற்குப் பாடி யாடிஞன் பாகவதன்; அரசற்குமகள் அரசி. எ - ம். வடக்கி னின்றும் வந்தவன் வடமன்; வாணிகத்தினுயிஞன் வாணிகன். எ - ம். சிவனது சமயம் சைவம்; மரத்தினது கொம்பு மரத் தது; கோட்டது நுனி கோட்டது; எழுத்தினதிலக்கணம் எழுத்தது; சூத்திரத்தினதுபொருள் சூத்திரத்தது; குழலின தோசை குழலது. [தமன் முதலாகிய பன்னிருகிளைப் பெயருமது.] எ - ம். மதுரைக்கணிருந்தவன் மதுரையான்;

விசாகனாளிற் பிறந்தவன் விசாகன்; அரசகுலத்திற் பிறந்தவன் அரசன்; அம்பலத்திலாடினவன் அம்பலவன் எ - ம் வேற்றுமைப்பொருள்களை யேற்றுநின்றன.

இதனையுடையதிது; இதனதுடைமையிது இவ்விரண்டனையுந் திணைபாலிடங்கடோறுமொட்டி, இவற்றிற் குதாரணம் முன்னும் பின்னுங் காட்டினவற்றுட்காண்க.

யாண்டு, யாங்கு, எங்கு, எங்கண், எவண், யாவண், எங்ஙனம், யாங்ஙனம். எ - ம். ஆன, ஈன, அங்கு, இங்கு, உங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, அவண், இவண் உவண், அம்பர், இம்பர், உம்பர், அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம். எ - ம். ஒருவயின், இருவயின், மூவயின், எண்வயின். எ - ம். இடப்பொருளுணர்த்தும் வினாச்சுட்டெண்பெற விடைச் சொல்லாகவேயெழுந்து நின்றன.

வெண்மை, வெளுப்பு, வெள்ளை, கறுமை, கறுப்பு, ஆண்மை, பெண்மை, கோன்மை, ஆடுதல், ஆடல், ஆட்டம் எனத் தன்மைமாத்திரந்தானும் நின்றன.

குழையன், உண்டான், மற்றது, மற்றையான், குழவி, மழவன், மகவு எனப் பெயர்ச்சொன்முதலா நான்கினும் பிறந்தன.

பெயராறுவகையாய்ப்பிரிதல் நன்னூலார் விரித்தனா, அதனால் விரித்திலமென்க.

படலாற்பெற்றென்க. ஐந்துபெயர்பெற்றது பலருரைக ளானும் பலர் நூல்களானுங் காண்க. பகுபதமென்னும் பெயர் கூடில், ஆறென்றே கொள்க.

'குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து;' 'மாதர் மனையாட்சி யாள்;' 'வண்ணவண்டின்குரல் பண்ணைபோன்றனவே;'

'துனிக்கொம்பர்;' 'நத்தம்போற்கேடும்;' 'சோதி வாயவுங் கண்ணவுஞ் சிவந்தன.' 'வானந் துளங்கிலென்;' 'இருவயிற் பெயரொடும்;' 'பொருண்மை தெரிதலுஞ் சொன்மை தெரிதலும்' என்புழி நின்ற பகுபதங்களை; நீர், மாது, பண், கொம்பு, நத்து, வாய், கண், வான், இரண்டு, சொல், பொருள், எனப் பகாப்பதமாகவே பொருள்கொள்வர். இதனைத் தமிழ் நூலோர் பகுதிப்பொருள் விகுதியென்று பெயரிட்டு வழங்குவர்.

'இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானல்;' அப்படைக்காயிரம் பாய்மா வந்தன; 'களிமடிமானி;' அவனினு மிவன்குணம்; கவிவந்தான்; இறைகாக்கும்; கோவுண்மைகூறுவான்; ஆயிரந் தச்சுச்செய்த தேர்; பத்துக்கொல்லுச்செய்த விருப்புலக்கை; மூவேந்துசொன்ன மொழி; [அரசுமமைச்சுமது.] இருவர்க்கு நடுவிவன்; பேதைதொழுதாள்; [பெதும்பைமுதலாறுமது.] இவற்றுள் நின்ற பகாப்பதங்களையெல்லாம், மாண்பினள், பாய்மாவுடையார், களியன், மடியன், குணவான், கவிஞன், இறைவன், கோன், தச்சர், கொல்லர், வேந்தர், அரசர், அமைச்சர், நடுவன், பேதையாள், [பெதும்பைமுதலாறுமது.) எனப்பகுபதமாகவே பொருள்கொள்வர். இதனைத் தமிழ் நூலார் ஆகுபெயருள் அடக்கி வழங்குவர்.

பகுத்தலையென்றன் முதன்மூன்றும் முன்னர்க் காட்டின வற்றுட்காண்க. அவை குழையன், ஊரன். எ-ம். ஆன, என. எ-ம். அங்ஙனம், இங்ஙனம். எ-ம். போல்வனவெனக.

கள்ளன், திருடன், சோரன் எனப்பலசொல் ஒருபொருளாகப்பட்டுவந்தன.

அரசன் என்பது அரசகுலத்திற் பிறந்தவன், அரசனுக்குப் பிறந்த வேறொருசாதியான், அரசனது தொழிலேற்ற

வேறொரு சாதியான், அரசகுலத்திற்பிறந்து வேறொருசாதியாய் வழுவினவன் என்றும், மாண்டான் என்பது பஞ்சத்தில், படையில் மாண்டான், குணத்தில், பொறையில், கல்வியில் ஒழுக்கத்தில் மாண்டான் என்றும் பலபொருள்படுதலின், பலபொருளொரு சொல்லாகப்பட்டு வந்தமைகாண்க.

இன்னும் பலவென்றதனால், வயிறன், பல்லன், பொய்யன், தோளன், அறிவன் இவைபோல்வனவெல்லாஞ் சொற்கிடந்தபடி பொருள்படாமல், எல்லார்வயிற்றைக்காட்டினும் பெருவயிறன், எல்லார்பல்லைக்காட்டினும் பருத்து நீண்டுயர்ந்த பல்லன், யாவரும் பொய்யும் மெய்யுங்கலந்து சொல்வர் இவன் மிகவும் பொய்யன், எல்லார்தோளினும் பலமுள்ள தோளன், உலகரறிவுபோலன்றிமயக்கந் தீர்ந்தவறிவன் என்று பொருள் படுவனவும், கண்டனையது, விழுங்கியற்று, கண்டனையர், கண்டன்ன, கண்டனைய, கண்டாங்கு, ஆகியாங்கு, கண்டற்றால். எ - ம். மயிலன்னாள், புலிபோல்வான். எ - ம். சைவன், பார்வதி, கார்த்திகேயன், காங்கேயன், வைனதேயன். எ - ம். முதற்கண் உவமவுருபு, விகுதி வருவனவுமெனக.

இனி "அன்னன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் நன்னூலார் விகுதிகளையளவு செய்திருக்கவே அளவிலையாகி வரும் விகுதியென்றதென்னெனின்;—தெலுங்கு, வடுகு, அருளு, வாருசொல்லு. எ - ம். அகத்தியம், தொல்காப்பியம், அவிநயம், மகன், மகள், மகார், பிறன், பிறள், பிறர், அவ், இவ், உவ், எவ், கோன். எ - ம். ஆண்மை, பெண்மை, உடுக்கை, படுக்கை, காப்பு, புணர்ப்பு, புணர்ச்சி, மகிழ்ச்சி, குழவி, மகவு. எ - ம். வடமன், தென்மன், எழுதுதல், ஆடுதல், சாக்காடு, வேக்காடு, உணப்பாடு, தினப்பாடு, ஆக்கம், ஆட்டம், பாய்த்துள், செய்யுள், வாரானை. எ - ம். உயிர், மெய், உயிர்மெய், சொல் ஆகிய

நான்கு விகுதிகளும் அளவின்றி மிகவும் பரந்துவருதனோக்கி' சிறுபான்மை பயன்படும் பொதுவிகுதிகளை யெல்லாமொழித்துப் பெரும்பான்மை பயன்படும் வினைமுற்றொன்றற்கே வேண்டுஞ் சிறப்பு விகுதிகளை மாத்திரமே அளவு செய்தாரென்று கொள்வதல்லது, எல்லா விகுதிகளையும் அளவு செய்தாரென்று கொள்ளற்க. அன்றியும், அவர் பெயரியலிற்கொண்ட விகுதிகளும், வினையெச்சத்திற்குக் கொண்ட பன்னிரண்டு விகுதிகளும், தொல்காப்பியர் அவ்வெச்சத்திற்குக் கொண்ட பின், முன், கால், கடை, வழி, இடத்து முதலிய விகுதிகளும், அவ்விருவருமெடுத்து ஓதாத 'அவாவுண்டேல்,' அற்றால், பாடி, ஆடி, ஆய், போய், முதலிய விகுதிகளும், மூன்றனுளடங்காத 'மகனெனல் மக்கட் பதடியெனல்,' முதலிய பலவகை வியங்கோள் விகுதிகளும், இன்னும் பாட்டு, நக்கு, தேற்று, வீச்சு, ஒத்து முதலியவற்றுள் இடைநிலைத்தன்மைப்பட்டு ஒற்றுக்களாய் வரும் விகுதிகளும், அளவிறந்த வருதனோக்கியென்க. அவரெடுத்தோதியது சிறப்புவிகுதியேயென்றது எற்றாற்பெற்றீரெனின்;—அன்விகுதியை ஈரிடத்திற் கூறுதலானும், "இன்ன பிறவும் பொதுச்சாரியையே" என்றாற்போலப் பொதுவிகுதிகளேயென்னாது "வினையின் விகுதி" யென்றமையானும், இம்முறையே வினையியலுள் முற்றொன்றற்குமாத்திரமே யெடுத்தோதுதலானும், ஆண்டும் அன்விகுதியை ஈரிடத்திற் கூறுதலானும், இம்முற்று விகுதிகளிற் சில பிறவற்றினுஞ் செல்லினுஞ் செல்கவென்னுங் கருத்தால் எதிரது தழீஇயவெச்சவும்மையோடு "பெயரினுஞ்சிலவே" என்றமையானும், பொதுவிகுதியாயிற் பெயரினுஞ்சிலவே யென்னாராதலானும், பகுதியிடைநிலைகளுள் முற்றொன்றற்கே சிறப்பித்துக் கூறி வினைப் பகுதியிடைநிலைகளை யொழித்தமையானும், இவ்விகுதிச்சூத்திரத்திற்கு முன்

பின்னின்ற சூத்திரக்கருத்துக்களானும், பெயரியலுள்ளும் வினையியலுள்ளும் வேண்டும் விகுதிகளை அவற்றிற்கு வேறாக வெடுத்தோதலானும், பாங்காட்டிய நால்வகைவிகுதிகளை யொழித்தமையானும், இன்னும் பலவாற்றானுமென்க. பிற வாவன ஈரெச்சங்களும், பெயர்ப்பகுபதங்களும், மற்றது மற்றையான் முதலிய இடைப்பகுபதங்களும், மழவன் முதலிய உரிப்பகுபதங்களுமென்க. இக்கருத்தறியாதார் அச்சூத்திரம் பொதுவென்றும், வினைக்கும் பெயர்க்குமே பொதுவென்றும், அன்விகுதி கூறியது கூறலென்னுங்குற்ற மென்றும், ஒன்றன்விகுதி மற்றொன்றிலன் விகுதியென்றும் சூத்திரம் பிழைபட்டதாகக் கருதித்திருத்தித் திருத்தின மென்றும், இன்னும் பலகருதி மயங்குவரென்க.

இனிப் பொருந்தும் விகுதிகள் பொருந்தவென்றதென் னெனின், குழையன் இகரம்பெறாது; செட்டி அன்பெறாது; காதறை இரண்டும்பெறாது; வில்லன் வில்லி இரண்டும்பெறும்; இத்தன்மை நோக்கியென்க.

இனிப் பதத்தோடு ஐவகையிடைச்சொற்களும் பொருந்து தல் தொடர்மொழியன்றோ பகுபதமென்றதென்னெனின், குழையன். எ-ம். சாத்தனதாடை, ஆடைசாத்தனது. எ-ம். பவளம்போல்வாய், வாய்பவளம்போலும். எ-ம். உண்ணு கின்று. எ-ம். கோன். எ-ம். வருவனவற்றிற்குப் பலருரை களானும், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்டலானும், தொடர்மொழியன்றென்பது தெளிக. நன்னூலார் பதத்தோ டிடைச்சொற்பொருந்தலைப் பகுபதமுடிப்புழித் தனிமொழி யென்றும், அல்வழிபதினொன்றனுள் தொடர்மொழியென்றும், அங்ஙனம் அல்வழிச்சந்தியென்றும், உருபியலின் வேற்று மைச் சந்தி என்றும், "அ இ உம்முதற்றனிவரும்" என்றும்,

"குறிப்பெனெண் பகுதியிற் றனித்திய லின்றி" என்றும், இன்னும் பலவிடங்களினும் பலவழிப்படக் கூறினர்; தொல்காப்பியருமது, வடநூலாருமது. ஆகையால், முற்றக்கற்ற பெரியோரைக் கேட்கவென்றும். யாஞ் சிலவறிந்தனவற்றை விரிக்கின், மிகவும் பெருகுமென்க.

ஐந்துமென்னது நான்குமென்றதென்னெனின், விகுதி பொருந்திப் பகுபதமாதலே பெரும்பான்மை நோக்கியென்க.

வேற்றுமைப்பொருள்களையேற்று நின்றுமென்னது ஒவ்வொருவேற்றுமை வெவ்வேறுகியுமென்றதென்னெனின், ஒவ்வோருருபின்கட் பலபொருள் வருதனோக்கியென்க.

பகாப்பதமென்னும் பெயரைப் பிரித்ததென்னெனின், பகுபதமென்னும்பெயர் பெரும்பான்மை, பகாப்பதமென்னும் பெயர் சிறுபான்மை, ஏனைநான்கும் பொதுவென்று கொள்ளுதற் பொருட்டென்க. (31)

118. வேற்றுமை வழியோ டல்வழி யன்றியு
மவ்விரு வழியு மடங்கும் பொதுவழி
யம்மூன் றுள்ளே யடங்கா வழியு
மென்நான் கென்றே யியம்புவர் சந்தி.

பொதுவழி கொண்டதென்னெனின், பொதுத்திணை, பொதுப்பால், பொதுப்பெயர், பொதுவினை, பொதுக்காலம், பொதுவெச்சம், பொதுமுற்று, பொதுவிடம் முதலியவற்றைத் தேர்ந்துகொள்க.

அடங்காவழிகொண்டதென்னெனின், அலி, பேடு, உலகம், தெய்வமுதலியவற்றிற்குச் சொற்பொருள் திணை பால்

முதலிய தொகைநெச்சிற் சிறப்புமன்று, பொதுவுமன்று, ஒன்றினு மடங்காவழிபோலவென்க.

வேற்றுமைவழி அல்வழிச்கு காரணம் வெளிப்படை. ஏனையவற்றிற்குதாரணம் வருமாறு:—அஞ்செவி, அங்கை, கருப்புவேலி, உரைநூல், நூலுரை, மதிமுகம், முகமதி, புலிகொன்றது, நாய் கடித்தது போல்வனவெல்லாம் பொது வழிச்சந்தி. பொருபடை, கருங்குதிரை; படைபடை, பஃ பத்து, வயிறமொடுமொடென்றது; முன்றில், முயற்கோடு, சாத்தன் சோற்றைப் பகற்கட்பசித்து விருந்தோடுண்டான் இவைபோல்வனவெல்லாம் அடங்காவழிச்சந்தி.

இனிப் பொதுத்திணை முதலைந்தும் வெளிப்படை. ஏனை மூன்றும் வருமாறு: ஓடியசாத்தன், ஓடியவந்தான் பொது வெச்சம். செய்யுமென்பது பொதுமுற்று. இவன் சொன்ன சொல் என்பது தன்மைக்கும், முன்னிலைக்கும், படர்க்கைக் கும் பொதுவிடம். 'தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மையும், முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலையும் பொதுவிடம் என்றலுமொன்று.

அடங்காவழிச் சந்தியை விரிக்கிற் பெருகுமென்க. (32)

119. வேற்றுமை வழியீ ரெட்டாய் விரியு
மூவெட் டென்று மொழியவும் பெறுமே
யேனைமூ விரியு மியம்பிற் பெருகும்.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான்; சாத்தனானவன் வந்தான்; குயில்வாராய்; குயிலே வாராய். ஒழிந்த பன்னிரண்டும் வெளிப்படை.

சாத்தனையெனப் பததநோடுருபு புணர்தலைச் சிலா வேற்றுமைச்சாதியென்று கொள்ளாமையின், மூவெட்டெனத் திலம். அவர்க்கவையெங்ஙன மடங்குமென்னிற் பகுபதத்தி லடங்குமென்க. அக்கருத்து வடநூலினுமறிக. (33)

120. பெயாமுற் றெச்சமோ டுருபைந் தடுக்கே
யிரட்டைக் கிளவியோ டிருமூன் றவைதா
மொன்றுபல வடுக்கல் வேறுபல வடுக்கல்
விதியா யடுக்கன் மறையா யடுக்கல்
விதிமறை கூடி விரவி யடுக்கல்
பலசொற் கூடி யோர் பொருளா யடுக்கல்
பலபொருட் கேயொரு சொல்லா யடுக்க
லிருவகை தனக்கும் பொதுவா யடுக்க
லியல்பா யடுக்கல் விகாரமா யடுக்க
லாதியாப் பலவு மறைகுவர் புலவர்.

உ - ம், 'அரியானை யந்தணர்தஞ் சிந்தையானை;' 'கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்று' இவை ஒன்றுபலவடுக்கல்.

வாளான் மருவாரை வழிக்கண் வெட்டினான் இது வேறு பலவடுக்கல்.

'புரைதீரா மன்னு இளமை;' 'ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறான்;' இடிப்பாரையில்லாத வேமரா மன்னன்' இவை மறையாயடுக்கல்.

சாத்தனைக் கண்டு கொற்றனைக் காணாது வந்தான்; சோறுண்டு கைகழுவாது வந்தான் இவை விரவியடுக்கல்.

படைபடை; வயிறு மொடுமொடென்றது இவை பல சொற் கூடியோர்பொருளாயடுக்கல்.

ஒவ்வொருவர்க்கே யிவ்விருபணங்கொடு; இப்பலசரக்கை வெவ்வேறுக்கு; 'மாற்றருநீ குறைவனாற் பறவைகளுற் காவி மன்னியிடும் பஃபத்து,' இவை பலபொருட் கோர் சொல்லாயடுக்கல். வேறுவேறு என்பன ஒருகால் அவனும் வேறு இவனும் வேறு எனப் பலபொருளாயும், ஒருகால் அவன் வேறுவேறென விரைவுபற்றி ஒருபொருளாயுநிற்கும். ஏனையவெல்லாம் வெளி.

இரட்டைக்கிளவியைப் பிரித்தலென்னெனின், இது இலை யிரட்டை, பூவிரட்டை, காயிரட்டை, விரலிரட்டை போல ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்றலானும், அவ்வைந்தும், மக்க ளிரட்டை, விலங்கிரட்டை, முட்டையிரட்டை, கையிரட்டை, காலிரட்டை போல வேற்றுமைப்பட்டு நிற்றலானுமெனக.

ஆதியென்றதனால், பசித்து வந்த சாத்தன் சோற்றிற் றுப் படபடத்தான் என ஒருதொடர்க்கண்ணே அவ்வாறு டுக்குதலும், அவற்றுட்சில குறைந்தடுக்குதலுமுதலான வெல்லாங்கொள்க. (34)

121. அடுக்கல் லவையு மடுக்கவை போல்வரு மவ்வடுக் கணியினு ளளவிலை யென்க.

உ-ம். 'பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றின்;' 'இறந்தாரிறந்தா ரனையர்' எனவரும். (35)

122. பொருளைப்பொருளெனல்பொருளல்லதனை பொருளென லிதுபொரு ளன்றென் றறிந்து [யே மிதுவே பொருளென லெனமூன்று துணிவே.

உ - ம். நிலம், நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களை அதுவதுவாகவே துணிதல். பித்தளையைப் பொன்னென்றும், பழுதையைப் பாம்பென்றும், சிப்பியை வெள்ளியென்றும், குற்றியை மகனென்றும் துணிதல். பிறனொருவனை மாதாப் பிதாவாகத் துணிந்து திதி கொடுத்தலும், மண் மரம் சிலை செம்பு முதலானவற்றைத் தெய்வமென்று துணிந்து பூசை செய்தலும், வீட்டையறிவிக்குமகனைக் கடவுளென்று துணிந்து அவன் கருத்தின் வழியே நிற்றலும்போல்வன

சொற்களும்பொருளாதலால் அவற்றிற்கும் அத்துணிவு கொள்க. பெயர் வினை இடை உரிகளை அதுவதுவாகவே துணிதல். சொக்கலிங்கமென்பதை முழுதுங்கலிங்கமென்னும் பொருள்படச் சகரவேகாரநெட்டெழுத்து மொழிமுதலாகத் துணிதலும், 'அடிஞானமான்மாவிற் றேன்றும்' என்பதை மூலஞானமெனத் துணிதலும், அத்துவிதமென்பதனை இரண்டில்லையெனத் துணிதலும் போல்வன. 'மாணடிசேர்ந்தார்' என்னும் வினையைப் பெயராகவே துணிதலும், 'வேலொடு நின்றன்' என்னுமுருபிடையைக் கொண்டென்னும் வினையாகவே துணிதலும், முழுதும் வாரான் என்புழி வாரானென்னும் வினையின்மையை வினையுண்மையாகவே துணிதலும், 'அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை' என்புழிச் செய்யாமையென்னும் மறையைச் செய்தலென விதியாகவே துணிதலும் போல்வன.

எல்லாப்பொருள்களும் அவற்றையறிவிக்கு மெல்லாச் சொற்களும் இம்மூன்றனுள் அடங்குமென்க. இவற்றுள், முன்னதும் பின்னதும் வழுவன்று, நடுவது வழுவேயென்பது "பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணரு—மருளானு மாணுப் பிறப்பு," "நில்லா தவற்றை நிலையின வென்

றுணரும்—புல்லறி வாண்மை கடை." என்பனவற்றாலறிக. கூடாவொழுக்கமென்னும் அதிகார முழுதுமது. (36)

123. அன்பரு ளாசையோ டறிவறி யாமையில்
வைந்தாற் றுணிதலம் மூன்றனு ளடங்கும்.

என்பது வெளி. (37)

124. ஒருதொடர் பலதொட ரெனத்தொட
ரிரண்டே.

உ-ம். சாத்தன் அரிசி நெற் பயறு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; கொற்றன் பூவிலை காய் பழமுதலானவை கொண்டுவந்தான்; தேவன் மிளகு புளி கடுகு முதலானவை கொண்டுவந்தான்; பூதன் சீலை தாலி பூண் அணி முதலானவை கொண்டுவந்தான்; அரசனக்காலத் தமைச்சொடு வந்தான். தலைவன் றலைவிக்குத் தாலிகட்டினான்; இப்பலதொடர்களுடை வரைவென்னும் ஒருபொருட்கண்ணே வருதலின் ஒருதொடரேயாம். அங்ஙனமாதல், வந்தானென்னுமைந்து முற்றையுஞ் செயவென்னுமெச்சமாக்கி, நோக்குக. இக்கருத்து "வினைமுற் றேவினை யெச்சமாகலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் "கானவரிரிய" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

சாத்தனை வரைவிற்கு வடக்கனுப்பினான்: கொற்றனை யிழவுக்குக் கிழக்குப்போக்கினான்: தேவனை நெற்கொள்ளத் தெற்கேயேவினான்: பூதனைத் தேன்விற்க மேற்கே செலுத்தினான்; இவையெல்லாம் ஒருவன் வினையேயாயினும் ஒன்றற்கொன்று மறையாய்ப் பொருத்தமின்மையாற் பலதொடரேயாமென்க. இக்கருத்துப் "பேசரியவராகம்" என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

இவற்றை வடநூலார் ஏகவாக்கியம், பின்னவாக்கிய மென்பர். அதனான் மொழிபெயர்த்தனமென்க. (38)

125. எழுத்துச் சொற்றிரி பிரண்டே யன்றிப்
பொருட்டிரி பெங்கும் பொருந்து மென்ப.

உ - ம். பொன்குடம் - பொற்குடம்; மாகி - மாசி; தீயேன் - தியேன்; ஆறுமுகம் - அறுமுகம். எ - ம். உடுத்து - உடீஇ; வெல்க - வென்றீக; எல்லாப்பொருளும் - எப்பொருளும்; கழுவாதகால் - கழாக்கால்; பரியவரை - பராரை; மரவத்து - மராத்து; தெரிவான் - தெரிகிற்பான்; காண்பான் - காண்கிற்பான். எ - ம். வரும். இவைபோல்வனவெல்லாம் எழுத்துத்திரிபும், சொற்றிரிபுமென்க.

இனிப் பொருட்டிரிபு வருமாறு;—'பெண்ணேவல் செய் தொழுகு மாண்மை' இது ஒழுகுவானென்னு முற்றினது பொருள் தன்னிலே திரிந்து பெயரெச்சத்தின்கண்ணே சென்றது. 'நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட— லஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து.' இது அஞ்சுவனென்னும் ஒருமைமுற்றினது பொருள் அவ்வாறு திரிந்து பன்மை முற்றின்கண்ணே சென்றது. 'தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென்னலனுண்டான்.' இது பன்மைமுற்றினது பொருள் ஒருமைமுற்றின்கண்ணே சென்றது. ஞாயிறுபட்டுவந்தான் செயவெனெச்சத்தினது பொருள் செய்தெனெச்சத்தின் கண்ணே சென்றது காண்க.

இருதிரிபு முற்கூறினுமாதலின், அன்றியென்றும். எங்கு மென்றது எல்லாச்சொல்லினுமென்க.

இனிச் சொற்றிரிபேயன்றிப் பொருட்டிரிபில்லையென்பாரும், பொருட்டிரிபேயன்றிச் சொற்றிரிபில்லையென்பாரும்,

இவ்விரண்டு முண்டென்று கொண்டிருக்கவும் மயங்கிச் "சொற் றிரியினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை" என மாறிக் கூறுவா ரும், எழுத்துத்திரிபாவது சார்பெழுத்தே யென்பாரும், சொற்றிரிபாவது கிளியென்பது கிள்ளை, மயிலென்பது மஞ்ஞை என்பன போல்வன வென்பாரும், பொருட்டிரிபா வது மாவினது வெண்பூப் பசுங்காயாயிற்று, களாவினது பசுங்காய் கருங்கனியாயிற்று, மயிரினது கருமை வெண்மை யாயிற்று, பாலினதினிமை புளிப்பாயிற்று என்பாருமுளர் அவர் மதமறுப்புக்களை விரிக்கிற் பெருகும். (39)

126\. பலபொருட் கொருவடி வாகும் பதங்களை
யோசையொடு கூறுவ ருணர்ந்தோ ரவைதாந்
தனிமொழி தொடர்மொழி யெனுமிரண் டினும்
தனிமொழி வினைமொழி தனையே சாருஞ் [வருந்
சொல்வேறு படாது பொருள்வேறு படுதலும்
பொருள்வேறு படாது சொல்வேறு படுதலும்
பொருள்சொல் லொருங்கே போய்வேறு படுதலு
மெனமூன் றென்பர் தொடர்மொழி யியல்பே.

உ - ம். நட வா முதலிய முதனிலைத்தனிவினைகளை முற்றாக்கவேண்டில் எடுத்துச் சொல்லுக; முதனிலைத் தொழிற்பெயராக்கவேண்டிற் படுத்துச் சொல்லுக. கட் டென்பதை முற்றுகரமுற்றாக்க வேண்டிலெடுக்க; குற்றுகரத் தொழிற்பெயராக்க வேண்டிற்படுக்க. "நெறிநின்றார் நீடு வாழ் வார்" என்பதனை முறையே பெயராக்கவேண்டி லெடுக்க; முற்றாக்கவேண்டிற்படுக்க. செய்யுமென்பதை எச்சமாக்கவேண்டி லெடுக்க; முற்றாக்க வேண்டிற்படுக்க.

அம்பலத்தாடியென்பதனைப் பெயராக்க வேண்டிலெடுக்க; எச்சமாக்கவேண்டிற்படுக்க. இவைபோல்வனவெல்லாம் பல பொருட்கொருவடிவாகிய தனிமொழி.

'குழல்வளர் முல்லையிற் கோவலர் தம்மொடு - மழலைத் தும்பி வாய்வைத்தூத' இது சொல் வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டது அஃதழகிது அதனை, அவற்றை; நிறு வென்றான், கூவென்றான், ஏவென்றான், சொல்லென்றான், விள்ளென்றான் இது பொருள்வேறுபடாது சொல்வேறு பட்டது செம்பொன்பதின்பலம் இதுசொல்லும் பொருளும் வேறுபட்டது. இவற்றிற்குப் பொருள் விளங்க எடுத்தும் படுத்துஞ்சொல்லுக. இவைபோல்வனவெல்லாம் பலபொருட் கொருவடிவாகிய தொடர்மொழி. (40)

127 எடுத்தல் படுத்த லிரண்டே யோசை
நலிதல் விலங்கலொடு நான்கென் பார்சிலர்
மூன்றெனத் துணிந்தே மொழிகுவர் பலரே.

என்பது வெளி. (41)

128 ஒருபொருட் கேபல வாய்பாடு வருதலும்
பலபொருட் கேயொரு வாய்பாடு வருதலு
முளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே.

உ - ம் செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ; ஆநின்று, கின்று, கிறு இவைபோல்வனவெல்லாம் ஒருபொருட்கே பல வாய்பாடு வந்தன.

செய்யுமென்பது இருதிணைக்கும், ஆண்பாற்கும், பெண் பாற்கும், ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும், முற்றிற்கும், எச்சத்

திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும், எதிர்காலத்திற்கும், பொருந்தி நிற்கும். செய்யாவென்னும் வாய்பாடும் உண்டென்னும் வாய்பாடு முதலியனவும் அது; வினையியலுட் காட்டினோம். இவைபோல்வன வெல்லாம் பலபொருட்கொருவாய்பாடு வந்தன.

ஒருபொருட்கொருவாய்பாடு தாமே விளங்கலிற் கொண்டில மென்க. (42)

129. பொருளதி கார முன்ன முத்தி
வெளிப்படை குறிப்பே மெய்ப்பா டன்மொழி
யொட்டாகு பெயரே யுவமை யிறைச்சி
யுபசார மாசை யுண்மயக் காதி
யேது வாக வியம்புவர் சொற்பொருள்.

எ - து. இப்பதினைந்துங்காரணமாக இடனறிந்து சொற்குப் பொருளுரைப்பரென்றவாறு.

ஆதியென்றதனால், ஞாபகம், உடம்பொடுபுணர்த்தல், இலேசு, குறை, வேண்டாகூறல், சொல்லாற்றல், பொருளாற்றல், தாற்பரியம், செய்யுள்விகாரம், இருவகைவழக்கு, திசைவழக்கு, மரூஉமொழி, பொது, சிறப்பு, தன்மதம், பிறர் மதம், வினை, சார்பு, இனம், இடம் இவ்விருபத்தொன்றும் ஒழிந்தனவுங் காரணமாகக்கொண்டு பொருளுரைப்பரென்க; பெரும்பான்மை வருவனவற்றை யெடுத்தோதிச் சிறுபான்மை வருவனவற்றை ஆதியென்றதனாற் றழுவினமென்க.

பொருள் காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலாவது முன்பே தனக்குவேண்டிய பொருளைக் கருதிக்கொண்டு பின்பு அப்பொருளுக்கேற்கச் சொற்பிரித்துச் சந்திகூட்டு

தல், 'தவரடிபுனைந்த தலைமையோன்' இத்தொடர்க்குத் தவருடைய அடியைப் புனைந்த அன்பிற்பெரியோனென்றும், தவத்தோராலே தன்னுடைய அடியைப் புனையப்பட்ட அறிவிற்பெரியோனென்றுங் கூறுக. 'விந்துவின் மாயை யாகி' இத்தொடர்க்குச் சுத்தமாயையிலே நின்றும் அசுத்தமாயை பிறந்ததென்றும், சுத்தமாயைப்போல அசுத்தமாயையும் அநாதியே தனியே ஒரு முதலேயாமென்றுங் கூறுக. பின்னதற்குச் சொற்சோதனை 'பரிதியி னொருதா னாகி' என்க 'அடிஞானமான்மாவிற்றோன்றும்' இத்தொடர்க்குச் சிவனுடைய சீர்பாதஞானமானது ஆன்மாவினுடைய ஞானத்தின்கண்ணே கலக்குமென்றும், ஆன்மாவினுடைய அநாதிஞானமானது ஆன்மாவினின்றும் வெளிப்படுமென்றுங்கூறுக. 'உடலுயிர்கண் ணருக்க னறிவொளிபோல்' இத்தொடர்க்கு முன்புள்ள 'பொற்பணிபோல்' முதலிய முப்பொருளை மறுத்தற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலுயிர்போல் ஒற்றுமை, கண்ணருக்கன்போல் வேற்றுமை, அறிவுனறிவு போற் பொதுமையென்றும், பின்புள்ள 'பிறிவருமத்துவிதம்' ஆகிய மூர் பொருளை உடன்படற்பொருளைக் கருதி உட்கொண்டு, உடலும் உயிருங்கூடினவிடத்துத் தோன்றுமறிவைப் பிரிக்கப்படாததுபோலவும், கண்ணுமருக்கனுங் கூடினவிடத்துத் தோன்றுமொளியைப் பிரிக்கப்படாதது போலவு மென்றுங் கூறுக. செம்பொன்பதின்பல் முதலாயினவுமது.

அதிகாரங்காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலாவது 'கூடியின்பம் பிரிபிற்றுன்பம்' என்னுந்தொடர் அகச்செய்யுட்கண்வரின், தலைவியைத் தலைவன் புணரியல் அளவிலின்பம்; காதல், பகை, தூது, துணை, பொருண்முதலியவற்றால் உடன்படாது நீங்கில் அளவிறுன்பம் என்றும், புறச்செய்யுட்

கண் வரில், சுற்றேருடன் கலைபயிலில் அளவுபட்டவின்பம்; நித்தியம் நைமித்திகம் காமிய முதலிய விரதங்களால் உடன்பட்டுப் பயிறலொழியின் அளவுபட்ட துன்பம் என்றுங் கூறுக.

முன்னங்காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலை நன்னூலார "முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே" எனத் தொகுத்தார்; தொல்காப்பியர் "இவ்விடத்திம்மொழி" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் விரித்தனர்; அவற்றுட்காண்க.

உத்தி காரணமாகச் சொற்பொருளுரைத்தலைத் தொல்காப்பியர் அறுபத்துநான்குகூறாக விரித்தனர்; அவற்றுற் காண்க. ஏனையவற்றை விரிக்கிற் பெருகுமென்க.

மெய்ப்பாட்டியலுள் மெய்ப்பாடு காண்க.

ஒட்டுத் தண்டியலங்காரத்துட் காண்க.

"இறைச்சிதானே பொருட்புறத் ததுவே." இது தொல்காப்பியம்.

'உணர்ந்ததை மறத்த லுண்மயக் கென்ப.' இஃது உரைச்சூத்திரம்.

இப்பொருள்கோள்கள் ஆற்றுநீர் முதலிய ஒன்பது வகைப் பொருள்கோளினும் இச்சூத்திரத்திற்குப் பின்புள்ள எழுவகைப் பொருள்கோளினும் அடங்காவென்க.

இச்சூத்திரவிதி தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தினும், கலித்தொகையினும், பரிபாடலினும், தண்டியலங்காரத்தினும் பெரும்பான்மை வரும்; ஏனையிலக்கணவிலக்கியங்களிற் சிறுபான்மைவருமென்க. (43)

130. உயர்திணை யியற்பெய ரஃறிணை யியற்பெ
ருயர்திணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை [ய
யஃறிணைப் பொருளிற் சாதி யொருமை
யுயர்திணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை
யஃறிணைப் பொருளிற் சாதிப் பன்மை
யொருசொன் னின்றே தனித்தனி யுதவுத
லெனப்பிரி வேழென் றியம்புவர் புலவர்.

உ - ம். இறையென்னு முயர்திணையியற்பெயர் ஒருமைக்கும், பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்று, வருமொழிவந்த பின்பு, இறைவன் வந்தான், இறைவர் வந்தார் எனநிற்கும். கோ, வேந்து, அரசு, அமைச்சு, கவி, பெண்டு, வேசை, உமை, தையல், பேதை, [பெதும்மை முதலாயினவுமது.] இவை கோன் கோக்கள், வேந்தன் வேந்தர், அரசன் அரசர், அமைச்சன் அமைச்சர், கவிஞன் கவிஞர், பெண்டாட்டி பெண்டுகள், வேசையாள் வேசையார், உமையாள் உமையார், தையலாள் தையலார், பேதையாள் பேதையார், [பெதும்பை முதலாயினவுமது.] என இங்ஙனம் விரியுமென்க. அஃறிணை யியற்பெயர் வெளி.

'சிவிகை பொறுத்தான்' 'வறியவனிரந்தான்' 'தானு மதனை வழங்கான்பயன்றுவ்வான்' இவை வருமொழி நோக்காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப் பாலையே விளக்குதலால், உயர்திணைச்சாதியொருமை யாயிற்று. இவ்விதியை மறந்து, சிவிகைபொறுத்தாரெனக் குறளைத்திருத்தினருமுளர். அவர் 'இல்வாழ்வானென்பான்;' 'அவ்வித் தழுக்கா றுடையானை;' 'உடையானரசருளேறு;' 'செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்—வல்வரவு

வாழ்வார்க்குரை' என முப்பாலினு மிகவும் பரந்து பெரும் பான்மை வருதலை நோக்கிலர்போலும். இவற்றைத் திருத்த மறந்தனர்போலுமென்க 'நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை;' 'அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ—தஞ்ச லறிவார் தொழில்.' 'உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான்;' 'நேர்வதுநாடு;' 'வினைவதுநாடு' இவை வருமொழியை நோக் காமலே தனக்குரியவொருமைப்பாலை விட்டுப் பன்மைப் பாலையே விளக்குதலால், அஃறிணைச்சாதி யொருமையாயிற்று.

'எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்—கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு' இதனுள் உயர்திணைச்சாதிப் பன்மையும், அஃறிணைச்சாதிப் பன்மையுங் காண்க.

'கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த—னடு முரண் டேய்க்கு மரம்.' 'பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து—மிருடீர வெண்ணிச் செயல்.' இவற்றுள் அர மென்பதும், ஐந்துமென்பதும், ஒருசொன்னின்றே தனித்தனி யுதவுதல் காண்க. முதனிலைத்தீவகம், இடைநிலைத்தீவகம், கடைநிலைத்தீவக முதலாயினவுமது.

இவ்வேழும் நின்றநிலை தப்பிப் பிரிந்தது காண்க. இவற் றுள் உயர்திணையியற் பெயரில்லையென்பாரும், அஃறிணை யியற்பெயரும், சாதியொருமையும் ஓரிலக்கணமேயென் பாரும், உயர்திணைச்சாதியொருமையும், அஃறிணைச்சாதி யொருமையும், ஓரிலக்கணமேயென்பாரும், சாதிப்பன்மை யில்லையென்பாரும், ஒரு சொன்னின்று தனித்தனியுதவுதலைப் பொருள்கோளினும், பிரிப்பெச்சத்தினும், அடக்குவாரு முளர். அவரிலக்கணநுட்பங்கூர்ந்திலர்போலும். அவர்களை மறுக்கிற் பெருகுமென்க.

இப்பிரிவேழும் ஒன்பதுபொருள் கோளிலடங்கா. (44)

131. இலக்கணமிலக்கிய முறையெனப்பெயர்பட் டிருக்குமென் றெண்ணுக செய்யுளி னியல்பே.

இலக்கணமும் உரையுஞ் செய்யுளாமோவெனின்;— "சூத்திரங் குறித்த யாப்பிற் முகும்." "பல்வகைத் தாதுவின்." "நூற்பாவகவல்" எனப் பலருமோதலானும், "சூத்திரமுஞ் செய்யுளாதலின்" என நச்சினார்க்கினியாரெழுதலானும், "விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும்." "பொருப்பு வில்லிபால் விருப்ப மிலரே" என வாசகங்களைச் செய்யுளுறுப்புத் தோன்றவெழுதலானும், "உண்டான் தின்றான் ஓடினான் பாடினான்" என வுதாரணங்களை அவ் வுறுப்புத்தோன்ற வெழுதலானும், இலக்கணச்செய்யுள், இலக்கியச்செய்யுள், உரைச்செய்யுள், உரைச்சூத்திரமெனப் பலரும் ஆளுதலானும், வடநூலாரும் இவ்வாறு கொள்ளுத லானும், இன்னும் பலவாற்றானுமாமென்க. செய்யுளென் னுஞ் சொற்குப்பொருளோர்ந்து முணர்க. (45)

ஒழிபியல் முடிந்தது.

இலக்கணக்கொத்துரை முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் திருவடிவாழ்க.

இலக்கணக்கொத்துரைச்

சூத்திர வகராதி

இலக்கணக்கொத்துரைச் சூத்திரவகராதி

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி

திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கட்டளைப்படி

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

பரிசோதித்தவை

சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

சென்னை:

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்

அச்சிடப்பட்டன

6-ம் பதிப்பு.
துன்முகி, ஆடி.
ஜுலை, 1956.

வித்தியாநுபாலன அச்சகம்,
நெ. 300, தங்கசாலைத் தெரு, சென்னை

உ
கணபதி துணை.

தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி

தற்சிறப்புப்பாயிரம்

எங்கு மாய்நிறைந் தொளிர்முதற் கடவுளை யிறைஞ்சிப்
பொங்கு பேரருட் குரவனைப் புந்தியி னிறுவித்
துங்க மல்குதொல் காப்பியச் சூத்திர விருத்தி
யிங்கு வாழியற் றமிழ்வலோர் மகிழ்தர விசைப்பாம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறப்பும்
வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு
நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமுந்
திங்களன்ன கல்வியுந் திங்க ளொடு
ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவது 5
மஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமுந்
துலைநா வன்ன சமனிலை யுளப்பட
வெண்வகை யுறிப்பின ராகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையு
முலகிய லறிதலு நிலைஇய தோற்றமும் 10
பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையு
மறிவு முருவு மாற்றலும் புகழுஞ்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையுங்
கற்போர் நெஞ்சங் காமுறப் படுதலு
மின்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர் 15

பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரிய
ரறனே பொருட்பய னின்பெனு மூன்றின்
றிறனறி பனுவல் செப்புங் காலை
முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யுறுப்பினு
ளேற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச் 20
சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலுஞ்
சொல்லிய பொருளொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலுந்
தன்னோ ரன்னோர்க்குத் தான்பயப் படுதலுஞ்
செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் பின்மையு
மடிதடு மாற்ற மானம்பொச் சாப்புக் 25
கடுநோய் சீற்றங் களவே காம
மென்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலு
மறத்துறை வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலுங்
கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலு
மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத்தலு 30
முடைய ராகி நடையறிந் தியலுநர்
நன்மா ணாக்க ரென்ப மண்மிசைத்
தொன்னூற் புலமைத் துணிபுணர் வோரே.

என ஆத்திரையன் பேராசிரியன் கூறிய பொதுப் பாயிரத்தானே பன்னருஞ்சிறப்பி னல்லாசிரியனை யுணர்ந்து வழிபட்டு ஒருநூல் கேட்பான் புகுந்த நன்மாணாக்கர்க்கு, அந்நூலானுவலப்படும் பொருளும், நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், கேட்டற்குரிய வதிகாரிகளாவாரிவ ரென்பதூஉம், இன்னது முற்றிய பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்னு மியைபு முணர்ந்தன்றி நூல்கேட்டற்கண் மனவூக்கஞ் செல்லாமையின், இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய இந்நான்கும் ஒருதலையாக முன்னருணர்த்தல் வேண்டும்.

இந்நான்கு முணர்ந்தவழியும், கற்றுவல்ல சான்றோரல்லாராற் செய்யப்பட்ட நூலாயிற் கூறியதுகூறன் முதலிய குற்ற முடைத்தாமன்றேயெனவும், கற்றுவல்ல சான்றோரும் மற்றோர் கோட்பாடுபற்றிச் செய்யின் முனைவனூலொடு முரணுமன்றேயெனவும் ஐயுற்று உளக்கஞ் செல்லாமையின், அவ்வையநீக்குதற்பொருட்டு, ஆக்கியோன் பெருமையும், நூற்பெருமையும், அந்நூல் வழங்குநிலமும், அதன் முதனூலும், இவையென்பது தோன்ற, ஆக்கியோன்பெயரும் வழியும எல்லையும் நூற்பெயரும் உணர்த்தல்வேண்டும். ஆகலின், இவ்வெட்டுந் தெரிப்பதாகிய சிறப்புப்பாயிரம் இந்நூற்குப் பனம்பாரனாராற் கூறப்பட்டது.

வடவேங்கடந் தென்குமரி—யாயிடை
தமிழ்கூறு நல்லுல கத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலி
னெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமி ழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு 5
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவ
னிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய
வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து 10
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

இதன்பொருள் *வடவேங்கடந் தென்குமரியாயிடை - வடக்கண் வேங்கடமுந் தெற்கட் குமரியு மெல்லையாகவுடைய*

அவ்விடமாகிய—தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து - தமிழ்மொழி யைக் கூறு நல்ல வுலகத்தின்கண் வழங்கும்—வழக்குஞ் செய்யுளுமா யிரு முதலின் - வழக்கினையுஞ் செய்யுளினையு மாராய்ந்த பெரிய காரணத்தானே—எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச் செந்தமி ழியற்கை சிவணிய - அவற்றின் கண்ணவாகிய எழுத்திலக்கணமுஞ் சொல்லிலக்கணமும் பொருளிலக்கணமு மாராய்ந்து செந்தமிழி னுண்மையைப் பொருந்தி யுணரும்பொருட்டு—நிலத்தொடு முந்து நூல் கண்டு - அச்செந்தமிழ் நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்று நூலினை நோக்கி—முறைப்பட வெண்ணிப் புலந் தொகுத்தோன் - அந் நூலிற்கிடந்த விலக்கணம் பிற்காலத்தா ருணரு முறைமைப்படக் கருதி நூலைத் தொகுத்துச்செய் தான்—போக்கறு பனுவல் - அங்ஙனஞ்செய்த குற்றமற்ற நூலினை—நிலந்தரு திருவிற்பாண்டியனவையத்து - மாற்று ரது நிலத்தைத் தனக்கு நல்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தி யவைக்களத்தின்—அறங்கரை நாவி னான்மறை முற்றிய வதங்கோட் டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து - அறமேகூறு நாவினகத்து நான்மறையு முற்றப்பயின்ற அதங்கோ டென்னு மூரி னாசிரிய னுக்குக் குற்றமறத் தெரி வித்து—மயங்கா மரபி னெழுத்து முறை காட்டி - இயற் றமிழும் இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழும் முன்னூலுட்போல விரவாத தன்மையானே இயற்றமிழை வேறுபிரித்து முறை யானே யுலகிற்கறிவித்து—மல்கு நீர் வரைப்பி னைந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றி - கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் ஐந்திரவியாகரண நிறைய வுணர்ந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயரைத் தோற்றுவித்தலால்—பல்புகழ் நிறுத்த படிமையோன் - பலபுகழையு மிவ்வுலகத்தி னிலைபெறுத்தின தவவொழுக்கத்தினை யுடையான் என்ற வாறு.

வேங்கடங் குமரியெனவே திசை பெறப்படுமாயினும், எல்லைகூறப் புகுந்தாராகலின், அதற்கேற்பத் திசைகூறி யெல்லைகூறுதன் மரபென்பதுபற்றி, வடவேங்கடந் தென் குமரியென்றார்

தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையுமுளவாக வேங் கடத்தை யெல்லையாகக் கூறினார், அகத்தியனார்க்குத் தமிழைச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னு மியைபுபற்றியென்பது. தெற்கட் குமரியாறாகலின், அதுவே யெல்லையாயிற்று. கிழக்கு மேற்குக் கடலெல்லையாகலின், வேறெல்லை கூறா ராயினார், "வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்—தென் றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்—வரைமருள் புணரி யொடு பொருது கிடந்த—நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் கடைக்கண்—யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே." எனச் சிறுகாக்கைபாடினியார் தெற்குங் கடலெல்லை கூறியது, குமரியாறு கடல்கொண்ட பிற்காலத்துச் செய்ததெனவறிக.

வடவேங்கடம் தென்குமரியென்பன அன்மொழித் தொகையாய் அவற்றை யெல்லையாகவுடைய நிலத்தை யுணர்த்தின. இஃதறியாதார் ஆயிடை யென்புழித் தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாத அகரச்சுட்டினை ஆகுபெய ரென்றும், அவற்றுக்குள்ளென உருபு விரித்துமிடர்ப்படுப.

தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தென இடத்திநிகழ்பொருளின் றொழிலும் பண்பும் இடத்தின்மேனின்றன

ஆயிடையாகிய வுலகத்தென்க.

இருமுதலென்னும் பண்புத்தொகை ஒட்டிபொருசொல் லாய் நின்று, பின்னர் ஆயென்பதனோடு தொக்கு, வினைத்

தொகையாயிற்று கூர்த்தவுணர்வுமுதலிய பிறகாரணங்களினும் இஃதின்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பார் இருமுதலென்றார். "நின்முகங் காணுமருந்தினேன்" என்புழிப்போல, ஆயிருமுதலென்புழி ஆராய்ச்சியை முதலென்றதாகலின், ஆண்டு வினைகொண்டு முடிந்தது. ஆய்தல் - ஈண்டவ்விருவகை மொழிகளையுங் கற்றுளங்கொளப் பயிறல்.

இங்ஙனம் வழக்குஞ் செய்யுளும் பயின்றார்க்கு அவற்றின்கணொருநிகரனவாய சொற்களுள் ஒன்றோடொன்றுவ்வாதுளவாகிய செய்கை வேறுபாடுகளுஞ் சொன்முடிபு பொருண்முடிபு வேறுபாடுகளு நோக்கும்வழி, இவையெல்லாம் வழாநிலையோ, சில வழுவமைதியோ, வழுவோ, கட்டளையில்லையோ வெனவுமாசங்கை நிகழுமன்றே, அவ்வாசங்கை நீங்க எழுத்து முதன் மூன்று மாராய்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு, இந்நூலொருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், அவை பயிலாதார்க் காசங்கையே நிகழாமையின் இந்நூல் பயன்படாதென்பதூஉம், விளக்கிய, ஆயிருமுதலினுடிச் சிவணிய கண்டெண்ணித் தொகுத்தானென்றார். எனவே வழக்குஞ் செய்யுளுமாராய்ந்த பின்னர் இந் நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது. இக்கருத்தறியாத நச்சினார்க்கினியார் முதலென்பதனைப் பெயரடியிற் பிறந்த முதனிலைவினைப் பெயராகக்கொண்டு, முதலுதலினுலென வுரைப்பர். இருமுதலென்னுந் தொகைச்சொல் அங்ஙனம் பக்கிசைத்தல் பொருந்தாமையறிக. இன்னுமவர் நல்லாசிரியருடைய வழக்குஞ் செய்யுளுமெனவுரைகூறினார் "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாகலான்" என மரபியலுட்கூறுதலின், வழக்கெனவே உயர்ந்தோர் வழக்கென்பதூஉம், அதனோடெண்ணப்படுதலிற் செய்யுளும் அவர்செய்யுளென்பதூஉம், தாமே பெறப்

படுதலின், அது மிகையாமென மறுக்க. வழக்கெனவே செய்யுளுமடங்குமாயினும், தலைமை தோன்ற வேறுகூறினர், 'முனிவர் வந்தார் அகத்தியனும் வந்தான்' என்புழிப்போல. உலகமொழியும் வேதமொழியுமெனப் பகுத்த மாபாடியத்திற்குக் கையடனுருமிவ்வாறே யுரைத்தார்.

ஈண்டுப் பொருளென்றது அகம் புறமென்னும் இருகூற்றுப் பதினுற்றிணைப் பகுதியவாய்ச் செய்யுளிற் பாடுதற்குரிய இன்பமுதலிய வுலகியற்பொருளை, மொழித்திறமுணர்தற்பொருட்டுச் செய்யுளாராய்ச்சிக் கொருதலையான் வேண்டப்படுதல் பற்றி இயற்றமிழ்மொழிபாகக் கொண்டோதற்பாலன அவையேயாகலின். • அற்றேல், இஃதெழுத்துஞ் சொல்லும்போலச் செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கேதுவாகாமையானும், வடமொழியார் வேறோதுவதல்லது சத்தநூலுளோதாமையானும், ஈண்டோதல்வேண்டாம் பிறவெனின்;—ஈண்டுக் கூறும் பொருட்பாகுபாடுகள் பொதுவாகாது தமிழிற்கே சிறந்து வேறொன்றுற் பெறப்படாமையின், இப்பொருள்பற்றி வரும் பரிபாடல், கலி, அகநானூறு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஆற்றுப்படை, பதிற்றுப்பத்து முதலிய செய்யுளாராயப்புகுவார்க்கு இப்பொருட்பாகுபாடுணராக்காற் குன்றுமுட்டிய குரீஇப்போல விடர்ப்பட்டுச் செய்யுண்மொழித்திறமுணரமாட்டாமையிற் செய்யுண் மொழித்திறமுணர்ந்து செந்தமிழியற்கை சிவணுதற்கு ஒருதலையானுதல்வேண்டுமென்க.

செந்தமிழியற்கைசிவணுதல் மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தல். முட்டு - வழு.

நாடிச் செவ்வியவென்பது 'ஓதியுணர்ந்தான்' என்பது போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. செவ்விய வென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் இஃதுணரமாட்டாதார் நாடிக்கண்டெண்ணித் தொகுத்தா னெனக் கூட்டி, ஒரு வினைமுதல் வினையாக்கி, நாடிய வாராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற்றிற்கு முந்து நூல் கண்டென்றும், ஆயிருமுதலிற் செந்தமிழியற்கை செவ்விய வெனக் கொண்டுகூட்டியு மிடர்ப்படுப.

செந்தமிழென்பதனை நிலமென்பதனோடுங் கூட்டுக. நில மென்பது ஆகுபெயர்.

செந்தமிழ்நிலத்து மொழியோடு முற்பட்டுத் தோன்று நூலென்றது அம்மொழி தோன்றுங்காலத்துடன்றோன்றிய நூலென இதன்றொன்மை கூறியவாறாயிற்றென்பது. எனவே, அகத்தியமென்பது பெற்றாம். அற்றேல், முந்துநூல் கண்டெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானும், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னுமையானும், நூலுள்ளும் "கடிநிலை யின்றே யாசிரி யற்க" எனப்பிறண்டும் பொதுப்படக் கூறுத லானும், அகத்தியமே முதனூலென்பது துணியப்படாதாம் பிறவெனின்;—நூலெனப் பொதுப்படக் கூறாது நிலத்தொடு முந்து நூலென விசேடித்தலின், செந்தமிழ்நிலத்து மொழி தோன்றுங்காலத்து உடன்றோன்றிய நூல் அகத்திய மொன்றேயாகலானும், ஏனை நூல்களெல்லாம் அகத்தியத்தின் வழித்தோன்றியனவே யாமாகலானும், ஐந்திரநோக்கித் தொகுத்தானெனின், தமிழ்மொழிப் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கைகளும், குறியீடுகளும், வினைக்குறிப்பு, வினைத் தொகை முதலிய சில சொல்லிலக்கணங்களும், உயர்திணை அஃறிணை முதலிய சொற்பாகுபாடுகளும், அகம் புறமென்

னும் பொருட்பாகுபாடுகளும், குறிஞ்சி வெட்சி முதலிய திணைப்பாகுபாடுகளும், அவற்றின்பகுதிகளும், வெண்பா முதலிய செய்யுளிலக்கணமும், இன்னோரன்ன பிறவும் வட மொழியிற் பெறப்படாமையானும், இவையெல்லாந் தாமே படைத்துக்கொண்டு செய்தாரெனின், முந்துநூல் கண்டென் பதனோடு முரணுதலானும், முற்காலத்து முதனூல் அகத் தியமென்பதூஉம் அதன் வழித்தாகிய தொல்காப்பியம் அதன் வழி நூலென்பதூஉந் துணியப்படுமென்க.

அற்றேல், தொல்காப்பியனார் அகத்தியனாரோடு மாறு கோடலின் அகத்தியத்தொடு பிறவும் பிற்காலத்து வீழ்ந் தன சிலமுந்துநூல கண்டு அவற்றின் வழிநூல் செய்தா ரெனக் கொள்ளாமோ வெனின்:—அஃதான்றோர் வழக் கொடு மாறுகொள்ளுவார் இக்காலத்துச் சொல்லினும், அடி பட்ட சான்றோர் சொல்லாராகலிற் கொள்ளாமென்பது. அல்லதூஉம் கடைச்சங்கத்தாருட் களவியற்பொருள் கண்ட கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் இடைச்சங்கத்தார்க்குங் கடைச் சங்கத்தார்க்கு நூலாயிற்றுத் தொல்காப்பியமென்றுரை செய்தாராகலின், இடைச்சங்கநாண்முத லின்றுகாறும் வழங்கிவருதலானும், அருந்தவக்கொள்கை யகத்தியனாரோடு மாறுகொண்டு நூல்செய்தாராயின் இவ்வாறு நிலைபெற்று வழங்காதாகலானும், "கூறிய குன்றினு முதனூல் கூட்டித்— தோமின் றுணர்த றொல்காப் பியன்ற—னாணையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே." எ - ம் "வீங்குகட லுடுத்த வியன் கண் ஞாலத்துத்—தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென—வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக—ழானாப் புலமை யகத்தியனென்னு—மருந்தவ முனிவ னாக்கிய முத னூல்—பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்—நல் லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்." எ - ம். "மன்னிய

சிறப்பின் வானோர் வேண்டத—தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்—றன்பாற் றென்றமிழ் தாவின் றுணர்ந்த— துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்—பன்னிரு புலவரும்.” எ - ம். எல்லாவாசிரியரும் அகத்தியனார்க்கு முதன் மாணாக்கராயினா ரென்பதுபற்றியே தொல்காப்பிய னார்க்குப் பெருமைகூறி அகத்தியமே தொல்காப்பியத்திற்கு முதனூலெனக் கூறினாராகலானும், அகத்தியனாரோடு முரணிச் சபித்தாராயின் அதுபற்றியே பெருமை கூறத்தகும் அவ்வாறோராசிரியருங் கூறாமையானும், அது வேதவழக் கோடும் ஆன்றோர் வழக்கோடும் மாறுகொள்ளுவார் கூற்றே யாமென மறுக்க.

அற்றேல், அகத்தியநிறைந்த தொல்காப்பியனென்னாது ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனென்ற தென்னையெனின்;— அகத்திய நிறைந்தமை யெல்லாரானுந் தெளியப்பட்டமை யின் வடமொழியினும் வல்லனாயினானென்பது விளக்கிய, அங்ஙனங் கூறினாரென்பது. இவ்வாறன்றி ஐந்திரத்தின் வழித்தோன்றிய நூலென்பது விளக்கிய ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பிய னென்றாரென்பாரை, ஐந்திரநிறைந்த தொல் காப்பியனெனவே ஐந்திரம் முதனூலென்ப தமைந்திருப்ப முந்துநூல்கண்டெனக் கூறியதெற்றுக்கெனவுங் கூறி மறுக்க.

முறைபடவெண்ணிப புலந்தொகுத்தலாவது முத னூல் பரந்து கிடத்தலின் இக்காலத்துச் சில்வாழ்நாட் பல் பிணிச் சிற்றறிவினோர்க் கறியலாகாமையின் அவரறிய முறைமைப்படவெண்ணி அதற்கேற்பத் தொகுத்துச் செய்தல். இனிச் சார்புநூல்போலத் திரிபு வேறுடைத் தாகச் செய்யாது முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொப்பக்

கருதித் தொகுத்துச்செய்தலெனினு மமையுமென்க. எனவே, இது வழிநூலென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

“மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி—யுரைபடு நூறா மிருவகையியல—முதலும் வழியுமென நுதலிய நெறியின்” என மரபியலகத்து நூலிரண்டென வோதியிருப்பச் சார்புநூலெனவொன்று கூறியதென்னையெனின்,—ஒன்றன்வழியாகச் செய்வனவெல்லாம் வழியேயாயினும் அவை முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்தலுந் திரிபுவேறுடைத்தாதலுமென இருவேறுவகைப்பட நிகழ்கின்றமையின், அது பற்றிச் சார்புநூலென வேறுகோடலுமமையுமென விடுக்க அங்ஙனந் திரிபுவேறுடையதூஉம் பொருளானொருங்கொத்தலின், மரபுநிலை திரியாமையின், வழிநூலென்றற்கேற்புடைத்தாதலுமறிக. திரிபுடையவாயினும் மரபுநிலைதிரியாதன யாவையெனின்;— செய்யுளியலுட் கூறியவொற்றளபெடையை அளபெடையதிகாரப்பட்டமை நோக்கி உயிரளபெடையைச் சாரவைத்துக் கூறுதலும், தனிநிலை முதனிலை இடைநிலை ஈறெனுநால்வகையிடத்தை மூன்றிடமென வடக்குதலும், “மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான” என்றவாறே தங்கை நங்கை எங்கை செவி தலை புறம் என மகரங்கெட்டு இனமெல்லெழுத்து மிகுமென்றது மகரமேயினமெல்லெழுத்தாய்த் திரியுமென்றலும், “அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே—முதனிலை யொழிய முன்னவை கெட்டு” மெல்லெழுத்து மிகும் என்றது அங்கையென்புழிக் ககர வகரங்கெட்டு மகரந்திரிந்து முடியுமென்றலும், “முதலீரெண்ணி னொற்று ரகரமாகும்.” “இடைநிலை ரகர மிரண்டெனெண் ணிற்கு—நடைமருங்கின்று.” என்றவாறே கூறாது இரண்டனொற்றுயிரேக நின்ற ரகரவொற்றின்மேல் உகரம் வந்து செய்கைப்பட்டு முடியுமென்றலும், நாகியா

தென யகரம் வரும்வழி உகரங்கெட்டிகரந்தோன்றுமென்னு உகரமே இகரமாய்த் திரியுமென்றலும், நெடுமுதல் குறுகுமொழிகளின்முன் பொதுப்பட ஆறனுருபிற்கும் நான்கனுருபிற்கும் அகரநிலையுமெனக் கூறி "ஆறனுருபி னகரக் கிளவி—யீரு ககர முனைக் கெடுதல வேண்டும்." என்னுது "குவ்வினவ்வரும்" என்றெழிதலும்; ஆடிக்குக் கொண்டான் என்புழி இக்குச்சாரியை யென்னுது குச்சாரியையென்றலும், வற்றுச்சாரியை வகரங்கெட்டு அற்றென நிற்குமென்னுது அற்றுச் சாரியையென்றே கோடலும், இன்னென்சாரியை இற்றெனத் திரியுமென்னுது இற்றென் பது வேறு சாரியையெனக் கோடலும், அக்கென்சாரியை மெய் மிசையொடுங் கெடுமென்னுது அகரச்சாரியையெனக் கோடலும், அ ஆ வ என மூன்றும் பலவறிசொல்லென்னுது உண்குவ உறங்குவ என்புழி வகரத்தை வேறு பிரித்து இடைநிலையெனக்கொண்டு அகரவிகுதியென்றெழிதலும், அகம்புறம் எனப் பகுத்தவற்றைத் தம்முள் வேறுபாடு நோக்கி அகம் அகப்புறம் புறம் புறப்புறம் என நான்காகப் பகுத்தலும், வெட்சித் திணை உழிஞைத்திணைகளின் மறுதலை வினையை வீற்று வினையாதலும் வேற்றுப்பூச் சூடுதலுமாகிய வேறுபாடுபற்றி வேறுதிணையாகவைத் தெண்ணுதலும், இன்னோ ரன்னவை பிறவுமாம். இவை யிங்ஙனம் வேறு படினும், புணர்ச்சிமுடிபுஞ் சொன்முடிபும் பொருண்முடிபும் வேறுபடாமையின், மரபுநிலை திரியாவாயின. இவ்வுண்மை யுணராதார் பன்னிருபடலமுதலிய நூல்களை வழீஇயின வென்றிகழ்ந்து, பன்னிருபடலத்துள் வெட்சிப்படலந் தொல்காப்பியனார் கூறியதன்றெனவும், தொல்லாசிரியர் வழக்கொடு முரணித் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

இனிச் "சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே" எ - ம். 'சார்ந்துவரி னல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்—தேர்ந்து வெளிப்படுத்த வேனை மூன்றும்." ஈ - ம். வரையறுத்தோதியவாறே சார்பெழுத்து மூன்றென்னாது சிலவுயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் உடன்சேர்த்தெண்ணுதலும், தன்மைச்சொல்லை உயர்திணையென்னாது விரவுத்திணையெனச் சாதித்தலும், 'நடுவணைந்திணை" என்னுஞ் சூத்திரவிதியோடு மாறுகொளப் பாலைக்கு நிலம் பகுத்துக்கோடலும், இன்னுமிவை போல்வனவும், மரபுநிலை விரிதலின், வழிநூல் சார்புநூலாதற்கேலாவா யிழுக்கப்படு மென்பது அற்றேல், ஒன்றன்வழியேயன்றியுந் தாந்தாமறிந்தவாற்றானே நூல்செய்யப் பெறாரோவெனின்;—அது மரபன்றென்பது நோக்கியன்றே ஆசிரியர் "மரபுநிலை திரியிற் பிறிதுபிறிதாகும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி நூலிற்குமெய்துவித்து, நூலின்மரபு கூறப் புகுந்தாரென்க காலந்தோறும் வழக்கு வேறுபடுதலின், அதுபற்றிச் செய்யுநூலும் வேறுபடவமையும் பிறவெனின்;—முற்காலத்து வழங்கு வீழ்ந்ததனை வழுவென்று களையப்படுமாயினன்றே பிற்காலத்து வேறுபடப் பிறந்த வழங்கு இலக்கணமெனத் தழுவிக்கொள்வது. தொல்லாசிரியர் வழக்கேவழக்குப் பிற்காலத்து வேறுபட வழங்கப்படுமாயின் அவ்வழக்கு இலக்கணத்தோடு பொருந்தாதென விலக்குதற்கன்றே "வழக்கெனப் படுவதுயர்ந்தோர் மேற்றே—நிகழ்ச்சி யவர்கட்டாகலான." என்றாராகலின், அமையாதென்க புதியன புணர்த்தல் பழையவற்றோடு முரணுதவழியே யெனவுணர்க, "வழியினெறியே நால்வகைத் தாகும்" "தொகுத்தல்விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த் — ததர்ப்படயாத்தலோ டனைமரபினவே." என்னு மரபியற்சூத்திரங்களான் வழிநூல்

நான்குவகையுள் ஒன்றுணியாக்கப் படுமாகலின். அவற்றுள் இது தொகுத்தியாத்தானென்பார் புலந்தொகுத்தோ னென்றார்

புலம் - நூல். அஃதாவது ஒருபொருணுதலிய சூத்ரமும், இனமொழி கிளந்தவோத்தும், பொதுமொழிகிளந்த படலமுமென்னும் மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம் அவற்றுட் சூத்திரமென்னு மோருறுப்பேயடக்கிய பிண்டம் இறைய ஞர் களவியல்: சூத்திரமுமோத்துமென்னு மிரண்டுறுப் படக்கிய பிண்டம் பன்னிருபடலம்; மூன்றுறுப்படக்கிய பிண்டம் தொல்காப்பியம். இவை முறையே சிறுநூல், இடைநூல், பெருநூலெனப்படும். இனி அகத்தியம் இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழென்னு மூன்றுறுப் பினையுமடக்கிநிற்றலின், அது பிண்டத்திணையடக்கிய வேறோர் பிண்டமென்றார் நச்சினார்க்கினியார்.

போக்காவன கூறியது கூறன்முதலியன. போக்கறு பனுவலெனவே, அவற்றையெதிர்மறுத்துணரப் படுங்குணங் களும், முப்பத்திருவகை யுத்தியுமுடைய பனுவலென் பதூஉம்பெறுதும். உத்தியை வடநூலார்பரிபாடையென்பர். "கற்பூங் கழலா னிருதிங்க ளயந்த வாறுங்—கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண்செய்தோளான்—வெற்பூ டறுத்து விரைவின் னெறிக்கொண்டவாறும்." என்புழிப்போலப் போக்கறு பனுவலென்றது சுட்டுப்பொருட்டாய் நின்றது.

ஒருவராற் செய்யப்பட்ட நூல் ஒரு வேந்தனவைக் களத்தில் ஒரு புலவனுக்கேற்பித் தரங்கேறின் அது சிறக்கு மாகலின், பாண்டியனவையின் அதங்கோட்டாசாற்கரிறபத் தெரிவித்தாரென்பது. இக்கருத்தே பற்றி ஒருசாரார் ஆக்கி யோன்பெயர் முதலிய வெட்டனோடு களமும், அக்களத்தி

னரங்கேறிய காலமுங் கூட்டியெண்ணி, நூல்செய்தற்கேது விஃதென்னுங் காரணமும் உடன்சேர்த்துப் பதினொரு வகைத்துச் சிறப்புப்பாயிர மென்றுரைெனவுணர்க. ஆயின் இந்நூல் யாதுகாரணத்தாற் செய்யப்பட்டதோவெனின், சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோரறியுமுறைப்பட வெண்ணி யெனவே, மாணக்கர்மாட் டிரக்கங் காரணமாகச் செய்யப் பட்டதென்க.

'எனப்படுவானெனற்பாலது' "இல்வாழ்வானென்பான்" என்புழிப் படுவிகுதி தொக்குநின்றாற்போலத் தெரிவித் தெனநிற்கற்பாலது தெரிந்தென விவ்விகுதிதொக்குநின்றது. இங்ஙனம் வருவனவற்றை வட்நூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச் சென்பர். 'குடிமடிந்து குற்றம்பெருகும்" குடிபொன்றிக் குற்றமுமாங்கே தரும்" "உரற்கால்யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யா" "கோழிகூவிப் போது புலர்ந்தது" என்பன வும் அப்பொருளவாய் நின்றன. அரசனெடுத்தவாலயமென் பதுமது. இஃதுணராத பரிமேலழகியார் "இருணீங்கி யின்பம் பயக்கும்" என்புழி நீக்கியென்பது தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றதெனவும், நீங்கவென்பதன் றிரிபெனினு மமையுமெனவு முரைத்திடர்ப்படுவர். உரையாசிரியரும் பரிமேலழகியாரும் "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின." என்னுஞ் சூத்திரத்தோடு முரணுதலையஞ்சிச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டானின்று பிறவினை முதல்வினை கொண்டனவெல்லாஞ் செயவெனெச்சத்திரிபென்றே கொள் வர். அதனை மறுத்து நிகழ்காலத்துக்குரிய செயவெ னெச்சம் காரணப்பொருண்மை யுணர்த்தும் வழியல்லது இறந்தகாலமுணர்த்தாமையிற் காரணகாரியப் பொருட் டாய்ப் பிறவினைமுதல் வினைகொண்டு முடிந்தவழியே செய்தெ னெச்சஞ்செயவெனெச் சத்திரிபெனப்படுமெனக் கொண்ட

சேனாவரையர் "ஒடித்துண் டெஞ்சிய யா" என்புழி எஞ்சு வித்தவெனப் பொருள்கொள்ளவறியாது செய்தெனெச்சம் பிறவினை முதல்வினைகொண்டு முடிந்ததெனக் கருதி, இன்னோரன்னவற்றை "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலமைத்தார். நச்சினார்க்கினியார் "அம்முக்கிளவி" என்னுஞ் சூத்திரத்தை யிடர்ப்படுத்தி நலிந்து பொருள்கொண்டு, செய்தெனெச்சம் தன்வினை முதல் வினைகொண்டு முடிவனவுமுள பிறவினைமுதல் வினைகொண்டு முடிவனவுமுளவெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார். அது "முதனிலை மூன்றும் வினைமுதன் முடிபின." "அம்முக் கிளவியுஞ் சினைவினைதோன்றின்" "எனையெச்சம்" என்பன வற்றைப் பயனில் கூற்றாகச் செய்யுமாறறிக. "கரும்பார் தோண்முத்தங் கழன்று செவ்வாய் விளர்த்துக் கண்பசலை பூத்த காமம்—விரும்பார் முலைக்கண்கரிந்து திங்கள் வெண் கதிர்கள் பெய்திருந்த பொற்செப்பேபோ—லரும்பால்பரந்த துசுப்புங் கண்ணின் புலனாயிற்றாய்ந்த வனிச்சமாலை—பெரும் பாரமாய்ப் பெரிது நைந்து நற்சூற் சலஞ்சலம்போ னங்கை நலந் தொலைந்ததே." என்புழிக் காரணகாரியப்பொருண்மை யுணர்த்தாது பிறவினைகொண்டனவாலெனின்: செயவெ னெச்சந்தனக்குரிய நிகழ்காலமுணர்த்தும்வழிக் காரணகாரி யப் பொருள்பட வரவேண்டாமையின், இச்செய்யுளின்வரும் வினையெச்சமெல்லாம் நிகழ்காலமே குறித்து வருதலின், அவை செயவென்பதன் றிரிபேயாமென்பது 'இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறையறைந்தும் விளையாடுப' என்பது பொதுவினையாயினும், வினைமுதல் வினையாதலுமுடைமை யின், அவை வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயாம், "வினை முதன் முடிபின" என்புழிப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கே வினையாதல் வேண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல்

வினையென்னுந் துணையேயாய் நிற்றலின், இது சேனாவரைய ருரையானுணர்க. "தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழி உண்டானென்பது சிறப்புவினையா யினும், வந்தென்பது வினைமுதல்வினைகொண்டு முடிந்ததே யாம், "வினைமுதன் முடிபின" என்ற துணையல்லது வினை முதற்கெல்லாம் வினையாதல்வேண்டுமென்னும் யாப்புற வின்மையின், இன்னும் வேறுபட வரும் வினையெச்சமெல் லாம் இவ்வாறோர்ந்து முடிபியல்பறிந்து முடித்துக்கொள்க. செய்தெனெச்சம் யாண்டுந் தன்வினைமுதல்வினைகொண்டே முடியுமென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபாகலின்.

மயங்காமரபினெழுத்து முறைகாட்டியென்புழி எழுத் தென்றதியற்றமிழை அஃது "எண்ணென்ப வேனை யெழுத் தென்ப விவ்விரண்டுங் — கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு." "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை." என்பவற்றானுமுணர்க. எழுத்து, இயற்றமிழ், சத்தநூலென்பன ஒருபொருட்கிளவி. அகத்தியத்துண் முத்தமிழும் விரவிக்கூறப்பட்டன. அவற் றுள் இயற்றமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் தொல் காப்பியர் முதலாயினோர். இசைத்தமிழை வேறுபிரித்து வழிப்படுத்தார் பெருநாரை பெருங்குருகு முதலிய நூலுடை யார். நாடகத்தமிழை வேறு பிரித்து வழிப்படுத்தார் முறுவல் சயந்தம் குணநூல் செயிற்றிய முதலிய நூலுடையாரென வுணர்க. இயற்றமிழுள்ளும் எழுத்துச்சொற் பொருண் மூன்றனையும் முன்னூலுட்போல விரவக்கூறாது முன்ன ரெழுத்துணர்த்திப் பின்னர்ச் சொல்லுணர்த்தி அதன் பின்னர்ப் பொருளுணர்த்தினானென்பார், காட்டியென்றொழி யாது முறைகாட்டியென்றார்.

அற்றேல், பொருளதிகாரத்துக் கூறும் பொருளாவது பெரும்பாலுங் காமச்சுவையும் வீரச்சுவையும் பற்றி யோனி

யென்னு முறுப்புத் தழுவி நாடகவழக்கோடொத்து வரும் புலநெறி வழக்காகலின், அது நாடகத்தமிழு ளோதற்பால தல்லது இயற்றமிழோ டியைபின்மையின், ஆசிரியர் நாடகத் தமிழுமுட னோதினரென்னுமோ வெனின்;— என்னும்: என்னை? இது நாடகத்தமிழு ளோதற்பாலதாயினும் கலித் தொகை முதலிய செய்யுளாராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுதலின், அதுபற்றி இயற்றமிழொழிபாய்க் கொண்டு ஈண்டைக்கு வேண்டுந்துணையே யோதினரல்லது, நாடகத்தமிழி னோதப்படுங் கூத்தின்விகற்பமும், அபிநயவிகற்ப மும், தோரியமகளிர் * முதலிய கூத்தியரிலக்கணமும், தலைக்கோலியல்பும், ஆடலாசிரியர் முதலியோரிலக்கணமும், ஆடரங்கினிலக்கணமுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை யோதா மையின்.

அற்றேலஃதாக, "எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப" எ - ம். "சந்தமுஞ் சோதிடமும்." எ - ம். இயற்றமிழோடு சிறந்தெடுத்தெண்ணப்படுஞ் சோதிடமுதலிய பிறகலைகளு முளவாக முத்தமிழெனத் தமிழாசிரியரெல்லாம் இவற்றையே விதந்துகொண்ட தென்னையோவெனின்;—அஃதொக்கும சோதிட முதலிய பிற கலைகளெல்லாம் ஆரியத்தினுந் தமிழி னும் ஏனைமொழிகளினும் வேறுபாடின்றியொப்ப நிகழ்தலின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டாமையானும், இயலிசை நாடகமென்னு மூன்றுந் தமிழ்நிலத்துச் சிலவேறுபாடுடை மையின் அவற்றை வேறுவிதிக்கவேண்டுதலானும், அது பற்றி அகத்தியத்துள் இம்மூன்றுமே எடுத்தோதினு ராகலின், முத்தமிழென வழங்கப்பட்டனவெனவறிக.

தமிழ் வழங்கு நிலமேயன்றி நிலவுலகமுழுதுந் தன் பெயர் தோற்றுவித்தானென்பது விளக்கிய, மல்குநீர் வரைப் பென்றார்.

---

* தோரியமகளிர் - ஆடிமுதிர்ந்த மகளிர்.

பாணினீயமுதலிய வியாகரணங்களுமுளவாக ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியனென்றார், "பெயரது விகாரமென் றோதிய புலவனு முளன்." எனப் பிறர்மதங்கூறி "இந்திர னெட்டாம் வேற்றுமை யென்றனன்." எனவிந்திரனோதி யதனைத் தந்துணிபாகக்கொண்ட அகத்தியனார்க்கு ஐந்திர மேயுடன்பாடென்பது பெறப்படுதலின், அதுவே தொல் காப்பியனார்க்கு முடன்பாடென்பதுபற்றிப் போலுமென்க. எனவே, தொல்காப்பியனார்க்கு வடநூலறிவுறுத்தவாசிரி யரும் அகத்தியனாரென்பது பெற்றாம்.

பல்புகழாவன முறைப்படவெண்ணித் தொகுத்தலா னும், பாண்டியனவையத் ததங்கோட்டாசாற்குத் தெரிவித்த லானும், ஐந்திரநிறைந்த தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றுவித்தலானும், உடம்பொடு புணர்த்துக் கூறிய படிமையானும் வருவன.

தோற்றி நிறுத்தவென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

தொகுத்தோன் படிமையோனெனக் கூட்டுக. ஏகார மிரண்டும் ஈற்றசை.

தொல்காப்பியனெனவே ஆக்கியோன்பெயரும், அதனாற் பெறப்பட்ட நூற்பெயரும், முந்து நூல்கண்டெனவே வழியும், வடவேங்கடந் தென்குமரியெனவே எல்லையும், வழக்குஞ்செய்யுளு மாயிருமுதலினெனவே இவையாய்ந்த பின்னர் இது கேட்கற்பாற்றென்னும் யாப்பும், இவையாய்ந் தோர் இது கேட்டற்குரியரென்னுங் கேட்போரும், எழுத்து முறைகாட்டியெனவே நுதலியபொருளும், செந்தமிழியற்கை சிவணியவெனவே பயனுமாகிய எட்டும் பெறப்பட்டன.

வினைக்காலமுங் களனுங் காரணமும் முன்னர்க் காட்டப் பட்டன.

காலமுதலியமூன்றும் நூல்செய்தார்காலத்து நிகழ்ந்தன. ஆக்கியோன் பெயர்முதலியவெட்டும் நூல்செய்தாகாலத் தும் நூல்வழங்குங்காலத்து மொப்பநிகழ்வன. இவை தம்முள் வேற்றுமை. கழிந்தவற்றையுணர்தலாற் பெரும் பயனின்மையின், அவையொருசாராரால் கொள்ளப்பட்டன. ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன ஒருதலையாலுணரவேண்டு தலின், அவையெல்லா வாசிரியராலுங் கொள்ளப்பட்டன

இவ்வெட்டனுள்ளும் ஆக்கியோன் பெயர்முதலிய நான்கும் ஐயமறுத்தற்பொருட்டன்றி ஒருதலையாலுணர வேண்டாமையாலும், "சிதைவில வென்ப முதல்வன் கண்ணே" என்பதோத்தாகலின் முதனூற்கணையமின்மை யின் ஐயமறுத்தல் வழிநூன்மாத்திரைக்கே வேண்டுதலா லும்; அவற்றுள்ளும் வழியென்பது முதனூற்கின்மையா லும், ஆக்கியோன்பெயரும் நூற்பெயரும் பாயிரத்தானே யன்றி நூன்முதலிடை கடையினெழுதப்படுதலாலும், உல கத்திற்றோற்றத்தாலும் அறியவும்படுமாகலாலும், எல்லைநாட் டெல்லையே நூற்கெல்லையாக வுணரப்படுமாகலாலும், யாப்பு முதலியபோல வின்றியமையாச் சிறப்பினவன்மையின் அந் நான்கினையுமுன்னர் வைத்து இன்றியமையாச் சிறப்பின வாகிய யாப்புமுதலிய நான்கினையுமிறுதிக்கண் வைத்து, "ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை—நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே—கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்—வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே." எனச் சூத்திரஞ்செய்தவாறு. இக்கருத்தே பற்றி வடநூலாரும் யாப்புமுலியநான்கு முணர்த்துவதே பாயிரமெனக்கொள்ப.

இவற்றுள்ளும் பயன் இன்றியமையாது சிறந்தமையின் இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது, ஏனையவுமிவ்வாறே யோர்ந் துணர்க

வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென் றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. அவருளொரு சாரார், ஆனந்தரியப்பொருள் நூலைப் பயப்பித்தற்குக் காரணமாய்க் கேட்போரை விசேடித்து நிற்றலின் வேறு கூறவேண்டாவென்னுங் கருத்தால், ஆனந்தரிய நீக்கிச் சம்பந்தமொன்று கூட்டி நான்கென்பாராயினர். சம்பந்த மென்பதூஉம் யாப்பென்னும் பொதுச்சொல்லாற் கொள்ளப் படும். அது புலந்தொகுத்தோனெனவே நூற்கும் நூனுதலிய பொருட்கும் தொகுப்பதூஉம் தொகுக்கப்படுவதூஉமாகிய சம்பந்தமென்பது பெறப்பட்டது. யாப்பு, இயைபு, தொடர்ச்சி என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஈண்டுக் கேட்டல் பாடங்கேட்டல். அது. "கேள்வி விமரிசம்பாவனை" என்பதனானும் "கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்" "ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்" என்பவற்றானுமுணர்க.

இவ்வெட்டுமுணர்ந்ததற்குப் பயன் நூல்பயிலுதற்க ணூக்கமுண்டாதல். ஊக்கம் - உள்ளக்கிளர்ச்சி,

இனி யாப்பபக்காட்டலென்பதனானே இதனுணைச் சிறப்பிலவாய் அவ்வவற்றிற்கினமாய்க் காட்டப்படுவனவு முளவென்பது பெற்றும். அவை ஆக்கியோன்பெயரேயன்றி ஆக்குவித்தோன் பெயர் கூறுதலும், வழியேயன்றி அதன் வகையாகிய தொகுத்தன்முதலிய நான்கினுளொன்றுமாறு கூறுதலும், தன்முதனூற்கு வழி கூறுதலும், அது வந்த

மரபுவழி கூறுதலும், பொதுவெல்லை கூறுதலேயன்றிச் செந்தமிழ் முதலியவற்றின் சிறப்பெல்லை கூறுதலும், நூற் பெயரேயன்றிப் படலப்பெயர் முதலியன கூறுதலும், நூற்கியைபு கூறுதலேயன்றி நூலினுட் படல முதலிய வற்றிற்கியைபு கூறுதலும், சம்பந்தங் காட்டுவார் மதத்தில் நூற்கும் நூனுதலிய பொருட்கும் கிழமைகூறுதலேயன்றி நூனுதலியபொருட்கும் பயனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூற்கும் நூல்செய்தோனுக்குங் கிழமைகூறுதலும், நூனுதலிய பொருளேயன்றிப் படல நுதலியதூஉம் ஓத்து நுத லியதூஉம் சூத்திர நுதலியதூஉங் கூறுதலும், கேட்போரே யன்றிக் கேட்பிப்போரைக் கூறுதலும், பயனேயன்றிப் பயனுக்குப் பயன் கூறுதலுமாம்.

பயனுக்குப் பயனுவது "எழுத்தறியத் தீரு மிழி தகைமை தீர்ந்தான் — மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு-மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்," என்பதனாற் காண்க. எனவே, முதனூற்பொருளுணர்தற்கு முறை யானே இது கருவி நூலென்பது பெறப்பட்டது. முதனூல்— வீட்டுநூல். ஈண்டுக் கேட்பிப்போர் இயற்றமிழ் வல்லவாசிரியர். படல நுதலியது இவ்வதிகாரமென் னுதலிற்றோவெனி னென்பது. எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுமாகிய வெனை பதூஉம் அதனை விளக்கி நின்றது. ஓத்து நுதலிய து இவ் வோத்தென்னுதலிற்றோ வெனினென்பது சூத்திர நுதலி யது இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனினென்பது. படலத் திற்கியைபு மேலையதிகாரத்தோ டியைபுடைத்தாயிற்றென் பது. ஓத்திற்கியைபு மேலையோத்தினோ டியைபுடைத்தாயிற் றென்பது சூத்திரத்திற்கியைபு மேலைச்சூத்திரத்தோடியை புடைத்தாயிற்றென்பது. இவை நான்முகத்துக் காட்டப்

படுதலேயன்றிப் படலமுகத்தும் ஓத்துமுகத்தும் சூத்திர முகத்துங் காட்டவும்படும் இவையெல்லாம் பாயிரமேயாம். பிறவுமிவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேல், கேட்போர் மாணுக்கரும் கேட்பிப்போ ராசிரியருமாதலான் இவ்விரண்டும் பொதுப்பாயிரத்தாற் பெறப்படுமாலெனின்;—அற்றன்று: பொதுவகையானுசிரி யர்க்கும் மாணுக்கர்க்குமிலக்கணம் பெறப்பட்டதல்லது இந்நூற்கின்னுரென்னுஞ் சிறப்புவகை ஆண்டுப் பெறப் படாமையின், இஃதீண்டுக் காட்டப்படும். இது காட்டாக் கால், சிற்றறிவோர் பெருநூலும், பேரறிவோர் சிறுநூலும், முத்தமிழுளொருநூற்குரியோ ரேனையிரண்டுநூலும், அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கனுளொன்றற்குரியா ரேனமூன்றுநூலுங் கேட்பான்புக்கிடர்ப்பட்டு மயங்குப வாகலின், இஃதொருதலையாற் காட்டல்வேண்டுமென்பதூஉ. இது பற்றியன்றே பொதுவெனவுஞ் சிறப்பெனவும் பாயிர மிருபகுதிப்பட்டதூஉமென்க

இக்கருத்தறியாத உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெல் லாரும் நூலரங்கேறு மவைக்களத்துக் கேட்டாரைக் கேட் போரென்றும், தொகுத்தன்முதலிய வழியின் வகையினை யாப்பென்றுங் கூறினர். ஆக்கியோன்பெயர் முதலியபொரு ளென்பனபோல, இறந்தகாலத்தாற்கூறுது கேட்போரென வெதிர்காலத்தாற்கூறியதே அஃதுரையன்மைக்குச் சான்ருக லானும், காலங்களத்துளடங்குதலின் வேறு கூறவேண்டா மையானும், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியனபோல நூல் வழங்குங்காலத்து நிகழ்வதன்ருகலின் அவற்றேடொருங்கு வைத்தெண்ணல் பொருந்தாமையானும், கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாவாரை யொருதலையாக உணர்த்தல்வேண்டுமாக

லானும், தொகுத்தன்முதலியன வழிபுணர்த்தலானும், இயைபுமொருதலையா னுணர்தற்பாலதாகலானும், யாங் கூறியதே வடநூலார்க்கு முடன்பாடாகலானும். அவருரை போலியுரையென்க.

இனி மாபாடியத்துள், பாதுகாப்பு, ஓரசசி. கருவி, எண்மை ஐயமறுத்தலென்பனவும் பயனென்பா அவை யெல்லாம் மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தற்பயத்தவாயடங் கும். அவற்றையீண்டுரைக்கிற் பெருகும்.

இப்பாயிரத்தை வடநூலார் உபோற்காதமென்ப.

இனி என்பது பாயிரமென்னுதலிற்றோ வெனினெ பதூஉம், ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவெட்டு முணர்த்துத னுதலிற்றென்பதூஉம், பாயிரங்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனிதுவென்பதூஉம், இப்பாயிரஞ்செய்தாரிவரென்பதூஉம் போல்வன பாயிரத்துக்குப் பாயிரமெனக் கொள்க. இவை யெல்லாம் "ஒத்த சூத்திர முரைப்பின்" என்புழி ஒத்த வென்பதனாற் கொள்ளப்படும்.

தொல்காப்பியமுடையானென்னும் பொருட்கண் அம் முக்கெட்டு, அன்விகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியனென நின்று, பின்னர்த் தொல்காப்பியனாற் செய்யப்பட்ட நூலென்னும் பொருட்கண் அன்விகுதிகெட்டு, அம்விகுதி புணர்ந்து, தொல்காப்பியமென முடிந்தது. "முதலிற்கூறும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் சேனாவரையரும் இவ்வாறே கூறி, உரையாசிரியரை மறுத்தார். இனி உரையாசிரியரும் நச்சி னார்க்கினியாரும் இதனை ஆகுபெயரென்றும், ஈறுதிரியு மென்றும் கூறினாராலெனின்;—அவர் ஆகுபெயர்ப்பற்றி யறிந்திலர் போலுமென்க. ஆகுபெயர்களெல்லாம் நின்றாங்கு

நின்று இயற்பெயர்ப்பொருளையும் வேறுணர்த்தி நிற்குமாற்ற லுடையவாதலும், அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபில மென்பவற்றிற்கு அவ்வாற்றலின்மையு மோர்ந்துணர்க. ஆசிரியர் விரிவஞ்சியொருமொழிமுடிபு கூறுதொழிந்தமை யின், இவரிங்ஙனமயங்குவா ராயினரென்க.

பாயிரவிருத்தியொருவகையான் முடிந்தது.

முதற்சூத்திரவிருத்தி

எழுத்ததிகாரம்

எழுத்ததிகாரமென்பது எழுத்தினததிகாரத்தையுடைய தென அன்மொழித்தொகையாய் அப்படலத்திற்குக் காரணக் குறியாயிற்று.

எழுத்தென்றது அகரமுதனகரவிறுவாய்க் கிடந்த முப்ப துங் குற்றியலிகரமுதலிய மூன்றுமாம். அவற்றிற் கெழுத் தென்னுங்குறி முன்னர் "எழுத்தெனப்படுப" என்னுஞ் சூத்திரத்தா லோதுபவாகலின் ஈண்டெடுத்தோதிற்றி யாளப் பட்டது.

அதிகாரம் அதிகரித்தல். அஃதிருவகைப்படும். அவற்று ளொன்று வேந்தனிருந்துழியிருந்து தன்னில முழுவதுந் தன்னாணையினடப்பச் செய்வதுபோல ஒருசொன்னின்றுழி நின்று பலசூத்திரங்களும் பலவோத்துக்களுந் தன்பொருளே நுதலிவரச் செய்வது. ஒன்று சென்று நடாத்துந் தண்டத் தலைவர்போல ஓரிடத்து நின்றசொற் பலசூத்திரங்களோடுஞ் சென்றியைந்து தன்பொருளைப் பயப்பிப்பது. இவற்றிற்கு முறையே வடநூலார் யதோத்தேசபக்கமெனவுங் காரியகால பக்கமெனவுங்கூறுப. இது சேனாவரையருரையானு முணர்க.

அவற்றுளீண்டதிகாரமென்றது முன்னையது. அதனையுடைய தெனவே, எழுத்தை நுதலிவரும் பலவோத்தினது தொகுதி யெழுத்ததிகார மென்றவாறாயிற்று. எழுத்தினததிகாரத்தை யுடையதென்புழி ஆறாவது வினைமுதற் பொருண்மையின்கண் வந்த காரகம்

இப்படலத்துள் விதிக்கப்படுவனவெல்லாங் கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுட்கருவி நூன் மரபு முதலிய நான்கோத்தானும், செய்கை தொகைமரபு முதலியவைந்தோத்தானுங் கூறப்படும். கருவி பொதுவுஞ் சிறப்புமென இருவகைத்து. புணரியலுட்கூறப்படுவன செய்கையொன்றற்கேயுரிய கருவியாகலிற் சிறப்புக்கருவி; ஏனைமூன்றோத்தினுங் கூறப்படுவன பொதுக்கருவி. அற்றேல் அவ்வையோரோத்தாகக் கூறவமையும் பிறவெனின்;—அமை யாது: சொல்லதிகாரத்துள் வேற்றுமையியலும் வேற்றுமை மயங்கியலும் விளிமரபும் ஒருநிகரனவாகவுந் தம்முள் வேற் றுமை கண்டு வேறுவேறோத்தாகக் கூறினாற்போல, ஈண்டுந் தம்முள் வேற்றுமையுடைமைபற்றி நூன்மரபு மொழிமரபு பிறப்பியலென மூன்றோத்தாகக் கூறினார், "நேரினமணியை நிரல்பட வைத்தாங்—கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப—தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்" என்ப தோத்திலக்கண மாகலின்.

நூன்மரபு

அஃதாவது நூலினது மரபுபற்றிய பெயர் கூறுதல். எனவே, இதுவு மிவ்வோத்துட் கூறுஞ் சூத்திரங்களுக்கெல்லா மதிகாரமென்பது பெறப்பட்டது. மலை கடல் யாறு குள மென்றற் றொடக்கத்துலகமரபுபற்றிய பெயர்போலாது, ஈண்டுக் கூறப்படும் எழுத்து, குறில், நெடில், உயிர், மெய்

யென்றற் றொடக்கத்துப பெயர்கள் நூலின்கணுளதற் பொருட்டு முதனூலாசிரியனாற் செய்துகொள்ளப்பட்டமை யின், இவை நூன்மரபுபற்றிய பெயராயினவென வறிக. ஏனை யோத்துக்களின் விதிக்கப்படும் பெயர்களும் நூன்மரபுபற்றி வரும் பெயராதல் உய்த்துணர்ந்து கோடற்கு இது முன் வைக்கப்பட்டது.

இப்பெற்றியறியாத வுரையாசிரியா முதலியோர் இவ்வதி காரத்தாற் சொல்லப்படு மெழுத்திலக்கணத்தினை யோராற் றூற் றொகுத்துணர்த்துதலின் நூன்மரபென்னும் பெயராயிற் றென்பாரும், இவ்வோத்துட் கூறப்படும் விதிகள் மூன்றதி காரத்திற்கும் பொதுவாகலின் நூன்மரபென்னும் பெயரா யிற்றென்பாருமாயினர். இவ்வதிகாரத்துட்கூறு மெழுத்திலக் கணத்தைத் தொகுத்துணர்த்தலாற்பெற்ற பெயராயின் அதிகாரமரபெனப்படுவதன்றி நூன்மரபெனப்படாமையா னும், இவ்வோத்துட் கூறப்பட்டன. செய்கையோத்திற்கும் பொருளதிகாரத்துட் செய்யுளியலொன்றற்குமே கருவியாவ தன்றி மூன்றதிகாரத்திற்கும் பொதுவாகாமையானும், அவை போலியுரையாதலறிக.

1. **எழுத்தெனப் படுப**
வகரமுத
னகர விறுவாய் முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங் கடையே

என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அகர முதலியவற்றிற்குப் பொதுப்பெயர் கூறுதனுதலிற்று. இ-ள். நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகரமீறுகக் கிடந்த முப்பதும் எழுத்தென்று சொல்லப்படுவனவென்று கூறுவர் நூலோர், தனித்தாலுங் ககர முதலியனபோல் அகரமொடு சிவணியானு

மியங்கு மியல்பின்றி ஒரு மொழியைச் சார்ந்துவருதலே தமக்கிலக்கணமாகவுடைய மூன்றல்லாதவிடத்து என்றவாறு. எனவே, சார்ந்துவரன்மரபின் மூன்றுளவென்பதூஉம் ஈண்டே பெற்றாம்

அகரமுதலிய முப்பதும் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படுதலின், அவற்றை விதந்தோதாது, முதலுமிறுதியுமெடுத்தோதி யநுவதித்தார். அநுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலெனினுமொக்கும். அநுவாதமாவது முன்னர்ப் பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங் குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார்.

இனிச் சார்ந்துவரன்மரபின் மூன்றும் அகரமுதலியன போலத் தனித்துநிற்ற லாற்றாமையின் நெடுங்கணக்கினுட் பெறப்படாவாயினவாகலான், அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

முப்பஃதென்பது இனைத்தெனவறிந்த பொருளின் வினைப்படு தொகுதியாகலின், ஆண்டு வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, "இருதோடோழர்பற்ற" என்புழிப்போல, சூத்திரமுஞ் செய்யுளாகலின்.

இனி உரையாசிரியரும் நச்சினார்க்கினியாரும் இச்சூத்திரம் பெயருமுறையுந் தொகையுமுணர்த்திற்றென்றும், அ ஆ முதலியனவே பெயரென்றும், அம்முறையே முறையென்றும், முப்பஃதெனத் தொகைவிதிக்கப்பட்டதென்று முரைத்தாராலெனின்—அற்றன்று. அஃதாசிரியர் கருத்தாயின், அ ஆ இ ஈயென முழுதுமெடுத்தோதி முறைக்கேதுவுங்

கூறுவர். அவ்வாறு கூறாது அகரமுதனகர விறுவாயென அநுவதித்தே யொழிந்தமையானும் எழுத்தென்ப தொரு பொருள் அதற்கு அ ஆ முதலியன பெயரென்றல் பொருந் தாமையானும்; அ ஆ முதலய அ ஆ முதலியவற்றிற்குப் பெயராதல் கூறவேண்டாமையானும், வேண்டுமெனிற் சொற்களும் பொருளையுணர்த்தாது அவை தம்மையே புணர்த்தும்வழி அவற்றிற்கவை பெயராதல் கூறாமை குன்றக் கூறலாமாகலானும், முறையுந்தொகையுஞ் செய்கை முதலிய வற்றிற்குக் கருவியன்மையின் அவற்றை விதித்தலாற் பய னின்மையானும், அவருரை போலியுரையெனவறிக. இச்சூத் திரத்திறுதிபாகிய "அவைதாங் குற்றியலிகரம்" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் 'எழுத்தோரன்ன' எனவெழுத்தாதல் விதிக் கின்றமையானும், ஈண்டும் அகரமுதனகர விறுவாய் முப்பஃது எனவநுவதித்து, அவற்றிற்கெழுத்தென்னும் பெயரே விதிக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. அகரமுதலியபொருட்டு ஈண்டெழுத்தென்னும் பொதுப்பெயர் கூறி "அவற்றுள் அ இ உ" "ஆ ஈ ஊ ஏ" "ஔகாரவிறுவாய்" "னகாரவிறுவாய்" ,'வல்லெழுத்தென்ப" "மெல்லெழுத்தென்ப" "இடையெழுத் தென்ப" என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் சிறப்புப்பெயர் கூறுமாறு மறிக. சூத்திரம் வேறுபொருடாராமைப் பொருட்டன்றே ஆசிரியர் நூன்மரபென அதிகாரஞ் செய்துகொண்டதூஉ மென்க.

அற்றேல், "ஙஃகா னொற்றே யாடூஉ வறிசொல்" "ளஃகானொற்றே மகடூஉ வறிசொல்" என்றாற்போலப் பிறுண்டும் பொருளை முன்னர்க் கூறிப் பெயர் பிற்கூறுபவாக லானும், இதற்கிது பெயரென்று பொருளை முன்னர்க்காட்டிப் பெயர்கூறுதலே மரபாகலானும், ஈண்டும் அகரமுதனகரவிறு வாய் முப்பஃது மெழுத்தெனப்படுமென்ப என்றோதல்.

வேண்டும், அவ்வாறோதாது எழுத்தெனப்படுப அகரமுத னகரவிறுவாயென மாறிக் கூறியதென்னையோவெனின்;— நன்று வினாயினாய். அவ்வாறோதுதலே மரபாயினும் எழுத தென்பது மங்கலமொழியாகலின் முதற்கண் மங்கலங்கூறுதன் மரபெனக் கருதி, எழுத்தெனப்படுப அகரமுத னகரவிறுவா யென்றார்: என்றாரேனும், "எழுத்துப்பிரிந்திசைத்த லிவணி யல் பின்றே" "எழுத்தோ ரன்ன பொருடெரி புணர்ச்சி" எனப்பிறண்டு மெடுத்தாளுதலான், அவ்வாட்சிபற்றி எழுத தென்பது பெயர் அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பது பெயர்ப பொருளெனத் துணிந்தபின்னர், அகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃதெழுத்தெனப்படுபவென்ப என்னுங்கிடக்கைமுறை உள்ளத்தின்கணிலைபெறும்; அதன்பின்னர்ச் சூத்திரப்பொரு ளினிது விளங்குமாதலின், ஆண்டுப்பெயர் பின்னாதலிற் பிறழாமையுணர்க. இதுவே யண்மைநிலை. இவ்வாறன்றி எழுத்தென்பது சென்றுநடாத்துந் தண்டத்தலைவர்போல் அதிகரிப்பதெனக்கொண்டு பின்னர் வந்தியையு மென்றலு மொன்று. இனி முதனூலாசிரியனாற் படைத்திட்டுக்கொண்ட பெயரென்னாது, உலகத்திலெழுதப்பட்டவையெல்லா மெழுத் தாமன்றே அதனை யீண்டாளுதற்பொருட்டு முதனூலாசிரிய னால் வரையறுத்துக் கொள்ளப்பட்டதென நியமவிதியாகக் கொள்ளினுமமையும். "வல்லெழுத்தென்ப கசட தபற." மெல்லெழுத் தென்ப ஙஞண நமன." "இடையெழுத்தென்ப யரல வழள." "உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே— யஃறிணை யென்மனா ரவரல பிறவே" என்றற்றொடக்கத்தன வும் அவ்வாறே கண்டுகொள்க.

அற்றேல், குற்றியலிகரமென்னுங் குறியீட்டான் றாகியா தெனச் செய்கைசெய்தல்வேண்டும், செய்கைசெய்தபின்னர் அவ்வெழுத்துக் குற்றியலிகரமெனல் வேண்டும், இஃதொன்

றனையொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றமாம் பிறவெனின்;— ஆகாது, நாகுயாது என்பன்வே சொல்லாகலின் நாகியா தென்புழிப் பெறப்பட்ட குற்றியலிகரம் வழூவென்று காண லுற்றுழி "யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்" என்னுஞ் சூத்திரம் வழாநிலையாதலுணர்த்த வந்ததல்லது முன்னில் லாத குற்றியலிகரத்தைவிதிக்க வந்ததல்லாமையின், எல்லாச் சொற்களும் படைப்புக் காலந்தொடங்கி நிலைபேறுடைமை யின். இனியிலக்கணமொன்றே கண்ணாக நூல் கொண் டுணரப் புகுவார்க்கும் கேண்மியாவென்புழி மகரம் பற்றுக் கோடாக நின்ற குற்றியலிகரமுணர்ந்தவழி இதுபோன்றன வெல்லாங் குற்றியலிகரமென் றுணரப்படுதலின், ஆண்டு மக்குற்ற மின்மையறிக. ஒரு குடத்தைக்காட்டி இது குட மென்றுணர்த்தவுணர்ந்தார்க்கு இந்நிகரனவாய் வனையப்படு வனவெல்லாங் குடமென்றுணரப்படுமாகலின். அங்ஙனமல் லாக்கால், மனையகத்துக் குடமுளதென்றவழி முன் காணாத குடத்தை யறிதல்கூடாதென்பது. எழுத்து முதலியவற் றிற்கு மிவ்வாறே கண்டுகொள்க

இவ்வெழுத்தென்னுங்குறி வேற்றுமைத்தொகைவினைத் தொகை மெய்ம்மயக்கம் உடனிலைமயக்கம் இரட்டைக்கிளவி யென்பனபோல உடனிகழ்ச்சிபற்றிய பெயராகாது அகர முதலியவற்றிற்குத் தனித்தனியே பெயராதல் உத்திவகை யானுணர்ந்துகொள்க.

சொல்லும் பொருளும் பேதாபேதமாகலின், அதுபற்றி "உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும்பொருள வென்ப." "கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள." "புதிது படற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி." எனச் சிலவற்றை வேற்றுமை நயம்படவும், "கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும் விளையாட்டு." "தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை." எனச்

சிலவற்றை யொற்றுமைநயம்படவுங் கூறுவராகலின், ஈண்டெழுத்தெனப்படுப அகரமுதனகரவிறுவாயென வொற்றுமை நயம்படக்கூறிற்று. சொல்லும் பொருளும் வேறென்பார் எழுத்தெனப் பெயர்பெறுவனவற்றை யெழுத்தென்றதாகுபெயரென்ப. இனிச் சொல்லும் பொருளுமொன்றென்பார் "புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க்கிளவி" என்பது இராகுவினது தலையென்றாற் போலுமென்பர்.

இத்துணையுங் கூறியவாற்றானே, அகரமுதலியவற்றிற்கு எழுத்தென்னுங் குறியிடுதற்கெழுந்த திச்சூத்திரமென்றுணர்ந்துகொள்க,

எழுத்தென்றொழியாது எனப்படுபவென்பவென்றார், இது முதனூலாசிரியனால் விதிக்கப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டு வருங் குறியென்பதறிவித்தற்கு.

அற்றேலஃதாக; நெடுங்கணக்கினுள் அகரமுதல் னகர இறுவாய்க்கிடக்கை முறையாதற்குக் காரணமென்னையோ அறிதல் வேண்டினே னென்னையாயிற் காட்டுதும்:—

ழகர றகர னகரங்கண்மூன்றுந் தமிழெழுத்தென்பதறிவித்தற்கு இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டன. அவற்றுள்ளும் ழகரமிடை யெழுத்தாகலின் அதுபற்றி இடையெழுத்தொடு சார்த்தி அவற்றிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது. வடமொழியின் லகாரம் ளகாரமாகவு முச்சரிக்கப்படுவதன்றித் தனியே ஓரெழுத்தன் தன்மையின், அச்சிறப்பின்மைபற்றி இடையெழுத்தாகிய ளகாரம் ழகாரத்திற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது. ய ர ல வக்களுன்கும் முறையே அடியண்ணமும் இடையண்ணமும் அண்பன்முதறும் இதழுமென்னு மிவற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன.

இனியொருசிகரனவாய இடையெழுத்துக்களில் இவ்விரண்டு வேறு பிரித்து, யரக்களும் லவக்களும் ழளக்களும் தம்முளினமென்றும், இனமாதல்பற்றி முறை கூறப்பட்டன வென்றும், பிறப்பேயன்றி அளவு செய்கை பொருள் வடிவென்பவற்றுள் ஏற்றனவொத்தலும் இனமாதற்கேதுவென்றும் கூறுவாருமுளர்; அது பொருந்தாது. ஒருவாற்ரொத்தலு மொருவாற்றான் வேறுதலுமுடைமைபற்றியன்றே இனமென்று வழங்கப்படுவது. அவற்றுள் இடையெழுத்தாறும் இடப்பிறப்பாலொத்தலும் முயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமுடைமையின், இடைக்கணமெனவோரினமாயின. உயிர்க்கணம் வன்கணம் மென்கணமென்பவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். அவற்றுள், அ ஆக்கண் முதலியனவும் கஙக்கண்முதலியனவும் அகமுயற்சிப்பிறப்பாலொத்தலுங் குற்றோசை நெட்டோசையும் வல்லோசை மெல்லோசையுமாகிய புறமுயற்சிப்பிறப்பான் வேறுதலுமென்னு மிருதன்மையுமுடைமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி வேறுபிரித்து இவ்விரண்டோரினமெனவும் வைக்கப்பட்டன. இடையெழுத்துக்களுள் இவ்விரண்டினை வேறுபிரித்து இனமென்றற்கு அவ்வாறோரியைபின்மையின், அவையவ்வாறினமாதல் யாண்டையதென்க. அல்லதூஉம் அ ஆக்கள் கஙக்கண் முதலியனபோல் யரக்கண் முதலியனவற்றை இனமென்றல் செய்கைக்குக் கருவியாகாமையானும், முறைபெறுதற்கேதுவெனின் முறைகூறவேண்டாமை மேற்காட்டினமாகலானும், உலகத்தும் பிறப்பொத்தல் பற்றியேயினமென்று வழங்குபவாகலானும், இடப்பிறப்பொத்தலாறுக்கும் பொதுவன்றி இவ்விரண்டற்குச் சிறந்ததல்லாமையானும், அது பொருந்தாமையுணர்க. இனமாதலறிந்து கோடற்பொருட்டே ஆசிரியர் பிறப்பியல்கூறினர். அவ்வாறென்பாரை, எழுத்

ததிகாரத்துட்கூறும் பொருளெல்லாஞ் செய்கையுங் கருவியு மென இரண்டாயடங்குமென்பது எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததாகலாற் பிறப்பியல் வேறொன்றற்குக் கருவியாகா மையிற் பயனில் கூற்றாமெனக் கூறி, மறுக்க. வடநூலாரும் பிறப்பொத்தலொன்றே யினமடைத்தற்கேதுவென்ப. இனி அளவுமுதலிய வொத்தலின் இனமாமென்பார்க்கு, னகரத் தோடு மகரத்திற்களபொக்கும் முகம் முகன் எனப் பொரு ளொக்கும்; ககர சகர தகரங்கட்கு வடிவொக்கும்; ரகர ழகரங்கட்குச் செய்கையொக்கும்; இவ்வாறேயினமல்லாத வேனையவும் இவற்றுளேற்றனவொக்குமாகலின், அவையு மினமாவான் செல்லுமாறறிக. அன்றியும், ஈண்டுக் கூறினவை யெல்லாஞ் செய்கைக்குக் கருவியாமெனக் கூறி அச்செய் கையை ஈண்டினமடைத்தற்குக் கருவியாமெனக் கூறுதல் ஒன்றனையொன்று பற்றிநிற்றலென்னுங் குற்றமாதலறிக.

இனிக் கஙக்களுஞ் சஞக்களும் டணக்களுந் தநக்களும் பமக்களும் அடிநாவண்ணம் இடைநாவண்ணம் நுனிநாவண் ணம் அண்பல்லடி இதழென்னுமிவற்றின் முயற்சியாற் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்தின் முறையே முறையாக வைக்கப்பட்டன. வலியாரை முன்வைத்து மெலியாரைப் பின்வைத்தன் மரபாகலின், வல்லெழுத்துக்கண் முன்னும் அவ்வவற்றிற்கினமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள் அவ்வவற் றின்பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன. அவ்விரண்டுநோக்கி யல்லது இடைநிகரனவாயொலித்தலறியப்படாமையின், அது பற்றி இடையெழுத்துக்கள் அவ்விருகூற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டன.

அகரமுதலிய பன்னீருயிருந் தனித்தியங்குமாற்ற லுடைமையானும், ககரமுதலிய பதினெட்டுமெய்யும் அகரத்

தோடு கூடியல்லதியங்குமாற்ற லின்மையானும் உயிர் முன்னும் மெய் பின்னுமாக வைக்கப்பட்டன.

இனி உயிர்களுள், அ இ உ என்பன முறையே அங்காந்து கூறுமுயற்சியானும், அவ்வாங்காப்போ டண்பல்லடி நாவிளிம்புறக் கூறுமுயற்சியானும், அவ்வங்காப்போடிதழ் குவித்துக் கூறுமுயற்சியானும் பிறத்தலான், அப்பிறப்பிடத்து முறையே முறைபாக வைக்கப்பட்டன. ஆகார ஈகார ஊகாரங்கள் அகரமுதலியவற்றிற்கு இனமாகலின், அவற்றைச் சார வைக்கப்பட்டன. நெட்டெழுத்தாவது நீருநீருஞ் சேர்ந்தாற்போலக் குற்றெழுத்திரண்டொத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றாகலின், அஃது துணர்ந்து கோடற்குக் குற்றெழுத்துக்களின் பின்னர் நெட்டெழுத்துக்கள் வைக்கப்பட்டன. அற்றேற் குற்றெழுத்திற்கோதிய விதி நெட்டெழுத்திற்கும் வருமாலோவெனின்; — அற்றன்று, வேறுநின்ற குற்றெழுத்திற்கே விதி பெறப்படுதலின். இன்னு மிக்காவிடைகளெல்லாம் மாபாடியத்துங் கையடத்தும் இரண்டாமானிகத்திற் கண்டுகொள்க.

இநநெட்டெழுத்துக்கள் மொழிக்காரணமாய் வேறு பொருடந்து நிற்றலின், அதுபற்றி வேறெடுத்தெண்ணி உயிர் பன்னீரெழுத்தெனப்பட்டன. அளபெடை அந்நெட்டெழுத்தோடு குற்றெழுத்தொத்து நின்று நீண்டிசைப்ப தொன்றாயினும், மொழிக்காரணமாய் வேறுபொருடாராது இசைநிறைத்தன்மாத்திரைப் பயத்ததாய்நிற்றலின், வேறெழுத்தென வைத்தெண்ணப்படா தாயிற்றென்பது நுண்ணுணர்வானோர்ந்துணர்க. "குன்றிசை மொழிவயி னின் றிசை நிறைக்கு — நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே." என்றதூஉம் இக்கருத்தேபற்றியென்க. இப்

பெற்றி யறியாதார் நெடிலுங்குறிலும் விரலும்விரலுஞ் சேர நின்றாற்போல இணைந்து நின்றளபெடுக்குமெனவும், அளபெடையெழுத்து உயிரெழுத்துளடங்காதெனவும், சார்பெழுத்தென வைத்து வேறெண்ணப்படுமெனவும், தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப. நெடிலுங்குறிலும் அவ்வாறு நின்றளபெழுமென்றல் பொருந்தாமைக்கு எழுத்தென்னை யென்னாது அளபெடையென்னுங் குறியீடே சான்றாதலறிக. அற்றேல், ஓரெழுத்தினையே இரண்டுமாத்திரையு மொருமாத்திரையுமாகப் பிரித்தசைத்துச் சீர்செய்தல் பொருந்தாதெனின்; — அற்றன்று; எழுத்துவகையாலென்னாது "மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை—யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்" என்றமையின், எழுத்திற்கு மாத்திரைகோடலும் அசைத்தலுஞ் சீர்செய்தலுந் தளையறுத்தலும் ஓசைபற்றியல்லது எழுத்துப்பற்றி யல்லவென்க.

இன்னும் வடநூலார் அ என்னுமோரெழுத்தே ஒரு மாத்திரையா யுச்சரிக்குங்காற் குற்றெழுத்தென்றும், இரண்டு மாத்திரையாய்க் கூட்டியுச்சரிக்குங்கால் நெட்டெழுத்தென்றும், மூன்றுமாத்திரையா யுச்சரிக்குங்கால் அளபெடையெழுத்தென்றும் மூவகைப்படுமெனவும், அம்மூன்றும் எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலென்னுமோசை வேறுபாட்டால் ஒன்று மூன்றாயொன்பது வகைப்படுமெனவும், அவ்வொன்பதுவகையும் மூக்கின்வளியொடு சார்த்தியுஞ்சார்த்தாது முச்சரிக்குமாற்றால் ஒவ்வொன்றிவ் விருவகைத்தாய்ப் பதினெட்டாமெனவுங் கூறுப. இவ்வாறே யேனையெழுத்திற்குங் கொள்வர். அவ்வாறு வேறுபடினும், உயிரெழுத்தாந் தன்மையிற்றிரியாவாய்ப் பதினெட்டு மோரினமாமென்றே கொள்வர். இதனானும் உயிரளபெடையுயிரின் வேறாகாமை

புணர்க. இஃதுனே ஒற்றளபெடையு மொற்றின்வேறன்மை புணர்க.

இனி ஏகரமாவது அகரக்கூறுமிகரக்கூறுந் தம்முளொத் திசைத்து நரமடங்கல்போனிற்ப தொன்றுகலானும், ஓகர மாவது அகரக்கூறு முகரக்கூறுந் தம்முளொத்திசைத்து அவ்வாறு நிற்பதொன்றுகலானும், அவையவற்றின் பின்னர் முறையே வைக்கப்பட்டன. ஏகார ஓகாரங்கள் இனமாகலின், அவற்றின்பின் முறையே வைக்கப்பட்டன. அகரமும் யகர மும் இகரமுந் தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றுகலின், ஏகர ஏகாரங்களின் பின்னர் ஐகாரமும், அகரமும் வகரமும் உகரமுந் தம்முளொத்திசைத்து நிற்பதொன்றுகலின், ஒகர ஓகாரங்களின் பின்னர் ஔகாரமும் வைக்கப்பட்டன. இவ்வாறுதல்பற்றி ஏ ஓ ஐ ஔ என்னு நான்கினையும் வட நூலார் சந்தியக்கரமென்பர் கையடனுர் நரமடங்கல்போ லென்றுவமையுங் கூறினுர். இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "அகர விகர மைகார மாகும்." "அகர வுகர மௌகார மாகும்" எனக்கூறி, ஐ யென்னு நெட்டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவிகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே யகரமுமொத்திசைக்குமென்பார் "அகரத் திம்பர் யகரப் புள்ளியு—மையெ னெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்." என்றும், மெய்பெறவென்ற விலேசானே ஔவென்னு நெட் டெழுத்தின் வடிவு புலப்படுதற்கு அகரவுகரங்களேயன்றி அவற்றிடையே வகரமுமொத்திசைக்குமென்றும், இம்பர் உம்பரென்றற்போல்வன நால்வகை யிடைவகைகளான் மயங்குமாகலின் இவற்றின் முதற்கணிற்ப தியாதோ இறுதிக்கணிற்பதியாதோ என்னுமைய நீக்குதற்கு "இகர யகர மிறுதி விரவும்." என்றுங் கூறினுர். மொழிந்தபொரு ளோடொன்றவவ்வயின் மொழியாததனை முட்டின்று

முடித்தலென்னும் உத்தியான் எகர ஒகாரங்கள் ஏகர ஓகாரங்கள் அவ்வாறாதலுங் கொள்ளவைத்தார். மாபாடியத்துள் ஊகாரத்தின் பின்னின்ற வடவெழுத்து நான்குயிர்க்கு மிடையே ரகர லகரக்கூறுகளொத்து நிற்குமென்றவாசிரியர் பதஞ்சலியார்க்கு ஐ ஔ வென்புழியும் இடையே யகர வகரக்கூறுகள் விரவிநிற்குமென்ப துடன்பாடாதல் பெற்றாம். எகர முதலியவற்றுள் அகரக்கூறு குறையும் இகர உகரக் கூறுகள் மிகுதியுமாமெனவுமுணர்க. இதுவுமாபாடியத்திற் கண்டது. வடநூற்கடலை நிலைகண்டறிந்த சேனாவரையர் எழுத்ததிகாரத்திற்குரை செய்தாராயின், இன்னோரன்ன பொருளனைத்துந் தோன்ற ஆசிரியர் கருத்துணர்ந்துரைப்பர். அவர் சொல்லதிகாரம்போலப் பெரும்பயன்படாமை கருதி எழுத்திற்குரைசெய்யா தொழிந்தமையின், தமிழ்நூலொன்றேவல்லவுரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோருரையை ஆசிரியர் கருத்தாகக்கொண்டு பின்னுள்ளோரு மயங்குவாராயினு ரென்பது. "அகர விகர மைகார மாகும்." என்புழி, ஆகுமென்றதனாலாகாதென விலக்கப்படுமென்பாரை, "பன்னீருயிரு மொழிமுத லாகும்." என்புழியும் ஆகுமென்பதனாற் பன்னீருயிரு மொழிமுத லாகாவென விலக்கப்படும்போலு மெனக் கூறி, மறுக்க. அன்றியும் இயற்கையானின்ற ஐகார ஔகாரங்கள் வேறு, போலியாயிவ்வாறு வரும் ஐகார ஔகாரங்கள் வேறெனக்கொளின்;—இவற்றையெடுத்தோதி விலக்குதலாலொரு பயனின்மையிற் பயனிலமொழிதலாமா றுணர்க யாங்கூறியதே வடநூலார்க்கு முடன்பாடாதல் மாபாடியம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. வடநூலுணர்ந்தார்க் கன்றித் தமிழியல்பு விளங்காதென்பது முணர்ந்து கோடற் கன்றே பாயிரத்துள் "ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்" என்றதூஉமென்க. எகர ஒகரங்கள் ஒருவாற்றாற் சிறப்

பெழுத்தாயினும், பாகதமொழியிற் பயின்று வருதலானும் சாமவேதமுடையாரு ளொருசாரார் இசைபற்றிக் குழூஉக் குறிபோலக் கொண்டோதுபவாகலானும், இறுதிக்கண் வையாது முறைபற்றி ஏகார ஓகாரங்களின் முன்வைக்கப் பட்டன. ஈண்டுக் கூறியவாற்றானே அகரமுயிரெழுத்துக் களினுங் கலந்துநிற்குமாறறிக.

இத்துணையு முறையாமாறு காட்டப்பட்டது. எழுத்துக் களுக்குப் பிறப்பு வடநூலார் சிறுபான்மை வேறுபடக் கூறுப. அஃதுச்சரிக்குமோசை 'வேற்றுமைபற்றியெனக் கொள்க.

இனி எழுத்தெனப்படுப அகரமுதல் னகரவிறுவாயென் றொழியாது முப்பஃதென்னுந்தொகை கூறியதெற்றுக் கெனின்;—அது கூறுக்கால், எழுத்தென்றற்குரியவை வகரந் தொடங்கி னகரவிறுவாய்க் கிடந்தவைந்துமேயோ, அகரந் தொடங்கி நகரமீறாய்க் கிடந்தவிருபதுமேயோ, அகரத்தைத் தனக்கு முதலாகவுடைய ஆகாரமும் னகரத்தைத் தனக் கீறாகவுடைய றகரமுமென்னு மிரண்டுமேயோ, அகரமு முதலும் னகரமுமிறுவாயுமென்னுஞ் சொற்களேயோவென வும், பலவாற்றா னையநிகழுமன்றே, அவ்வையநீக்குதற்கும் இம்முப்பதுமேயன்றி வடமொழியிற்கூறு மேனையெழுத்துக் கள் ஈண்டுக் கொள்ளப்படாவென்றற்கு மென்க.

ஒருமொழியைச் சார்ந்து வருமியல்பன்றித் தனித் தியங்குமியல்பு தமக்கிலவென்றலின், அவை தம்மையே யெடுத்தோதிக் காட்டலாகாமையின், வருஞ் சூத்திரத்தான் அவற்றிற்கு வேறு வேறு பெயரிட்டு "அவைதாங்—குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகர—மாய்தம்" என்றும், அம்மூன்றும் புள்ளிபெறுதல்பற்றிப் பொதுப்பெயராக "முப்பாற்புள்ளி யும்" என்றும், அவை தனித்தெழுதப் படாவாயினும்

மொழியொடு சார்த்தியெழுதப்படுதலின் எழுத்தென்னுங் குறியீட்டிற்குரியவென்பார் "எழுத்தோரன்ன" என்றமோதினர். முற்றியலிகர வுகரங்களோடிவற்றிடை வேற்றுமை தெரிந்துகோடற்பொருட்டு, இகரமுகரமென்றொழியாது "குற்றியலிகரங்குற்றியலுகரம்" என்றார்.

கேண்மியா வரகு என்பனவற்றினிகரமு முகரமும், போலுமென்புழி அரைமாத்திரையாய் நின்ற மகரம் போன்ம் என லகரம் னகரமாய்த் திரிந்து ஈரொற்றுடனின்ற காரணத்தாற் பின்னர்க் கான்மாத்திரையாய் நின்றாற்போல, முன்னரொரு மாத்திரையாய் நின்று பின்னரொருகாரணம்பற்றி அரைமாத்திரையாகாது மகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய மெய்யெழுத்தினைச் சார்ந்து என்றும் அரைமாத்திரையாயே நிற்குமொருதன்மையவாயினும், அப்பெற்றியுணராது இவையரைமாத்திரை பெறுதல் மகரக்குறுக்கம்போலச் செயற்கையாற் போலுமென்று உலகமலையாமைப்பொருட்டு இவையிங்ஙனமாதலியல்பென்பார், குற்றிகரங்குற்றுகர மென்றொழியாது குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமெனக் குறியிட்டார். இக்குறியீடு முணராதார் ஒருமாத்திரையாய் நின்ற குற்றெழுத்துக்களே இடமும் பற்றுக்கோடுஞ் சார்ந்த காரணத்தால் அரைமாத்திரையாய்க் குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரமென நின்றனவெனக் கூறித் தமதறியாமையைப் புலப்படுப்பர். ஆசிரியர் "குற்றியலுகரமு மற்றெனமொழிப." என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் குற்றியலுகரமும் புள்ளிபெற்றுநிற்குமென முற்றுகரத்தோடிதனிடை வரிவடிவினும் வேற்றுமைதோன்றக் கூறி உம்மையாற் குற்றியலிகரமும் புள்ளிபெற்று நிற்குமென்றே தினமையானும், "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" எனவும் "குற்றியலுகரம் வல்லா றூர்ந்தே" நிற்றல் வேண்டும் எனவுங் கூறியதன்றி இவைபற்றி மாத்திரை குறுகுமென்னுமை

யானும், "புணரிய னிலையிடைக் குறுகலு முரித்தே" "ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்" என்புழியும், "யகரம் வருவழி யிகரங் குறுகும்" என்புழியும், "கொங்கலர் பூம்பொழிற் குறுகினர் சென்றுழி" "தீவினை முதிர்வலைச் சென்றுபட் டிருந்த—கோவலன் றன்னைக் குறுகின னாகி" "கோயின் மன்னனைக் குறுகினள் சென்றுழி" "நீங்கிற் றெறூஉங் குறு குங்காற் றண்ணெனுந் தீ" "ஆறுங் குறுகா ரறிவுடையார்" என்புழிப்போலக் குறுகுதல் அணுகுதலெனவே பொருள் படுமாகலானும், அவ்வா றன்றிக் குறைதலே பொருளாயினுங் குற்றுயிர் குற்றெழுத்தென்றாற்போலத் தம்பின்மிக்கிசைக்கு மெழுத்துக்களை நோக்கிக் குறுகுமென்றாரெனவேபடு மாகலா னும், அங்ஙனங் கொள்ளாக்கால் "எல்லா விறுதியு முகர நிறையும்" என்புழிப் புணர்ச்சிக்கண் முற்றுகரமாய் நிற்கு மெனப் பொருட்பட்டு இச்சூத்திரமாறுகொளக் கூறலாய் முடியுமாகலானும், குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் ஆய் தம்போல வேறெழுத்தேயாவனவன்றி, ஒருமாத்திரையாய் நின்ற இகரவுகரங்களே மகரக்குறுக்க முதலியனபோல ஒரு காரணம்பற்றி அரைமாத்திரையாய் நின்றனவல்லவென்பது தெற்றெனவுணர்க.

அற்றேல், ஐகாரக்குறுக்கம் மொழியிடைகடைக ளென்னும் இடங்காரணமாகக் குறுகியிசைப்பதுபோலக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களும் இடமும் பற்றுக்கோடுங் காரணமாகக் குறுகியிசைத்தலின், இவற்றையியல்பெனவு தென்னையெனின்;—அறியாது கடாயினாய். அவை காரண மாகக் குறுகியிசைப்பினவாயின், இங்கு ஏது தாது என்னும் வடமொழியிறுதி உகரமும் அவ்விடமும் பற்றுக்கோடுமுடை மையின் அவை காரணமாகக் குறுகியிசைத்தல்வேண்டும்; காரணமுள்வழிக் காரியமுண்டாதல் ஒருதலையாகலின்

அங்ஙனமிசையாமையின், இடமும் பற்றுக்கோடுங் குற்றிய லிகரக் குற்றியலுகரங்களிற்றற்குச் சார்பாவனவேயன்றிக் குறுகியிசைத்தற்குக் காரணமாகாவெனக்கொள்க. அஃதேல், வடமொழியின் அறுவகையிடமும் வல்லெழுத்துப் பற்றுக் கோடுங் குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாகாமையின் இலக்கண வழுவாம் பிறவெனின்;—ஆகாது, குற்றியலுகரம் இடமும் பற்றுக்கோடுஞ்சார்ந்தன்றி நில்லாதென்றதல்லது இடமும் பற்றுக்கோடுங் குற்றியலுகரத்திற்குச் சார்பாயல்லது வாரா வென்னும் யாப்புறவின்மையின். குற்றியலுகரந் தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்தாகலின், வடமொழியின் வாராதாயிற்று. இக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரவுண்மையறியாத வுரையாசிரியர் "இடைப்படிற் குறுகு மிடனுமா ருண்டே." என்பதற்கு இடைப்படினுங் குறுகுமென உம்மையை மாற்றி, இறந்தது தழீஇயிற்றுக்குவர். அஃதாசிரியர் கருத்தொடு முரணு மென்பது இக்கூறியவாற்றானறிக. இன்னும் புணர்ச்சி வேற்றுமைபற்றி வேறாயிற்றென்பார்க்குக் களவு கனவு முதலியவற்றுகரமும் புணர்ச்சிவேறுபட்டுக் குற்றியலுகர மெனக் கோடல்வேண்டும். அவ்வாறு கொள்ளாமையின் அவர்க்குமது கருத்தன்றென மறுக்க.

காட்டு கூட்டு என ஆய் குறைந்து நின்ற ஏவல்வினைச் சொற்களின் வருமுகரத்தை வினைக்கண்வரு முற்றுகரமென் பாருமுளர். ஆசிரியர் "குற்றிய லுகரத் திறுதியு முளப்பட" எனவே யெடுத்தோதினமையானும், புணர்ச்சிக்கண் முற் றுகரத்திற்குரிய செய்கை பெருமையானும், அஃதுரை யன்றென்க.

இக்குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களை முற்றியலிகர வுகரங்களின் குறுக்கமென்றவர் ஆய்தத்தினையும் அவ்வா றென்றன் குறுக்கமெனக் கூற மறந்தார்போலும்.

இனிக் குற்றியலுகரம் "ஆயிரு மூன்றே யுகரங் குறு கிடன்" என்பதனான் இடவேற்றுமைபற்றி அறுவகைப்படு மென்றும், நெட்டெழுத்தேழும் ஆய்தமொன்றும் உயிர் பன்னிரண்டும் வல்லெழுத்தாறும் மெல்லெழுத்தாறும் இடை யெழுத்தாறுமென்னும் அவற்றின்பகுதி முப்பத்தெட்டனுள், இடையெழுத்துக்களுள் வகரம் வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராமையானும், உயிரெழுத்துக்களுள் ஒளகாரம் மொழி யிடையிறுதிகளின் வரப்பெறாமையானும், அவ்விரண்டு மொழித்து ஒழிந்த முப்பத்தாறு மிடவேற்றுமைபற்றிய விரியா மென்றுங் கூறுவாருமுளர்.

இனி நாகு காசு என்புழியும் நீடாது குறுகாது என்புழி யும் நெட்டுயிரிறுதிக்குற்றுகரமே யாகவும், நாகென்பதனைநெடி லிறுதிக்குற்றுகரமெனவும் நீடாதென்பதனை யுயிர்த்தொடர் மொழிக் குற்றுகரமெனவும் ஆசிரியர் கொண்டது ஈரெழுத் தொருமொழி யெனவும் இரண்டனையிறந்த தொடர்மொழி யெனவும் பகுத்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டாயினும், எழுத் தான் வேறுபாடின்மையின் அவ்வாறுணையாற்கொள்ளாது, ஆசிரியர் ஈற்றயலினின்றவெழுத்தை யிடமாகக் கொண்டாற் போல ஈற்றயலினின்றவசையை யிடமாகக்கொண்டு, அவற் றுள் அது இது முதலிய முற்றுகரத்தை நீக்குதற்குக் குற் றெழுத்துத் தனியேவருமசையொன்றனையு மொழித்து, ஒழிந்தவேழசையினையும் "நெடிலே குறிலிணை குறினெடி லென் றிவை—யொற்றொடு வருதலொடு குற்றொற் றிறுதியென்— றேழ்குற் றுகரக் கிடனென மொழிப." என்பதோர் சூத்தி ரம்பற்றி ஏழிடமெனக் கோடுமென்பார்க்குப், பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு பட்டாங்கு விளையாட்டு இறும்பூது முதலியனவும், ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும், நெட்டொற்றிறுதி நெடிலிறுதிக் குற்றுகரமுதலியனவும் குற்றொற்றிறுதிக் குற்றுகரமுமா

படங்குமேலும், போவது வருவது ஒன்பது முதலியன அடங்காமைபறிக நெடின்முதலாயின, ஈற்றயலினிற்றல் வேண்டுமென யாப்புறவின்மையின், முதற்கணிற்பினும் ஈற்றிகரமவற்றிறுதியாதலமையுமெனக் கொண்டு, போவது முதலியனவும் நெடிலிறுதி முதலியனவாயடங்குமென்பார்க்கும், அங்ஙனம் பாகுபடுத்துக் கருவிசெய்ததனாற் போந்த பயனின்றென்பது.

இனியிம்மூன்றுமேயன்றி உயிர்மெய் முதலியவற்றைபுஞ் சார்பெழுத்தென்பாருமுளராலோவெனின்;—ஆல் என்புழி உயிர் முன்னும் மெய் பின்னுநின்று மயங்கினாற்போல, லா என்புழியும் மெய்முன்னுமுயிர்பின்னுநின்று மயங்கினவேயல்லது, உயிருமெய்யுமாகிய தந்தன்மை திரிந்து வேறாகாமைக்கு "மெய்யோடியையினு முயிரிய றிரியா." என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களே சான்றாகலான், உயிர்மெய்யாகிய காலத்துங் குறின்மை நெடின்மையென்னு முயிர்த்தன்மையும் வன்மை மென்மை இடைமையென்னு மெய்த்தன்மையுந் தம்மியல்பிற்றிரிவு படாமையானும், உடன்மேலுயிர்வந்தொன்றுதல்பொன்மணிபோலவியல்புபுணர்ச்சியேயாமென்பவாகலானும், ஒற்றுமைநயத்தான் உயிர்மெய்யென்பதனைத் தகரஞாழல்போல உம்மைத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை யென்பார்க்குத் தகரமுஞாழலுங்கூடிய சாந்து பின்னர்த் தகரமுஞாழலு மாகாதவாறுபோல மெய்புயிர் நீங்கிற் றன்னுருவாதல் பொருந்தாமையானும், துணங்கை என்பது மெய்ம்முதல் உயிரீறு மெய்ம்மயக்கமெனவும் வரகு என்பதுயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரமெனவுங் கொள்வதன்றி, உயிர்மெய்முதல் உயிர்மெய்யீறு உயிர்மெய் மயக்கம் உயிர்மெய்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரமெனக் கொள்ளாமையின் ஒற்றுமைநயம்பற்றி யொன்றென்பதனாலொரு பயனின்மையானும், மெய்களெல்லாம்

உயிர்வந்தொன்றாது தனித்துநின்றவழியே மாத்திரைகொள்ளவு மெழுத்தெண்ணவும் படுமென்பது அவற்றியல்பாகலின் அதுபற்றியொன்றெனல் வேண்டாமையானும், அவ்வியல்பறிந்துகோடற்குத் தனித்துநின்ற மெய்யையொற்றெனவும் புள்ளியெனவும் உயிரோடுகூடிய மெய்யை உயிர்மெய்யெனவுஞ் சிறப்புப்பெயரிட் டாளுநலாசிரியர் கருத்தாகலானும், உயிரோடுகூடிய விடத்து வரிவடிவு வேறுபடுதலின் அதுபற்றிப் "புள்ளி யில்லா வெல்லா மெய்யும்" என மெய்மேல் வைத்துச் சூத்திரஞ்செய்து வடிவெழுத்திலக்கணங் கூறினாரன்றி ஒலியெழுத்திலக்கணம் வேறுபடக் கூறாமையானும், அளபெடை சார்பெழுத்தென வேறாகாமை முன்னர்க் காட்டப்பட்டதாகலானும், ஐகாரக்குறுக்க முதலியன ஒரு காரணம்பற்றிக் குறுகினவாகலிற் சிறுமரம் பெருத்துழியும் பெருமரஞ் சிறுத்துழியும் வேறொருமர மாகாதவாறுபோல வேறெழுத்தெனப்படா வாகலானும், வடநூலாரும் வடவெழுத்துள் உயிரெழுத்தி னிறுதிக்கண்வைத்த இரண்டும் ஒற்றெழுத்தினிறுதிக்கண்வைத்த விரண்டுமாகிய நான்கெழுத்தும் வல்லெழுத்தின்முன் மெல்லெழுத்து வந்து மயங்குழி அவ்வவ்வல்லெழுத்தோடொப்ப இடையேதோன்றுமெனப்பட்ட வியமவெழுத்துமென்னும் இவைமாத்திரையே சார்பெழுத்தென வேறுகோடலன்றி உயிர்மெய் உயிரளபெடை ஐகாரக்குறுக்க முதலியவெழுத்துக்களைச் சிறிது திரிந்தமை பற்றி வெறெழுத்தென யாண்டுங் கொள்ளாமையானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. வன்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகரம் வல்லெழுத்து வருவழிக்கான் மாத்திரையாய்க் குறுகுதலின், அதுபற்றி அதனைக் குற்றியலுகரத்தின் வேறென்னாமையின், அவர்க்குமது கருத்தன்றுபோலுமென்க.

இன்னுமவர் ஐகாரம் மொழிமுதற்கண்ணுங் குறுகு மெனவும், கை யை முதலியனவும் பொருளைச் சுட்டியவழிக் குறுகுமெனவும் கூறினர். இடையன் மடையன் திணை பனை யென்புழிக்குறுகுதல் போல "வைகலும் வைகல் வரக்கண் டும்" என்புழி ஐகாரமுதற்கட்குறுகாமை செவி கருவியாக வுணரப்படுதலானும், அன்றியும் "வைதலும் வைகல்" என் புழிக் குறுகுமாயின் வைகலென்பதனைக் குறிலிணையொற் றென்றிசைத்தல்வேண்டும் வேண்டவே வெண்டளை சிதைத லானும், "மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப் பினு—மெழுத்திய றிரியா வென்மனார் புலவர்." எனவெல்லா வெழுத்திற்கும் பொதுப்படக் கூறிய விதியோடு முரணி ஐகாரந்தெரிந்து வேறிசைத்தற்கட்டிரியாதெனவும், மொழிப் படுத்திசைப்பின் யாண்டு வரினுந் திரியுமெனவுங் கூறுதல் பொருந்தாமையானும், "ஔஉள பாகு பிடனுமாருண்டே" என்றவும்மையான் ஔஉளபாகாவிடனுமாருண் டென்பது தானே பெறப்படுதலானும், ஈண்டிடமாவது மொழிமுத லிடைகடையென மூன்றேயன்றி வேறின்மையானும், ஐகார மொழிமுதற்கட்குறுகாதெனவே கொள்க. ஈண்டுக் காட்டிய வேதுக்களானும், ஆசிரியரோதாமையானும், பிறரும் "குறு கிய மூவுயிர்" என்றே யொழிதலானும், ஔகாரக்குறுக்க மென வொன்றின்மையுணர்க. இஃதுரையாசிரிய ருரையானு மறிக. எழுத்தின் குறுக்கமாவது ஓதி முபற்சியின் மெலி தாகவுச்சரித்தல். வடநூலாரும் இலகூச்சாரணமென்பர்.

சூத்திரப்பொருணிலை யொருவகையான் முடிந்தது.

இனிச்சொன்முடிபாமாறு—

'எழுத்து'

எழுதப்படுவதென்னும்பொருட்கண் எழுத்தென்னு முதனிலை யுரிச்சொல்லின்முன்னர்ச் செயப்படுபொருண்மை யுணர்த்தும் ஐகாரவிகுதி புணர்ந்து, 'செய்ய' வென்னு முன் னிலை வினைச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரத்து மொழிந்த பொருளோடொன்ற வவ்வயின்மொழியாதவனை முட்டின்று முடித்தலென்னுமுத்தியால் அவ்வைகாரங்கெட்டுக், கெட்ட வழித் தகரமிரட்டித்து எழுத்தென முடிந்தது.

இவ்வாறன்றி எழுத்தென்னு முதனிலை எழுத்தெனத் தானே திரிந்து நின்றதென்றும், அஃதாகுபெயராற் செயப் படுபொருளை யுணர்த்திற்றென்றுங் கூறுவாருமுளர். அது பொருந்தாது: ஒரு காரணமின்றித் திரிதல் கூடாமையானும்' நட வா கரு செ முதலிய முதனிலையெல்லாம் விகுதியோ டன்றித் தனித்தியங்க லாற்றுமையானும், இம்முதனிலைக ளுரிச்சொல்லாகலிற் பெயர்த்தன்மைப்பட்டுழியல்லது ஆகு பெயராதற்கேலாமையானு மென்பது அஃதேல், நட வா உண் தின்னென்றற்றொடக்கத்து முதனிலைகளே விகுதி யொடு புணராது தனித்து நின்றோசைவேறுபாட்டான் முன்னிலையேவலொருமை யெதிர்காலவினைமுற்றுப் பொருண் மையுணர்த்தினவாலோவெனின்;— அற்றன்று; நடவாய் வாராய் உண்ணாய் தின்னாயென்றற்றொடக்கத்து முன்னிலை யேவலொருமை யெதிர்காலவினைமுற்றுச் சொற்கள் "செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்—செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே." என்னுஞ்சூத்திரத்தால் ஆயென்னும் விகுதி குன்றி, நட வா உண் தின்னென்றற்றொடக்கத்தினவாய் நின்றனவல்லது முதனிலைகளே ஓசைவேறுபாட்டானவ்

வாறு நின்றனவென்பது படாமையின். அது "செய்யா வென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்" என்னுஞ்சூத்திரத்திற் சேனாவரையர் கடா விடைகளான் விளங்கக் கூறியவாற்றானு மறிக.

இனி யுரையாசிரியர் முதலியோர் செய்யாவென்னு மெதிர்மறைவினைச் சொல்லே செய்யென்னும் பொருளுந்தரு மென்பது இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருளாகவுரைத்தார். அஃ தாசிரியர் கருத்தாயின், "செய்யா வென்னு மெதிர்மறை வினைச்சொற்—செய்யென் பொருளுந் தருமிட னுடைத்தே' எனச் சூத்திரஞ் செய்வர். அவ்வாறன்றி "முன்னிலை வினைச் சொற்—செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்து" எனச் சொல்லேபற்றிச் சூத்திரஞ்செய்தலானும், அன்றிச் செய்யா வென்னு மெதிர்மறைவினைச்சொல்லே செய்யென்பொருளுந் தருமென்பது கருத்தாயின், செய்யீரென்பதுஞ் செய்யு மென்னுமேவற்பொருள்படவருதலிற் 'செய்யீ ரென்னு முன்னிலை வினைச்சொலுஞ்—செய்யுமென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே' எனச் சூத்திரஞ்செய்யாமை குன்றக் கூறலாய் முடியுமாகலானும், இரண்டும் வடிவாறொப்பினும், செய்யாய் செய்யீரென்னுமேவல்வினைச்சொற்கள் முதனிலையுமீறுமாய்ப் பகுக்கப்பட்டு நிற்றலும், செய்யாய் செய்யீரென்னு மெதிர் மறைவினைச்சொற்கள் முதனிலையுமீறுமாய்ப் பகுக்கப்பட்டு எதிர்மறையுணர்த்தும் ஆகாரவிடைநிலைகெட்டு நிற்றலு மாகிய வேறுபாடுடைமையானும், அவ்வுரை போலியுரை யென்க. செய்கிலன், செய்யலன் என்புழிப்போலச் செய்யா வென்புழியும் எதிர்மறைப் பொருளுணர்த்துதற்கோரிடை நிலை யுண்டெனக்கொள்க அஃதாகாரமாதல், செய்யாது, செய்யாத, தெருளாதான், அருளாதான் என மெய்ம்முத லாகிய விகுதியொடு புணருஞ்சொற்களிற்கண்டுகொள்க.

செய்யான், செய்யேன், செய்யாய் எனவுயிர்முதலாகிய விகுதி புணர்வழி அவ்வாகாரஞ் சந்திநோக்கிக் குன்றியதே யாமென்பது. விரிவஞ்சியொருமொழியிலக்கணங் கூறு தொழிந்தவாசிரியர் "செய்யா பென்னு முன்னிலை வினைச் சொல்" எனச் சூத்திரஞ்செய்தது இந்நிகரனவாய் வருவன வெல்லாம் அவ்வவ்வேறுபாடுணர்ந்து இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமாக முடித்துக்கொளளப்படுமென் றுய்த்துணர்ந்து கோடற்பொருட்டேயா மாகலானும், "சொல்வரைந் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்" என முடிவின்கணுணை தந்தமையானும், சேனாவரையரும் இவ்வாறே தொல்காப்பியமுதலிய சில மொழிகளை யாண்டாண்டுப் பிரித்துப் புணர்த்துச் செய்கை செய்து முடித்தாராகலானும், இன்னோரன்னவையெல்லாம் இவ்வாறே முடிக்குமியல்பறிந்து முடித்துக்கொள்கவென்பது தொல்லாசிரியர் துணிபெனவுணர்க. வடமொழியுள்ளும் ஆசிரியர் பாணினியார் எட்டத்தியாயத்துள் விகுதிமாத்தி ரைக்கே மூன்றத்தியாயங்கூறி விகுதிப்புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கை முதலியனவும் வேறு கூறினர். அவற்றுள்ளு மடங்காதெஞ்சிநின்றசொற்களைப் பின்னுள்ளோர் இலக்கியங் கண்டதற்கிலக்கணமாகவே யேற்றபெற்றியறிந்து புணர்த் துச் செய்கைசெய்து முடித்துக் காட்டியவாறு மறிக.

ஊண், தீன், கோள் என்றாற்போல்வனவுஞ் செயப்படு பொருண்மையுணர்த்தும் ஐகார விகுதி புணர்ந்து கெட்டு, முதனீண்டு நின்றன. திரை, நுரை, அலை, தளிர், பூ, காய், கனி என்றாற்போல்வன வினைமுதற்பொருண்மையுணர்த்தும் இகர விகுதி புணர்ந்து கெட்டு நின்றன. "கெடுவாக வையாது" என்புழிக் கெடுவென்பது புடைபெயர்ச்சியை யுணர்த்துந் தல்விகுதி கெட்டு நின்றது. கேடென்பது அவ் வாறாய் முதனீண்டு நின்றதெனக் கொள்க. ஏனையவுமிவ்

வாறே யேற்றபெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. திரை, நுரை, அலை, தளிர் என்றாற்போல்வன விகுதிகுன்றி முதனிலைமாத்திரையாய் நிற்றல்பற்றி, இவற்றை முதனிலை வினைப்பெயரென வழங்குப. ஐகாரவிகுதி செயப்படு பொருண்மையுணர்த்துதல், நடவை, சேக்கை, உடுக்கை, தொடை, விடை என்றாற்போல்வனவற்றுள்ளும், இகர விகுதி வினைமுதற்பொருண்மையுணர்த்துதல், சேர்ந்தாரைக் கொல்லி, நூற்றுவரைக்கொல்லி, நாளோதி, நாலோதி யென்றாற்போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. இவ்விகுதிகள் சிறுபான்மை பிறபொருளுணர்த்தியும்வரும். வடநூலாரும் வினைப்பெயர்விகுதிகள் கூறிய நியமந்தப்பிப் பிறபொருளுணர்த்தியும் வருமெனக்கொள்வர். உடுக்கையென்பது உடுக்கப்படும் பொருளையுணர்த்துங்கால் ஐகாரவிகுதித் தென்றும், உடுத்தலெனப் புடைபெயர்ச்சியையுணர்த்துங்காற் கைவிகுதித்தென்றுந் தெரிந்துணர்ந்து கொள்க.

அற்றேல், இவ்வொருமொழிமுடிபிலக்கணம் ஆசிரியர் கூறுமை குன்றக்கூறலாம்; பிறவெனின்;—இந்திரனுக்குப் பிருகற்பதி இவை வழு இவை வழுவில்லனவென வடமொழிகளைத் தனித்தனி யெடுத்தோதலுற்றார்க்குத் தெய்வயாண்டிலாயிரம் யாண்டு சென்றது சென்றுஞ் சொற்கண்முடிந்தில வென மாபாடியத்துளாசிரியர் பதஞ்சலியாரெழுத்தோதினார். தமிழ்மொழியுமவ்வாறு பெருகிக்கிடத்தலின், அவற்றை இவை வழு இவை வழுவில்லனவெனத் தனித்தனியெடுத்தோதப் புகின், முடிவுபெறாது. ஆசிரியருக்கொருவாற்றான் முடிவு பெறினும், சின்னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர் அவற்றைக் கற்பதற்கேயாயுள் போதாவாம். ஆகவே, அவற்றைக் கற்றுப் பலருடன் பயின்று பிறர்க்குரைத்துக் கல்விபரப்புமா றில்லையாகலான், அவ்வாறு கூறாது, சில

வற்றைப் பொதுவிதியானும், சிலவற்றைச் சிறப்புவிதியானும், சிலவற்றையெடுத்தோத்தானும், சிலவற்றையிலேசானும், சிலவற்றைப் புறனடையானும், சிலவற்றையுத்திவகையானு முணர்ந்துகொள்ளுமாறு தொகுத்து நூல்செய்தாராசிரியராகலின், ஆகாதென்க.

அற்றேலஃதாக; நட வா முதலிய முதனிலைகளை உரிச்சொலென்றதென்னை? நடத்தலைச்செய்தானென உருபேற்று நிற்றலிற் பெயர்ச்சொல்லேயாம், அஃதல்லாக்கால் வினையுணர்த்துதலின் வினைச்சொல் சொல்லெனப்படுமாலோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய். என்னை? "எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே"யாக, அவற்றைப் பெயர் வினையிடையுரியெனப் பாகுபாடு செய்தது உயர்திணையஃறிணையென்றற் றொடக்கத்தனபோலப் பொருள்வேறுபாடுபற்றிக் கருவிசெய்தற்பொருட்டன்றே. அவற்றுட் குறிப்பும் பண்பும் இசையும்பற்றி வருவனவெல்லாமொருநிகரனவாக அவற்றுட் சிலவற்றையுரிச்சொலெனவும் சிலவற்றை வேறுசொல்லெனவுங்கோடல் பொருந்தாமையின், குறிப்பும் பண்பும் இசையும் குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமெனவிரண்டாயடங்கும். பொருளிடங்காலஞ்சினையென்னு நான்கும் பொருளெனவொன்றாயடங்கும். தொழிற்பண்பு வினைமுதலிய காரகங்களாற்புடைபெயருங்கால் அது வினையெனப்படும். இங்ஙனமாகலிற் பொருளையுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனவும், குணப்பண்புந் தொழிற்பண்புமாகிய பொருட்பண்பையுணர்த்துஞ் சொல் உரிச்சொல்லெனவும், பொருட்புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிற்பண்பின் காரியத்தையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனவும், பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மானன்றித் தத்தங் குறிப்பானுணர்த்துஞ்சொல் இடைச்சொல்லெனவும் பகுக்கப்

பட்டன. எல்லாம் பொருளென்றற் கோரோவழியுரிமை யுடைமையின், அதுபற்றிப் பண்புந்தொழிலும் பொருளென வும்படுமாகலின், அவற்றையுணர்த்துமுரிச்சொல்லும் ஒரோ வழிப்பெயர்ச்சொல்லெனப்படும்; இடைச்சொல்லுமொரு வாற்றாற்பெயரேயாம். இக்கருத்தேபற்றியன்றே ஆசிரியர் "சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென்—றாயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே." எ - ம். "இடைச்சொற் கிளவியு முரிச் சொற் கிளவியு—மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப." எ - ம். இவ்வாறு சூத்திரஞ்செய்ததூஉ மெனக்கொள்க.

பெயர், பொருள் என்பன வொருபொருட்கிளவியாக லின், பொருளை யுணர்த்துஞ்சொற் பெயர்ச்சொல்லெனப் பட்டது. பொருட்குப் பண்பு உரிமை பூண்டுநிற்றலின், அதனையுணர்த்துஞ்சொல் உரிச்சொல்லெனப்பட்டது. வினை யென்பது பலபொருளொருசொல்லாய்த் தொழிற்பண்பினை யும் அதன்காரியமாகிய வினைநிகழ்ச்சியையு முணர்த்தும். அவற்றுட்டொழிற்பண்பை யுணர்த்துஞ் சொல்லுரிச்சொல் லெனவடங்கினமையின், ஏனைக்காரியமாகிய புடைபெயர்ச்சி வினையையுணர்த்துஞ்சொல் வினைச்சொல்லெனப்பட்டது. பொருளையும் பொருளது புடைபெயர்ச்சியையுந் தம்மா னன்றித் தத்தங்குறிப்பா னுணர்த்துஞ்சொற்கள் பெயர்ச் சொல் வினைச்சொற்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது இடைநிகரனவாய் நிற்றலின், இடைச்சொல்லெனப்பட்டன. இது பாலைத்திணையை நடுவு நிலைத்திணை யென்றதுபோலக் கொள்க.

பொருட்புடைபெயர்ச்சியாவது பொருட்பண்பின் புடை பெயர்ச்சியெனவே கொள்க. புடைபெயர்ச்சியெனினும் வினை நிகழ்ச்சியெனினு மொக்கும். இந்நால்வகைச் சொற்களுள்ளும்

பண்புணர்த்துவனவாகிய உரிச்சொற்கள் பலவென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆசிரியர் "வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா—வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன" எனச் சிலவற்றையெடுத்தோதி, இவ்வாறு வருவனவும் பலவுள அவையெல்லா மீண்டுக் கூறப்புகின் முடிவுபெறா வென்னுங் கருத்தாற் "பன்முறை யானும் பரந்தன வரூஉ—முரிச்சொல் லெல்லாம்." எ - ம். "இனைத்தென வறியும் வரம்புதமக் கின்மையின்." எ - ம். "கிளந்தவற் றியலாற் பாங்குற வுணர்தல்." எ-ம். கூறியொழிந்தாரென்பது. இடைச்சொற்கிவ்வாறு கூறாமையுமறிக. இப்பெற்றியறியாதார் தந்தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

நட வா முதலிய முதனிலைகளுந் தொழிற்பண்பை யுணர்த்துஞ் சொற்களாகலின், உரிச்சொல்லேயாமென வுணர்க: அஃதேல், நடந்தானென்புழி நடத்தலைச்செய்தானெனவுருபு விரிந்தவாறென்னை[illegible]ணின்; — அற்றன்று, நடந்தானென்ப தொருமொழித்தன்மைப்பட்டு நிற்றலின். அது நடவைத்தானெனத் தன்சொல்லாற் பிரித்துக் காட்டப் படாமையின், நடத்தலைச்செய்தானெனப் பிறசொல்லாற் காட்டி முடிக்கப்படும். நடவென்பது தல்லென்னும் பகுதிப் பொருள்விகுதிபெற்றவழிப் பெயர்ச்சொல்லாமாகலின், ஆண்டுருபேற்றலமையுமென்க. வடநூலாரும் பிரியாத் தொகையைப் பிறசொல்லாற் பிரித்துக்காட்டுகவென்பர். இன்னும் விரிப்பிற் பெருகுமாகலா னமைக.

அற்றேல் அஃதங்ஙனமாக; பாலைத்திணை நடுவுநிலைத் திணையென்றாயவாறென்னையெனிற் கூறுதும்: — ஆசிரியர் யாதானுமோர் காரணம்பற்றியே குறியிட்டாரனுவதல்லது வடநூலார்போலக் காரணம்பற்றாதுங் குறியிட்டாரனுதல்

யாண்டுமின்மையானும், ஆட்சிநோக்கிய குறியெனிற் குறியீ டெல்லா மாட்சிப்பொருட்டேயாகலின் ஆட்சி நோக்கிக் குறியீடு, குறியீடு நோக்கியாட்சியென வொன்றனை யொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றமாமாகலின் ஆட்சிநோக்கிய குறி யென்பது பொருந்தாமையானும், "நடுவுநிலைத் திணையே நண் பகல் வேனிலொடு—முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே." என்புழி நடுவுநிலைத திணையென்னுஞ்சொல்லே தன்காரணமினிது விளக்கிநிற்றலானும், அது நடுவுநிற்றல் காரணத்தாற்பெற்ற பெயரென்பது பெற்றாம். ஏனைநாற் றிணையுமுறையானே கூறி இறுதிக்கணோதுதலான் அஃ்தவற்றின் வேறென்பது விளங்குதலானும், எஞ்சிநின்றது பாலையேயாகலானும், புறப்பொருள் கூறுங்கால் "வாகை தானே பாலையது புறனே" என நடுவுநிலைத்திணைகூறுந் தானத்திற் பாலையெனக் குறியிட்டாராதலானும், பாலைத் திணை நடுவுநிலைத்திணையென்பன ஒருபொருட்கிளவியென் பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே அஃ்தெவற்றினடுவுநிற்ப தென்றவாவுங்கால், எண்ணுமுறைமைக்க ணடுவுநிற்பதென் றல் பொருந்தாது, முதற்பொருண்முறைபற்றி முல்லை முதலாக வைத்தெண்ணினார், உரிப்பொருண்முறைபற்றியும் புறப்பொருண்முறைபற்றியுங் குறிஞ்சிமுதலாக வைத்தெண் ணப்படும், அம்முக்கூற்றெண்ணு முறைமையினும் பாலைத் திணை நடுவுநிற்பதன்றாகலின் இனியேனை நால்வகை யுரிப் பொருள்களினும் இடையிடையே பிரிவு நிகழ்தலின், அது பற்றி நடுவுநிலைத்திணை யென்றாரெனின்;—புணர்ச்சியும் அவ்வாறிடையிடை நிகழ்தல்பற்றிக் குறிஞ்சியுநடுவுநிலைத் திணையெனல் வேண்டுமாகலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற் காலந் தனக்குக் காலமாதல்பற்றி அங்ஙனங்கூறினாரெனின், நடுவணதாகிய விடையாமந் தனக்குக் காலமாதல்பற்றிக்

குறிஞ்சியுமவ்வாறு கூறப் படுமாகலானும், புணர்தற்கு மிருத்தற்குமிடையே பிரிவுவைத்தல்பற்றிக் கூறினுரெனின், இருத்தலிரங்கலும் அவ்வாருகலின், அதுபற்றி முல்லை நெய்தல்களும் அவ்வாறு கூறப்படுமாகலானும், உலகியற் பொருளாகிய அறம்பொருளின்பங்களுள் நடுவணதாகிய பொருட்குத் தான் காரணமாதல்பற்றி யங்ஙனங்கூறினு ரெனின், பரத்தையிற்பிரிவு ஓதற்பிரிவுபோல்வன ஏனையவற் றிற்குங் காரணமாகலிற், பொருண்மாத்திரைக்கே காரண மென்பதுபடாமையானும், அங்ஙன முரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக. மற்றென்னையோ காரணம்பற்றிக் குறியிட்டவாறெனின்;—“நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழி யப்—படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” என நிலம்பகுத் தோதுங்கால் நடுவணதெனக் குறியிட்டாராகலின், அங்ஙனம் பகுக்கப்படு நிலங்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது தனக்குரிய நிலம் நடு நிகர்த்ததாய் நிற்றல்பற்றி நடுவுநிலைத் திணையெனக் குறியிட்டாருதலே ஆசிரியர்கருத்தென்க. அங்ஙனமாதல்“முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து—நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்—பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்” என்பதனுனுமுணர்க. இங்ஙனங் குறி யிட்டமையிற் பாலைக்கு நிலமுண்டென்பதூஉம் அதனை யேனை நிலங்களின் வேருக வைத்துப் பகுத்தெண்ணுதன் மரபன்றென்பதூஉம், ஆசிரியர்கருத்தாத லுணர்ந்துகொள்க. இவ்வுண்மையுணராதார் பாலைசான்றகரம் நானிலத்து ளடங்காதென வேறுவைத்தெண்ணி, ஆசிரியரோடு மாறு கொண்டு, நிலமைந்தெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப.

அஃதங்ஙனமாக; முல்லை முதலாக வைத்தெண்ணியது முதற்பொருண்முறைபற்றி யென்றதென்னை? காடுறையுலக முதல்வைத் தெண்ணுதலின் நிலமுதற்பொருள் கூறியதே.

நிலமுறைபற்றியன்று. இனிக்காலமுதற் பொருளிரண்டனுட் பெரும்பொழுது ஞாயிற்றிற்குரிய சிங்கவோரை முதல்வைத் தெண்ணுதல் முறையாயினும் திணைகள் ஒன்றும் பலவும் பெரும்பொழுது பெறுதலின், அம்முறைபற்றி முறைகோடல் பொருத்தமன்று. சிறுபொழுது காமத்திற்குச் சிறந்த விராக்காலத்தின்முற்கூறு முதல்வைத்தெண்ணியது முறை யாயினும், எற்பாடாகிய பின்பகலையிறுதிக்கண் வையாமை யின், அதுவுமுறைபற்றிக் கூறியதன்று. இங்ஙனமாகலானும், வேறுகாரணமின்மையானும், தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி யாற்றியிருத்தல் கற்பாகலின், இல்லறத்திற்குக் கற்புச் சிறந்தமைபற்றி முல்லைமுதல்வைத் தெண்ணினரெனவே கோடுமெனின்;—அது பொருந்தாது; ஏனைத்திணைகள் அவ் வாற்றான் முறைபெறாமையானும், கந்தருவவழக்கிற்கற்பினுங் களவு சிறந்ததாகலானுமென்பது. இனி நிலம்பற்றியும் பெரும்பொழுதுபற்றிய முறைகோடல் சாலாதாயினும், சிறு பொழுதுபற்றி முறைகோடல் சாலுமென்க. ஆண்டெற்பா டென்றது நாள்வெயிற்காலையேயாம். படுதல் உண்டாத லென்னும் பொருட்டு. இப்பொருள்காணுதார் எற்பாடு பின்பகலென மயங்கிக் கூறுப. "இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை" "இலம்பாடொற்கமா யிரண்டும் வறுமை" என்னுஞ் சூத்திரங்களின் நச்சினார்க்கினியாரும் படுதல் உண்டாத லென்றுரைத்தவாறு காண்க. எனவே, எற்பாடென்றது ஞாயிற்றினுதய மென்றவாறாயிற்று. தலைவன் பிரிந்துழித் தனித்திருந்த தலைவி இராக்கால முழுவதுங்கொன்னே கழிந்தமைபற்றி இரங்குதற்குரிய காலம் அதுவாமென்பார் "எற்பாடு—நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்" என்றார். இனி யிவ்வாறன்றி, வைகுறுவிடியலென்னும் வினைத் தொகையை வைகுறுவும் விடியலுமென உம்மைத்தொகை

பாக்கி, வைகறையை வைகுறு வெனவும் நாள்வெயிற்காலையை விடியலெனவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டு மருதத்திணைக்குரியன வென்றும், பின்பகலையெற்பாடெனக்கொண்டு அது நெய்தற் குரித்தென்றும், இங்ஙனஞ் சிறுபொழுதாறு வகைப்படுமென்று முரைப்பாருமுளர். "காலையும் பகலுங் கையறு மாலையு—மூர்துஞ் சியாமமும் விடியலு மென்றிப்—பொழுதிடை தெரியிற் பொய்யே காமம்" என்னுங் குறுந்தொகைப்பாட்டினுட் சிறுபொழுதைந்தே கொண்டமையானும், பகலெனவே பின்பகலுமடங்குமெனின் அதுபற்றி முன்பகலுமடங்கு மென்றொழியாது காலையை வேறு கூறினமையின் அது கருத்தன்றாகலானும், ஆண்டும் வைகறையினையே விடியலென் றமையிற் காலையை விடியலென்றல் பொருந்தாமையானும் இதனானே "விடியல் வெங்கதிர் காயும்" என்புழி விடியற் பின்னர்த்தாகிய வெங்கதிரென்பதே பொருளாமாகலானும், விடிதல் இருள்புலர்தலென்னும் பொருட்டாகலின், விடியல், புலரி, வைகறை என்பனவொருபொருட் கிளவியாகலானும், "ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்—கூடி முயங்கப் பெறின்." என்பவாகலின் ஊடலிறுதிக்கட்கூட லொருதலை யென்பது பெறப்படுதலின் கற்புக்காலத்து நாள்வெயிற்காலை யிற் புணர்தன்முறையன்மையின் அக்காலத்தினூடல்செல்லா மையானும், அடிசில்கைதொட்டபின்னர்ப் பயமின்றிக் கழியும் பின்பகல் புராணக்கேள்வி முதலியவற்றானுதல் விளையாட்டு முதலியவற்றானுதல் பொழுதுபோக்கப்படுவதல்லது விதிக்கப்படுங் கருமமொன்றற்கு முரித்தன்மையின், அதனை யொன்றாக வைத்தெண்ணிச் சிறுபொழுதாறு வகைத்தென்றல் பொருந்தாமையானும், ஆசிரியர் முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய் தல் பாலையென முறைசெய்தற்கேது மாலை யாமம் வைகறை

காலை நண்பகல் என்னுஞ் சிறுபொழுதின்கட்கு நமுறையே யன்றி வேறின்மையானும், எனைத் திணைக்குஞ் சிறுபொழுதொரோவொன்றே யாதலின், மருதமாத்திரைக் கிரண்டு கோடல் பொருந்தாமையானும், அஃதமையாதென்றென மறுக்க. வைகுறுவிடியல் இராப்பொழுது தன்னொடு கழிவுறுதற் கேதுவாகிய விடியலென்க. "விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூழ் குழிசி" என்னுநற்றிணையுள் வைகுறுபுலர்விடியல் என்றதுமப்பொருட்டு. அற்றைநாட்பொழுது தன்னெல்லையோடறுதல் பற்றி வைகறையெனவும்படும் வைகுதல் கழிதலென்னும் பொருட்டு. "ஆடலின்னரவமும்" என்னுஞ் செய்யுளின் நச்சினார்க்கினியாரும் "வைகன்றூறும்வைகின்றே" என்பதற்கு நாடோறுங் கழியாநின்றதெனப் பொருளுரைத்தார். இவ்வாறன்றி மாலையுமிடையாமமும் கழியுந்துணையும் அக்கங்குல் வைக்குறுதலின் வைகுறுவாயிற்றென்பார்க்கு, ஏனைப்பொழுதுகளுந் தமக்கு முன்னுளவாகிய பொழுதுகள் கழியுந்துணையுந் தாம் வைகுறுதலின் அவையுமப்பெயர் பெறுவான் செல்லுமென்றொழிக. பெரும் பொழுதாறென்றார்க்குச் சிறுபொழுதுமாறென்றலே பொருத்த முடைத்தெனின்;—அங்ஙனங்கூறுவார்க்கு, மருதநெய்தல்கட்குப் பெரும்பொழுதெல்லா முரியவென்றார்க்குச் சிறுபொழுதுமெல்லாமுரியவென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனல் வேண்டுதலின், அதுகடாவன்றென விடுக்க.

உரிச்சொல்லியல்புளங் கொளற்பொருட்டு நால்வகைச் சொற்களுந் தெரிக்கலுற்றுழி, இடைச்சொல்லென்றதன் காரணங் கூறியதற்கெடுத்துக்காட்டிய புகுந்து, இத்துணையும் விரிந்ததென்றுணர்க. இவ்வாறாகலின், எழுத்தென்றதற் கீண்டுக் கூறியதே முடிபெனக்கொள்க.

எழுத்து + எனப்படுப = 'எழுத்தெனப்படுப'

இனியாசிரியர் "நூறென் கிளவி யொன்றுமுத லொன்பாற்—கீறுசினை யொழிய வினவொற்று மிகுமே." எ - ம் "ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகர—மீறுமெய் யொழியக் கெடுதல் வேண்டும்." எ - ம். நூறென்னுமெண்முன்னு மாறென்னுமெண்முன்னு முறையே ஒன்றுமுதலிய வெண்களும் ஆயிரமும் வந்து புணரிற் குற்றியலுகரங்கெடநின்ற வொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்றார். எனவே ஒன்றினமுடித்த லென்பதனால் ஏனைக்குற்றியலுகரவீறும் உயிர்முதன்மொழி வந்து புணர்வுழிக் குற்றியலுகரங்கெட்டு நின்றவொற்றின்மேல் உயிர்வந்தொன்றி முடியுமென்பதூஉம் பெறப்பட்டதாகலின், ஈண்டுமவ்வாறே குற்றியலுகரங்கெட நின்ற தகரவொற்றின்மேல் எகரவுயிர்வந்தொன்றி எழுத்தெனப்படுபவென முடிந்தது.

அஃதேல், நாகரிதென்புழி முன்னர்க் குற்றுகரவோசையும் பின்னருயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டுங் கூடி நின்றல்லது அப்பொருளுணர்த்த லாகாமையின், குற்றியலுகரத் திறுதிமுன்னும் புள்ளியீற்றுமுன்போல உயிர்முதன்மொழி வந்தால் அவ்வுயிரேறி முடியுமென்றுமோவெனின்;—என்னும். என்னை? அங்ஙனங்கூறுவார்க்குக் கதவழகிது கன வழகிது என்புழியும் முன்னர் முற்றுகர வோசையும் பின்ன ருயிரோசையுங் கூடியல்லது அப்பொருளுணர்த்தலாகாமை யின், அவற்றையுமுற்றுகரத்தின் மேலுயிரேறி முடிந்த தெனக் கூறல்வேண்டும். அவ்வாறன்றி முற்றுகரங்கெட நின்ற வொற்றின்மேல் உயிரேறிமுடியுமென்பதே எல்லார்க்கு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், குற்றியலுகரத்திற்கு முயிரென் னுங் குறியீடு கொண்டமையின் ஒற்றின்மேலன்றி உயிரின்

மேலுயிரேறுதல் பொருந்தாமையானும், நாசிநெதன்புழி இதழ்சிறிதுகுவிதலாகிய முயற்சி ஆண்டுப்பெறப்படாமையிற் குற்றியலுகரவோசை ஆண்டுண்டென்றல் பொருந்தாமையா னும், "ஆறன் மருங்கின்" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்க ளோடு முரணுதலானும், யகரம் வருவழி யிகரங்குறுகி யுகரத்தின்மேலேறி முடியுமென்னாது "இகரங்குறுகு— முகரக் கிளவி துவரத்தோன்றாது" என்றாராகலானுமென் பது. இங்ஙனங் கூறிய வாசிரியர்கருத்து நோக்காது, யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுங் கருத்தாற் "புள்ளியொடு நிலையல்" என்பதனோடு மாட்டெறிந்து "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" எனப் புணரியன்முதற்கட்கூறிய சூத்திரத்தினைப் "புள்ளி யீற்றுமுனுயிர்தனித் தியலாது" எனவவ்வியலி னிறுதிக்கட்கூறிய சூத்திரத்தோடு மாட் டெறிந்து பொருள்கூறி, ஆறுயிரம் நூற்றொன்று முதலிய வற்றிற்குஞ் சூத்திரக்கிடக்கைமுறை நோக்காது குற்றிய லுகரத்தைப் புள்ளியீற்றோடு தாங்கண்மாட்டெறிந்ததற் கேற்பவே பொருளுரைத்தார் மாட்டேற்றுமுறைமையுண ராத உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெனவுணர்க. இன்னும் "அவற்றுண் மெய்யீறெல்லாம்" என்னுஞ்சூத்திரத்துள் அவ்வீற்றின்மெய் உயிர்முதன்மொழி வந்தால் அஃதேற விடங்கொடுத்து நிற்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்றெனவுரைத்தார். இச்சூத்திரத்தாலிவ்விதிபுங் கூறினாராயிற் றேல், "புள்ளியீற்றுமுன்" எனச் சூத்திரஞ்செய்தது கூறி யது கூறலென்னுங் குற்றந்தங்குதற்கோவெனக் கூறிமறுக்க.

'எனப்படுப'

இனி எனப்படுப என்பது என்னென்னு முதனிலைமீதே செயப்படுபொருண்மையுணர்த்தும் படுவென்னும் விகுதியும்

அகரச்சாரியையும் வந்து புணர்ந்து, எனப்படு என நின்றவழி, அதுவுமுதனிலைத் தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் அகரவிகுதியும் பகரவிடைநிலையும்பெற்று, எனப்படுப என முடிந்த பலவறிசொல்.

அற்றேல், எனவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் படுவென்னும் வினைகொண்டு முடிந்ததென்றாற் படுமிழுக்கென்னையெனின்;—அறியாது கடாயினாய். செயவெனெச்சம் நிகழ்காலத்தின்கண் இது நிகழாநிற்க இது நிகழ்ந்ததென்னும் பொருட்டாயும், இறந்தகாலத்திற் காரணப்பொருட்டாயும், எதிர்காலத்திற் காரியப்பொருட்டாயும் வரும். அங்ஙனமிரு வினைப்பொருடாராது தொழிலுறுவதாகிய வொருவினைப் பொருளே தந்துநிற்பதொன்றாகலானும் இருவினையென்பார்க்குப் படுசொற் செயப்படுபொருளுணர்த்தாது வேறோர் வினையுணர்த்தல்வேண்டும் அது பொருந்தாமையானும், "இல்வாழ்வா னென்பான்" என்புழி எனப்படுவானென விரித்தமையானும், யாங்கூறியதே முடிபெனவுணர்க.

செய்வித்தானென்புழியும், செய்வியென்றியல்பாயொரு சொலின்மையிற் செய்யென்னு முதனிலைமேல் ஏவற் பொருண்மை யுணர்த்தும் விகரவிகுதி வந்து செய்வியென நின்றவழி, அதுவு முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு மேல்வருமைம்பான் மூவிடங்கட்குரிய விகுதிகளும் முக்காலமுங்காட்டுமிடைநிலைகளும் பிறவிகுதிகளுமேற்று நிற்கும். எழுந்திருந்தான் எழுந்திட்டான் என்புழி இரு இடு என்பன பகுதிப் பொருள்விகுதியாய் முதனிலையோடியைதற்குரிய துச்சாரியை பெற்று எழுந்திரு எழுந்திடு என நின்றவழி, அவையும் முதனிலைத்தன்மைப்பட்டு, மேல்வரும் விகுதி முதலிய வேற்று நிற்கும். இஃதறியாதார் எழுந்திருந்தான் எழுந்

திட்டான் என்புழி இருந்து இட்டு என்பனவே இடைச் சொல்லாமென்பர். எழுந்திருக்கின்றான் எழுந்திடுகிறான் என வேனைக் காலங்களோடு வருவழி இரு இடு எனவே வேண்டு தலின், ஈண்டு மவ்வாறே இறந்தகால இடைநிலைபெற்று நின் றனவெனக்கொள்க. செய்துவிட்டான் செய்தொழிந்தான் என்புழி விடு ஒழி என்பன ஒருதலையென்னும் பொருட்கண் வந்த விகுதி. செய்துகொண்டானென்புழிக் கொள்ளென்பது வினைப்பயன் வினைமுதலைச் சென்றடைதலாகிய தற்பொருட் டுப்பொருட்கண் வந்த விகுதி. இதனை வடநூலார் ஆற்பனே பதமென்ப.

போக்கு, பாய்ச்சு, ஊட்டு, நடத்து, எழுப்பு, தீற்று என்புழிக் குகரமுதலியன விப்பிப்பொருளின் வந்த விகுதி. உண்ணாநின்றான், உண்ணாகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான் என்புழி நில், கிட, இரு என்னுநிகழ்கால இடைநிலைகளும் ஆகாரச்சாரியையும் புணர்ந்து, உண்ணாநில், உண்ணாகிட, உண்ணாவிரு என நின்றவழி, அவையு முதனிலைத்தன்மைப் பட்டு, நிகழ்காலத்துள்ளுமுக்கால முண்மையின் அவற்றிற் கேற்ற காலவிடைநிலைகளும் பாலிடங்காட்டும் விகுதிகளு மேற்றுநிற்கும். இன்னுமிங்ஙனம் வேறுபட வருவனவெல் லாம் இவ்வாறேயேற்ற பெற்றியறிந்து முடித்துக்கொள்க. இன்னுமிவற்றைக் கடாவிடைகளான் விரிப்பிற்பெருகுமென் றொழிக. இன்னோரன்ன விகுதிகளெல்லாம் முதனிலைத் தன்மைப்பட்டு மேல்வரும்விகுதி யேற்று நிற்குமென்பதே வடநூலார்க்குந் துணிபென்க. உய்த்துவிடும், காட்டிவிடும் என்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களைப் பரிமேலழகியார் முத லாயினோர் ஒருசொல்லென்றதூஉமிக் கருத்தேபற்றியெனக் கொள்க.

எனப்படுப + அகரம் = 'எனப்படுபவகரம்'

எழுத்தெனப்படுபவகர முதலென்புழி, வகரம் நிலைமொழியீற்றினும் வருமொழிமுதலினு நின்றவுயிர்களை உடம்படுத்தற்கு வந்த கருவியாகலின், அஃதுடம்படு மெய்யென்றுயிற்று. உடம்படுத்தலெனினும் உடன்படுத்தலெனினு மொக்கும். அஃது "உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கை" என்பதனுணமறிக.

"உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல்வரையார்" என ஆசிரியர் பொதுப்பட வோதினாரேனும், உயிர்களையுடம்படுத்தற்குரியன இடப்பிறவியான் அவ்வுயிரோடொத்த இடை யெழுத்தென்பதூஉம், அவற்றுள்ளுமொழிமுதற்கண் வருதற்குரியன யகரவகரங்களேயாகலின் அவையேயீண்டைக்கு வரப்பெறுமென்பதூஉம் தாமேவிளங்கும். அவற்றுள்ளும், பெரும்பாலும் இ ஈ ஏ ஐ முன்னர் யகரமும், ஏனையுயிர்களின் முன்னர் வகரமும் வருமென்பது ஏற்புழிக்கோடலாற் பெறப்படும், "உடம்படு மெய்யே யகார வகார—முயிர் முதன்மொழி வரூஉங் காலையான." என்பவாகலின். அங்ஙனம் வரும் யகர வகரங்களேயுடம்படுமெய்யெனப் பெயர் பெறுமென்க. "விண்வத்துக் கொட்கும் வண்ணத்தமரர்" என்புழி வகரமுடம்படாதவற்றை யுடம்படுத்தவந்ததல்லாமையின், இன்னோரன்னவை உடம்படு மெய்யெனப் பெயர் பெறுமாறில்லையென்பது இஃதிருமொழியு முடம்படுத்தற்கு வருங்கருவியாகலின், ஆசிரியரிச்சூத்திரத்தைச் செய்கையோத்துட்கூறாது கருவியோத்துட்கூறினார். "புள்ளியீற்று முன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பனவும் வரிவடிவின்கணறிந்துகோடற்குச் செய்த கருவியாகலிற் கருவியோத்துள் வைக்கப்பட்டன, நாகரிதென்புழி ஒலியெழுத்தின்கட்படுஞ் செய்கை இதனோடியையயாமையானும், கருவியோத்துப்புணர்

மொழிச்செய்கைகூறுதல் பொருந்தாமையானும், மேற்கூறிய வாற்றானும், "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப" என்ப தற்கியாமுரைத்ததே பொருளென்பது தெற்றெனவுணர்க. இப்பெற்றியுணராத வுரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் "புள்ளியீற்றுமுன்" "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்பவற்றை ஒலி யெழுத்தின்கட்படுஞ் செய்கையென மயங்கிக் "குற்றிய லுகரமு மற்றென மொழிப." என்பதனை இதனோடு மாட் டெறிந்ததூஉமன்றி, "உருவுரு வாகி யகர மோடுயிர்த்தலு— மேனை யுயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்" என்புழி உயிர்த்த லென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருள்கூறினார். உருவுரு வாகி யுயிர்த்தலும் உருவுதிரிந் துயிர்த்தலும் புள்ளியுண் டாதலும் இலவாதலும் வரிவடிவிற்கேயன்றி ஒலிவடிவிற் கின்மையின், அவை போலியுரையென்க.

'அகரமுதல்;' 'னகரவிறுவாய்.'

இனி அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்பன பண்புத் தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

பண்புத்தொகைப் பொருள்படத் தொக்கவழி அஃதன் மொழித் தொகையாகாமையிற் பண்புத்தொகையிற் பிறந்த அன்மொழித்தொகை யென்னாது பண்புத்தொகைக்கு நிலைக் களமாகிய சொல்லிற்பிறந்த தொகையென்பது விளக்கிய, தொல்லாசிரியரெல்லாம் பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையென வழங்கியவாறு. பிறவு மன்ன.

அகரம் னகரம் என்பன பண்பல்லவாயினும், பண்பு தொக்க தொகைபோல விசேடிப்பதூஉம் விசேடிக்கப் படுவதூஉமாகிய இயையுபற்றி, இன்னோரன்னவையும் பண்புத்தொகையெனப்பட்டன.

அற்றேல், தொக்கவிருமொழிப்பொருளுந்தாராது புற மொழிப்பொருளைத்தருவது அன்மொழித் தொகையாகலின், அகரமுதல் னகரவிறுவாயென்புழி அன்மொழித்தொகை யான் அகரமும் னகரமுமொழித்து ஒழிந்த இருபத்தெட்டுமே கொள்ளப்படும்; அவ்வாறன்றி அவற்றையுமுடனெண்ணி முப்பஃதென்ற னிரம்பாதாம்பிறவெனின்; — ஆகுபெயர் விட்டவாகுபெயரும் விடாதவாகுபெயருமென இருவகை யாயவாறுபோல, அன்மொழித்தொகையும் விட்டவன் மொழித்தொகையும் விடாதவன்மொழித்தொகையுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இது விடாதவன்மொழித் தொகையாகலி னிரம்புமென்க. அகரவிறு புள்ளியீற்றுமுன் என்றாற்போல்வனவுமவை. பொற்றொடி புகன்றாள் ஒண்ணுத லுண்டாள் என்பன விட்ட வன்மொழித் தொகை. வட நூலார் விடாதவன்மொழித் தொகையைத் தற்குணசம் விஞ்ஞான வெகுவிரீகியென்றும், விட்டவன் மொழித் தொகையை அதற்குணசம்விஞ்ஞான வெகுவிரீகியென்றுங் கூறுவர்.

அற்றேல், ஆகுபெயருமன்மொழித்தொகையுந் தம் பொருளுணர்த்தாது பிறிதுபொருளுணர்த்துதலாெனாக்கு மாகலின், அவை தம்முள் வேற்றுமை யாதோவெனின்;— ஆகுபெயர் ஒன்றன்பெயரானதனோடியைபுபற்றிய பிறி தொன்றனையுணர்த்தி யொருமொழிக்கண்ணதாம்; அன் மொழித்தொகை இயைபுவேண்டாது இருமொழியுந் தொக்க தொகையாற்றலாற் பிறிது பொருளுணர்த்தி யிருமொழிக் கண்ணதாம். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

இருபெயரொட்டாகுபெயர் இருமொழிக்கண் வந்த தன்றோவெனின்;—அன்று. என்னை? வகரக்கிளவி, அது

வாகுகிளவி, மக்கட்சுட்டு என்னுமிருபெயரொட்டாகு பெயருள், வகரமும் அதுவாதலும் மக்களுமாகிய வடைமொழிகள் கிளவி சுட்டென்னுமியற் பெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, எழுத்துஞ் சொற்பொருளும் பொருளுமாகிய ஆகுபெயர்ப்பொருளை விசேடித்து நிற்ப, கிளவி சுட்டென்பெனவேயாகுபெயராய் அப்பொருளை யுணர்த்த, இருபெயருமொட்டிநிற்குமாகலின். இனிப் பொற்றொடியென்னு மன்மொழித்தொகையிற் பொன்னென்பது அவ்வாறன்மொழித் தொகைப்பொருளை விசேடித்து நில்லாது, தொடியினையே விசேடித்துநிற்ப, அவ்விரண்டன்றொகையாற்றலான் அன்மொழித் தொகைப்பொருளை யுணர்த்துமாறுமறிக. இக்கருத்தேபற்றி மக்கட் சுட்டு முதலியவற்றைப் பின்மொழியாகுபெயரென்பாருமுளர். இனி மக்கட்சுட்டென்புழி மக்களென்பதாகுபெயரான் மக்கட்கருத்தை யுணர்த்திற்றென்பார்க்கு, அங்ஙன முணர்த்திற்றேல், "பாணன்பறையன் றுடியன்கடம்ப னென் — றந்நான் கல்லது குடியுமில்லை." என்புழிப் பாணன் முதலியனபோல மக்களென்பது ஆண்டஃறிணைச் சொல்லாதல்வேண்டும், வேண்டவே, அஃதலபிறவே என வஃறிணைச்சுட்டுப்பெயராற்கூறுது, "அவரலபிற" என்றல் திணைவழூவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர் கருத்தன் றென்றொழிக. மக்கட்பொருளெனவே யமையுமாயினும், அப்பொருட்குயர்திணையெனக் குறியிட்டதற்குக் காரணந் தோன்ற, மனத்தோடாறறிவினரே மக்களென மரபியலுட் கூறுமுயர்ச்சிபற்றி மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும் பொரு ளென்பார் மக்கட்சுட்டென்றார். மக்களென்பது பொதுமையி

னீக்கிப் பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பது விடாத வாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சியுணர நிற்ப, இரு பெயருமொன்றனையொன்று விசேடித்து இன்னதிதுவென வருமாறு காண்க.

இனிச் சேனாவரையர் ஆகுபெயரு மன்மொழித் தொகையு மொன்றேயெனவும், இயற்பெயர் ஆகுபெயரெனப் பெயரிரண்டாயடங்கும்வழிப் பொற்றொடியென்பதொரு பெயர்ப்பட்டது. அதுவே அன்மொழித்தொகையாதலு முடைமையான் எச்சவியலுள்ளுங் கூறப்பட்டதெனவுங் கூறினார். அது வடநூல்விதியோடு முரணுதலானும், வட நூலோடு மாறுகொள்ளாமற்கூறலே ஆசிரியர் மேற்கோ ளென, "அதனினியறல்" என்னுஞ் சூத்திரத்துத் தாமுங் கூறினாராகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இன்னுமவர் சாத்தனதனை சாத்தனதனோடு என்புழிச் சாத்தனதென்பது துவ்விகுதியும் அகரச்சாரியையும் பெற்று உருபேற்றுநின்ற பெயராகலின் ஆண்டு அதுவென வொன்றாக வைத்து ஆறனுருபென்றல்பொருந்தாதென்ப தும் நோக்காது, உருபேற்றல் பெயர்க்கேயுரிய இலக்கண மென்பதும் நோக்காது, எச்சவியலுட்கூறுந் தொகைச்சொற் கணுருபுதொகுதல் ஈண்டுக்கூறுதற் கோரியையின்றென்ப தும் நோக்காது, இனமல்லவற்றையுடனெண்ணுதல் மரபன் றென்பதும் நொக்காது, "பிறிதுபிறிதேற்றலும்" என்பதற்கு ஆறனுருபு பிறிதோருருபை யேற்றலும் ஆறுருபுந்தொக்கு நிற்றலும் வழுவாகாவென உரையாசிரியருரைத்தவாறே யுரைத்தார். இதுவுமவர் கருத்தன்று. இச்சூத்திரப்பொருள் முன்னர்க்கூறுதும், ஆண்டுக்காண்க. இன்னுமோரோவோ ரிடங்களிலிவ்வாறே மயங்கிக் கூறுவர். அங்ஙனமொரோவழி

மயங்குதல்பற்றி அவரை யிகழற்க, நச்சினார்க்கினியார் முதலியோர்போல யாம் பிடித்ததே சாதிப்பேமென்னுஞ் செருக்கால் யாண்டு மயங்காமையின், முக்குணங்களு மாறி மாறி வருதலின், அதுபற்றி யெனைத்துணை நுண்ணறிவாளரு மொரோவழி மயங்குதலியல்பென்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே "அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா—லின்மை யரிதே வெளிறு." "குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்—மிகைநாடி மிக்க கொளல்." என்றார் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாருமென்பது. இங்ஙனமாகலின், வடமொழியினும் ஆசிரியர் பாணினியார் தொல்லாசிரியர் சூத்திரங்களுட் சிலவற்றைத் தம்முடைய சூத்திரங்களாவெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவர் சூத்திரங்களுட் சிலவற்றை ஆசிரியர் வரருசியாரெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அவ்விருவரையு மோரோரிடங்களினாசிரியர் பதஞ்சலியாரெடுத்தோதி மறுத்து வேறுவிதி கூறுவர். அதுபற்றி யவரிகழப்படாரென்க. அஃதேல், ஆசிரியரகத்தியனார் தொல்காப்பியனார் பதஞ்சலியார் முதலாயினாருமொரோவழியவ்வாறு மயங்கிக்கூறுபவாலோவெனின்;—அவர் தவத்தான் மனந்தூயராய் முக்குணங்களையுங்கடந்து இறைவனருள்பெற்றுடையராகலின், அன்னரல்லரெனவுணர்க. ஆகுபெயரும் வேறே அன்மொழித்தொகையும் வேறேயென்பதாசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க.

'னகரவிறுவாய்'

னகரவிறுவாயென்புழி இறுவாயென்பது வினைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய், இறுவாய்க்கணின்றவெழுத்தை யுணர்த்திற்று. அதனை னகரம் விசேடித்து இன்னதிதுவென்பதுபடவருதலின், னகரவிறுவா

யென்பது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாதலாலறிக.

யற்றேல், வினைத்தொகையாவது "செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுந் தொழிறொகு மொழி" யாகலின், அது பெயர்ச்சொற்கொண்டு முடியாதுவாயென்னு மிடைச்சொற்கொண்டு முடிதலமையாதாம் பிறவெனின்;—இடைச்சொல்லெல்லா மொருவாற்றாற் பெயரெனப்படுமாகலி னமையுமென்க. "வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை" "நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தோறு மெப்போதும்" என்றாற்போல்வனவு மிவ்வாறே கொள்க.

அகரம் + முதல் = 'அகரமுதல்.'

னகரம் + இறுவாய் = 'னகரவிறுவாய்.'

அகரமுதல் னகரவிறுவாய் என்புழி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையெல்லாம் வேற்றுமைவழியோ டொக்குமாகலின், "துவரக்கெட்டு" என்பதனன் மகரங்கெட்டு, "நின்ற சொன்மு னியல்பா கும்பே" என்பதனுனியல்பாய் முடிந்தன.

முதல் + னகரம் = 'முதனகரம்.'

யகரம் னகரமெனக் கரச்சாரியை பெற்றவழிச் சொற்றன்மை யெய்திநிற்றலின், ஆண்டுநின்ற முதலென்பதன் லகரம் "நெடியதன்முன்னர்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி "குறுமையுநெடுமையும்" என்பதனாற் பெற்றுக் கெட்டது.

அற்றேல், மொழிக்குமுதலாமெழுத்துக்கள் வந்து புணர்வுழிப்படுஞ் செய்கையன்றே ஈண்டுப் பெறப்படுவது, னகரமொழிக்கு முதலாவதன்மையின், அது வந்து புணர்வுழிச்

செய்கைப்படுமாறென்னையெனின்;—அற்றன்று: மொழிக்கு முதலாகாதனவுஞ் சொற்றன்மையெய்திப் புணர்ந்தவழி மொழிக்குமுதலாமெழுத்தும் புணர்வுழிப்படுஞ்செய்கை செயப்படுமென்று கோடற்கன்றே, ஆசிரியர் "முதலா வேன தம்பெயர் முதலும்." எனக் கருவிசெய்தாரென்க. அஃதேல், "வல்லெழுத்தியையின் டகாரமாகும்" என்புழியும் "மன்னுஞ் சின்னும்" என்னுஞ் சூத்திரவிதியால் னகாரம் றகாரமாகல் வேண்டுமெனின்; — றகரமுன்னர் டகரமயங்காமையின், வேண்டாவாயிற்றென்க. அற்றேல், னகர முன்னர் டகர மயங்கியவாறென்னையெனின்; — அது "தம்மியல் கிளப்பி னெல்லா வெழுத்து—மெய்ந்நிலை மயக்க மான மில்லை." எனக் கருவி செய்தமையான், மயங்கிப் புணர்ந்ததென்க. இச் சூத்திரத்திற்கிதுவே பொருளாதல் உரையாசிரியருரையா னுணர்க. அற்றேல், றகரமுமவ்வாறு மயங்குகவெனின்;— அற்றன்று: செய்கையெய்தாதியல்பாய் வருவனவற்றிற்கே "தம்மியல்கிளப்பின்" எனக் கருவிசெய்தாரென்பது. அங்ஙன மல்லாக்கால், இவை மயங்கும் இவை மயங்காவென முற்சூத்திரங்களால் வரையறுத்துக் கருவி செய்தது பயனின்றாய் முடியுமென்க.

'முப்பஃது.'

இனி முப்பஃதென்பதனை "ஒன்றுமுத லொன்பா னிறுதி முன்னர்" "மூன்று மாறும்" "மூன்ற னொற்றே" என்னுஞ்சூத்திரங்களாற் செய்கைசெய்து முடித்துக் கொள்க. முப்பஃது மூன்று னுறழ்ந்த பத்தென விரியும். இங்ஙன முருபொடு வினைச்சொல்லு மொருங்கு விரிதல் "வேற்று மைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்பதனாற் கொள்க.

"வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." எ-து. வேற்றுமைத்தொகை விரியுங்காற் றொகாநிலைவேற்றுமை யியல்பினவாய் விரியுமென்றவாறு. எனவே, அங்ஙனம் விரியு மியல்புடையது வேற்றுமைத்தொகை யென்றதாயிற்று. வேற்றுமைத்தொகையேயெனப் பிரித்தமையால், முன் வந்த வேற்றுமை தொகாநிலைவேற்றுமையென்பதூஉம், தொகா நிலைவேற்றுமை யியலவெனவே விரியுங்காலென்பதூஉந் தாமே போதரும். "உவமத் தொகையே யுவம வியல" என்பதற்கும் இவ்வாறுரைத்துக்கொள்க "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களாற் றொகைச்சொற்கள் விரியுமாறு கூறுமுகத் தான் அவற்றிற்கிலக்கணங் கூறியவாறு.

இனி "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல." என்பது ஆற்றலுள்ளன தொகும் அல்லன தொகா என்பது விளக்குதற்பொருட்டெழுந்த தென்பாருமுளர். அஃதே யிலக்கணமன்மையானும், அப்பொருளுமிதனுளடங்குதலா னும், அது போலியுரையென்க. "வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல" என்றற்றொடக்கத்துச் சூத்திரங்களால் வேற்றுமைத்தொகை முதலியவற்றிற்குச் சிறப்பிலக்கணங் கூறி "எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய." என் பதனாற் பொதுவிலக்கணங் கூறியவாறறிக

அற்றேல், தொகாநிலைவேற்றுமை யியல்பாவதென்னை யெனின்;—கிழமைப் பொருட்கண்வரும் ஆறுவதொழித் தொழிந்த வுருபுகளெல்லாங் காரகப்பொருளவாகலின் வினை கொண்டன்றி முடியாமையென்க. கண்ணாற்கொத்தை, காலான்முடம். எ - ம். கரும்பிற்குவேலி, கடிசூத்திரத் திற்குப்பொன். எ - ம். வேங்கடத்தின்றெற்கு, குமரியின்

வடக்கு. எ - ம். குன்றத்துக்கட்குவடு, குன்றத்துக்கட் கூகை. எ - ம். இவை பெயர்கொண்டு முடிந்தனவாலோ வெனின்;—அற்றன்று: கூறும்வழி பல்வாறு வரினும், பொருள்படும்வழிக் கண்ணலறியப்படுங் கொத்தைதமையன், நாலாலறியப்படுமுடத்தன்மையது. எ - ம். கரும்பிற்குக் கோலியவேலி, கடிசூத்திரத்திற்கு வைத்தபொன். எ - ம். வேங்கடத்தின் றெற்குள்ளது, குமரியின் வடக்குள்ளது. எ - ம். குன்றத்துக்கண்ணுள்ளகுவடு, குன்றத்தின்கண் ணிருந்த கூகை. எ - ம். வினைகொண்டன்றி முடியாமை யுணர்க. ஐயுருபு கூறும்வழியும் வினையோடன்றி வாரா தெனக் கொள்க. "எவ்வழி வரினும் வினையே வினைக் குறிப்—பவ்விரு முதலிற் றோன்று மதுவே" என்றதூஉமிக் கருத்தேபற்றியென்க. நிலத்தைக்கடத்தல் குழையை யுடைமை என்பவற்றுள் கடத்தல் உடைமை என்பனவும் வினை வினைக்குறிப்புமுதனிலை யடியாகத்தோன்றிய பெய ராகலின், அவையும் வினை வினைக்குறிப்போடு முடிந்தனவே யாமென்பது, இக்கருத்தேபற்றியன்றே, அவ்விரண்டினென் றொழியாது "அவ்விருமுதலின்" என்றாரென்க. எனவே, செயப்படுபொருள் பொருளென்பதூஉங் குறிப்பாற்பெறப் படும் இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப. அவர்க்குஞ் செயப்படுபொருள் பொருளென்றல் குறிப்பா னன்றியுணரப்படாமையும், அப்பொருள் சிறவாமையு மோர்ந்துணர்க.

அற்றேலஃதாக; வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை" என்னுஞ் சூத்தி ரத்தாற் பெறப்பட்டதாலோவெனின்;—வேற்றுமைத் தொகையை விரிக்குங்காலையென்னுமையானும், எச்ச வியலுட்கூறும் வேற்றுமைத்தொகைவிரியுமாறு வேற்றுமை

யியலுட் கூறுதற்கோரிமையின்மையானும், வேற்றுமையிய
லுள் உருபும் பொருளும் உருபுநிற்குமிடமு மாத்திரையே
கூறியொழிந்தாரன்றி வேறொன்றுங்கூறாமையானும், வேற்
றுமைத்தொகை விரியுமாறு "வேற்றுமையியல" என்பதனாற்
பெறப்படுதலின் வேறு கூறவேண்டாமையானும், வேண்டு
மெனிற் பான்மொழியென்னு முவமத்தொகையும் பாலி
னினிமைபோலுமினிமையையுடைய மொழியென விரிதலின்
உவமத்தொகைக்கட் சொற்பெய்து விரித்தற்கு வேறு
சூத்திரங்கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமாகலானும், அச்
சூத்திரத்திற்கது பொருளன்றென்றொழிக.

அற்றேல், அச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாதோ
வெனிற் கூறுதும்;—"வேற்றுமைப்பொருளை விரிக்குங்
காலை—யீற்றுநின்றியலுந் தொகைவயிற் பிரிந்து—பல்லா
றுகப் பொருள்புணர்ந்திசைக்கு—மெல்லாச் சொல்லு முரிய
வென்ப." எ - து. ஒத்தி னிறுதிக்கட்புறனடை இதன்
பொருள். "காப்பி னொப்பி னூர்தியினிழையின்" என்றற்
றொடக்கத்தனவாக ஈண்டுக்கூறிய பொருளையன்றி இன்னும்
வேற்றுமைப்பொருளை விரித்துக் கூறுங்காலத்துக் காப்பி
னொப்பினென்றற் றொடக்கத்துத் தொகைச்சொற்களின்
வேறுபட்டுப் பொருளோடு புணர்ந்திசைக்கு மெல்லாச்சொற்
களும் ஈண்டுக்கோடற்குரியவென்ப ரென்றவாறு. முடிக்குஞ்
சொல்லைப் பொருளென்றார், தொடர்மொழிப்பொருள்
அதன்கண்ணதாகலின். காப்பினொப்பின் முதலிய சொற்கள்
புரத்தல் ஓம்புதல் நேர்தல் நிகர்தல் என்றற் றொடக்கத்துப்
பொருள்புணர்ந்திசைக்குஞ் சொற்களையெல்லாங் கருத்து
வகையானுள்ளடக்கித் தொகுத்த மொழியால் நிற்றலின்
அவற்றைத்தொகையென்றும், அதனினியறல் அதற்றகு
கிளவி என்றற்றொடக்கத்துத் தொடர்மொழிகளினிறுதிக்

சொற்களை ஈண்டுக் கொள்ளப்படுமென்பது விளக்கிய ஈற்று நின்றியலுந் தொகையென்றும், ஊரைப்பேணும் ஊரைத் தாங்கும் என்றாற்போலப் பிறவாற்றான் வருவனவுங் காத்தற் பொருளை பயந்து நிற்றலின் அவையுந் தழுவுதற்குப் பல்லா றாகவென்றுங் கூறினார். காப்பினொப்பினென்றாரேனும், அதனைக் காத்தல் அதனையொத்தலெனச் சூத்திரஞ் செய் தலே ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. அற்றேல் இஃதுத்தியாற் கொள்ளப்படுமாலோவெனின், இன்னோரன் னவை எடுத்தோத்தில்வழியே யுத்தியாற் கொள்வதென மறுக்க. அங்ஙனமல்லாக்காற் புறனடையென்பதே வேண்டா தாய் முடியுமென்றொழிக.

இனிச் சேனாவரையர் வேற்றுமைத்தொகை விரியுமாறு கூறுதற்கெழுந்ததிச் சூத்திரமென்றும், அது விரியுங்கால் அன்மொழித்தொகைபோல விரியுமென்றும், அன்மொழித் தொகைக்கட் சொற்பெய்து விரித்தலும் அறுவாதமுகத்தா னீண்டேபெற்றாமென்று முரைத்தார். எச்சவியலுட் கூறப் படுந்தொகைச்சொல் விரியுமாறு ஈண்டுக்கூறுதற்கோரியை பில்லையென்பது மேற்காட்டினமாகலானும், அன்மொழித் தொகை விரியுமாறுமீண்டே பெற்றாமெனின் இன்னோ ரன்னவை அறுவாதமுகத்தாற் பெறுதற்குரியனவாகாது தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாய் முடியுமாகலானும், அவை பொருந்தாவென மறுக்க. இதனானே உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியாருரைகளு மறுக்கப்பட்டன. வடநூலார் தன்னைப்பற்றுதலென்னுங் குற்றத்தை ஆன்மாச்சிரயமென் றும், ஒன்றனையொன்று பற்றுதலென்னுங் குற்றத்தை இத ரேதராச்சிரயமென்றுங் கூறுப.

அற்றேல், எச்சவியலுட் கூறப்படும் வேற்றுமைத் தொகைக்கணுருபுதொகுமாறு "உருபுதொகவருதலும்"

எ - ம். "ஐயுங்கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்—மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதியான." எ - ம். வேற்றுமைமயங்கியலுள் இயைபின்றியோதிய தென்னையெனின்;—அச்சூத்திரங்கட் கது பொருளன்மையாறு சூத்திரக்கிடக்கை முறையே காட்டுதும்:—'அச்சக்கிளவிக்கு" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் வேற்றுமைமயக்கமாமாறுகூறி, "அன்னபிறவும்" என்பதனாற் புறனடையுங் கூறிமுடித்து, பின்னர் உருபுதொடர்ந்தடுக்கு தலுமொருமயக்கமாகலின், அதன்கட்படுமிலக்கணம் "உருபு தொடர்ந்தடுக்கிய" என்பதனாற்கூறினார். பின்னர் "இறுதியு மிடையும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அங்ஙனமுருபு தொடர்ந தடுக்கும்வழி "அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்கும்" என்றாற்போல இறுதியுமிடையு முருபுவிரிந்தே நிற்றலை நீக்கார் வடநூலாரெனப் பிறர்மதங்கூறி, "பிறிதுபிறிது" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் றமிழ்நடையின் அவ்வாறு நியம மின்றி "அரிக்கும் பிரமற்கு மல்லாத தேவர்கட்குந்—தெரிக் கும் படித்தன்றி நின்றசிவம்," "கிழவன் றன்னொடுங்கிழத்தி தன்னொடு—நற்றாய் கூறன் முற்றத் தோன்றாது" என இறுதி யுமிடையு முருபேற்றலும் "அருமந்த தேவ ரயன்றிருமாற் கரியசிவம்" "ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு— கண்டோர் மொழிதல் கண்டதென்ப." என இடையிற்றொக இறுதியினுருபுவருதலும் நெறிபட வழங்கிய வழக்கைச் சார்ந்து வருதலான் வழுவாகாவென்றோதி, உருபு தொகு மாறதிகாரப்பட்டமையாற் றொகாநிலைச் சொற்களினுருபு தொகுங்காற்படுமுறைமை "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தாலோதினார். இனியிவ்வாறன்றி "இறுதியுமிடை யும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குக் கடந்தானிலத்தை நிலத் தைக் கடந்தான் என வேற்றுமைத்தொடரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடைநிலத்தும் உருபுநிலவுதலை வரையாரென்றுரைப்

பின்; "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா—றீறுபெயர்க்காகு மியற்கையலென்ப." என்பதனால் வேற்றுமைத் தொடரின் பாண்டுப் பெயர் நின்றதாண்டுப் பெயரிறுதியினுருபு நிற்கு மென்பது தானே பெறப்படுதலின், இச்சூத்திரம் வெற் றெனத் தொடுத்தலாய் முடியுமென்க. "கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியாது" என்றதனாற் பெறப்படுவதனையே "வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர்நிலையே." என்பதனானுங் கூறினார்க்கு இதுவுங் கூறவமையும் பிறவெனின்;—பிருண்டுக் கூறுமாறுபோல வேற்றுமையுருபென்றமையானும், ஆற னுருபிறுதியிற்றொகின் "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திர விதியோடு முரணுதலானும், கூறியது கூறலாகலானும், "வேற்றுமை வழிய பெயர் புணர் நிலையே." என்பதற்கது பொருளன்மையின், அமையாதென்க. மற்றென்னையோ அதற்குப் பொருளெனின்;—நால்வகைச் சொற்களும் இரு வழியும் புணருமென மேலெய்தியதனை யொருமருங்கு மறுத்துப் பெயர்ச்சொற்புணருநிலையே வேற்றுமைவழிய வாம் என்பது பொருளெனக் கொள்க. ஏகாரம் பிரிநிலை யென்க. எனவே ஏனை வினைச்சொன்முதலிய மூன்றும் அல் வழியவாவனவன்றி வேற்றுமைவழிய வாகாவெனவும், பெயர்ச்சொற்களிருவழியவுமாமெனவுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்ஙனஞ் செம்பொருள் கொள்ளமாட்டாதார் பெயர்வழிய வெனமாறி அவற்றுடனென வருவித்துப் புணர்நிலையென்ப தனையும் வெற்றெனத்தொடுத்தலாக்கிக் கூறியது கூறவென் னுங் குற்றம்படவிடர்ப்பட்டுப் பொருளுரைத்தார். இவ் வாறே யாண்டு முறைசெய்தலவரியல்பென்க. "சூத்திரந் தானே—யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி—நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க—யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே." என்ற ஆசிரியர்தாமே அங்ஙனம் பொருள்விளங்

காது நாடியுய்த்துணரவைத்துச் சூத்திரஞ்செய்ய ரென வுணர்க. ஏனைச்சூத்திரங்களுமிவ்வாறே. செம்பொருள்படு மாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க. "பிறிதுபிறிதேற்ற லும்" என்பதற்குரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோருரைத்தவை போலியுரையென்பது மேற்கூறினும்.

அற்றேலஃதாக; "ஐயுங்கண்ணும்" என்னுஞ் சூத்திரர் தொகாநிலைச் சொற்களினுருபு தொகுங்காற் படுமுறைமை யுணர்த்துதற் கெழுந்ததென்றதென்னை? உருபுதொக்கன வெல்லாந்தொகைச் சொல்லெனப்படுமாலோவெனின்;— அற்றன்று. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான், அறங் கறக்கும், வரைபாய்ந்தான், குன்றத்திருந்தான் என்பவற்றுள் உருபு தொக்கனவாயினும், வினையொடு முடிதலின், "எல்லாத் தொகையு மொருசொன்னடைய." என்னுந்தொகையிலக்க ணம் பெறாது பக்கிசைத்தலான், இவை தொகாநிலையேயா மென்க. செய்தான்பொருள், இருந்தான்மாடத்து என்பவற் றைத் தொகாநிலைச்சொல்லெனக் கொண்டமையாற் சேனா வரையர்க்குமிதுவே கருத்துப்போலுமென்க. நிலங்கடந்தான், நாய்கோட்பட்டான் என்பன ஒரு சொன்னீர்மையவென் பார்க்கு நிலத்தைக்கடந்தான், நாயாற்கோட்பட்டான் என்ப வற்றோடிவற்றிடை வேற்றுமையின்மையின், அவையுந் தொகைச்சொல்லாவான் செல்லுமாறறிக.

அற்றேல், "பெயரி னாகிய தொகையும்" என்றவும்மை யாற் பெயரொடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென்பது பெறப்படுமாலோவெனின்;—"அவ்வமுரிய" என்பதற்கே லாமையானும், வடநூலோடு மாறுகோடலானும், அவ்வும் மைக்கது பொருளன்று. மற்றென்னைபொருளெனின்; விகுதி யினாகிய பெயருமுள அவையுமுரியவென்பது பொருளெனக்

கொள்க. வடமொழியுள் உபசர்க்கத்தோடு வினைதொக்க தொகையுமுளவென யோகவிபாகத்தாற்கொண்டது, வேதத் துளிசைபற்றி யொரோவழியவ்வாறு கொள்ளவேண்டுதலா னென்க. அற்றேல், வேற்றுமைத்தொகைக்கணுருபு தொகு மென்பதியாண்டுப் பெறுதுமென்பாரை உவமத்தொகைக் கணுவமவுருபு தொகுதல் யாண்டுப் பெற்றீரெனக் கடாவி மறுக்க. தொகை யெனவே, உருபுதொகுதலுந்தானே போதரும்.

'என்ப'

இனி என்பவென்பது பகரவீற்றுப் பலரறிசொல்.

அற்றேல், என்பவென்னும் அகரவீற்றுப் பலவறிசொல் லோடு இதனிடைவேற்றுமை யாதோவெனின்:—அகரவீறு என்பன என்பவென்றாற்போல அன்பெற்றும் பெறாதும், இடைநிலைவகையாற் காலங்காட்டி. முக்காலத்தினும் வரும். பகரவீறு அவ்வாறன்றி ஈற்றுவகையானெதிர்காலங்காட்டி, முதனிலையுமீறுமாகவே பகுக்கப்பட்டு வரும். இவை தம்முள் வேற்றுமையென்க.

அற்றேலஃதாக; எழுத்தெனப்படுமென்றல் முக்காலத் திலுமொத்தியல்வதாகலின், "முந்நிலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை" என்னுஞ் சூத்திரவிதிபற்றி நிகழ்காலப்பொதுச் சொல்லாற்கூறல்வேண்டும்; அன்றித் தொல்லாசிரியர் கூறியீ டென்னுங்கருத்துவகையாற் கூறினும், இறந்தகாலத்தாற் கூறவமையும்; அவ்வாறன்றி என்பவெனவெதிர்காலத்தாற் கிளந்தவாறென்னையெனின்;—நன்று வினாயினாய். "முந்நிலைக் காலமுந்தோன்று மியற்கை" என்னுஞ் சூத்திரம் வடமொழி மதம்பற்றிக் கூறினார், தந்துணிபுரைத்தலன்று, இறப்பினு நிகழ்வினுமுண்மை நிகழ்ச்சியானறியக் கிடத்தலின் எதிர்

காலத்தினுமுளதாக வுணர்ந்தன்றி முக்காலத்தினு நிலைபே றுடைமையுணர்ச்சி கூடாமையின். அதுபற்றி எதிர்காலச் சொல்லாற்கிளத்தல் தமிழ்நடையென்பதாசிரியர் துணிபென் றற்கு எழுத்தெனப்படுப வகரமுதனகரவிறுவாய் முப்பஃ தென்ப என்றாற்போல யாண்டு முடம்பொடு புணர்த்து விதித்ததே சான்றாதலறிக. "முந்நிலைக்காலமும்" என்பது பற்றி ஆசிரியர் நிகழ்காலச் சொல்லானேரிடத்துங்கிளவாமை யுமறிக. அற்றேல், வடமொழிவழக்கொடு மாறுகொள்ளு மாலோவெனின்;—அறியாது கடாயினாய். ஒருமொழியுள் ளுந் தேயவேற்றுமைபற்றி வேறுவேறு வழங்குதலியல் பாதலின், இன்னோரன்னவை மாறுகோளல்லவென்க.

'நூலோர்'

நூலோரென்பது சொல்லெச்சம்.

அற்றேல், பொருளுணர்ந்த பின்னர்ச் சொல்வருவித்தல் கூடாது, பொருளுணர்ந்த பின்னர்ச் சொல்வருவித்தலாற் பெறப்படுவதோர் பயனில்லை, ஆதலாற் சொல்லெச்சம் வரு வித்தல்வேண்டாம் பிறவெனின்;—சொற்றொடருணர்ச்சி சொல்லானன்றிப் பெறப்படாமையின், ஒருதலையான் வேண்டு மென்க.

என்ப + சார்ந்து = 'என்பசார்ந்து'

என்பசார்ந்தென்னு நிலையாத்தொடர் "உயிரீ றாகிய வுயர்திணைப் பெயரும்" என்ற சூத்திரத்திலேசானே இயல் பாய் முடிந்தது.

"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத் துச் சூத்திரங்களாற் பெறப்படுதலின், ஈண்டுச் சார்ச்சிக்குச் செயப்படுபொருள் கூறாராயினார்.

‘சார்ந்துவரல்’

சார்ந்துவரலென்புழிச் சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் வரலென்னுந்தொழிற்பெயரின் வாவென்னுமுதனிலையோடு முடிந்தது.

“வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பும்” என்புழி ஆண்டுவினையென்றது முதனிலையுரிச்சொல்லேயாகலின், விகுதி யெவ்வாற்றான் வரினும் அதுபற்றி யாராய்ச்சி வேண் டாவெனக்கொள்க. “எதிர்மறுத்து மொழியினும் பொரு ணிலை திரியா” என்றதூஉமிக்கருத்தேபற்றி யென்பது. இன்னும் வினையெச்சமுடிபுவேறுபாடுகளெல்லாம் பாயிர விருத்தியுளுரைத்தாம், கடைப்பிடித்துக்கொள்க.

வரன் + மரபு = ‘வரன்மரபு’

வரன்மரபென்புழி “மெல்லெழுத்தியையின்” என்றத ளுல் லகாரம் னகாரமாயிற்று.

‘மரபின்மூன்று’

மரபின்மூன்றென்பது “மெய்பெற” என்றதனுனே சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வந்தது.

மரபினவென்பது பாடமாயின், மரபினையுடையனவாகிய மூன்றெனவுரைக்க. மரபினவென்பது மரபென்னும் பண் படியாகத் தோன்றிய பெயர்.

அற்றேல், வினைக்குறிப்போடிதனிடை வேற்றுமை யாதோவெனின்;—வினைக்குறிப்புச் சொல்லெல்லாம் தெரி நிலைவினைபோல முதனிலையிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். பெயர்ச்சொல் அவ்வாறன்றி விகுதியிற்பொருள் சிறந்து நிற்கும். உண்டான் சாத்தன், கரியான்சாத்தன் என்புழி

வினைச்சொற்கள் முதனிலையிற் பொருள் சிறத்தலின், விகுதிப் பொருள் வேறு விளக்குதற்குச் சாத்தனென்னும்பெயர் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டது. இக்கருத்தேபற்றி ஆசிரியர் "எத்திறத் தானும் பெயர்முடிபினவே" என்றார். இனி உண்டான், கரியானென்னும் பெயர்ச்சொற்கள் விகுதியிற்பொருள்சிறத்தலின், அப்பொருளை விளக்குதற்கு வேறோர்பெயர் வேண்டாது, உண்டான்வந்தான், உண்டானைக்கொணா, கரியான்வந்தான், கரியானைக்கொணா எனத் தாமே யெழுவாயாய்ப் பயனிலையேற்றும், ஐமுதலியவுருபுகளேற்றும் நின்றன.

எல்லாச்சொற்களையுங் கூறுங்காற் பொருள்சிறக்குமிடத்தெழுத்தினையெடுத்தும், அயலெழுத்தினை நலிந்தும், ஏனையெழுத்துக்களைப் படுத்துங்கூறுக. எடுத்தல்படுத்தன் முதலிய வோசைகளும் எழுத்துச்சாரியையும் இன்னோரன்ன பிறவுந் தனித்தியங்குமாற்றலுடைய வுயிர்க்கேயன்றி அவ்வாற்றலில்லாத மெய்க்கில்லையெனவுணர்க.

'னகரவிறுவாய்' 'வகாரமிசையும்' 'வஃகான்மெய்கெட' என்புழி வருவன மெய்யையியக்க வந்த அகரத்தின்சாரியையெனக்கொள்க.

இச்சொல்லியல்புணராது, எழுத்தொப்புமையான் மயங்கி, வினைவினைக்குறிப்புமுற்றுக்களே ஓசைவேறுபாட்டாற் பெயராமென்பாருமுளர். ஒருகாரணமின்றி யோசைவேறுபடுதல் பொருந்தாது. பெயராயவாற்றுலோசை வேறுபட்டதெனின், ஓசைவேறுபட்டவாற்றாற் பெயராயிற்றுப் பெயராயவாற்றாலோசை வேறுபட்டதென ஒன்றனையொன்றுபற்றுதலென்னுங் குற்றமாமெனவொழிக. பொருணிலைவேறுபாட்டாற் சொல்லும் வேறெனவே கொள்க. அங்ஙனமாயினும், சொற்

சுருங்குதற்பொருட்டு எழுத்தொகுப்புமைபற்றிப் பலபொரு ளொருசொல்லென்ப. நடந்தான், குழையானென்னும் வினை வினைக்குறிப்பு முற்றுச்சொற்களும் வேறு, நடந்தான், குழை யானென்னும் பெயர்ச்சொற்களும் வேறென்பதே ஆசிரியர் கருத்தாதல், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்றற்றொடக் கத்துச் சூத்திரங்களை வினையியலுட்கூறாது பெயரியலுட் கூறியவாற்றானும், "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே—வினைப்பெய ருடைப்பெயர்" என வினைப்பெயரை யிவற்றுடனெண்ணலானுமறிக. சேனாவரையர்க்கு மிதுவே கருத்தாதல் "நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்" என்னுஞ் சூத்திரத் துள் "வினைப்பெயர் வருவார் செல்வார் என்பன. தச்சன் கொல்லன் என்பனவுமவை" எனக் காட்டிய வுதாரணங்க ளானும், "பெயர்நிலைக் கிளவி காலந் தோன்றா" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் "உண்டான் தின்றான் என்னுந் தொடக் கத்துப் படுத்துச்சொல்லப் படுந்தொழிற்பெயர் வினைச்சொற் போலத் திணையும் பாலுங் காலமுமுதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலியவீற்றவாய் வருதலிற்றொழினிலையொட்டு மென்றார். ஒட்டுமென்பதுவமச்சொல்" என்னுமுரையானு மறிக. வினைச்சொற்போலவெனவே இவை வேறுசொல் லென்பது பெறப்பட்டது. பண்படியாக வரும்பெயர் பண்புப்பெயரென்றாற்போல வினையடியாக வரும் பெயர் வினைப்பெயரென்பதே சேனாவரையர்க்குங் கருத்து.

வடநூலார் முதனிலையைப் பிரகிருதியெனவும், விகுதி இடைநிலை வேற்றுமையுருபுகளைப் பிரத்தியயமெனவும், அவற்றுட் பெயர் முதனிலையைப் பிராதிபதிகமெனவும், வினைமுதனிலையைத் தாதுவெனவும், பெயர்விகுதியைத் தத்திதமெனவும், வினைமுதனிலைமேல்வரும் பெயர்விகுதி யைக் கிருத்து எனவும், வினைமுற்றுவிகுதியைத் திங்கெனவும்,

வேற்றுமையுருபுகளைச் சுப்பெனவும், இடைநிலையை விகரணி யெனவும் கூறுப. வடமொழி வினைச்சொற்களுள் விகுதியே காலங்காட்டுமாகலின், இடைநிலை வினைமுதற்பொருண்மை முதலியனபற்றி வரும் வினைக்குறிப்பு வடமொழிக்கின்று. இவையெல்லாமுதனிலையுமீறுமாகப் பகுக்கப்படுதல்பற்றிப் பின்னுள்ளோரிவற்றைப் பகுபதமெனப் பெயரிட்டு வழங்குப.

இனி "யாரு மில்லை தானே கள்வன்" என்பதனுட் 'கால' வென்பது மரபினவென்பதும் மரபினையுடையவெனப் பெயரெச்சவினைக்குறிப்புச் சொல்லென்றலுமொன்று. அற்றேல், காலவென்புழி அகரம்பால்காட்டுமீறென்றுறப்படுமிழுக் கென்னையெனின்; — அஃதுண்டென்னு மொருமைச்சொற் கொண்டு முடிதலிற்பால்வழுவாய் முடியுமென்க. இவ்வுண் டென்னுஞ்சொல் ஐம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவன்றோ வெனின்; — அறியாதுகடாயினாய் உளன், உளள், உளர் என்பனபோலக் குறிப்புணர்த்தி இன்றென்பதற்கு மறுதலை யாய் அஃறிணையொருமைக்குரிய டுவ்விகுதி பெற்று நிற்கும் உண்டென்னுஞ் சொல்லும் வேறே, இல்லென்பதற்கு மறுதலையாய் உண்மைத்தன்மையுணர்த்தி வேறு, இல், யார், எவன் என்பனபோல விகுதியின்றிப் பொதுச்சொல்லாயே நிற்குமுண்டென்னுஞ்சொல்லும் வேறேயெனக் கொள்க. இது யாரென வகரங்கெட்டு நிற்கும் பலரறிசொல்லும் வேறே, யாரென்னும் வினாவினைக்குறிப்பும் வேறேயாமாறு போலக் கொள்க. "தினைத்தா ளன்ன சிறுபசுங் கால— வொழுகுநீ ராரல் பார்க்கும்—குருகுமுண்டு" என்புழி உண் டென்பது குறிப்புணர்த்தி நிற்றலின், அஃதொருமைச் சொல்லேயாமெனவுணர்க. அற்றேல், காலகுருகென்பது பன்மையொருமை மயக்கமெனக் கோடுமெனின்; — அற்

றன்று, "மாடமதா வார்சடைய வள்ளலையு மொக்கும்" என வுயர்திணைக்கண்ணும் பயின்று வருதலின், ஒரு காரண மின்றித் திணை மயங்குதல் பொருந்தாமையின், இன்னோ ரன்னவையெல்லாம் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பேயாமென்க.

'மூன்று'

இனி மூன்றொன்பதாகுபெயரான் புததொகையுடைய வறறையுணர்த்திற்று இது "கிளந்தவல்ல" என்னுமாகு பெயர்ப் புறனடையாற்கொள்க. இதனை யாகுபெயரன்றென் பாருமுளர் நெல்லையளந்தும் பார்த்தும் பொன்னை நிறுத்தும் பார்த்துமன்றி அவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடியென்று அளவும் நிறையுமாகிய பெயர் கூறப்படாமைபோலப் பத்துப் பொன்னையுமெண்ணிப் பார்த்தன்றி அவற்றிற்குப் பத்தென் னும் பெயர் கூறப்படாமையானும், "ஆறறியந்தணர்" என்புழி ஆறென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப் பண்பினையுடையவங்கத்தினையுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நிற்கு மெனக்கூறிய நச்சினார்க்கினியார்க்கு என்னும்பெய ராகு பெயராதற்கேலாதென்றது கருத்தன்றுகலானும், உரை யாசிரியர்க்குமிவற்றையாகுபெயரென்றலேகருத்தாகலானும், எண்ணுப்பெயரு மெண்ணப்படும்பொருளையுணர்த்தும்வழி யாகுபெயரேயாமென்க இன்னுமுயர்திணைக்கண் மூவரென விகுதி நின்றே பொருளையுணர்த்துதலான், அல்லுழியாகு பெயராயே நின்று பொருளையுணர்த்துமெனவுணர்க. இன்னோ ரன்னவற்றிற்கெல்லாம் வடநூலார் விகுதிநின்று கெட்ட தென்பர்.

அல் + அம் + கடை = 'அலங்கடை.

இனி அல் கடையென்னுங்கடையீற்றுவினை யெச்சக் குறிப்புச்சொல் அம்முப்பெற்று அலங்கடையென நின்றது.

ஏகாரம் ஈற்றசை

இன்னமை பிரிக்கிற்பெருகுமாகலி னமைக.

பொருளிலையொருவகையாற் காட்டப்பட்டது

குற்றியலுகரமுதலியவற்றிற்குச் சார்பு "குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்றற்றொடக்கத்து வருஞ் சூத்திரங் களா னுணர்க. இவை மொழிக்கட்படுத்துக்காட்டவேண்டு தலின், ஈண்டுவையாது மொழிமரபில் வைத்தார். அற்றேல், மயங்கச் சூத்திரங்களு மாண்டுவைக்கவெனின்:—அற்றன்று: "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்" "உயிர்ஔ வெஞ்சிய விறுதி யாகும்" என்பனபோல இடைபெயவருமென்றது இவ்வெழுத்திற்கிவ்வெழுத்து நட்பு அல்லன பகையென்னுந் துணையானே கருவிசெய்தலின், இவையீண்டே வைக்கப் பட்டன. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. ஆசிரியர் நட்பெழுத்துப் பகையெழுத்தாமாறீண் டுக்கூறியினமாமாறு பிறப்பியலாற்கூறுவர். அற்றேல், பிறப் பியலை நான்மரபிற் கூறுகவெனின்:—பிறவி கூறியின மடைக்கவேண்டுதலானும், விரிவுடைமையானும், வேறோ ரோத்தாகக் கூறினரென்பது. அற்றேல், பிறப்பியலை நான்மரபின்சார வைக்கவெனின்:—அற்றன்று: மொழி மரபிற்கூறும் விதியெல்லாம் நான்மரபினொழிபாகலான், அஃததன் பின்னர்வைத்துப் பிறப்பியலவற்றின்பின் வைக்கப் பட்டது.

மொழிமரபிற்கூறும் விதிகள் நான்மரபினொழிபா மாறு:—"குற்றிய லிகர நிற்றல் வேண்டும்" என்பது முதல் "உருவினு மிசையினும்" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் 'அவை தாம்' என்பதனொழிபு. "முன்றிசை" "ஐஔ" இரண்டும்

"நீட்டம்" என்பதனொழிபு. "நெட்டெழுத்தேழே" என்பது "அவற்றுள் அஇஉ" "ஆஈஊ" என்பவற்றினொழிபு. மொழியாக்கம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஓரெழுத்தொரு மொழியென்பது முடன்கூறினார். "மெய்யினியக்கம்" என்பது "னகார விறுவாய்" என்பதனொழிபு "தம்மியல் கிளப்பின்" என்பது முதல் "மகரத்தொடர் மொழி" என்னுஞ் சூத்திரங்காறும் மயக்கச்சூத்திர வொழிபெனக் காண்க. இதனை விரிப்பிற்பெருகும், உய்த்துணர்ந்துமைத் துக் கொள்க

தொல்காப்பியமுதற்சூத்திரவிருத்தி

ஒருவகையான்முடிந்தது.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதி துணை.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி

பாயிரம்

முன்னர்ப் பாயிரத்தை வைத்து இது பாயிரமென் றுரைத்துப் பின்னர் அதுகேட்ட மாணாக்கர்க்கு நூலுரைப் பான்றொடங்கினார் இப்பாயிரமுரைக்க வேண்டுவதென்னை யென்னுங்கடா நிகழ்தற்கிடனுளதாய வழி, இவ்விவ் வேதுக் களான் முன்னர்ப் பாயிரமுரைக்கவேண்டுமென்றிறுத்த லமையும். அவ்வாறோரியையுமின்றித் "திருவிளங்கிய மாநகர" முதலாக வெடுத்துரைக்குமுத்தரஞ் செப்புவழுவு மற்றொன்று விரித்தலுமாய் முடியுமென்க. இவ்வாறு தொல்லாசிரியருரையாமையுங் காண்க. 'கங்கையாடிப் போந்தே னொருபிடி சோறுதம்மின்' எனக் கடாவின்றியுஞ் செப்பு நிகழ்ந்ததாலெனின்:—கொடுப்போன்பாலேற்போன் சென்றுழி, அவன் யாண்டுவந்தாயெனக் கடாவாதாயினும், கடா நிகழ்தற்கிடமுண்மையின், அதுவும் வினாயபொருளை பறிவுறுத்தலேயாமென்க. அங்ஙனங்கொள்ளாக்காற் செப் பிலக்கணம் பொருந்தாமையறிக. வடநூலாரும் மேற்கோள் முன்னர்க் கூறியே பின்னர் ஏது முதலிய நான்குறுப்பும் ஒன்றன்பின்னொன்றியைபுபடக் கூறுமாறறிக. பரிமேலழகர் உரையாளர் பாயிரமியம்புதல் கடனென்பதுபற்றி "இந்திரன் முதலிய" முதலாகச் சிறப்புப்பாயிரமே யுரையாற்கூறினார். இதுநிற்க.

அவயவமாகிய பாயிரத்துள் அவயவியாகிய நூலடங்காதென்றார், அவற்றியல்புணராமையின். அன்றியுமாசிரியர் தொல்காப்பியனார் நூலினியல்பு மரபியலுட்கூறினார். "மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானும்" எனவும் "ஒத்துப் படல மென்னு முறுப்பின்" எனவுங்கிளந்தெடுத்தோதலின், அஃதவயவமென்ப தவரறிந்திலர்போலும். இன்னும் "நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத்தடக்கி" என்பதனைத் தழீஇயினாராகலின், நூலியல்பு பாயிரத்துளடங்காதென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்றென மறுக்க

சிறப்புப்பாயிரத்துள் ஆக்கியோன்பெயர் முதலியவற்றிற்கெடுத்துக்காட்டினவற்றுட் சில பொருந்தாமை தொல்காப்பியப் பாயிரவிருத்தியில் விரித்துரைத்தாம், ஆண்டுக் காண்க

பாயிரமுற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம்

எழுத்தியல்

எழுத்ததிகாரமென்புழி அதிகாரம முறைமையென்றார். அதிகாரமென்னும் வடசொற்கு அது பொருளன்மை தொல்காப்பியவிருத்தியிற் கூறியவாற்றானறிக.

1. "மலைமகளொருபால்"

மலைமகளென்பது மலையுமகளெனவும் அமங்கலப்பொருடந்து "தொகையார் பொருள் பலவாய்த் தோன்ற"லின் மலையென்பதும், பொருளதிகாரத்துள் "உமையுரு வுருமடுத்து" என்னுஞ் சூத்திரத்துள் ஏனையவற்றிற்கு மேற்குமாறு மலைமகளொருபாலென்னுஞ் சூத்திரத்திற்குரைத்தாங்குப் பொருள் விரித்துரைத்துக்கொள்க வென்றமையின் ஈண்டு மலைமகளொருபான் மணந்தென்றது இந்நூனின்று நிலவுதல்வேண்டியென்றார்க்கு ஆண்டிற்கு மறுதலையாக உமையுருவுருமடுத்தென்றது இந்நூனின்று நிலவாதிறுதல் வேண்டியெனப் பொருடருதலின் மலைமகளொருபான் மணந்தென்பதும், உறுபொருண்முதலிய வெல்லாவற்றிற்குமுரிய வேந்தனை உல்குபொருட்குரிய வேந்தனென்றல் அவனிறைமைக் கேலாதவாறுபோல ஐந்தொழிற்கு முரிய தலைவனை உலகளித்ததலைவனென்பது தலையன்மையிற் றலைவனென்னும் பெயர்க்கேலாமையின் உலகளித்தவென்பதும், உலகளித்த வென்றமையாற் றலைவனென்பதும், "வில்வணக்கந்தீங்கு குறித்தமை யான்" எனவும் "முதிர்தலை வணங்கி" எனவும் "வணங்குநுண் மருங்குல்" எனவும் வணங்குதற்கு வளைவே பொருளாகக் கோடலிற் றலையின் வினையாகிய இறைஞ்சு தலையேயுணர்த்துமென்பதுபற்றிச் சொல்வணக்கமென்பது

சொல்லாகிய வணக்கமெனப் பொருளுரையாது ஒப்புமை பற்றிக் கூறினமை தோன்றப் பரிமேலழகர் "சொல்லினது வணக்கம்" எனக்கூறினமையானும், "வணங்கிய வாயினராத லரிது" என்பது "பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது" என்றும் "பணிந்தமொழிபணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி" என்றுங் கூறினமையானும, "மனமொழி மெய் களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே" என்புழியும் ஒப்புமைபற்றிக் கூறியதேயாமாகலானும், "தாளை வணங்காத்தலை" எனவும் "அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாத வழி" எனவுங் கிளந்தோதுதலானும், வணங்குதல் சிறப்பு வினையாவதல்லது பொதுவினையாகாமையின் வணங்கி யென் பதும், அவ்வப்பயன்குறித்து வாராமையறிக. இவ்வாறு மேலுஞ்சொற்றொறுமுள்ள குற்றங்களைக்கூறின், விரியுமென் றொழிக.

2. "எண்பெயர் முறைபிறப்பு"

எண்ணுதற்கும் பெயர் கருவியாகலின், அதனை முற் கூறுதது முறையன்று. எண்ணுமுறையும் போல்வனவற்றால் ஒருபயனின்மையின், அவற்றை வகையுட்சேர்க்குங் கருவி செய்தல் பயனில் கூற்றாமாறறிக.

போலியெழுதநெ வொன்றில்லையென்பது தொல் காப்பிய முதற்சூத்திர விருத்தியுட்காண்க.

4. "உயிரு முடம்பும்"

சுருங்கச்சொல்லு நூற்கண் ஒருங்கவிதியுமோரிடத்தும் கூறிப் பலவிடத்துணர்ந்துகொள்ளும்படி சூத்திரஞ்செய்தலே மரபு. அவ்வாறன்றி உயிரீராறு மெய்ம்மூவாறென்னுந் தொகைகளை எண்ணுச்சூத்திரத்தும் பெயர்ச்சூத்திரத்தும் வேறுவேறு கூறன்மிகையாமென்க.

5. "குற்றியலிகரங் குற்றியலுகரம்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் சார்பெழுத்து மூன்றே யென வரையறுத்திருப்பவும், தாமவரினு நுண்ணறிவுடையார் போன்று, நன்னூலார் கூறியசொற்பற்றிச் சிலமுதலெழுத் துக்களையும் அம்மூன்றனோடு கூட்டிச் சார்பெழுத்தெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்தியில் விரித்துக் காட்டினும், ஆண்டுக்காண்க. முதலெழுத்துக்களே தம்மோடு தஞ்சார்ந்தும் இடஞ்சார்ந்தும் பற்றுக்கோடு சார்ந்தும் வருதலாற் சார்பெழுத்தெனக் காரணக்குறியாயிற்றெனின்,-- அஃதாய்தத்திற்குப் பொருந்தாமையின் அவ்வியாத்திக்குற்ற மும், ஆல் கால் என்பன தம்மோடு தாஞ்சார்ந்துவருதலின் அதிவியாத்திக்குற்றமுமாமாறு காண்க

இடவேற்றுமையாற் குற்றியலுகர முப்பத்தாறுதல் சாலுமென்பதும் விருத்தியுட்காட்டினும்.

6. "அகரமுதல"

நன்னூலார் மொழிமுதற்கட் சுட்டுப் பொருளுணர்த்தி வரினல்லது சுட்டெழுத்தாகாவென்பார் "தனிவரிற்சுட்டு" என்றார் தாமுமவ்வாறுகூறாது, எவ்வாறு வரினுஞ் சுட் டெழுத்தாமென்று பொருள்பட வாளா "மொழிமுதல்வரிற் சுட்டு" என்றதுவுமன்றி, அவர் கருத்தறியாது குற்றமுங் கூறினார்.

8. "தோற்றமளவு"

இது பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

9. "உயிருழப்பு"

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறும்" என்புழிப் போலச் செய்யுளின்பம்படத் "தலையினு மிடற்றினு நெஞ்

சினு நிலைஇ" எனச் சூத்திரஞ் செய்தவாசிரியர் கருத்தை நோக்காது, அதுவே முறையாகக் கொண்டார். சைவாகமங் களின் உந்தியினின்றெழுந்த நாதம் நெஞ்சின்கட்பைசந்தி யாய்க் கண்டத்தின்கண் மத்திமையாய் நின்று பின்னர் வைக ரியாய் வெளிப்படுமென்றதனையல்லது இவர் கூறிய முறை யாற் பிறக்குமென்றமையானும், பிறவாற்றானும், அது முறையன்மையறிக

11. அவற்றுண்—முயற்சியுள்

நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாகிய பல் அண்பல்லென் றார். பல் நாவிளிம்பணுகுதற்குக் காரணமாயின், அணுகு தற்குச் செயப்படுபொருள் யாதென்பார்க்கு விடையின்மை யறிக.

16. "நெடிலோடாய்தம்"

நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடைத் தொடர் மொழி யென்றது "நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை தொடர்மொழி" என இவை யெழுவாயாகவும் தொடரென்ப திவற்றின் பயனிலையாகவுங்கூறி, பதவுரையுள்ளுமிவ்வாறே யுரைத்தார். உரைக்கவே, இவ்வைந்துந் தொடரப்படுவது உகரப்பற்றுக் கோடாகிய ஈற்றுவல்லெழுத்தொன்றுமே யன்றிச் சொன்முழுதுமன்மையின், இவற்றின்மேற் பிற தொடரவும் பெறுமெனக்கூறுவிடின், இவ்வைவகையெழுத்து மீற்றெழுத்துங் கூடியே ஒருமொழியாய் நிற்குமெனவும் பட்டு, அது இது வென்றற்றொடக்கத்தனவுங் குற்றியலுகர மாயான் செல்லுமாறறிக. ஆறன்பகுதியாகிய முப்பத் தெட்டுந்தொடரவேண்டுமென்னும் யாப்புறவின்றி ஏற்ற பெற்றி தொடருமெனக் கொள்க என்றுரையாது, வன்மை யெனப் பொதுப்படக் கூறுதலான், ஆறனையுந் தொடர

வேண்டுமென்னும் யாப்புறவில்லையெனத் தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார்.

வழிடங்கொண்டார்க்குப் பிண்ணாக்குச் சுண்ணாம்பு என்றாற்போல்வனவும் ஆய்தந்தொடர்ந்தனவும் அடங்குமென்பதும் பிறவும் விருத்தியுட் காண்க.

17. "குறியதன் முன்னர்"

அஃகி இலகு எனக் குறிலிணைக்கீழ் ஒற்றில்வழியொற்றாய் வருவனவுப ஆய்தமேயாதலானும், இன்னமுத லெழுத்தைச் சார்ந்து தோன்றுமென நியமித்தவாறு தோன்றுதலே சார்பெழுத்திற் கிலக்கணமாதலானும், ஏனையவெல்லாம் எவ்வாற்றான் வரினுங் குறியவிதியிற் பிறழ்ந்து வாராமையானும், ஆய்தங்குறிலிணைக்கீழ் வாராதென்றல் பொருந்தா தென மறுக்க. அஃகாமை அஃகுதல் என வல்லாறன்கீழ்ப் பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஒன்பஃது ஒருபஃது எனக் குறியதன்மேற்பிறவெழுத்துக்கள் வரினும், ஆய்தங்குறில் வலிநடுவணதேயாமென்பார், "குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி—யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன்மிசைத்தே" என்றாசிரியர் தொல்காப்பியனாருமென்க.

18. "புள்ளியில்லா"

உயிர்த்தலென்பதற்கு ஒலித்தலெனப் பொருளுரைத்தார். முன்னுருவாகியும் உருவுதிரிந்துமுயிர்த்தல் வரிவடிவிற்கல்லதொலிவடிவிற் கன்மையின், ஒலித்தலென்னும் பொருளேலாமையறிக.

19. "இசைகெடின்"

இதற்கு விருத்தியுட்காண்க.

21. "தற்சுட் டளபொழி"

மூவழியு நையு மென்றதனுன் ஐகாரமொழிக்கணன்றிக் குறுகாதென்பதுதானே பெறப்படுதலிற் றன்னைச்சுட்டுதற் கட் குறுகாதென்றலும், ஐகாரமளபெடுத்தல் மேற்கூறப் பட்டமையிற் றன்மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கு மளபெடைக் கட்குறுகுங் கொல்லோவென்னு மையமின்மையின் அள பெடுத்தற்கட்குறுகாதென்றலும், பயனில் கூற்றாமென்க.

ஐகாரமொழி முதற்கட்குறுகாமையும் ஔகாரக்குறுக்க மெனவொன்றின்மையும் விருத்தியுட்காண்க.

22. "லளமெய் திரிந்த"

திரிதல் யாண்டுப் பெற்றாலெனின் அதுவும் அதுவாத முகத்தா னீண்டேபெற்றாமென்றார். போன்ம் மருண்ம் என்பன பகுபதங்களாகலின், உரைத்தான் உயிர்த்தான் கற்பான் நிற்பான் என்பனபோல இவையும பகுபதவுறுப் பாறனுட் சந்திநோக்கி விகாரப்பட்டமை யுணர்ந்திலர் போலும். நடந்தாலென்புழி அவர்தாமே "இயல்பினும் விதியினும்" என்னும் புணரியற்சூத்திர விதியான் முடித்துக் காட்டியவாறுமறிக.

23. "தொல்லைவடிவின"

புள்ளியுந்தொல்லைவடிவேயாயினும் எகரஒகாரங்கட்கும் ஏகர ஓகாரங்கட்குந்தனிமெய்க்கும் உயிர்மெய்க்கும்வடிவொப் புமைகண்டு அவ்வொப்புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும் அவற்பொருட்டுறிற்குமுன்னோர் பின்னர்புள்ளியிட்டெழுது கவென்றாரென்னுங்கருத்தான் "ஆண்டெய்தும்" என்றார்க்கு, அகர ஆகாரங்கள்உகர ஊகாரங்கள்முதலியனவும்அத்தன்மைய

வாகலின், அவற்றிற்கும் வடிவொப்புமைகண்டு அவ்வொப் புமைமேல் வேற்றுமைசெய்யும்பொருட்டு அவற்றிற்கு முன் னோர் பின்னர்க் கீழ்விலங்கும் புள்ளிக்காலுமுதலியவிட் டெழுதுக வென்றாரென்னுங் கருத்தான் அவை கீழ்விலங்கு முதலியன பெறுமென்றோதாமை குன்றக்கூறலாமாகலின், நன்னூலார் கூறிய "ஆண்டெய்தும்" என்பதற்கு அது கருத்தன்றென்க. அங்ஙனங் கடாயினார்க்கு வேறிறுக்கு முறை யறியாமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினர். மேலுமிவ்வாறே நெகிழ்ந்து போவனவற்றை ஆண்டாண்டு விரிக்கிற்பெருகும், ஆகலினின்னோரன்னவற்றை விரிக்கின் றிலம்.

27. "ஐ ஔவலவொடு"

முதலாவனவிவை ஈறாவனவிவையென ஈண்டுக்கருவி செய்தது மேனிலைமொழியீறு வருமொழி முதலோடியையப் புணர்க்கும் பொருட்டன்றேயெனத் தாமுங்கூறினர். புணர்ச்சிக்கட்படுஞ்செய்கை எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாகக் கூறியதன்றித் தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கன்றாமன்றே. அதற் கேற்ப ஈண்டு நால்வகை மொழிக்கும் பொதுவாகக்கருவி செய்யாது தமிழ்மொழிமாத்திரைக்கே கருவிசெய்யிற் புணர்ச்சிக்கட்படுஞ் செய்கையுந் தமிழ்மொழி மாத்திரைக்கே விதித்தல்வேண்டும்; அவ்வாறன்றிப் பிரமகோட்டம் பிரமக் கோட்டம், வாசுதேவகோட்டம் வாசுதேவக்கோட்டம் என்றாற்போலப் பிறாண்டும் வடமொழியுதாரணங்களு மெடுத்துக்காட்டி, இடையுரிபோல வடமொழிக்குஞ் செய்கை யியம்பி, அவ்வியம்பிய கொளாதவற்றிற்கு "இடையுரி வட சொலி னியம்பிய கொளாதவும்" என்னுஞ்சூத்திரத்தாற் புறனடையுந் தாமுங் கூறுதலானுங், "திங்களு நாளு முந்து

கிளந் தன்ன" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் ஆசிரியர் தொல்காப் பியனார் வடமொழிப்புணர்ச்சியே சிறந்தெடுத்தோதுத லானும், அதற்கேற்ப ஈண்டெல்லாமொழிப்புணர்ச்சிக்குங் கருவிசெய்யாது தமிழ்மொழிப்புணர்ச்சி மாத்திரைக்கே கருவிசெய்தல் குன்றக்கூறலென்னுங் குற்றமாமென்க. அல்லதூஉம், "தம்பொறிகளால்பவனார் தாட்படுத்த பொறியே" எனவும் "பலர்கொல் யூபநட்ட வியன்களம் பலகொல்" எனவும் "முமலி தநத மனவுச்சூ லுடும்பின்" எனவும், பிறண்டுஞ் சான்றோரெல்லாம் இவற்றை மொழிக்கு முதலாக வெடுத்து நிலைமொழி வருமொழியாகப் புணர்த்து இவ்வாறு மொழிக்கு முதலாகாதவாரியச்சொற்களை அரத்தம் இரதி உலோபமென மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக்களோடு கூட்டிக் கூறுதலின், அதற்கேற்ப இவ்வெழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலாம் இவ்வெழுத்துக்கள் மொழிக்கு முத லாகாவென எல்லாமொழிக்கும் பொதுப்பட வரைந்தோதா மிடின், ஆரியச்சொற்கள் ரத்தம் ரதியென்றாற்போல வேண் டியவாறே மொழிக்கு முதலாகவெடுத்து நிலைமொழி வரு மொழியாகப் புணர்க்கப்பட்டு வழுவாமென்னுங் கருத்தானும், நன்னூலார் எல்லாமொழிக்கும் பொதுவாக மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக்களிவை ஆகாவெழுத்துக்களிவையென வரைந்து கருளிசெய்தார். இவரிவ்வியல்புணராமையிற் றமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார் "ஐ ஔவெனுமூன்றலங்கடை" என்பது முதலாக இவ்வெழுத்துக்களை மொழிக்கு முதலாகா வென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் விலக்கினமையின், இவ்வட மொழிகளுந் திசைச்சொற்களும் அக்காலத்திவ்வாறு தமி ழின்கட் பயின்றுவாராமை பெறுதும்.

ஈனமென்னும் பலபொருளொருசொற் றனித்து வருத லின்றி யாழக்களின்வழிச் சார்ந்து வருமாகலின், அக்கருத்

தானே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்" என்றார் அவ்வழக்கிறக்காலத்து வீழ்ந்தமையின் இக்காலத்துப புதியனபுணர்ந்தலான் வழங்குதற்கேற்ப, நன்னூலார் "சுட்டியா வெகர வினவழி" என்றார். இவரக்கருத்தறியாது தோன்றியவாறே குற்றங் கூறினார். அங்ஙனம் இங்ஙனமெனச் சார்ந்துவருவனவற்றிற்கு அங்கு இங்கு எனவுருப்பாய் வருவனவற்றை யெடுத்துக் காட்டி மறுத்தல் பொருந்தாமையறிக.

28. "ஆ வினுண மென"

குற்றுகரத்தைப் புணர்ச்சி வேறுபாட்டான் வேறெடுத் தோதினதாகக் கூறினார் அல்லுழியுயிரேயாமென்னுங் கருத்துப்போலும் அஃதாசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குக் கருததாயிற் குற்றியலுகரப் புணரியலை உயிர்மயங்கியலைச் சாரவைப்பர். அங்ஙனம் வையாது புள்ளிமயங்கியலின் பின்னர் வைத்தது இம்மயக்கம் வாராமைப்பொருட்டென்றே கொள்க. முதலெழுத்திற்குப் புணர்ச்சி கூறிப் பின்னர்ச் சார்பெழுத்திற்குப் புணர்ச்சி கூறவேண்டுதலின், அம்முறை பற்றிக் குற்றியலுகரப்புணரியலை உயிர்மயங்கியல் புள்ளி மயங்கியலின் பின்னர் வைத்தாரென முறைகூறவறியாது, நச்சினார்க்கினியார் மெய்யுயிரென்றவற்றுள் உயிரினது விகாரமாய் நின்ற குற்றியலுகரத்தை இருவழிக்கண்ணும் புணர்க்கின்றமையிற் புள்ளிமயங்கியலோடியை புடைத்தாயிற் றென்றார். உயிரினது விகாரமாயின் உயிர்மயங்கியலைச் சார வையாது புள்ளிமயங்கியலைச் சாரவைததன் முறை யன்மையின், அது பொருந்தாதென்க. ஆய்தத்தை யொரு நிமித்தம்பற்றி யொற்றின்பாற்படுப்பினும்பதினெட்டொற்று

ளடங்காதவாறுபோலக் குற்றியலிகரக் குற்றியலுகரங்களை யொருநிமித்தம்பற்றி உயிரின்பாற்படுப்பினும் பன்னிரண்டு யிருள்ளு மடங்காது வேறேயாமெனக் கொள்க.

29. "குற்றுயிரளபு"

ஈண்டுதாரணங்களுட் சிறிது பொருந்தாமை யுய்த்துணர்க. எழுத்து வேற்றுமையல்லது இடவேற்றுமைபற்றி யெண்ணலாகாதென மேலோதியவர் ஈண்டுமவ்வாறே உயிரீறு பன்னிரண்டெனவெழுத்து வேற்றுமைபற்றியெண்ணமறந்து இடவேற்றுமைபற்றியெண்ணி, உயிரீறு நூற்றறுபத்து மூன்றென மயங்கிக்கூறினார். முதலுக்குமிஃதொக்கும்

30. "னகரவிறுதி"

"மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—னகரத் தொடர்மொழி யொன்பஃதென்ப" எனவாசிரியர் தொல் காப்பியனார் வரைந்தோதியிருப்ப, இவர் இதந்தொடக்கத்தன வெனப் பின்னுஞ் சிலவுளவாக அவரோடு மாறுகொளக் கூறினார் நிலன் நிலம் என்றற்றொடக்கத்துக் குறிலிணை யொற்றாய் நிற்குஞ் சொற்களின் னகரம் மகரத்தோடு மயங்கி நிற்குமாற்றலுடைமையின், அவ்வாற்றலுடையவற்றுள் மயங்காது நிற்குஞ்சொற்களை யெடுத்தோதி விலக்கல் வேண்டும். அவ்வாற்றலில்லாத கடான்வயான் என்றாற் போலுங் குறினெடிலொற்றுக்களை யெடுத்தோதி விலக்கல் வேண்டிய தென்றுக்கென்க. யாண்டுங்குறிலிணையொற்றல் லுழிவரும் னகரமும் மூவெழுத்தினிறந்த தொடர்மொழி னகரமும் மகரத்தோடு மயங்காமை கண்டுகொள்க. ஆசிரியர் தொடர்மொழியென்றாராயினும், தொடர்மொழியுண் முந்திய

தாகிய ஈறுவெழுத்துத்தொடர் மொழியென்பதே கருத்தாகக் கொள்க. அவற்றுள்ளுங் குறிலிணை யொற்றாகிய மொழி யென்பது எற்புழிக்கோடலாற்கோடும்.

31. "கசதபவொழித்த"

மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே சையோகமென்னுங்குறி வட நூலார் கூறுவர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும், "அம்மூ வாறும் வழங்கியன் மருங்கின்—மெய்ம்மயங் குடனிலை தெரியுங்காலை", என மெய்யொடு மெய்யியைதற்கே மயக்க மென்னுங்குறியீடு கூறினர். அக்கருத்தேபற்றி நன்னூலாரும் "இவ்விருபான் மயக்கு மொழியிடைமேவும்" எனச் சூத்திரப் பொருளை முடித்து, உயிருமெய்யு மயங்குமயக்கத்துக்கு வரையறையின்மையின் அவையிகுறியீடு பெறாவென்பார், "உயிர்மெய்மயக்களவின்றே" எனவொழிந்தார ஒன்றோ டொன்றியைதலொப்புமைபற்றி, "எழுத்தனிக் குறிலணையா" என்பதனை இதனைச் சாரவைத்தார அதனைது மயக்க மென்னுங்குறியீடு பெறாமையறிக அககருத்தறியாது அவற்றிற்கு மயககமென்னுங் குறியீடு கொண்டாராயினும், முதலிறுதிகளை ஒற்றுமைநயம்பற்றி உயிர்மெய்முதல் உயிர் மெய்யீறென வோதாது வேற்றுமை நயம்பற்றி மெய்ம்முதல் உயிரீறென வோதியவாறே,ஈண்டும் கருவி துணங்கை யென்ப வற்றை உயிர்மயக்கமெனக் கோடல்வேண்டும். அதனை மறந்து உயிர்மெய்மயக்கமென்றல் பொருந்தாமையறிக.

35. "தம்மரபிலைசப்பின்"

முதலாமெனவே, ஈறாதலுந்தானே பெறப்படும். முதலீ றிடைநிலையென வேண்டாகூறினர். இவ்விதிக்கும் பயன் கூறாதார்க்கு இச்சூத்திரம் பயனில்கூற்றாய் முடியுமென்க.

36. "அம்முனிகரம்"

போலியெழுத்தென வேறில்லையென்பது விருத்தியுட் காண்கவென மேலுரைத்தாம், கடைப்பிடிக்க.

37. "நெட்டுயிர்காரமும்"

ஒற்றுக்கள் சாரியைபெறுமென்பது விருத்தியுட் காண்க.

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

பதவியல்

1. "எழுத்தே தனித்தும்"

நன்னூலார் பதவியல் கூறியதற்கு முதனூல் வடநூலாகலின், அது தோன்ற மொழியியலென்னாது பதவியலென வடசொல்லான் அதற்குப்பெயரிட்டு, அவ்வோத்துள் வடவெழுத்துத்தமிழில் வருமாறுங் கூறினார். இவர் தமிழ்மொழி மாத்திரைக்கே யிலக்கணங் கூறுதுமெனப் புகுந்தமையாற் பதவியலென வடமொழியாற் குறியிடுதல் பழுதாமென்க

எழுத்துத் தனித்து நிற்றலானும் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்றலானுமன்றே தனிமொழி தொடர்மொழியெனப் பெயர்பெற்றன. அங்ஙனமாகலின் ஈரெழுத்திணைந்ததனையுந் தொடர்மொழியென்னுங்கால், அவை தொடர்ந்தனவு மல்லவாய்ப்பொருளை விளக்குதலுமில்லையாமாகலின், ஈரெழுத்தொருமொழியுந் தொடர்மொழியென்றலே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்குங் கருத்து. ஆயினும், "தொடரலிறுதி" எனவும் "சொல்லியதொடர்மொழியிறுதி", எனவும் "மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த—

னகரத் தொடர்மொழி" எனவும் "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றும்" எனவும் ஈரெழுத்துத் தொடர் மொழிக்கும் இரண்டிறந்திசைக்குந் தொடர்மொழிக்கும் முறை வேறுபாடு கண்டு, முன்னர்ச் செய்கை செய்வதற் கேற்ப, ஈண்டு ஈரெழுத்தொருமொழியெனவுந் தொடர் மொழியெனவும் பெயரிட்டுக் கருவிசெய்தார். இதுவே யாசிரியர் கருத்தாதல் "தொடர்மொழி" யென வாளா கூறாது "இரண்டிறந் திசைக்குந் தொடர்மொழி" என அடை கொடுத்தோதியதே இரண்டிறவாதிசைக்குந் தொடர் மொழியுமுண்டெனப் பொருள்கொள்ளக் கிடத்தலானறிக. நன்னூலார் கொண்ட நயத்திற்கு அவ்வாறு கருவிசெய்ய வேண்டாமையின்; இணைந்திசைக்குந் தொடர்மொழியை வேறுபாடின்றித் தொடர்மொழியென ஒன்றாகக் கூறினார். இவரக் கருத்தறியாது தாங்கருதவேண்டியவாறே யுரைத்தார்.

இன்னுமிவ்வியல் முழுதினும் இவர் கூறியவற்றுட் குற்றங்களை விரிக்கப்புகின், விளையாட்டு மகளிரட்ட மணற் சோற்றிற் கல்லாராயப் புகுதலோடொக்குமென்றொழிக. அவையெல்லாம் விருத்தியுட் கூறியதுபற்றி யுய்த்துணர்ந்து கொள்க.

சொல்லியலுட் சிறிதுமுணராமையாற் றமக்கு வேண்டிய வாறெல்லாங் கூறினர் பிரயோக விவேக நூலாருஞ் சொல் லியல்புணராமையான், எல்லாச்சொல்லு முரிச்சொல்லா மெனவும், குறிப்புவினைமுற்றும் பெயர்ப்பகுபதமுமொன் றெனவும் மயங்கக்கூறி, குறிப்புவினைமுற்றே தத்திதாந்த மெனவுங் கூறினர் தத்தி தன் பிராதிபதிகமெனப் பெயர் பெற்று ஐம்முதலிய வுருபேற்றுச் சுபந்தமென நிற்குமென அவர்தாமே கூறினமையும் இவ்விலக்கணம் வினைக்குறிப்புக் கேலாமையுமறிக.

14. "இலக்கியங்கண்டதற்கிலக்கணம்"

கச்சினன் நாட்டினன் என்புழி வரும் இன் சண்டுச் சாரியையன்று, உறங்கினானென்புழிப்போல இடை நிற்றலானிடை நிலையாமென்றார். அதனை மறந்து, பதமுன்விகுதியும் என்னுஞ் சூத்திரத்துள் உண்டது ஊரது என்றாற்போல்வன சாரியை வரவேண்டியே நின்றனவென்றார். இங்ஙன முன்னொடு பின் மயங்கக்கூறுதல் அவரியல்பெனக.

பதவியன் முற்றிற்று.

உயிரீற்றுப்புணரியல்

1. "மெய்யுயிர்முதல்"

உயிரீற்றுப்புணரியலென்பதற்குப் "பதமுன் விகுதியும் பதமுமுருபும் புணர்வுழி" என்றவாறே உயிரீற்றுப்பதமுன் வருமொழி நாற்கணமும் வந்து புணருமியல்பென எழாம் வேற்றுமைச் சந்திப்பொருள்படக் கூறுது, உயிரீற்றுப்பத நின்று வருமொழி நாற்கணத்தோடு புணருமியல்பெனப் பொருளுரைத்தார். அங்ஙன மெழுவாய்ச்சந்திப் பொருள்பட நிற்பின், உயிரீறுபுணரியலென இயல்பாய் முடிவதல்லது உயிரீற்றுப்புணரியலெனச் செய்கைப்பட்டு முடியாமையான், அது பொருளன்மையறிக. மெய்யீற்றுப் புணரியலென்பதற்கும் இஃதொக்கும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்" எனக்கொண்ட குறியீடு மறிந்திலர்போலும்.

2. "ஐம்முதலாறும்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் வினைத்தொகைகள் பண்புத் தொகைகள் இருமொழிப்புணர்ச்சியானும் பிரிவிலொட்டுக்

களாய் நிற்றலிற் "புணரிய னிலையிடையுணரத் தோன்று" எனவும், பகுபதமொருமொழியாய் நிற்றலிற் புணர்ச்சி யெய்தாதெனவு மொழிந்தார், தொகுத்துச் செய்யுநூலாக லின். அது பாயிரத்துள் "புலந்தொகுத்தோன்" என்றத னுனறிக. இவரந்நயம்பற்றியோதாது, நன்னூலார்கூறிய நயம்பற்றி "ஆறினு முன்னிப் புணர்த்து முடித்தனர் கொளலே." எ - ம் "பதமுன்விகுதியும் புணர்வுழி." எ-ம். கூறி, ஒருமொழி நீர்மைத்தாகிய பகுபதத்தினை நிலைமொழி வருமொழியாகப் பகுதி விகுதி முதலியவற்றை வேறு நிறீஇப் புணர்ச்சிக்குக் கூறிய செய்கையாற் செய்கைசெய்து புணர்த்து முடித்தவர் இருமொழிப்புணர்ச்சியாகிய வினைத் தொகை பண்புத்தொகைகளை நிலைமொழி வருமொழிசெய்து புணர்க்கப்படாவென்றலும் அவற்றிற்குச் செய்கைகூறு தொழிதலுங் குற்றமாதலறிக.

பொற்றொடி, பவளவாய், திரிதாடி, வெள்ளாடை, தகர ஞாழலென்னும் வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐந்தொகை யும் தத்தம்பொருள்படத் தொகாது அன்மொழிப்பொருள் படத் தொக்கவழிப் பின்னரவை வேற்றுமைத்தொகை முதலிய தொகையாகாமையின், அவ்வேறுபாடுபற்றி அன் மொழித்தொகை வேறு கூறிய நன்னூலார் கருத்தறியாது, அன்மொழிப்பொருள்படத் தொக்கவிருமொழியையும் நிலை மொழியாவே நிறுத்தி வேறு வருமொழியோடு புணர்த்திக் காட்டிக் குற்றங்கூறல் பொருந்தாமையறிக. அவ்வாறு புணர்த்தலே சந்தியாயிற் புலிப்பாய்த்துள் புலிவிற்கெண்டை முதலியவற்றையும் வேறு வருமொழியோடு புணர்த்து உதாரணங்காட்டல்வேண்டும். வேண்டவே, அவையுமல்வழிச் சந்திக்கேலாமையுணர்க. பொற்றொடியென்பது தொடியை

புணர்த்தியவழி வேற்றுமைச்சந்தியாம்; அணிந்தானை யுணர்த்தியவழி அல்வழிச்சந்தியாமெனத் தெரிந்துகொள்க

3. "வேற்றுமைவழிய"

இச்சூத்திரத்திற்கிதுபொருளன்மை விருத்தியுட்காண்க

5 "வலித்தன்மெலித்தனீட்டல்"

வலித்தன் முதலிய நான்குவிகாரமும்படுதல் சொல்லின் கண்ணதாகிய வெழுத்திற்கெனவும், விரித்தறொகுத்த லென்னு மிரண்டு விகாரமும்படுதல் சொன்முழுதிற்குமென வுங் கூறினார் "தண்ணந் துறைவர் தகவிலர்" என்புழி அம்முச்சாரியையாய்த்தான் அசைநிலையாய்த்தான் அழ கென்னும் பொருட்டாய்த்தானிற்கு மாகலானும், சொல் யாண்டும் பொருட்பயனின்றி வாராமையானும், சொல்விரித லாமாறியாண்டையதென்க. அன்றியும் "சீர்நிலை திரியாது தடுமாறும்மே" எனவெழுத்துவிரியும் விகாரம் வேறியாண் டடங்குமென்றொழிக. இன்னுமினமல்லாத சொல்விகா ரத்தை யெழுத்துவிகாரத்தோ டடனெண்ணல் பொருந்தா மையுமறிக. இவ்வையநீக்குதற்கன்றே ஆசிரியர் தொல் காப்பியனார் அறுவகை விகாரத்துள் விரிக்கும்வழி விரித் தலையுந் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலையும் நடுவண்வைத் தெண்ணியதூஉமென்க.

6. "ஒருமொழிமூவழி"

ஒருமொழியானது ஒருதொடரின் முதலிடை கடை யென்னுமூன்றிறுத்துங்குறுகலும் வேண்டுழி வருமென்றலே இச்சூத்திரப் பொருளென்பது தெரிந்துகொள்க. "குறைச் சொற் கிளவி குறைக்கும்வழி யறிதல்" என்பதுமிது.

7. "அன்ஞனின்னல்"

தொடையலென்புழி அல் விகுதியென்றெழிக. அற்றுச் சாரியை பொருணிலைக்குதவிசெய்யுஞ் சிறப்புத்தோன்ற "நல்லற்று" என்ற நன்னூலார் கருத்தறியாது, அல்லுச் சாரியையெனக்கொண்டார்

8. "அத்தினகரம்"

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறிய சாரியைச் சூத்திரம் பல்காமைப்பொருட்டுத் தமக்கேற்றவாறு வேறுபடுத்து வார்க்கு, அத்துச்சாரியையேயன்றித் துச்சாரியையுமொன்று வகுத்து இச்சூத்திரமோதாதொழிதலே பொருத்தமுடைத்தென்க.

9. "பதமுன்விகுதியும்"

நன்னூலார்போல "வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமுமாகும்" எனத்தொகுத்துக்கூறிப் புறனடையுமீண்டே கூறினார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போல மேற்பதங்கட்குத் தனித்தனி சாரியைப் பேறு விதிக்கப் புகுந்தார்க்கு ஈண்டேயிவ்வாறு கூறல் பொருந்தாமையறிக.

12. "புள்ளியீற்றுமுன்"

"ஞணநமல வளன வொற்றிறு தொழிற்பெயர்" என்றற்றொடக்கத்து மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சிக்கேயுரிய விதியையீண்டுக் கூறுதல் உயிரீற்றுப் புணரியலென்னும் பெயர்க்கேலாமை தெரிந்துகொள்க.

13. "குற்றியலுகரத்திறுதி"

இது பொருந்தாமையும் பிறவும் விருத்தியுட்காண்க.

19. "பொதுப்பெயருயர்திணை"

நிலைமொழிச் செய்கையாய்த் திரிதற்குரிய வெழுத்துக்கள் திரியாதியல்பாதலும் வருமொழிச்செய்கையாய் மிகுதற்குரிய வெழுத்துக்கண் மிகாதியல்பாதலுங் கருதியன்றே, 'ஈற்றுமெய்யியல்பாம்' என்றும், 'வன்மைமிகா' என்றும் பகுத்தோதினர். அவ்வாறே யரழக்கண் மூன்றும் உயிர் போல வருமொழிச்செய்கையாய் வன்மைமிகுதற்குரியன வன்றி ஏனைமெய்போல நிலைமொழிச்செய்கையாய்த் திரிதற்குரியனவன்மையின், அவற்றுள் ழகரம் பொதுப்பெயருயர் திணைப் பெயர்கட்கீறாகாமையின், ஈறுவன ஏனை இரண்டனையு முயிரொடு சேர்த்து வருமொழிச்செய்கை யியல்பாமென்றுது ஏனைமெய்களோடொப்ப வைத்தியல்பாமென்றல் பொருந்தாமையறிக. அக்கருத்துக்கொள்ளாக்கால், ஈற்றுமெய்முன்மிகா எனவும் அவற்றிற்றுயிரியல்பாமெனவு மாறிக்கூறினும் பொருந்துமெனப்பட்டு, வழுவாமாறறிக.

22. "ஔவென வரூஉம்"

இச்சூத்திரத்திற்கூறிய வெழுத்துக்களை யீறுகவுடைய சொற்கள் முன்னிலை வினைக்கின்மையான் அதன்கணைய மின்மையின், முன்னிலைவினையை விலக்குதல்வேண்டாம், இவ்விற்றுத் தொழிற்பெயருண்மையின் அதனை விலக்குதல் வேண்டுமாயின், சொல்லென்பதே வல்லினையெனவே யமையும். அவ்வாறு கூறாது ஒருமொழியே யோசை வேறுபாட்டாற் பிறிதுபொருளையு முணர்த்துமென மயங்கி, ஏற்புழிக் கோடலான் ஈண்டேவல்வினை மேற்றாயிற்றெனப் பழுதுபடக் கூறினர்.

24. "மெல்லெழுத்துமிகுவழி"

புணர்ச்சிக்கணுயிர்மிகவருஞ் செய்கைக்கு இவரியாண்டுஞ் சூத்திரங் கூறுமையின் "உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருத லும்" என்றலும், ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வீறு மெல்லெழுத்து மிகும் இவ்வீறு வல்லெழுத்துமிகும் இவ்வீறியற்கையாம். இவ்வீறு சாரியை பெறுமென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே இவர் தனித்தனி வகுத்துக்கூறுமையின் "இயல் பின் விகாரமும் விகாரத்தியல்பும்" என நன்னூலார் கூறிய வாறே பொதுப்படக் கூறாது ஆசிரியர் கூறியவாறே வகுத் துக் கூறுதலும், பொருந்தாமையறிக.

"எக்கண்டு பெயருங் காலை" "நப்புணர் வில்லா நயனில் லோர்" என நெடுமுதல் குறுகும் விரவுப்பெயர்கள் இனமெல் லெழுத்தாய்த் திரிதற்குரிய மகரந்திரியாதுகெட்டு வல் லெழுத்துப்பெற்றனவெனத் தாங்கூறிய செய்கைக்கேற்பக் கூற மறந்து, மெல்லெழுத்துப்பெறுதற்குரியன வல்லெழுத் துப்பெற்றனவென ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் கூறியவாறே அவ்வுரைவாசகத்தை யெடுத்தெழுதினர்.

29. "எகரவினாமுச்சுட்டின்"

இதனுட்சொன்முடிபு பொருந்தாமை தெரிந்துகொள்க.

31. "இயல்பினும் விதியினும்"

பிறிதென்னு நயம்பற்றிக் கூறிலமென்றார்க்கு "இயல் பினும் விதியினும்" எனப் பகுத்துக் கூறல் பொருந்தாமை யறிக.

புலிபோலக் கொண்டான் என்புழிப் போலவென்பது உணக்கொண்டா னென்புழிப்போலக் காலம்விளக்கி நிற்றலிற் றெரிநிலைவினையாவதல்லது குறிப்புவினையாகாதென மறுக்க.

கண்டெனக்கொண்டானென்புழி எனவென்பது செய்து செய்யூ முதலியவற்றிறுபோல வினையெச்சவிகுதியேயென மறுக்க.

அதிர்ப்புக் கடிதென்பதனுள் அதிர்ப்பென்பதனைக் குற்றியலுகர வீற்றுரிச்சொலென்றார், உரிச்சொலிலக்கண மறியாமையின். அதிரென்னுமுரிச்சொற் புகரவிகுதி பெற்றுத் தொழிற்பெயராய் நிற்குமாறறிக.

35. "செய்யியவென்னும்"

உருபுயிரீண்டடங்காதென "மூன்ற னுருபினு மாற னுருபினும்" என்று வேறுசூத்திரஞ் செய்வார்க்கு ஈண்டாற னுருபுவேறோதல் பொருந்தாமையுணர்க.

சொற்பல்கச் சூத்திரஞ்செய்தற்கஞ்சாதார்க்கு ஈண்டை விதிகளை நன்னூலார்போலச் சாலவுஞ் சொற்சுருங்கச் சூத்திரித்தும், "அன்றுவரு காலை யாவாகுதலு—மைவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலுஞ்—செய்யுண் மருங்கி னுரிதெதென மொழிப." "மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப் பொடு தோன்றலு—மன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்—மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கு—மைகார வேற்றுமைத் திரிபென மொழிப" என்றாற்போலுஞ் சிலவற்றை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போலச் சாலவுஞ் சொற்பல்கச் சூத்திரித்தும், ஒருவழிப்பட நில்லாராயினார். இன்னுஞ் சிலவிதிகளை நன்னூலார் நயம்பற்றிப் புடைநூலோ டொப்பக் கூறிச் சிலவிதிகளை ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் நயம்பற்றி வழி நூலோ டொப்பக்கூறினார். ஒருநயம்பற்றி யொருவழிப்பட்டு நின்று கூறாது, இவ்வாறு பலவழிப்படச் செய்தார், நூல்செய்யுந்திற னறியாமையானென்க. ஏனையவு மிவ்வாறே யாண்டாண்டுக் கண்டுகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

உருபுபுணரியல்

11. "இதற்கிதுமுடிபு"

எண் பெயர் முதலிய புறப்புறக்கருவியென்றார் எண்ணு முறையும் பிறப்பு முருவு மளவுஞ் செய்கைக்குக் கருவி யாகாமையின், அவை பயனிலவாய் முடியும், இவர் கூறிய முறைநோக்குவார்க்கெனவறிக. பதவியல் புறக்கருவியென் றார்க்கு "எழுத்தே தனித்து மிணைந்துந் தொடர்ந்தும்—பத மாம் பொருடரின்" என்பதொழிந்த வனையவெல்லாம் வெற் றெனத்தொடுத்தலாய் முடியுமாறறிக. "மெய்யுயிர் முதலீ றாவிரு பதங்களும்" என்றற் றொடக்கத்தனவற்றை அகக் கருவியென்னாது அகப்புறக்கருவி யெனவும் "எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா" என்றாற்போலும் புறப் புறக்கருவியை அகக்கருவியெனவுங் கூறினார், இச்செய்கை செய்தற்கு இது சிறந்த கருவி இது சிறவாக்கருவியென்னு முண்மையறியமாட் டாமையின்.

இனிச்செய்கையை நான்காகவகுத்துக் கூறியதூஉம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உருபுபுணரியன் முற்றிற்று

எழுத்ததிகார முடிந்தது.

சொல்லதிகாரம்

பெயரியல்

1. "உமையவனொடு."

இவ்வதிகாரம் மேற்பாயிரத்து ளெழுத்துமுதன் மூன் றையுமென நிறுத்தமுறையானே எழுத்துணர்த்திச் சொல் லுணர்த்துகின்றாராகலிற் சொல்லதிகாரமென்னும் பெயர்த் தென்றார். பாயிரஞ்செய்தார் சதாசிவநாவலரென் றன்றே ஆண்டுரைத்தார். சதாசிவநாவலர் நிறுத்த முறைபற்றி வைத்தியநாத நாவலர் நூல் செய்தாரென்றல் பொருந்தாமை யறிக, பாயிரம் நூல்செய்த பின்னர் செயப்படுவதாகலின். அது "பொருள்விரித் துரைத்தனன்" என்றிறந்தகாலவாய் பாட்டாற் கூறியதனானுமுணர்க.

4. "உயர்திணை யென்மனார்."

மக்கட்சுட்டென்பது பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையெனவும், மக்களென்ற தாகு பெயரான் மக்கட் சுட்டையுணர்த்தி நின்றதெனவுங்கூறினார். மக்களென்றதாகுபெயரான் மக்கட்சுட்டையுணர்த்திற்றேல், "பாணன் பறையன் றுடியன் கடம்பனென் — றிந்நான் கல்லது குடியுமில்லை" என்புழிப்போல ஆண்டஃதஃறிணைச் சொல்லாதல்வேண்டும்: வேண்டவே, அஃதலபிறவேயென அஃறிணைச்சுட்டாற் கூறாது "அவரல பிறவே" என்றல் திணைவழுவாய் முடியுமாகலின், அஃதாசிரியர் கருத்தன் றென்க. இன்னோரன்னவையெல்லாந் தொல்காப்பிய முதற் சூத்திர விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக் காண்க.

உயர்திணையென்பது இறந்தகால வினைத்தொகையென்றார். உயர்ச்சி முக்காலத்து மொத்தியல்வதறியார் போலும்.

திணையென்பதொழுக்கமென்றார். அஃறிணையுளுயிரில்லனவற்றிற்கு ஒழுக்கமின்மையின், அது பொருளன்று. இவையுயர்சாதி இவையிழிசாதியென உலகத்துப்பொருளையெல்லாம் இருவகைசாதியாகப் பகுத்துக்கூறுதலே ஆசிரியர் கருத்தாகலானும், திணையென்னும் பலபொருளொருசொல் ஈண்டுச்சாதியுணர்த்தி நின்றதெனக் கொள்க.

6. "ஒன்றேபல."

ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கேயன்றி அஃறிணைக்கின்றென்றார். "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய" "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய" என்னு மரபியற்சூத்திரங்களையும், ஆண்மைசுட்டிய பெயர் பெண்மைசுட்டிய பெயரென்னுங் குறியீடுகளையும், களிறு பிடி முதலிய வழக்குக்களையும் மறந்தார்போலும்.

7. "தெய்வமும் பேடுமாம்."

ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததற்கும் பெண்ணவாயாணிழந்ததற்கும் முறையே பேடன்வந்தான் பேடிவந்தாளென வுதாரணங்காட்டி, அலி அவற்றின்வேறெனக் கூறினார். அது பொருந்தாது, பெண்ணவாயாணிழந்ததனைப் பேடியெனவும் ஆணவாய்ப் பெண்ணிழந்ததனை அலியெனவுங் கூறுதலே மரபாகலின். அது பேடன் வந்தான் பேடன்மாரென உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோர் காட்டாமையானும், அலிவந்தானெனத் தாமுங்காட்டாமையானும், "பெண்ணவா யாணிழந்த பேடி யணியாளோ" எ - ம். "பேடிகை வாளாண்மை" எ - ம். "இன்பா லடிசிற் கிவர்கின்ற கைப்பேடி." எ - ம்.

சான்றோரெல்லாம் பெண்ணவா யாணிழந்ததனையே பேடெனக் கூறுதலானுமறிக. அற்றேல், ஏனையாண்பால் பெண்பால்போலப் புணர்ச்சிமுதலாயவற்றிற்குரியவாய் முகவுரோம முலைமுதலிய வுறுப்புக்களுடையவாய்த் தன்மை திரிந்தன ஆண்பேடு பெண்பேடெனவும், இத்தன்மை யில்லதனவெனவுங் கூறினுகாதோவெனின்;—ஆகாது, "வேயே திரண்மென்றோள்வில்லே கொடும் புருவம்—வாயே வளர்பவளமாந்தளிரே மாமேனி—நோயே முலைசுமப்ப தென்றார்க் கருகிருந்தா—ரேயே யிவளொருத்தி பேடியோ வென்று—ரெரிமணிப்பூண் மேகலையாள் பேடியோ வென்றார்." "பலிகொண்டு போகாத பாச மிவள்கண்—ணொலிகொண் டுயிருண்ணுங் கூற்றமென் றெல்லே—கலிகொண்டு தேவர் முலைகரந்து வைத்தா—ரிலைகொண்ட பூணினீ ரென்றெழினிசேர்ந்தா—ளிலங்குபொற் கிங்கிணியா ணக்கெழினி சேர்ந்தாள்." என்பவற்றாற் பேடிமை முலையுறுப்பில்லாதவனென வும், அதனெலாலிகொண் டுயிருண்ணுந் தன்மையில்லாளென வும், விளங்கக்கூறுதலின். அன்றியுந் தன்மை திரிபெயர்க்கு அவிவந்ததெனவே தாமுமுதாரணங் காட்டினாராகலிற் றமக்கு மிதுவே கருத்துப்போலுமென்க

10. "இலக்கணமுடையது."

குழூஉக்குறியையும் வழக்குநெறியெனவுட னெண்ணினார். குழூவின் வந்த குறுநிலவழக்குச் சான்றோர் வழக்கின்கண்ணும் அவர் செய்யுட்கண்ணும் வாராமையின் அமைக்கப்படாவெனச் சேனாவரையர் மறுத்தமையான், அது வழக்கு நெறியாகாமை யறிக.

12. "ஆகுபெயர் வினைக்குறிப்பு."

"அறத்தா றிதுவென வேள்ளைக் கிழிபு" என்பதாகு பெயருளடங்குதலின், வேறோதல் பொருந்தாது. "குன்று

வினையு ளுபர்நிலந் துன்புற்றுத்—தாவென் றிரப்பா டன்மை."
என்றாற்போல எழுத்துக்களை யெடுத்துக்கொண்டன சொல்லன்மையான் ஆகுபெயராதற்கேலாமையின், வேறோதலமையுமென்க.

14. "செந்தமிழாகி."

வடவேங்கடந் தென்குமரியென இரண்டெல்லைக்குட்பட்டன வெல்லாந் தமிழ்நாடாகவும், அவற்றுளொருநிலத்தைப்பிரித்துச் செந்தமிழ் நிலமென்றற்குக் காரணமறியாமையின், அதற்கெல்லை முன்னுரைசெய்தார் கூறியதேபற்றித் தாமுரைத்தார். ஒருவர் சென்றவழியே சேறனுலகியல்பாகலின், முக்குணவயத்தான் முறை திறம்பல் உயிர்வருக்கத்துக்கெல்லாம் பொதுவாதலறிக. கருவூரின் கிழக்கெல்லாம் புனனாடேயாம். புனனாடெனினுஞ் சோணாடெனினுமொக்கும். புனனாடென்றாற்போலப் பொதுப்படக் கூறாது தென்பாண்டியென ஏகதேசத்தைப் பிரித்தோதியதுமறிக.

15. "ஒருபொருள்குறித்த.

அருமையானன்றி இயல்பாற்பொருளுணருஞ் சொல்லை இயற்சொல்லெனவும் அதனின் வேறாயரிதுணர்பொருளனவாகிய சொல்லைத் திரிசொல்லெனவுங்கூறிய உண்மை நோக்காது, யான், யாம், நீ, நீர் என்பன என், எம், நின், நும் எனத் திரிந்தாற்போல மலையென்னுஞ்சொல்லே விலங்கல் அடுக்கலென்றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரிதலிற் றிரிசொல்லெனப்படுமெனவும், அது திரியுங்காற் கிளியென்பது கிள்ளையென உறுப்புத்திரிந்தும் தத்தையென முழுவதுந்திரிந்தும் வருமெனவுங் கூறினார். மலையென்பதே விலங்கல் அடுக்கலென்றற்றொடக்கத்தனவாய்த் திரியுமெனின், அவையெல்லா

மொரு சொல்லெனல் வேண்டும். அவ்வாறன்றி "ஒரு பொருள் குறித்த வேறுசொல்லாகியும்" எனவும் ஆவி உடம்பு உறுப்பு ஒற்று உடல் புள்ளியென்றற்றொடக்கத்தன வற்றைப் பரியாயநாமங்களெனவும், அவர்தாமே கூறுதலான், அவர்க்கது கருத்தன்றென மறுக்க. அப்பரியாயநாமங்க ளெல்லாம் பெரும்பான்மையும் ஒவ்வொரு காரணம்பற்றி வருதலின், வேறுசொல்லேயாமென்பது.

16. "செந்தமிழ்நிலஞ்சேர்."

தமிழ்மொழி பதினேழ்நிலத்து மொழிகளையுங் கொடுந் தமிழ் நாட்டு மொழியோடொப்பத் திசைச்சொல்லெனக் கொண்டார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் அவ்வாறு கொள் ளாமையானும், உரையாசிரியர் சேனாவரையர் கூறாமையா னும், வடசொற்போல வேனை நிலத்துச்சொற்கள் சான்றோர் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளினும் வாராமையானும், சிலசொற் கள் இக்காலத்துவரினும் இலக்கண முறையன்மையானும், அவை தமிழ்க்குரிய திசைச்சொல்லாகாவென மறுக்க.

17. "பொதுவெழுத்தானும்."

வடமொழியிலக்கணமறியாதார் ஈண்டுக் கூறியவற்றுட் பொருந்துவனவும் பொருந்தாதெனவுமுள; அவையோர்ந் துணர்க. இவ்வெழுத்திவ்வெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென வரையறுத்தோதப்புகின் அவ்வரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வரு தலின் இங்ஙனமோதிலனென்றார். புணர்ச்சி முதலிய வேனை விதிகளுங் கூறிய வரையறையிற் பிறழ்ந்தும் வருதலினன்றே புறனடை முதலியவற்றானமைத்தார். அவற்றையுமிக்கருத் தேபற்றி யோதாதொழிய மறந்தார்போலும். இங்ஙனங்

கூறுவார்க்கு நூல்செய்துமெனத் தொடங்குதலுங் கூடா தென்க.

21. "கிளந்தகிளைமுதல்."

"வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்" என்றாற்போல்வனவற்றுட் கள்ளென்விகுதி யிசைநிறைத்து நின்றதேயாமென்றார். விகுதியுமிடைச் சொல்லென்னுஞ் சொல்லாகலின், "ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழாஅ" என்னும் விதிபற்றிச் சிறப்பின்கண் வந்தமையறி யார்போலும்.

24. "பால்பகாவஃறிணை."

அஃறிணையியற்பெயர் பால்வரையறைப்படாது நிற்பது சொல்லியல்பென்னாது, கள்ளொடு சிவணுமையாலென்றார். உழத்திகள் மறத்திகளென்றாற்போலுமுயர்திணைப்பெயருங் கள்ளொடு சிவணுவழிப் பால்வரையறைப்படாது நிற்றல் வேண்டும்; அங்ஙனமின்மையன், அது சொல்லியல்பாமென்க

25. "முதற்பெயர்நான்கும்."

கோதையென்பது சாத்தன், சாத்தி, மருதி, செவியிலி என்றாற்போல ஈற்றாற்பால் விளக்குதலின்றிப் பொதுவாய் நிற்றலிற் பன்மை சுட்டிய பெயராமென்க.

28. "பன்மைசுட்டியவெல்லாப்பெயரும்."

பன்மைசுட்டியபெயரென்பது பலபாலையுஞ்சுட்டிநிற்ற லிற் பிறிதினியையு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென உரையாசிரியர் கூறியவாறே கூறாது, இயைபின்மை நீக்கிய விசேடணமடுத்து ஆநீண்டகுற்றியென்றாற்போலத் தலைமை

பற்றிய வழக்காய் நின்றதெனவும், பன்மைசுட்டுதற்குத் தலைமை யாண்மை சுட்டிய பெயர் முதன்மூன்றனும் ஒருகாற் சுட்டப்படும் ஒன்று மொருவரும்போலாது இப்பெயரானே சுட்டப்படும் முரிமையுடைமையாற் கொள்கவெனவுங் கூறி னார். ஆண்மைசுட்டிய பெயர் முதலிய மூன்றனையும் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்ற பெயரெனக் கொண்டு, அவற்றோடுடனெண்ணியவிதனை அவ்வாறு கொள் ளாது, இயைபின்மைநீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனக் கோடல் பொருந்தாமையானும், ஆண்மை சுட்டியபெயர் முதலிய மூன்றும் போலாது பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குப் பன்மைசுட்டுதற்கண் விசேடவுரிமையின்மையானும் பெய ரான் விசேடவுரிமையுண்டாயிற் பன்மைசுட்டியபெயர் உயர் திணைப்பன்மைசுட்டாமையும் ஒருமை சுட்டுதலும் வழுவா மாகலானும், இஃதமைதிச்சூத்திரமன்மையானும், அது போலியுரையென்க. பல பாலையுஞ் சுட்டிநிற்றலிற்பன்மை சுட்டியபெயரெனின், ஆண்மைசுட்டிய பெயர்முதலியனவும் பலபால்களையுஞ் சுட்டிநிற்றலின் அவற்றையும் பன்மைசுட் டிய பெயரெனல் வேண்டுமாலெனின் :—அது பொருந்தாது, நான்குபாலுஞ் சுட்டிநிற்குந் தன்மைநோக்க வினைமூன்றுபாலு மிரண்டுபாலுஞ் சுட்டிநிற்கும் பெயர்கள் சின்மைசுட்டிய பெயரெனப் படுவனவல்லது பன்மைசுட்டிய பெயரெனப் படாவாகலானென்க. அற்றேல், அவற்றைச் சின்மைசுட்டிய பெயரெனவேயமையும் பிறவெனின் ;—அவற்றுள் ஆண்மை சுட்டுதன் முதலிய பகுப்புண்மையின் அவற்றைப் பகுத்துக் கூறல் வேண்டுதலான், அமையாதென்க. இக்கருத்தேபற்றி யன்றே பஃறொடைவெண்பா வென்றாற்போல ஏனையவற் றையும் பஃறொடைவெண்பாவெனக் கூறுதலூஉம், பகுப் புண்மையிற் சிஃறொடைவெண்பாவென் றொழியாததூஉம்,

பஃறொழிசைக் கொச்சகமென்றதனை நோக்கி அதனிற்குறைந்ததனைப் பகுப்பின்மையாற் சிஃறொழிசைக்கொச்சகமென்றே போந்தநூஉமென்க. இனியிவ்வாறன்றி, ஆணொருமை பெண்ணொருமை அஃறிணையொருமையென்ற மூன்றும் ஒருமைப்பாலென வொன்றாயடங்குதலிற் பலபால்களையுஞ் சுட்டி நின்றனவல்லவாகலான், அம்மூன்றொருமையுஞ்சுட்டிய பெயர்களை ஒருமைசுட்டியபெயரெனவும் இஃதொருமையும் பன்மையுமென்னுமிருபாலுஞ் சுட்டிநிற்றலாற் பன்மைசுட்டிய பெயரெனவுங் கொள்ளினுமிழுக்காது. இனி ஒருமைசுட்டிய பெயர் மூன்றும் இருதிணையினும் பன்மைசுட்டாது ஒருமையே சுட்டியவாறுபோலப் பன்மைசுட்டிய பெயரும் இருதிணைக்கண்ணும் வன்மைசுட்டுவதல்லது ஒருமைசுட்டுதல் பொருந்தாதெனக் கொண்டு, கள்ளென்விகுதி இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இருதிணையொருமைக்கும் பொதுவாய்நிற்கு முதற்பெயர்முதலிய மூன்றனோடு அவ்விகுதியைத் தலைப்பெய்து, அவற்றை பன்மைசுட்டிய பெயர்க்குதாரணமாகக் கொள்ளிற் படுமிழுக்கென்னையெனின்;--தாய் தந்தைமுதலிய முறைப்பெயருங்கள்விகுதியோடு கூடி மூன்றெனப்படுவதலான் முறைப்பெயரிரண்டாமென்பதனோடு முரணுதலானும், இயற்பெயராய் நிற்பவற்றிற்கன்றி விகுதியொடு வரும்பெயரை ஈண்டு விதிக்கப் புகாமையானும், தொல்காப்பியத்தோடு முரணுதலானும், அதுபொருந்தாதெனமறுக்க.

29. தன்மையானுன்."

"பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா—னுகுமே தன்மைபொது" என்பதேபற்றித் தன்மையை விரவுத்திணையெனச் சாதித்து, ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு மறியாமை

யேற்றினர். பேய்பூதந் தெய்வச்சாதியாதலால் "தெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி" என்பதனுளடங்குமாகலானும், மந்திபேசுதல் யாண்டுமின்மையின் "ஈன்குநீ பெம்மை நோக்கி" என்றாற்போல்வன புனைந்துரைவகையாற் கூறிய தன்றி உண்மைபற்றிக் கூறியதன்றாகலானும், கிளிபூவை கூறியவாறுகூறுதலல்லது இச்சொல்லையிவ்வாறு கூறவேண்டு மெனச் சொல்லுண்மையறிந்து கூறுதலுலகத்தின்மையால் "பூவையுங் கிளியுங் கேட்டு" என்றாற்போல்வனவும் புனைந் துரைவகையாற் கூறியவேயாமாகலானும், தன்மை விரவுத் திணையாகாதென மறுக்க. மரமுதலியன பேசுவனவாகச் சான்றோர்செய்யுட்கண் வருதலின் அவை புனைந்துரை யெனவேபடுமாகலான், இவையும் அவேயாமென்க. இனி மந்திமுதலிய உண்மையாற்பேசினவேயாமெனினும், எறும்பு கள் பேசினவற்றை யொருவேந்தன் கேட்டு நகைத்துத் தன் மனைவிக்குக் கூறித் தலைபிழந்தானெனப் புராணங்கள் கூறு தலின், எறும்புகள் பேசுதல்பெற்றாம்; அவை பேசுதல் குறிப்பாலுணர்த்துதலன்றி மொழியாற்பேசுதலன்றென்ப தெல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தது: முடியவே அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் இவ்வாறென்றற்கொன்று குறிப்பா லுணர்த்துமென்பது பெறப்பட்டதாகலின். மந்திமுதலிய பேசுதலும் அவ்வியல்பிற்றேயாமென்க. இங்ஙனமன்றாயின், உயர்திணையஃறிணையென்னும் பகுப்பேலாமையறிக. ஓரோ வழி யஃறிணைப்பொருள்கள் மொழியாற்பேசுவனவுள வாயின், அது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன் றிப் பொருட்டன்மையானன்றாயின். அவைக்கோர்பொருள் தன்றி அதுபற்றி விரவுத்திணையென்றல் சிறிதும் பொருந்தா தென்க. அற்றாதலினன்றே ஆசிரியர் தன்மையை உயர் திணையெனவே கூறியதூஉமென்க. இது கொள்ளாதார்க்குச்

"சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்—செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியும்" என்பதனைத் தழுவுதலும் "கேட்குந போலவுங் கிளக்குநபோலவு—மஃறிணை மருங்கினு மறைப் படுமே" என வழுவமைத்தலும் வேண்டாவென்க.

33. "ஒருவரென்பது."

காளை விடலையென்பன பொதுப்பெயரென்றார். சிறப்புப் பெயராக "நம்பியாடூஉ விடலை" எனச் சூத்திரத்தை மறந்தார் போலும். இங்ஙனமுன்னொடுபின் மயங்கிக் கூறுதலவரியல் பென்க. எருத்தைக் காளை விடலையென அடிப்பட்ட சான்றோ ரான் வழங்கப்ப . . மையுமுணர்க

34. "பொருண்முதல்."

எண்ணுப்பெய ராகுபெயராகாதென்றல் பொருந்தாமை விருத்தியுட்காண்க.

இவ்வதிகாரமெழுத்து இவ்வதிகாரஞ்சொல் இவ்வதி காரம் பொருளென்றற்போல்வன எழுத்துச்சொற் பொரு ளென்னுஞ் சொற்களான் அவற்றிற்கிலக்கணங் கூறியவதி காரங்களைக் கூறினவென இவற்றைச் சொல்லாகுபெயருக் குதாரணமாகக் காட்டினார். கடுத்தின்றான், புளித்தின்றா னென்றற்றொடக்கத்தனவுங் கடு புளி யென்றற்றொடக்கத்துச் சொற்களாற் காய் முதலிய பொருள்களைக்கூறலான், அவற் றையுஞ் சொல்லாகுபெயரெனல் வேண்டும் அவ்வாறு வேண்டாமையான், இவையுஞ் சொல்லாகு பெயராகாவென மறுக்க. எழுத்துச் சொற்பொருளென்னுந் தானிகளான் அவ்விலக்கணங்களைக் கூறுதற்குத் தானமாகிய படலங்களைக் கூறினமையான், இவை தானியாகுபெயரேயாமென்க. இனித்

திருவாசகம் திருவாய்மொழியெனச் சொல்லையேயுணர்த்தி நிற்கும் பெயர்களான் அச்சொல்லா லாக்கப்படுநூலைக் கூறினமையின்; இவற்றைச்சொல்லாகுபெயரென்றுமோவெனின்;— என்னும் என்னை? சொற்கெழுத்து முதற்காரணமாயினாற் போலச் செய்யுட்கு முதற்காரணமாய் நிற்குமொழியின்பெயரான் அச்செய்யுட்களை யுணர்த்துதலான் அவை காரணவாகுபெயரெனப் படுமாகலாமென்க. இனித் திருவாசகம் திருவாய்மொழியென்பன உண்மையானேக்குவார்க்கு அன்மொழித்தொகையாவனவன்றி யாகுபெயராகாமையுணர்க. "நிரைத்த விருது குறள்சிந்தளவடி நேம்பழுத்து" எனவொரு செய்யுட்குமுதனிற்குஞ்சொற்களான் அவ்வச்செய்யுட்களைக் கூறினமையின், இவையே சொல்லாகுபெயராமென்க. இது சினையாகுபெயருளடங்குமேனும், விளங்குதற் பொருட்டு வேறு கூறினர்; அளவையாகுபெயர் குணவாகுபெயருளடங்குமேனும் அதனை வேறுகூறினாற்போலக்கொள்க.

அகத்தியம், தொல்காப்பியம், கபிலமென்பனவாகுபெயரல்லவாதல் விருத்தியுட் காண்க.

ஆகுபெயர்க்குமன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை விருத்தியுள் விளங்கக் கூறினும், ஆண்டுக்காண்க. சண்டாகுபெயருமன்மொழித்தொகையு மொன்றென்றவர் குறிப்பிற் றருமொழியிலையென்புழி ஆகுபெயரெனவே யன்மொழித்தொகையுமடங்குமென்றொழியாது "ஆகுபெயர் வினைக் குறிப் பன்மொழி விகாரம்" என வேறுகூறலான், அவ்விரண்டுமொன்றேயென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்மையுணர்க. பரிமேலழகியார் கனக்குழை யென்றதனை யாகுபெயரென்றாரெனின் ;—அவர் "பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செயின்" என்பதற்குப் பொச்சாவாமையெனை அந்தக்

காரணத்தைக் கருவியாகக் கூறினார். அதனை மறுத்துப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனத் தாமும் பெயரெச்சச் சூத்திரத்து ளுரைத்தாராகலின், அவர் கூறியனவெல்லா முடன்பாடென்பது தமக்குங் கருத்தன்றென்க.

மக்கட்சுட்டு மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும்பொரு ளென்றக்கால் நன்குமதிக்கப்படும் பொருளுமக்களே யாகலின், மக்களாகிய மக்களென வருவதல்லது இன்னதிது வென வாராமையின், மக்கட்சுட்டே யிருபெயரொட்டாகா தென்றார். உலகத்துப் பொருளையெல்லாம் உயர்திணைப் பொருள் அஃறிணைப்பொருளென விரண்டாகப் பகுத்துக் கொண்டதற்கேற்ப, மக்களென்பது பொருளென்னும் பொதுமையினீக்கி உயர்திணைப்பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பதாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சி தோன்றச் சிறப்பித்து நிற்ப, இன்னதிதுவென ஒன்றனையொன்று விசே டித்து இருபெயருமொட்டி வருதலான், இருபெயரொட் டாமை யாண்டையதென் மறுக்க.

35. "ஏற்குமெவ்வகை."

செயப்படுபொருண் முதலியவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாத்திரமுணர்த்தி நிற்றலின் எழுவாயும்வேற்றுமை யாயிற்றென்றார். அவ்வாறு கூறுவார்க்கு விகாரத்தினின்றும் வேறுபடுதலின் இயல்பும் விகாரமேயாமெனல் வேண்டு மென்க.

37 "ஆறனுருபு."

எழுவாய் நின்றவுருபே ஆறு வேற்றுமைகளினுருபு மேற்கு மென்னுங்கருத்தான் "ஆற னுருபு மேற்குமவ் வுருபே." எனக்கூறிய நன்னூலார் கருத்தறியாது,

ஆறும்வேற்றுமையுருபு பிறவுருபுகளையேற்குமெனக் கொண்டார். அது பொருந்தாமை விருத்திப்பட்கூறினும், ஆண்டுக் காண்க

41 இரண்டாவதனுருபு"

குழையையுடைய னென்றவழிக் குழையும் உடைய னெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையிற் செயப்படுபொருளே யாமென்றார், செயப்படுபொருளுண்மையுணராமையின். குழையையுடையன் சாத்தனென்றவழி உடைய னென்னும் விகுதியானுணர்த்தப்படுங் கருத்தாவின்றொழிலையுற்று நிற்பினன்றே செயபடுப்பொருளாம். அவ்வாறன்றி உடையனெனக் கருதுவானொருவன்றொழிலையுற்று நிற்பது செயப்படுபொருளெனக் கொள்ளின்; —எயிலையிழைத்தா னென்பதும் இழைத்தானெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்று நின்றமையின்,அதனையுமவ்வாற்றாற் செயப்படுபொருளெனல் வேண்டும். அன்றியுங் குழையையுடையனென்புழி, உடையானுமுடையனெனக் கருதுதற்றொழிலையுற்றுநின்றமையின், அவனையுமாண்டுச் செயப்படுபொருளெனக் கோடல் வேண்டும், ஆகலின து போலியுரையென்க.

42. "மூன்றாவதனுருபு."

வினைமுதற்குங் கருவிக்குமிவர் கூறிய விலக்கணம், செயப்படுபொருள் குன்றியவினை நிகழ்வுழிச் செல்லாமையின், வழுவாதலறிக. ஆசிரியர் பாணினியார் "சுதந்திரன் கருத்தா." எ-ம் "சாதகதமங்காரணம்." எ-ம். ஒதினார் ஒரு தொழினிகழ்ச்சிக் கட்டன்வயத்ததாகக் குறிக்கப்படும் பொருள்கருத்தா. எ-ம். ஒரு தொழில் பயத்தற்கண் உயர்ந்த காரகங்கருவி. எ-ம். அவற்றிற்கு விருத்தி கூறுவார். இங்ஙனங் கூறியவாற்றாற் கருவி கருத்தா முதலியவற்றிற்

கும் கருவிகருத்தா முதலிய வாதற்றன்மை பொருளாதயமாறறிக வினையவுமிவ்வாறுள்ளன வோர்ந்துணர்க

44. "ஐந்தாவதற்குருபு"

"நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருள்" எனவே இதனினிற்றிதுவென்னும் பொருள் விளங்குதலின், அது கூறுதன்மிகையாம், அன்றி அது கூறவேண்டுவார்க்கு "நீங்கலொப்பெல்லையேதுப் பொருள்வயின்" என்றன்மிகையாம், இரண்டுங் கூறுதலே மரபென்பார்க்கு வினையவுற்றிற்கும் 'இதனைச் செய்வ திதுவென லதன்பொருள்' 'இதனாற் செய்வ திதுவென வதன்பொருள்' என்றுப்போலச் சூத்திரஞ் செய்யாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமெனவுணர்க. மேலுமிவ் வாறே காண்க.

45. "ஆறன்."

சொல்லின்றிரிபே பொருளென அபேதங்கூறுவார் மதம் பற்றித் தொகையதுவிரி பொருளதுகேடு என்பவற்றோடு சொல்லது பொருளென்பதனையுஞ் சிறிது திரிந்ததற்குதாரணமாகக் காட்டினார். மெற்சொல்லாவதிருதிணையம்பாற் பொருளையு மொருவனுணர்தற்குக் கருவியாமோசையெனப் பேதமாகக் கூறியதை மறந்தார்போலும்.

46. "ஏழனுருபு"

கண் கால் முதலியன உருபாகாவென்றார், அவைவேயாரிடத்தினை வரைந்துணர்த்துங்காற் பொருளாதலும் ஐம் முதலியனபோலச் சாத்தனுழையிருந்தான் சாத்தன்முன் வந்தான் எனத் தனக்கெனவோர் பொருளின்றிப் பெயர்ப் பொருளையிடமாக வேறுபடுத்துங்கால் உருபாதலுமாகிய வேறுபாடுணராமையின்.

49. "இம்முப்பெயர்க்கண்."

பால காட்டு மீறின்றேனும், பொருள்வகையான் ஆண்பால் பெண்பாலென்பன அஃறிணைக்குமுண்மையின், அவை இருதிணைக்கும்பொதுவாய்ச் சொற்றன்மையான் அஃறிணைப் பெயராய் நிற்கும். அவற்றை ஆண்பால் கூறுய் பெண்பால் கூறுய் என லகரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்குதாரணங்காட்டல் பொருந்தாமையறிக. அவை இருதிணைக்கும் பொதுவாதல் "ஆண்பா லெல்லா மாணெனற் குரிய." "பெண்பா லெல்லாம் பெண்ணெனற் குரிய." என்னு மரபியற் சூத்திரங்களானு முணர்க.

51. ".ஒருசார்ணவ்வீற்று'

வடாவென்பது தோழன் முன்னிலைப்பெயராயே நிற்ப தொன்றுயின் ஆண்டுருபேற்றற் கிடமாகாமையின், "வேற்றுமைக்கிடனுய்" எனச் சிறந்தெடுத்தோதிய பெயரிலக்கணம் வழுவாய் முடியுமென்க. தோழன் முன்னிலைப்பெயரென்றமையான், அஃதிடைச் சொல்வன்மையுமுணர்க. ஆயின் வடாவென்பது தோழன் முன்னிலைப் பெயரென்றதென்னையெனின், வழக்கு மிகுதிபற்றி அவ்வாறு கூறியதென்க. "நோனுமை பொறுமை யாமென நுவல்வர்" என்றுரேனும், நோன்றலென்னு முடம்பாட்டுச்சொல் விலக்கப்படாமை போலக்கொள்க.

58. "தாநு."

"இ உ ஊவோடு" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விளியேற்கு மெனக் கூறிப்போந்த ஈற்றுள் ஒன்றல்லாத மகரவீற்றுத் தாமென்னும் விரவுப்பெயரையும் ஈண்டெடுத்து விளக்கினர். அவருக்கு மயக்கமு மறவியும் இயல்பென்றற்கிதுவே சான்றுத லறிக.

68. "வினையேசெய்வது."

குழையா னென்றவழிக் கருதுதற்றொழிலுங் கருதுதற் கருத்தாவுங் கருதப்பட்டகுழையும் பிறவும்பற்றி அக்கருத்து நிகழ்ந்ததென்றார். அது பொருந்தாமை மேலே கூறினும். வினைக்குறிப்பி னுண்மையறியாமையின், இவ்வாறு தமக்கு வேண்டியவாறே கூறினார்.

பெயரியன் முற்றிற்று.

வினையியல்

3. "அவைதாம்."

முற்றிற்கு மெச்சத்திற்குந் தமக்கு வேண்டியவாறே இடர்ப்பட்டிலக்கணங் கூறினார் அவாப்நிலை யில்வழியும் "ஆர்த்தார் கொண்மார் வந்தார்" "நாணுதும் வந்தேம்" என்பன பிறிதோர் சொற்பற்றியல்லது நிற்றலாற்றாமையின், அவை யெச்சமாவான் சேறலான், அஃதிலக்கண வழுவாத லறிக

13. "கயவொடுரவ்வொற்று."

"பாடின் மன்னரைப் பாடன்மா ரெமரே" "நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே" என மாரீறு பல்லோர் படர்க்கை யொன்றற்கே யுரித்தாய் வருதலின், அதனைத் திணைபாலிடமெல்லாஞ் செல்லும் வியங்கோளீறெனக் கோடல்சிறிதும் பொருந்தாமையறிக. ஏனையவுமிவ்வாறு வருவனவோர்ந்துணர்க.

14. "வேறின்மையுண்டு."

"குருகுமுண்டு" என்புழி உண்டெனக் குறிப்புணர்த்தி நிற்குஞ் சொல்லும் 'ஆவுண்டு' எனவுண்மையுணர்த்தி நிற்குஞ் சொல்லும் ஒன்றென மயங்கிக் கூறினார். அவை தம்முள் வேறாதல் விருத்தியுட்காண்க.

17. "அவற்றுட்செய்த."

ஆறுசென்றவியர், உண்டவெச்சில் என்றாற்போல்வன செயப்படுபொருட்க ணடங்குமென்றார். "**மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளாய்**" என்புழிக் கருவிக்கணடங்குமென்ற மருந்து மருந்தானேய் தீர்ந்தது எனக் கருவிப்பொருண்மைக்குரிய மூன்றனுருபேற்று நிற்குமாறுபோல, வியர்முதலிய செயப்படுபொருண்மைக்குரிய இரண்டனுருபேற்று நில்லாமையிற் செயப்படுபொருட்க ணடங்குமாறியாண்டையதென்க.

22. "சினைவினைமுதலொடு."

முதலினன்கும் பிறவினைமுதலொடு முடியுமாயின், "சினை வினை முதலொடும்" எனவமைக்கவும், "முதலினன்கும் வினைமுதல்கொள்ளும்" என விதந்தோதவும் வேண்டா அங்ஙனம் வேண்டலாற் பிறவினை பிறவினைமுதலொடு முடியுமென்றல் அவர்க்குங் கருத்தன்றுபோலுமென மறுக்க. "**ஊறற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய யா**" என்றாற் போல்வனவற்றிற்குப் பொருள்கோளறியாமையின், அவ்வாறு கூறினார். இன்னோரன்னவையெல்லாம் விருத்தியுட் காண்க. செய்தெனெச்சம் பிறவினையுங் கொள்ளுமென்பார்க்குத் தலைவன்பிரிந்து வருந்தினள் என்றாற்போல்வனவற்றையுஞ் செய்தெனெச்சம் பிறவினைகொண்டனவென்னாது செயவெனெச்சத்திரிபென்றலெற்றிற்கென்க. காரணகாரியப்

பொருட்டா யிறந்தகால முணர்த்துவனவெல்லாஞ் செயவெ னெச்சத்திரிபாமெனின், கையற்று வீழ்ந்தான் கண்ணொந்து கிடந்தான் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றையுங் காரணகாரியப் பொருட்டா யிறந்தகால முணர்த்துதல்பற்றிச் செயவெ னெச்சத் திரிபென்றல்வேண்டும். அங்ஙனங்கூறாது, அவற் றைச் செய்தெனெச்சமென்றே கொண்டார். இவ்வாறு மயங்கக் கூறுதல் வுவரியல்பென்க. 'ஆகிடந்து செறு விளைந்தது' 'பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்ப' 'உண்டு பசிகெட்டது' என்றாற்போல்வனவுங் காரணகாரியப் பொருள வாய்ப் பிறவினைகோடலின், இவையுஞ் செயவெனெச்சத் திரிபென்றேகொள்க.

24. "வினைமுற்றேவினை."

"நாணென் கழிதலு முண்டெடன் றொருநாள்" என்புழி எச்சமுற்றாய்த் திரிந்ததென்னாது முற்றெச்சமாய்த் திரிந்த தென்றார்க்குத் தலைவன் பிரிந்து வருந்தினாளென்புழியும் அவ்வாறு சொல்வடிவுபற்றிப் பிரிந்தென்னுஞ் செய்தெனெச் சஞ் செயவெனெச்சமாய்த் திரிந்ததெனல்வேண்டும். அதனை மறந்தார்போலும். அன்றியும், செயவென்னுமெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தவழியுந் தன்பொருளையே தந்து நின்றாற்போல, முற்றெச்சமாய்த் திரிந்தவழியும் முற்றுப் பொருளே தரல்வேண்டும். அங்ஙனந் தாராமையின், முற்றே யெச்சமாய்த்திரிதல் யாண்டையதென்க. எச்சமே முற்றாய்த் திரிந்ததாயின், இருதிணையைம்பான் மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நில்லாது முற்றுச்சொற்கோதியவீற்றவாய இரு திணையைம்பான் மூவிடமுமுணர்த்துமா றென்னையெனின்;— அற்றாதலினன்றே திரிந்ததெனப்பட்டதென்க. கண்ணியன் வில்லினன் எனவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றாதற் கேற்பதோ

ரெச்சமின்றாலெனின்;—நன்றுசொன்னாய். வினைக்குறிப்பு முற்றெச்சமாய்த் திரியுமென்றாரை அங்ஙனமெச்சமாய்த் திரிந்த வாய்பாடியாதெனக் கடாயினாருக்கு விடையாதோ வென்க.

வினையியன் முற்றிற்று.

இடைச்சொல்லியல்

6. "எதிர்மறைசிறப்பெண்."

சாத்தன் வருதற்குமுரியனென்பது வாராமைக்கு முரிய னென்றெஞ்சிநிற்ப எச்சவும்மைக்குரிய விலக்கணமுழுவது மேற்றுநிற்றலின், அஃதெச்சவும்மையாவதல்லது எதிர்மறை யும்மையாகாதென மறுக்க "மறப்பினு மோத்துக் கொள ளாகும்" என்புழி மறப்பினு மென்னுமும்மை மறக்கலாகா தென்னு மெதிர்மறைப் பொருடந்து நிற்றலின், இன்னோ ரன்னவையே எதிர்மறையும்மையா மென்பது. "ஒன் றுரைப் பான்போலி ளிவந்துஞ் சொல்லும்" என்பதன்கண் வருவனவற்றை யையவும்மையென்றார் 'திருமகளுமல்லளா மகளுமல்லளிவள்' என்பதனோடு 'மதுகையுமுடையன் அடக்கமுமுடையன் வன்மையுமுடையன் ஒருவன்' என்ப தன்கண் வேற்றுமையின்மையாலும், மதுகையுடையவனோ அடக்கமுடையவனோ வன்மையுடையவனோவென ஐயப் பொருடாராமையாலும், "அன்னா னொருவன்ற னாண்ட கைமை விட்டென்னைச் சொல்லுஞ்சொற் கேட்டிசுடரிழாய்" எனத் தோழி தலைவன் றன்மைகளை யெடுத்துக்காட்டி அத் தன்மைகளையுடையானொருவன் சொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட் பாயாகவெனத் தலைவிக்கறிவுறுக் கின்றாளலல்லது ஐயுற்றுக்

கூறுகின்றுளல்லளாகலானும், அது பொருந்ாதெனை மறுக்க. அவன் வெல்லினும் வெல்லுமென்பது துணியாமைக்கண் வருதலின், இன்னோரன்னவையே ஐயவும்மையாம். பத்தானு மெட்டானுமெனக் காட்டுவாருமுளர் திருமகளுமல்லளர மகளுமல்லளென்பதும் எச்சவும்மையெனமறுக்க. நெடியனும வலியனுமாயினுனென்பது எண்ணும்மையென மறுக்க. இதுவே சேனுவரையர்க்குங் கருத்தாதல் அவருரையா னுணர்க. முற்றும்மை யெச்சப்படுவதெதிர்மறை வினைக்க ணன்றி விதிவினைக்கணின்றென மறுக்க. அவர் பெயரெச்சச் சூத்திரத்துள் "அறுபொருட்பெயரொடு முடியுமுறையது" என்புழி முற்றும்மையை யெச்சமாக்கிப் பிறபொருட்பெய ரொடு முடியுமெனக்கொள்க வென்றார். ஆண்டிதனை மறந்தார் போலும். ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

உரிச்சொல்லியல்

11. "அன்னபிறவும்."

"எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்" என வென்றூற்றரப்பட்ட பாதுகாவலானையாலென்றார். இவ்விலக் கண விளக்கநூலுள் எச்சொல்லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தலென இவராற்றரப்பட்டவானை யாண்டையதென்க. தாஞ்செய்த நூன்முறைபற்றியுரைசெய்யாது தொல்காப் பியத்திற் கிடந்தவாறே படியெடுத்தெழுதித் தமதறி யாமையை விளக்கினுரெனவறிக. ஏனையவுமோர்ந்துணர்க.

உரிச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

பொதுவியல்

1. "திணையேபாலிடம்."

நால்வகையோத்தினுள்ளுங் கூறுதற்கிடனின்றியெஞ்சி நின்ற நால்வகைச் சொல்லிலக்கணங்களை முன்னர்வைத்து வழுக்களைந்து சொற்களை யமைத்துக்கோடலை அவற்றின் பின்னாக வைப்பினன்றே நால்வகையோத்தினோடு இவ்வோத் திற்கியைபுடைமை விளங்கும். அங்ஙனம் வையாமன் மாறி வைத்தமையான், முதலோத்துக்களோடியையாமையுணர்க.

2. "திணைமயக்குற்ற."

துணிந்தவழி அன்மைச்சொல் அன்மைத்தன்மையை மறுக்கப்படும் பொருண்மேலும் மறுக்கப்படுமுகத்தாற் சுட்டி நிற்குமென்றார். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ வென்றையுற்றதூஉம் பின்னர் மகனெனத் துணிந்ததூஉந் தன்முன்னாகக் காணப்படும் பொருளையாமன்றே, அங்ஙன மாகவே வேறுபொருளன்றாய்த்தன்மை அப்பொருண்மேற் சுட்டிக் கூறுவானல்லது வேறுபொருண்மேற்சுட்டிக் கூறு தற் கோரியைபின்மையின், அது பொருந்தாதென மறுக்க. அல்லதூஉங் குற்றியன்று மகனென்றவழி மகனென்பது இதுவென்னுந் தோன்றாவெழுவாய்க்குப் பயனிலையாய் நின்று முடியினுங் குற்றியன்றென்பதனோ டியையாமையின், குற்றி யன்று மகனென்பதொரு தொடரன்றாம். அன்றாகவே, குற்றியன் றென்பது துணிதற்பயன்பற்றி வந்ததன்றாய்

முடிந்தது. முடியவே, குற்றியன்று மகனென்றதனால் வேறு பயனின்மையின், அது வழுவாமென மறுக்க. ஏனையுதார ணங்களு மிவ்வாறே காண்க.

4 "திணைவிரவெண்ணும்பெயர்."

"தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்" என்புழி வருதல்வினை மூன்றற்கு முண்மையான், ஆண்ட மைக்கவேண்டுவதின்று இனியம்முப்பொருளின் வினை யாகிய வந்தென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உண்டானென்னு மொன்றன் வினைகொண்டு முடிதல் வினையெச்சமுடிபாராய்ச் சிக்கட் பெறற்பாலதாகலின், அதனையும் உண்டானென முடித்தலாலமைத்தல் பொருந்தாமையறிக.

5. "உவப்பினும் "

வேள் குரிசிலென்பன அஃறிணைவாசகமென ஈண்டு வழுவமைத்தார். மேற்பெயரியலுள் "நம்பி யாடூஉ விடலை கோவேள்குரிசில்" என உயர்திணையாண்பாற்பெயருளெடுத் தோதியதனை மறந்தார்போலும், குடிமைநல்லன் ஆண்மை நல்லனென ஈறு திரியாது நின்றுழிக் குடிமை ஆண்மை முதலியன உயர்திணை முடிபுகொள்ளுமெனவும், அது வழா நிலையாமெனவுங் கூறினார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "உயர்திணை மருங்கி னிலையின வாயினு—மஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்றதனால் அவையுயிர்திணை முடிபு கொள்ளாவென விலக்கப்பட்டமையானும், குடிமைநல்லன் ஆண்மைநல்லன் முதலிய வாய்பாடு இருவகை வழக்கினு மின்மையானும், அது பொருந்தாதென மறுக்க. "நின்றுங் கிசைத்த லிவணியல் பின்றே" "இசைத்தலுமுரிய வேறிடத்

தான்" என்னுஞ் சூத்திரங்கட்குப் பொருளறியாது உரையாசிரியரை யுள்ளிட்டோரெல்லாம் "அஃறிணை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்" என்பதனோடு மாறுகொள்ளவுரைத்தார் அது பொருந்தாமையறிக. இவ்வாறின்னுமெடுத்து விரிக்கிற் பெருகும். ஆங்காங்குய்த்துணர்க.

போதுவியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரமுடிந்தது.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேசிகன் றிருவடிவாழ்க
